

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระพุทธศาสนาได้อุบัติขึ้นเพื่อประโยชน์สุขของมวลมนุษยโลก โดยพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ค้นพบความจริงอันประเสริฐ ณ ดินแดนที่เรียกว่า ภารตวรรษหรือประเทศอินเดียมากกว่า 2,500 ปี หลักธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ คือ หลักอริยสัจและทางสายกลางอันเป็นพระธรรมวินัยที่มุ่งสั่งสอนมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล ชาวพุทธได้ถือปฏิบัติสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน (ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และคณะ, 2540, หน้า 10) นับว่าเป็นศาสนาที่มีความยั่งยืนยาวนาน ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ดำรงอยู่นาน คือ การประกาศเผยแผ่สืบทอดศาสนธรรม ในหมู่พุทธสาวกจากคนหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง โดยต่างยึดถืออุดมคติที่พระพุทธองค์ตรัสประทานเป็นพระโอวาทตอนส่งพระอรหันต์สาวก 60 รูป ไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาในท้องถิ่นนิคมต่างๆ เป็นครั้งแรก มีใจความว่า “ภิกษุทั้งหลาย พวกเธอจงเที่ยวจาริกไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่ชนหมู่มาก เพื่อความสุขแก่ชนหมู่มาก เพื่ออนุเคราะห์ชาวโลก เพื่อประโยชน์เกื้อกูลและความสุขแก่ทเวดาและมนุษย์ทั้งหลาย อย่าไปโดยทางเดียวกันสองรูป จงแสดงธรรมที่มีความงามในเบื้องต้น มีความงามในท่ามกลาง และมีความงามในที่สุด จงประกาศพรหมจรรย์ พร้อมทั้งอรรถและพยัญชนะให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ครบถ้วน สัตว์ทั้งหลายมีรูปในตาน้อยมีอยู่ จักมีผู้รู้ธรรม ย่อมเสื่อมเพราะไม่ได้ฟังธรรม ภิกษุทั้งหลายแม้เราก็จะไปยังตำบลอรุเวลาเสนาานิคมเพื่อแสดงธรรม.....” (พระไตรปิฎกฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539, วิ.ม. (ไทย) 4/9/14) พระพุทธดำรัสนี้เป็นจุดกำเนิดและเป็นหลักการของการดำเนินงานพระธรรมทูต ซึ่งถือว่าเป็นการประชุมปฐมนิเทศพระธรรมทูตรุ่นแรกในประวัติศาสตร์ของพระพุทธศาสนา โดยพระพุทธองค์ทรงกำหนดพุทธวิธีในการเผยแผ่ฯ และเป็นการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ทรงกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์ และแนวทางการดำเนินงานแก่พระอรหันต์สาวกอย่างชัดเจน

ประเทศไทยมีพุทธศาสนาเป็นศูนย์รวมใจคนในชาติมาช้านาน จนอาจกล่าวได้ว่า พุทธศาสนาเป็นเสมือนรากเหง้าแห่งความเป็นชาติ ศาสนา เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยมาตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบันนั้นเพราะพุทธบริษัท 4 คือ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก และอุบาสิการ่วมกันทำนุบำรุงรวมทั้งประกาศหลักคำสอน คือ ธรรมวินัยอันเสมือนเป็นตัวแทนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ทรงฝากไว้เมื่อคราวจะเสด็จปรินิพพาน (คณีนันตี จันทบุตร, 2532, หน้า 217) โดยเฉพาะพระสงฆ์ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการเผยแผ่หลักธรรมคำสอน การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของคณะสงฆ์ไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน มีการดำเนินงานหลายรูปแบบ เช่น การเผยแผ่โดยพระธรรมทูต หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล (อ.ป.ต.) สำนัก

ปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด เป็นต้น บุคลากรเผยแผ่พระพุทธศาสนาของคณะสงฆ์ ตามระเบียบมหาเถรสมาคม ว่าด้วยการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นนักเผยแผ่โดยตรงกลุ่มหนึ่งคือพระธรรมทูต ทำหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนาเชิงรุก ด้วยการนำหลักธรรมเข้าหาประชาชนทุกคน เป็นกลุ่มพระภิกษุที่ผ่านการฝึกวิธีการ หลักการอธิบายธรรมะ มีความรู้ดี ปฏิบัติดี ทำหน้าที่ เปรียบเสมือนทูตทางธรรม โดยยึดหลักการปฏิบัติตามพระราชดำรัส ที่พระพุทธเจ้าทรงประทานแก่พระอรหันต์สาวก 60 รูป ก่อนส่งไปประกาศพระพุทธศาสนาครั้งแรก (มาณพ พลไพรินทร์, 2531, หน้า 277)

งานพระธรรมทูตเริ่มแรกในประเทศไทย อยู่ในการกำกับดูแลขององค์การเผยแผ่ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2484 ต่อมาในปี พ.ศ. 2505 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับใหม่ แต่ยังไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการ ทำให้การเผยแผ่ศาสนาอุปถัมภ์ของราชอาณาจักร กำหนดนโยบายฟื้นฟูพระธรรมทูตรับสนองงานคณะสงฆ์ ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้เป็นรูปธรรม มีการสนับสนุนงบประมาณดำเนินการอย่างเป็นระบบ พัฒนารูปแบบการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของบ้านเมืองอย่างต่อเนื่อง โดยพระธรรมทูตแยกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ พระธรรมทูตในประเทศ และพระธรรมทูตสายต่างประเทศ ในประเทศนั้น จำแนกเป็นพระธรรมทูตฝ่ายอำนวยการ ฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการ พระธรรมทูตฝ่ายอำนวยการ เป็นพระสังฆาธิการเจ้าคณะผู้ปกครองสงฆ์ระดับสูง มีสมณศักดิ์เป็นสมเด็จพระราชาคณะ รองสมเด็จพระราชาคณะ หรือ เป็นพระราชาคณะชั้นธรรมที่คณะสงฆ์ โดยพระมหาเถรสมาคมแต่งตั้ง มีแม่กองพระธรรมทูตเป็นหัวหน้าคณะ ฝ่ายบริหารประกอบด้วย พระสังฆาธิการเจ้าคณะผู้ปกครองสงฆ์ระดับชั้นเจ้าคณะภาค รองเจ้าคณะภาค เจ้าคณะจังหวัด รองเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ และรองเจ้าคณะอำเภอ โดยแม่กองงานพระธรรมทูตเป็นผู้แต่งตั้ง สำหรับฝ่ายปฏิบัติการ เป็นพระภิกษุที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมพระธรรมทูตทำหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนาประจำหน่วยปฏิบัติการงานพระธรรมทูตอำเภอ (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2554, หน้า 34)

กองงานพระธรรมทูต บริหารจัดการการดำเนินงานพระธรรมทูต ตามระเบียบกองงานพระธรรมทูต ว่าด้วยการจัดระเบียบงานพระธรรมทูต พ.ศ. 2534 เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับพระธรรมทูตฝ่ายอำนวยการ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายปฏิบัติการ โดยแบ่งพื้นที่รับผิดชอบดำเนินงาน และปฏิบัติการออกเป็น 9 สาย เรียกว่า สำนักงานสายพระธรรมทูตมีพระเถระเจ้าคณะสังฆาธิการระดับเจ้าคณะภาคขึ้นไปเป็นหัวหน้าสาย กำหนดเขตพื้นที่แต่ละสายเรียงลำดับตามภาคการปกครองคณะสงฆ์ที่ตั้งอยู่ติดกันรวม 18 ภาค อัตราส่วน 2 ภาค ต่อ 1 สาย

ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2546 หน่วยงานของรัฐที่รับสนองงานโดยตรงคือ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้จัดตั้งงบประมาณอุดหนุนการดำเนินงานพระธรรมทูตในประเทศพร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณ การฝึกอบรมเพื่อสร้างพระภิกษุทั่วไปให้สามารถทำหน้าที่เป็น พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการประจำ ณ หน่วยงานพระธรรมทูตอำเภอได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน ซึ่งในปัจจุบันมีภิกษุสามเณรทั่วประเทศรวมทั้งสิ้น 349,659 รูป โดยมีพระธรรมทูตทั่วประเทศ 5,260 รูป

จำแนกเป็นพระธรรมทูตฝ่ายอำนวยการ จำนวน 15 รูป ฝ่ายบริหาร จำนวน 1,933 รูป ฝ่ายปฏิบัติการ จำนวน 3,309 รูป (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2557) ซึ่งคณะสงฆ์ต้องการให้มีพระภิกษุที่ผ่านการฝึกอบรมทำหน้าที่เป็นพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการประจำอยู่ ณ หน่วยงานพระธรรมทูตอำเภอ โดยทุกอำเภอควรมีพระธรรมทูตปฏิบัติการในท้องถิ่นตำบลละ 1 รูป หากดำเนินการได้ตามความต้องการ ก็จะมีพระธรรมทูตเฉพาะฝ่ายปฏิบัติการทั่วประเทศมีจำนวนทั้งสิ้น 7,200 รูป และสำหรับจังหวัดอุดรดิตถ์ มีพระสงฆ์รวม 2,127 รูป (สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดอุดรดิตถ์, 2558) ดังนี้

ตารางที่ 1.1 จำนวนพระภิกษุและพระธรรมทูตในจังหวัดอุดรดิตถ์

ที่	อำเภอ	จำนวน วัด	จำนวน พระภิกษุ	จำนวน เจ้าอาวาส	จำนวน พระธรรมทูต	รวมพระภิกษุ ทั้งหมด
1	เมืองอุดรดิตถ์	91	519	90	21	630
2	ลับแล	41	168	41	13	222
3	ตรอน	28	177	28	8	213
4	พิชัย	60	360	60	12	432
5	ท่าปลา	58	104	58	8	170
6	น้ำปาด	52	81	51	8	140
7	พากทำ	29	34	29	3	66
8	บ้านโคก	29	27	29	1	57
9	ทองแสนขัน	34	159	34	4	197
	รวมทั้งสิ้น	422	1,629	420	78	2,127

ที่มา : สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดอุดรดิตถ์. (2558). หน้า 9

จากตารางที่ 1.1 จะเห็นได้ว่า พระภิกษุจังหวัดอุดรดิตถ์จำนวนทั้งสิ้น 2,127 รูป เป็นพระธรรมทูตจำนวน 78 รูป เจ้าอาวาสจำนวน 420 รูป และเป็นพระภิกษุจำนวน 1,629 รูป โดยแยกออกเป็นรายอำเภอทั้ง 9 อำเภอ ของจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งมีวัดทั้งหมดจำนวน 422 วัด อำเภอที่มีพระธรรมทูตมากที่สุดคือ อำเภอเมืองอุดรดิตถ์จำนวน 21 รูป และอำเภอที่มีพระธรรมทูตน้อยที่สุดคือ อำเภอบ้านโคกจำนวน 1 รูป อำเภอนี้เป็นอำเภอที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมืองอุดรดิตถ์มากที่สุดของจังหวัด รวมระยะทาง 160 กม. โดยเป็นอำเภอชายแดนที่มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ปัจจุบันการบริหารจัดการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ดำเนินการภายใต้แผนแม่บทการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พ.ศ. 2554-2559 ซึ่ง กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “พระพุทธศาสนามั่นคงของพุทธศาสนิกชนดำรงคุณธรรม นำสังคมมีสุข” พันธกิจ “อุปถัมภ์ ส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่ เพื่อนำหลักธรรมสู่สังคมและประชาชนอย่างมีคุณภาพ” เป้าประสงค์ (1) บุคลากรที่เผย

แม่พระพุทธรูปได้รับการอุปถัมภ์ และส่งเสริมด้านการเผยแผ่อย่างมีคุณภาพ (2) บุคลากรผู้เผยแผ่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถในการเผยแผ่พระพุทธรูปด้วยวิธีการที่หลากหลาย (3) ประชาชนใช้หลักพุทธธรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนำไปสู่สังคมที่สงบสุข โดยมียุทธศาสตร์ ดังนี้ 1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 อุปถัมภ์ ส่งเสริม และสนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธรูป 2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธรูปให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่พระพุทธรูป 3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย 4. ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่พระพุทธรูป

จากประสบการณ์ การบริหารงานคณะสงฆ์ในฐานะเจ้าคณะจังหวัดอุดรธานี พบว่าการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธรูป เป็นภารกิจที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการขับเคลื่อนหลักธรรมคำสอนของพระพุทธรูปให้เจริญก้าวหน้า และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ แต่เนื่องจากการบริหารเป็นกระบวนการที่มีความละเอียดอ่อนและสลับซับซ้อน จะต้องดำเนินงานให้ถูกต้องเหมาะสมตามลำดับขั้นตอน อีกทั้งมีปัจจัยองค์ประกอบหลายปัจจัย ซึ่งในสมัยพุทธกาล พระพุทธองค์ทรงเป็นผู้กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และวางแผน ซึ่งทำให้การบริหารจัดการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับความรู้ ความสามารถ และบุคลิกภาพด้านคุณลักษณะ ที่เป็นเลิศขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตลอดจนทั้งพระพุทธรูปรวมทั้งเทคนิควิธีการเผยแผ่ ทำให้เป็นแรงเสริมที่สำคัญต่อความสัมฤทธิ์ผลที่เกิดขึ้น

อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธรูปในสมัยนั้นก็ประสบกับปัญหาอุปสรรคหลายประการ เนื่องจากเป็นศาสนาที่เพิ่งเกิดใหม่ต้องต่อสู้แข่งขันกับศาสนา และลัทธิความเชื่อต่างๆ ที่มีอยู่ก่อนศาสนาพุทธอย่างหลากหลาย ต้องอาศัยคุณลักษณะที่ดีเยี่ยมของพระผู้เผยแผ่พระพุทธรูป เพื่อให้การบริหารการเผยแผ่ประสบความสำเร็จ สำหรับประเทศไทยยุคปัจจุบัน วิถีชีวิตคนไทยส่วนใหญ่ดำเนินไปในโลกแห่งวัตถุนิยม หลงลึมวิถีพุทธ ที่ประกอบไปด้วยหลักศีลธรรมตามพระพุทธรูป การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธรูปในปัจจุบัน แม้จะมีนโยบายยุทธศาสตร์และการวางแผนที่ชัดเจน ก็ยังต้องอาศัยพระสงฆ์สาวก ที่มีบุคลิกภาพด้านคุณลักษณะดีเด่น ทำหน้าที่เผยแผ่พระพุทธรูป เพื่อให้สังคมชาวพุทธในปัจจุบัน เป็นสังคมพุทธที่ยังคงอุดมบริสุทธิ์ด้วยหลักศีลธรรม แม้จะไม่สามารถเทียบเท่ากับสังคมในอดีตก็ตาม

ในสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร อย่างในปัจจุบันนี้ พระสงฆ์ผู้เผยแผ่พระพุทธรูป โดยเฉพาะพระธรรมทูตควรจะต้องมีรูปแบบบุคลิกภาพทางด้านคุณลักษณะอย่างไรบ้าง จึงจะทำให้การบริหารการเผยแผ่พระพุทธรูปบรรลุความสำเร็จ ตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ ตลอดจนขั้นตอนต่างๆ ในการบริหารการเผยแผ่ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จึงสนใจที่จะศึกษาบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธรูปในสังฆมณฑลอุดรธานี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธรูปในสังฆมณฑลอุดรธานี และสังฆมณฑลจังหวัดอื่นๆ ต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

การวิจัยเรื่อง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1.2.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ เป็นอย่างไร

1.2.2 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ควรเป็นอย่างไร

1.2.3 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ กับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

1.2.4 แนวทางการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ให้ประสบผลสำเร็จควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

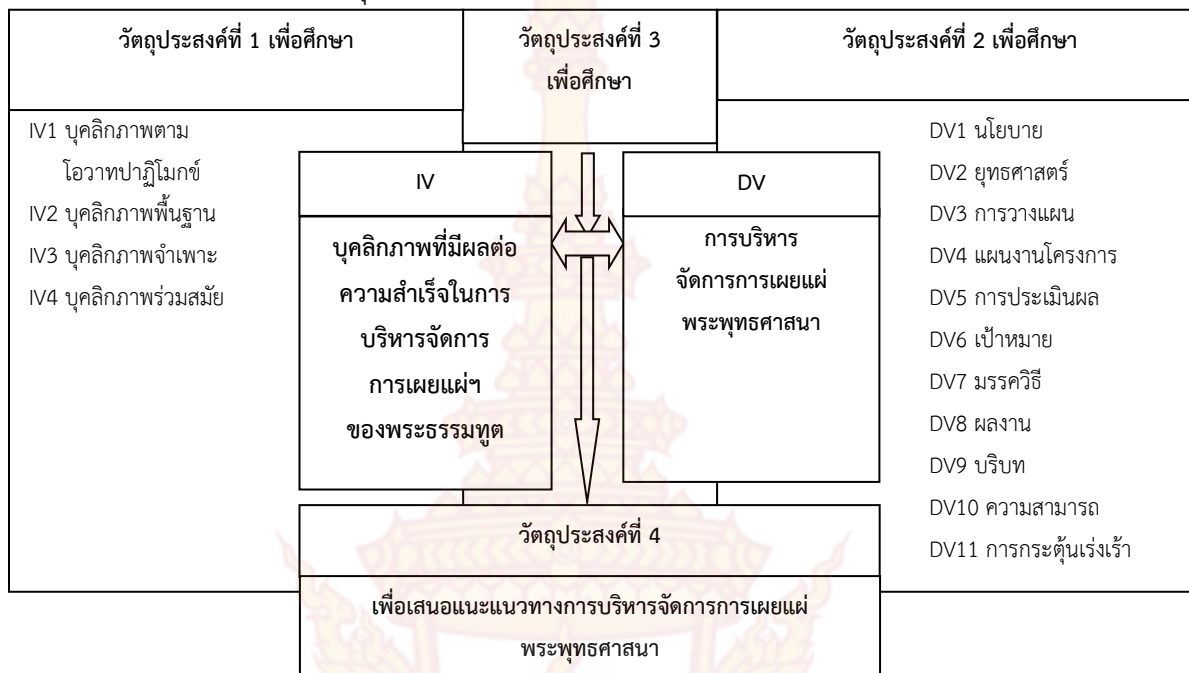
1.3.1 เพื่อศึกษาความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์

1.3.2 เพื่อศึกษาบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์

1.3.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์กับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

1.3.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ให้ประสบผลสำเร็จ

ตัวแบบที่ 1.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยได้ ดังนี้

1.4.1 จุดเน้นของการศึกษา

มุ่งเน้นศึกษาการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต และศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรดิตถ์ และผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเหนือตอนบนของประเทศ ดังนี้

1.4.2.1 พื้นที่เชิงปริมาณประกอบด้วย วัดจำนวน 422 วัด และพระภิกษุจำนวน 2,127 รูป

1.4.2.2 พื้นที่เชิงคุณภาพประกอบด้วย วัดในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศ จำนวน 5 วัด

1.4.3 ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในจังหวัดอุดรดิตถ์ และผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเหนือของประเทศ โดยแบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1.4.3.1 กลุ่มประชากรที่เป็นพระภิกษุ จำนวน 2,049 รูป ในจังหวัดอุดรดิตถ์ (ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2558)

1.4.3.2 กลุ่มประชากรที่เป็นพระธรรมทูต จำนวน 78 รูป ในจังหวัดอุดรดิตถ์ (ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2558)

1.4.3.3 กลุ่มประชากรที่เป็นพระชั้นผู้ใหญ่จากภาคเหนือของประเทศ จำนวน 5 รูป

1.4.4 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้จำแนกขอบเขตของเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดังนี้

1.4.4.1 ศึกษาการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ได้แก่ นโยบาย ยุทธศาสตร์ การวางแผน แผนงาน/โครงการ การประเมินผล เป้าหมาย มรรควิธี ผลงาน บริบท ความสามารถ และการกระตุ้นเร้า

1.4.4.2 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ได้แก่ บุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์ บุคลิกภาพพื้นฐาน บุคลิกภาพจำเพาะ และบุคลิกภาพร่วมสมัย

1.4.4.3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

1.4.5 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ รวม 1 ปี 10 เดือน ตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2557 – 31 พฤษภาคม 2559

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 พระธรรมทูต หมายถึง พระธรรมทูตจังหวัดอุดรดิตถ์ที่ทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนาตามหลักธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 ปัจจุบันจังหวัดอุดรดิตถ์มีพระธรรมทูต ฝ่ายบริหารจำนวน 18 รูป ฝ่ายปฏิบัติการ 60 รูป รวม 78 รูป

1.5.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา หมายถึง การกำหนดนโยบาย การกำหนดยุทธศาสตร์ การวางแผน แผนงานโครงการ การประเมินผล เป้าหมาย มรรควิธี ผลงาน บริบท ความสามารถ และการกระตุ้นเร้า

1.5.3 บุคลิกภาพของพระธรรมทูต หมายถึง บุคลิกภาพด้านคุณลักษณะของพระธรรมทูตประกอบด้วย บุคลิกภาพเฉพาะตัวตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ บุคลิกภาพพื้นฐาน บุคลิกภาพจำเพาะ และบุคลิกภาพร่วมสมัย

1.5.4 นโยบาย หมายถึง นโยบายที่มุ่งส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ประกอบด้วย นโยบายพื้นฐานของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ นโยบาย

ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และนโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

1.5.5 ยุทธศาสตร์ หมายถึง แนวทางที่จะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างแยบยล เพื่อบรรลุเป้าหมาย ใต้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมหรือการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในกรอบระยะเวลาที่ต้องการ เพื่อ ประกอบการวางแผนในการใช้วิธีการและทรัพยากร ประกอบด้วย อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่ พระพุทธศาสนา เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถใน การเผยแผ่ จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย สร้างเครือข่ายการ มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

1.5.6 การวางแผน หมายถึง การวิเคราะห์ปัญหา กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดกลยุทธ์ กำหนด แผนงานดำเนินงาน และการประเมินแผน เพื่อบรรลุเป้าประสงค์

1.5.7 แผนงาน/โครงการ หมายถึง ชุดของโครงการ ซึ่งประกอบด้วย โครงการเดียว หรือหลาย โครงการ มีวัตถุประสงค์เดียวกัน และแผนงานย่อยที่ประกอบด้วยกิจกรรมหลายกิจกรรม ที่ระบุ รายละเอียดชัดเจน มุ่งสนับสนุนวัตถุประสงค์ของแผนงานประกอบด้วย แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่ แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่ และแผนงานการ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน

1.5.8 ติดตามประเมินผล หมายถึง กระบวนการระบุและเสนอสารสนเทศ เพื่อช่วยการตัดสินใจ เลือกลงเลือกวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสม

1.5.9 เป้าหมาย หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต โดย ประกอบด้วย เป้าหมายด้านการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ เกิดความถูกต้อง เป้าหมายด้านองค์การ โดย มุ่งให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ และเกิดความสามัคคีในองค์การ กับเป้าหมายด้านสังคม มุ่งให้ พุทธศาสนิกชนมีความรับผิดชอบในสังคม รวมทั้งมีความเท่าเทียมกัน

1.5.10 มรรควิธี หมายถึง แนวทางในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ให้บรรลุเป้าหมาย อย่างชัดเจน เกิดความเหมาะสม เป็นแนวทางที่ทำทนาย สร้างแรงจูงใจ รวมทั้งกระตุ้นเร่งเร้าพระธรรมทูต ที่จะดำเนินการให้เกิดผลดีทั้งในวิธีปฏิบัติและวิธีแก้ปัญหา

1.5.11 ผลงาน หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต โดยมุ่งเน้น ให้งานบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมาย ทั้งทางด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาคุณธรรมของ ประชาชน

1.5.12 บริบท หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในด้าน ความเป็นผู้นำมุ่งให้เกิดการพัฒนาแนวคิด และสร้างจิตสำนึกของประชาชน ทางด้านวัฒนธรรมสังคม มุ่ง ให้เกิดค่านิยมทางสังคมและความเชื่อที่เป็นประโยชน์

1.5.13 ความสามารถ หมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเอง พร้อมทั้งจะแสดงน้ำใจต่อคน อื่นของพระธรรมทูต รวมทั้งทำให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเกิดความรู้จักรู้ผิดชอบชั่วดี และ เคารพสิทธิบุคคลอื่น

1.5.14 การกระตุ้นแรงจูงใจ หมายถึง พระธรรมทูตเกิดความรู้สึกได้รับการกระตุ้นแรงจูงใจจากการทำงาน และได้รับความร่วมมือจากจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์จากประชาชน

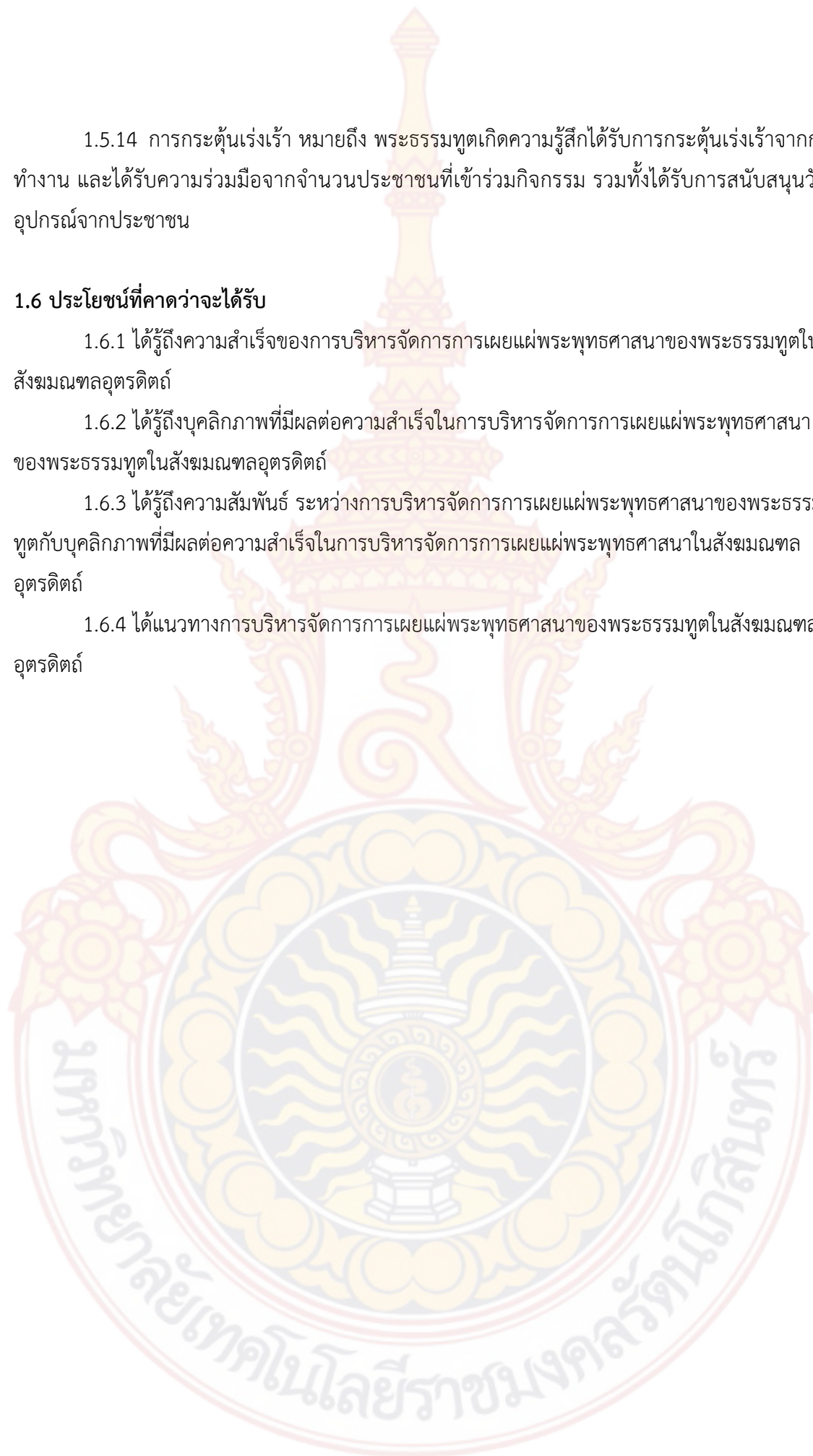
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้รู้ถึงความสำเร็จของการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์

1.6.2 ได้รู้ถึงบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์

1.6.3 ได้รู้ถึงความสัมพันธ์ ระหว่างการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์

1.6.4 ได้แนวทางการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรม และ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยหัวข้อบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตริตต์ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์พัฒนาการแนวคิดของนักวิชาการ โดยมุ่งเน้นกระบวนการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตและบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เพื่อให้ได้ข้อมูลต่างๆ ในเชิงลึก จึงนำเสนอการทบทวนวรรณกรรมตามประเด็น ดังต่อไปนี้

1. บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
2. ประวัติสังเขปของการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
3. พัฒนาการของแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย
6. สมมุติฐานการวิจัย

2.1 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

พระพุทธองค์ ทรงประพาศพิภพจรจรย์ โดยปฏิบัติด้วยความบริสุทธิ์ปราศจากกิเลส ทำให้เกิดความเลื่อมใสแก่ชนชาวชมพูทวีปในขณะนั้น ทรงบัญญัติพระวินัย อันเป็น พุทธบัญญัติให้เป็นหลักปฏิบัติของพระภิกษุ เพื่อให้พระภิกษุพ้นจากมลทินและกิเลสต่างๆ ทำให้สงฆ์อยู่ร่วมกันด้วยดี สิ่งสำคัญที่สุด คือ ประชาชนโดยทั่วไปเกิดความเลื่อมใสศรัทธา (สุนทร ฌ รังสี, 2530) การประพาศพิภพปฏิบัติตนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นับว่าเป็นแบบอย่างแห่งบุคลิกภาพของพระภิกษุสงฆ์โดยทั่วกัน

การปฏิบัติพุทธศาสนธรรมตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า จึงเป็นที่มาแห่งบุคลิกภาพของพระภิกษุสงฆ์ ตั้งแต่สมัยพุทธกาลมาจนถึงปัจจุบัน สำหรับการกล่าวถึงบุคลิกภาพของพระพุทธองค์ นั้นมีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล โดยพระพุทธองค์ทรงกล่าวไว้ในพระไตรปิฎก คัมภีร์อรุทธกถา ฎีกา อนุฎีกา อยู่มากมาย แม้จะมีได้กล่าวเจาะจงดังเช่น นักปราชญ์ฝ่ายตะวันตก คำสอนของพระพุทธองค์ มุ่งเน้นให้ความสำคัญที่จิตใจมากกว่าร่างกาย ทรงตรัสกับพุทธบริษัท ผู้มุ่งเน้นเพื่อบรรลุเป้าหมายสูงสุด คือ พระนิพพาน ทรงแนะนำให้แสวงหาสัพปายะ ทั้งร่างกายและจิตใจ และสอนว่า ชีวิตคือชั้น 5 ได้แก่ รูป เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ โดยชั้น 5 จะรวมตัวกันเป็นชีวิต อาศัยกฎแห่งกรรม หรือ เป็นไปตามวิฎฐะ

ประกอบด้วย กิเลส กรรม และวิบาก (วิสุทธิ.3/198) ซึ่งมนุษย์ยังตัดกิเลสไม่ได้ ต้องเป็นไปตามกฎแห่ง วัฏฏะ และโลกธรรม (อง.อฎุ จุก.53/96/159) ได้แก่ ลาภ/ความเสื่อมลาภ ยศ/ความเสื่อมยศ นินทา/สรรเสริญ ซึ่งผลที่เกิดขึ้นย่อมกระทบกับบุคลิกภาพ จึงต้องพิจารณาบุคลิกภาพ ซึ่งต้องเรียนรู้พื้นฐานด้วย จิตใจ หรือจิตตัง (วิสุทธิ.1/129) ได้แก่ รากจริต โทสจริต โมหจริต สัทธาจริต พุทธจริต และวิตกจริต อันจะเป็นลักษณะนิสัยประจำตัว และเป็นบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล การพัฒนาบุคลิกภาพพระพุทธองค์ได้ สอนให้ฝึก สมถกรรมฐาน และปฏิบัติตามแนวมัชฌิมาปฏิปทาได้แก่ มรรค มืองค์ 8 (ที.ม.10/299/348; ม.ม 12/149/123) ซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล

นอกจากนี้พระพุทธองค์ ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพด้านคุณลักษณะของพระธรรมทูตไว้ปรากฏอยู่ใน โอวาทปาฏิโมกข์ ประกอบด้วย บุคลิกภาพอันเป็นคุณลักษณะเฉพาะตัว ด้านคุณธรรม และด้านการ ประพฤติปฏิบัติตน กับบุคลิกภาพด้านคุณลักษณะพื้นฐาน ด้านสัปปุริสธรรม ด้านกัลยาณมิตร ด้านพรหม วิทยา และคุณลักษณะจำเพาะ สำหรับแนวทางการพัฒนาบุคลิกภาพ ในสมัยพุทธกาลที่ปรากฏชัดเจน และถือว่าเป็นจุดสุดยอด ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์มังคลัตถทีปนี (มงคลตถทีปนี ภาค1และภาค2) ซึ่งพระสิริมัง คลาจารย์ได้อธิบายไว้รวม 38 ประการอันเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นประมาณ 26 ศตวรรษ มาแล้ว โดยพระ พุทธองค์ได้ตรัสแก่เทพบุตรที่นำปัญหามาถามเรื่องมงคล เข้าเฝ้าทูลถาม ขณะประทับอยู่ที่พระเชตะวัน มหาวิหาร ใกล้เมืองสาวัตถี ประกอบด้วยมงคล 38 ประการ ซึ่งปรากฏอยู่ในพระสูตรต้นตปิฎก 2 แห่งคือ 1) ในขุททกปาฐะ ขุททกนิกาย และ 2) ในทุตยวรรค สุตตนิบาต มีมงคลที่ปนีที่สอดคล้องกับการประ เภติปฏิบัติตนของพระภิกษุ และชาวพุทธทั้งหมด เนื่องจากการเป็นแนวทางการดำเนินชีวิต ของบุคคลที่ ต้องการความเป็นมงคล ความสำเร็จในการทำงานหน้าที่ โดยเฉพาะในการครองตน ครองคน และครองงาน

สำหรับพระธรรมทูต นอกจากจะเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพตามมงคล 38 ประการแล้ว จะต้อง ศึกษาเรียนรู้อย่างแตกฉาน สำหรับการครองตนและให้ความรู้แก่ พุทธบริษัท สมตามเจตนารมณ์ขององค์ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังนั้น มงคลทั้ง 38 ประการ นอกจากจะเรียนรู้เพื่อเทศนาสั่งสอนแล้ว ยังต้องถือ ปฏิบัติเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และพัฒนาบุคลิกภาพให้สามารถครองตนอย่างสอดคล้องกับมงคลที่ปนี ยกตัวอย่างเช่น มงคลที่ 6 ตั้งตนไว้ชอบ (อตตสมมาปณินิ จ) คือการศึกษาค้นคว้า พิจารณาจนเกิดการ เรียนรู้ อันเนื่องมาจากการฟัง การสนทนา สอบถาม ทั้งวิชาทางโลกและทางธรรม มงคลที่ 8 มีศิลปะ (สิปปญจ) เป็นความฉลาดในวิชาชีพต่างๆ ที่เป็นเครื่องดำรงชีวิต ซึ่งมี 2 ประเภท คือ ศิลปะของนักบวช และ ศิลปะของคฤหัสถ์ โดยต้องรอบรู้ในภารกิจที่ต้องกระทำตามแนวทางของแต่ละฝ่าย มงคลที่ 9 มีวินัย ดี (วินโย จ สุลิกขิต) มีพระวินัย 227 ข้อ ที่จะต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด มงคลที่ 10 มีวาจาเป็น สุภาสิต (สุภาสิตา จ ยา วาจา) คือการเปล่งวาจาให้กับคนอื่นทราบถึง ความประสงค์ที่ตนต้องการจะสื่อ กับบุคคล ซึ่งจะต้อง ถูกต้องเหมาะสม มงคลที่ 16 ประพฤติธรรม (ธมมจริยา) เป็นการประพฤติดี เพื่อ ขจัดความชั่วออกจากจิตใจ ทำให้สงบทั้งกายใจ อันเป็นความสงบจากอกุศล รวมทั้งบาปทั้งหมด และ มงคลที่ 27 ความอดทน (ขนตี จ) มีความสำคัญอย่างยิ่งคือ ต้องมีจิตใจไม่หวั่นไหว ต่อสิ่งต่างๆ ที่บังเกิด ขึ้นในชีวิตตน (พระธรรมมหาวิราณวัตร, 2529) ในยุคข่าวสารข้อมูล ซึ่งมีการเผยแผ่ทั่วโลก ในเวลาอัน

รวดเร็วด้วยเครื่องมือสื่อสาร อันเป็นเทคโนโลยีทันสมัย บุคลิกภาพด้านคุณลักษณะ มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับยุคสมัย ประกอบด้วย 1) ความมั่นใจในคุณค่าความดีงามของพระพุทธศาสนา 2) การเข้าใจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น 3) มีวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัย และ 4) มีความมุ่งมั่นแน่วแน่ต่ออุดมการณ์ของพระพุทธศาสนา (ป.อ. ปยุตโต, 2538) สำหรับนักคิด/นักทฤษฎีบุคลิกภาพสมัยปัจจุบัน ปรากฏชัดเจนในช่วงของสมัยยุคศตวรรษที่ 19 โดยเฉพาะทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freudian Psychoanalysis) ซึ่ง ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งแนวคิดทฤษฎี กลุ่มจิตวิเคราะห์ที่เน้นจิตใต้สำนึก และสัญชาตญาณ อันเป็นแนวคิดที่เน้นในยุคนั้น ต่อมา มีนักทฤษฎีบุคลิกภาพเพิ่มขึ้นอีก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพฤติกรรม มีทัศนะว่าบุคลิกภาพมนุษย์มีการยืดหยุ่นอยู่ใต้อิทธิพลสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ และทางสังคม และกลุ่มสุดท้าย คือ กลุ่มมนุษยนิยม เป็นแนวคิดล่าสุด มีทัศนคติในการมองธรรมชาติมนุษย์ว่า ดีงาม ใฝ่ดี สร้างสรรค์ความดี มีปรารถนาจะประจักษ์ตนและความสามารถเฉพาะตัวของตน ผู้นำแนวคิดกลุ่มนี้ คือ อัมราฮัม มาสโลว์ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2536, หน้า 99-100)

2.2 พัฒนาการของแนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของพระธรรมทูต

หลังจากที่พระพุทธองค์ทรงตรัสรู้พระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว ทรงพิจารณาเห็นว่าเป็นการยากที่จะทำให้พระธรรมที่ทรงตรัสรู้ นำไปสู่การประพฤติปฏิบัติของคนทั่วไป เพราะเป็นเรื่องที่ละเอียดลึกซึ้งรู้ตามได้ยาก ทรงพยายามคิดหาหนทางที่ทำให้มหาชนได้รู้ เข้าใจและยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ ตน อันจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของบุคคลทุกระดับ จึงทรงพิจารณาเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องแสดงธรรมแก่ปวงชน ซึ่งมีความรู้ความสามารถต่างกันอันเป็นเรื่องธรรมดา และทรงเปรียบเทียบบุคคลกับบัว 4 เหล่า ได้แก่ เหล่าที่ 1 อุคฆฏิตัญญู เป็นบุคคลที่สามารถรู้ได้อย่างฉับพลัน เพียงได้ฟังหัวข้อที่ยกขึ้นแสดง ก็จะสามารถรู้ได้ทันที เหล่าที่ 2 วิปจิตัญญู เป็นบุคคลผู้สามารถรู้ได้เมื่อได้รับการอธิบายความอย่างละเอียด และมีการซักถามทบทวน เหล่าที่ 3 เนยยะ เป็นบุคคลผู้สามารถเข้าใจเมื่ออธิบายความอย่างละเอียด แล้วซักถามทบทวน เหล่าที่ 4 ปทปรมะ เป็นบุคคลผู้ไม่สามารถเข้าใจอะไรที่ลึกซึ้ง และมีความเห็นผิดอย่างรุนแรง (พระไตรปิฎก ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539, อ.จตุกก. (ไทย) 21/133/183)

เหตุผลสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งทำให้พระพุทธศาสนาดำรงอยู่ตั้งแต่สมัยพุทธกาล มาจนถึงปัจจุบันนี้ เพราะมีการประกาศเผยแผ่สืบทอดศาสนธรรมในหมู่พุทธสาวกเหล่านั้น โดยต่างก็ยึดถืออุดมคติ ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ที่พระพุทธองค์ตรัสประทานเป็นพระโอวาท ในการส่งพระอรหันต์สาวกจำนวน 60 รูป ไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาในท้องถิ่นตามนิคมต่างๆ เป็นครั้งแรก ที่มีใจความว่า “.....ภิกษุทั้งหลาย พวกเธอจงเที่ยวจาริกไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่ชนหมู่มาก เพื่อความสุขแก่ชนหมู่มาก เพื่ออนุเคราะห์ชาวโลกเพื่อประโยชน์เกื้อกูลและความสุขแก่ท้าวดาและมนุษย์ทั้งหลาย.....” โอวาทดังกล่าวนี้ เป็นหลักวิสัยทัศน์ในการทำหน้าที่ประกาศพุทธธรรม แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งนำเอาอุดมการณ์ หลักการ

และวิชาการของพระพุทธศาสนาที่พระองค์ทรงประทานเป็นพระโอวาทปาฏิโมกข์ เมื่อคราวประชุมพระอรหันต์สาวกครั้งใหญ่ที่เรียกว่า จาตุรงคสันนิบาต (สำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2554, หน้า 3) การประทานพระโอวาทปาฏิโมกข์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าครั้งนั้น นอกจากทรงนำอุดมการณ์ หลักการ และวิธีการของพระพุทธศาสนาตลอดจนอุดมคติในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา แล้วโอวาทปาฏิโมกข์ของพระพุทธองค์ยังทรงตรัสเกี่ยวกับคุณลักษณะของพระธรรมทูต โดยทรงกำหนดคุณลักษณะ เป้าหมาย หลักการ และวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนาไว้เป็นรากฐานสำหรับพระพุทธศาสนาเพื่อให้เกิดความมั่นคง

2.3 บุคลิกภาพด้านคุณลักษณะ

บุคลิกภาพของผู้สอนที่จะทำหน้าที่ในการประกาศเผยแผ่ จะต้องศึกษาจรรยาบรรณของความเป็นครูผู้สอนให้ละเอียดเสียก่อน จึงจะสามารถดำเนินการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้ประสบผลสำเร็จได้ เพราะผู้เรียนจะเกิดปัญญามีความรู้ความสามารถ และมีความประพฤติที่ดีงามได้ก็ต้องขึ้นอยู่กับผู้เผยแผ่นั้นเอง ว่าจะมีความรู้ความสามารถ และเทคนิคในการโน้มน้าวใจ ให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างไร ในเรื่องบุคลิกภาพด้านคุณลักษณะนี้ พระพุทธเจ้าทรงเป็นแบบอย่างที่ดี พระองค์ทรงเป็นบรมครูอย่างยอดเยี่ยม มีคุณสมบัติแห่งความเป็นครูอย่างครบถ้วน สมควรที่ผู้สอนหรือนักเผยแผ่ทั้งหลายควรนำมาเป็นแบบอย่าง

บุคลิกภาพผู้สอนของพระพุทธเจ้า เมื่อแสดงตามแนวแห่งพุทธคุณแล้ว สามารถแบ่งคุณสมบัติของพระองค์ออกเป็น 2 ดังนี้

2.3.1 บุคลิกภาพภายนอก

พระพุทธเจ้าทรงมีพระวรกายคือ รูปร่างสง่างาม ซึ่งประกอบด้วย มหาบุริสลักษณะ 32 ประการ และอนุพยัญชนะ 80 ยากที่จะหาใครเหมือนได้ เมื่อใครได้พบเห็นแล้วย่อมตรึงตาตรึงใจ เคยมีผู้กล่าวชมว่า “พระสมณะโคดมมีพระรูปร่างน่าดู น่าศรัทธาเลื่อมใส มีพระฉวีวรรณผุดผ่องยิ่งนัก มีวรรณะและพระสรีระจตุจดังพรหม น่าดู น่าชมนักหนา” (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), 2538, หน้า 10)

2.3.1.1 มหาบุริสลักษณะ 32 ประการ

- 1) สุปติภูจฺจิตาปาโท มีพื้นฝ่าพระบาททั้งสองเสมอกัน มีพระบาทเรียบงาม
- 2) เหมฐฺฐา ปาทตเลสุ จกฺกานิ ชาตานิ ที่ฝ่าพระบาททั้งสองมีกัจจกรข้างละอัน
- 3) อายตปณฺหิ มีสันพระบาทยาว
- 4) ทีฆงฺคฺลึ มีนิ้วพระบาทและนิ้วพระหัตถ์เรียวยาวสวยงาม
- 5) มุฑฺตลหตฺถปาโท มีพื้นฝ่าพระหัตถ์และฝ่าพระบาทอ่อนนุ่ม
- 6) ซาลหตฺถปาโท มีฝ่าพระหัตถ์และฝ่าพระบาทประดับด้วยลายตาข่าย
- 7) อูสฺสงคปาโท มีข้อพระบาทตั้งลอยอยู่บนหลังพระบาท
- 8) เณนิมิกฺสทิสขงฺ໊ไซ มีพระขงษ์เรียวยาวเหมือนแข้งเนื้อทราย

- 9) ฐิตโกว อโนนมนโต อุโกหิ ปาณิตเลหิ ชนณุกานิ ปริมสติ ปริมชชติ มีพระหัตถ์ทั้งสองยาว เมื่อพระองค์เสด็จประทับยืนโดยปกติไม่ได้ก้มลง สามารถเอาพระหัตถ์ทั้งสองจับที่พระชาณู (หัวเข่า) ได้สะดวก
- 10) โกโสหิตวตถคฺยห มีพระคฺยหะเร็นอยู่ในฝัก
- 11) สุวณฺณวณฺณโณ มีพระฉวี (ผิวพรรณ) ดังทองคำ
- 12) สุขุมจฺฉวี มีพระฉวีละเอียดปราศจากมลทิน
- 13) เอเกกโลโม มีพระโลมชาติเกิดขึ้นชุมละเส้น
- 14) อุทศฺคฺคโลโม มีพระโลมชาติมีปลายซ้อนขึ้นขดเป็นทักษิณา (เวียนขวา)
- 15) พุรหมชฺศตโต มีพระวรกายตั้งตรงดุจกายท้าวมหาพรหม
- 16) สุตฺตฺสสฺสโท มีพระมั่งสะเต็มในที่ทั้ง 7 แห่ง คือ ที่หลังพระหัตถ์ทั้งสอง ที่หลังพระบาททั้งสอง พระอังสะทั้งสองข้าง และที่ลำพระสอ
- 17) สีหบุพฺพทโธ มีพระกายท่อนบน บริบูรณ์ดุจกึ่งกายท่อนหน้าของพญาราชสีห์
- 18) ปิตนฺตรโส มีระหว่างพระอังสะเต็มบริบูรณ์ดี
- 19) นิครธปริมณฺทโล มีวายุเวทากับพระวรกาย คือ พระวรกายสูงเท่าใด ว่าที่ทรงเหยียดออกทั้งสองข้างก็วัดได้ยาวเท่านั้น
- 20) สมวณฺฎกฺขนฺโธ มีลำพระศอกกลมงามเสมอเป็นอันดี ดุจเขาโคทอง
- 21) รสคฺคสฺตตี มีปลายเส้นประสาทสำหรับรับรสอาหารอย่างดีถึง 7,000 เส้น
- 22) สีหนุ มีพระหนุเหมือนคางพญาราชสีห์
- 23) จตฺตาสีสทฺนโต มีพระทศรบ 40 ซึ่งบริบูรณ์ เบื้องบน 20 ซึ่ง เบื้องล่าง 20 ซึ่ง
- 24) สมทฺนโต มีพระทนต์เรียบเสมอดี
- 25) อวิพฺทฺนโต มีพระทนต์ไม่ห่าง สนิทกันดี ประดุจระเบียบแห่งแก้ววิเชียรที่จัดตั้งเอาไว้บนแผ่นกระดาดทอง
- 26) สุกฺกททาโธ มีพระเขี้ยวทั้ง 4 ขาวงามบริสุทธิ
- 27) ปหฺตฺชิวโห มีพระชิวหากว้างใหญ่
- 28) พุรหมสโร กรวิกภาณิ มีพระสุรเสียงอันไพเราะ ประดุจเสียงท้าวมหาพรหม
- 29) อภินิลเนตฺโต มีดวงพระเนตรดำสนิท
- 30) โคปโม มีดวงพระเนตรทั้งสองส่องใสดุจตาโค
- 31) อุณฺณาโลมา ฆมฺกนฺตเร ชาตา มีพระอุณาโลมชาติขาวอ่อนเกิดที่ระหว่างแห่งพระโขนงทั้งสอง ท่ามกลางพระนลาฏเวียนเป็นทักษิณาวรรต
- 32) อุณฺหิสฺสีโส มีพระเศียรดุจประดับกรอบพระพักตร์ พระเศียรกลมงามบริบูรณ์ ไม่บกพร่อง (พระราชนิพนธ์ของกรมสมเด็จพระปรมานุชิตชิโนรส, พระปฐมสมโพธิเถา, 2523, หน้า 66 – 77)

2.3.1.2 พระสุรเสียงของพระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าทรงมีพระสุรเสียงที่ไพเราะ ยิ่งตรัสวาจาสุภาพนุ่มนวล สละสลวย มีพราหมณ์คนหนึ่งชื่อว่า จังกิพราหมณ์ ได้กล่าวชมพระองค์ว่า

“พระสมณะโคตมมีพระวาจาที่ไพเราะยิ่ง รู้จักตรัสถ้อยคำได้งดงาม มีพระวาจาสุภาพ สละสลวย ไม่มีโทษ ยังผู้ฟังให้เข้าใจเนื้อความได้ชัดเจน” (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2538, พุทธวิธีในการสอน, หน้า 10)

ชายหนุ่มอีกคนหนึ่งชื่อว่า อุตรมาณพ เมื่อได้ฟังเสียงของพระพุทธเจ้าแล้วเกิดความประทับใจ จึงได้กล่าวชมพระองค์ว่า

“พระสุรเสียงที่เปล่งก้องออกจากพระโอษฐ์ของพระสมณะโคตมนั้น ประกอบด้วยคุณลักษณะ 8 ประการ คือ แจ่มใส ชัดเจน นุ่มนวล ชวนฟัง กลมกล่อม ไม่พร่า ซ้ำ และกังวาน

2.3.1.3 อากัปกิริยามารยาท

พระพุทธเจ้าทรงมีพระอากัปกิริยามารยาททุกอย่างงดงามมาก เพราะพระองค์ทรงมีคุณสมบัติของผู้ดี ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไปครบถ้วนหน้าเลื่อมใส การเคลื่อนไหว อิริยาบถเป็นไปด้วยความสงบ ทรงมีบุคลิกลักษณะที่เป็นเสน่ห์ทุกประการ มีความสำรวม อิริยาบถองอาจสง่างาม ชวนให้ผู้ได้พบเห็นอยากเข้าใกล้ชิด อยากเข้าไปสนทนาปราศรัยด้วยพราหมณ์แก่คนหนึ่งหลังจากแบ่งสมบัติให้ลูกๆ หมดแล้ว ลูกไม่เลี้ยงดูต้องเร่ร่อนขอทานเขากิน วันหนึ่งได้พบกับพระพุทธเจ้า พระองค์ได้ตรัสปฏิสันถารด้วยอัธยาศัยไมตรี จนทำให้เขาคลายความทุกข์ลง เมื่อพราหมณ์แก่คนนั้นได้สนทนากับพระพุทธเจ้าแล้ว ก็ได้เปล่งอุทานขึ้นว่า

“อุตตมานมุขี พระสมณะโคตมทรงมีพระพักตร์เบิกบาน ปุพฺพภาสี พระสมณะโคตมทรงทักทายแขกก่อน และสุขสัมภาสี พระสมณะโคตมทรงพูดไพเราะ ฟังแล้วมีความสุข” (เสถียรพงษ์ วรณปก, 2540, หน้า 8)

2.3.2 บุคลิกภาพภายใน ประกอบด้วยบุคลิกภาพด้านคุณลักษณะอันเป็นบุคลิกภาพภายใน ดังนี้

2.3.2.1 พระปัญญาธิคุณ

พระพุทธเจ้าที่ทำการเผยแผ่ประกาศพระศาสนาประสบผลสำเร็จได้รวดเร็ว เพราะพระองค์ทรงมีความรู้ที่เป็นกำลังสำคัญ 2 ประการ คือ

1) พระทศพลญาณ ความหยั่งรู้อันเป็นกำลังของพระพุทธเจ้า 10 ประการ

1.1) ฐานานุฐานญาณ ได้แก่ ญาณหยั่งรู้ว่าอะไรเป็นไปได้ อะไรเป็นไปไม่ได้ มีความเข้าใจในเนื้อหาและกฎเกณฑ์หลักการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและนำมาใช้ในการสอน คือ มุ่งไปที่ผู้เรียนว่าแค่นั้นรับได้ รับไม่ได้ โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างเหตุกับผล และกฎเกณฑ์ทางจริยธรรม เกี่ยวกับความสามารถของบุคคลที่มีความแตกต่างกัน และได้รับผลกรรมดีและชั่วแตกต่างกัน

1.2) กรรมวิบากญาณ ได้แก่ ปรีชาหยั่งรู้กรรมและผลของกรรม สามารถรู้ การให้ผลของกรรม ระหว่างกรรมต่อกับกรรมชั่วที่สัมพันธ์กัน กับปัจจัยสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน คือ มีความรู้ ความเข้าใจกระบวนการพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์เป็นอย่างดี

1.3) สัพพัตถคามินีปฏิบัติญาณ ได้แก่ ญาณหยั่งรู้ข้อปฏิบัติที่จะนำไปสู่คติ ทั้งปวง คือสุคติและทุคติ หรือปรีชาหยั่งรู้ข้อปฏิบัติที่จะนำไปสู่ประโยชน์ทั้งปวง ซึ่งได้แก่ประโยชน์ในภพ นี้ ประโยชน์ในภพหน้า และประโยชน์อย่างยิ่งคือพระนิพพาน รู้วิธีการว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรจึงจะ ถึงจุดหมายปลายทางนั้นๆ

1.4) นานาธาตุญาณ ได้แก่ ญาณหยั่งรู้สภาวะของโลก สภาวะของธรรมชาติ สภาวะของสังขาร ทั้งที่เป็นอุปาทินนสังขารและอุปาทินนสังขาร มีความรู้ในเรื่องสรีระวิทยา และ จิตวิทยา คือทราบบองค์ประกอบต่างๆ ของร่างกาย และการปฏิบัติหน้าที่ขององค์ประกอบเหล่านั้น พร้อม ทั้งรู้เหตุแห่งความแตกต่างกันของสิ่งทั้งหลายเหล่านั้น

1.5) นานาธมุตติกญาณ ได้แก่ ญาณหยั่งรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคล ใน ด้านความโน้มเอียง ความสนใจและความถนัดตามธรรมชาติของเขาไม่เหมือนกัน

1.6) อินทริยปโรปริยัตตญาณ ได้แก่ ญาณหยั่งรู้ความยิ่งและความหย่อน แห่งอินทริยของสัตว์ทั้งหลาย คือ รู้ความแตกต่างระหว่างบุคคล และระดับสติปัญญาว่ามีแนวความคิด ความรู้ความเข้าใจมากน้อยแค่ไหน มีกิเลสมากหรือกิเลสน้อย มีอินทริยอ่อนหรืออินทริยแก่กล้า สอนง่าย หรือสอนยาก มีความพร้อมในการที่จะตรัสรู้หรือไม่ เป็นต้น

1.7) ฌานาทีสังกิลเลสาทีญาณ ได้แก่ ญาณหยั่งรู้เหตุที่จะทำให้ฌาน วิโมกข์ และสมาบัติเสื่อมหรือเจริญ คล่องแคล่วว่องไว รู้ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคถ่วง หรือส่งเสริมผลสำเร็จกับ รู้จักใช้เทคนิคต่างๆ แก้ไขให้ก้าวหน้าไปด้วยดี

1.8) ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ ได้แก่ ญาณหยั่งรู้ตามระลึกชาติหนหลังได้ รู้ ประวัติความเป็นมา ที่เป็นพื้นเพเดิมและประสบการณ์เดิมในอดีต ที่ล่วงมาแล้วก็ภพที่ชาติของผู้ฟังเป็น อย่างดี

1.9) จตุปปาตญาณ ได้แก่ ญาณหยั่งรู้การจติและการเกิดของสัตว์ทั้งหลาย ว่าเป็นไปตามอำนาจของกรรม เช่น รู้ว่าคนนี้มีอุปนิสัยอย่างนี้มาเกิดในตระกูลนี้ เมื่อก่อนเขาทำกรรม อะไรเอาไว้ ทำบุญบาปอะไรไว้ จะช่วยแก้ไขอย่างไร เป็นต้น

1.10) อาสวักขยญาณ ได้แก่ ญาณหยั่งรู้ความสิ้นอาสวะ รู้ชัดและเข้าใจแจ่มแจ้งในผลสัมฤทธิ์อันเป็นจุดมุ่งหมาย และพระองค์ก็สามารถทำผลสัมฤทธิ์นั้นให้เกิดขึ้นได้สำเร็จจริง และ พุทธญาณที่เป็นอสาธารณญาณอีก 6 ประการ ญาณนี้มีแต่เฉพาะพระพุทธเจ้าเท่านั้น ไม่มีแก่สาวกทั่วไป จะเรียกญาณนี้ว่าพุทธบารมีญาณก็ได้ เพราะเป็นเฉพาะพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ และพระพุทธเจ้าของเรา ก็มีพระญาณนี้ จึงทำให้เหนือกว่าพระอรหันต์สาวก (พระธรรมปิฎก(ป.อ. ปยุตฺโต), หน้า14-17)

2) ปฏิสัมภีทาญาณ ปัญญาอันแตกฉานในด้านต่างๆ มีอยู่ 4 ประการ คือ

2.1) อรรถปฏิสัมพันธ์ ปัญหาอันแตกฉานในอรรถแตกฉานในในความหมายของถ้อยคำหรือข้อธรรมต่างๆ สามารถอธิบายหัวข้อธรรมได้อย่างกว้างขวางโดยพิสดาร เมื่อเห็นเหตุใดเหตุหนึ่ง ก็สามารถอธิบายเชื่อมโยงกับอีกเรื่องหนึ่งให้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันได้ และสามารถล่วงรู้ถึงผลต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นด้วย

2.2) ธรรมปฏิสัมพันธ์ ปัญหาอันแตกฉานในธรรม ปัญหาในระดับนี้เป็นปัญหาขั้นเข้าใจแจ่มแจ้งในเนื้อหาของข้อธรรมต่างๆ สามารถจำประเด็นในเนื้อเรื่องยาวๆ นำมาเป็นหัวข้อกระตุกได้ เมื่อมองเห็นผลที่ปรากฏ ก็สามารถสรวทเหตุได้

2.3) นิรุตติปฏิสัมพันธ์ ปัญหาแตกฉานในนิรุกติ แตกฉานในเรื่องของภาษาต่างๆ ที่จำเป็นในการถ่ายทอดความรู้ คือ รู้จักใช้ถ้อยคำชี้แจงแสดงธรรมให้คนอื่นเข้าใจ มีเทคนิคในการอธิบายด้วยการใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม ทำให้ผู้ฟังเข้าใจง่ายขึ้น

2.4) ปฏิภาณปฏิสัมพันธ์ ปัญหาอันแตกฉานในปฏิภาณ คือ มีไหวพริบ มีปัญญาที่ว่องไว สามารถพุดจาโต้ตอบปัญหาได้ฉับพลัน และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี เข้าใจแก้ไขปัญหาด้วยเหตุผล ไม่มีใครจะกล่าวคัดค้านได้

2.3.2.2 พระปริสุทธิดุณ

พระวิสุทธิดุณเป็นความบริสุทธิ์ที่เป็นคุณสมบัติของพระพุทธเจ้าโดยเฉพาะ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง ที่ทำให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระองค์สำเร็จได้อย่างง่ายดาย สามารถทำให้ประชาชนหันมานับถือพระพุทธศาสนาและเลื่อมใสในพระองค์ ความบริสุทธิ์ที่พระองค์มี ได้แก่

1) พระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ เพราะหลุดพ้นจากอาสวะกิเลสทั้งปวง ไม่มีการทำความชั่วทางกาย ทางวาจาและทางใจอีกแล้ว ไม่มีใครที่จะสามารถยกโทษตำหนิติเตียนได้อีก

2) เมื่อพระองค์สอนผู้อื่นอย่างไรก็ทรงทำได้อย่างนั้น ดังคำที่ว่า ตถาคต

3) พระองค์เป็นผู้มีพระหฤทัยบริสุทธิ์ ทรงทำการสอนผู้อื่นด้วยจิตบริสุทธิ์ ไม่มีอย่างอื่นแอบแฝง ทรงมุ่งหวังประโยชน์สุขเพื่อเขาอย่างเดียว ไม่ได้หวังเอกลาภอย่างอื่นที่จะตามมาและไม่ได้หวังผลตอบแทนที่เป็นอามิสสินจ้าง จึงมีคำกล่าวอยู่ตอนหนึ่งว่า

“พระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นพุทธะเองแล้ว จึงแสดงธรรมเพื่อความตรัสรู้ พระองค์เป็นผู้ฝึกเองแล้ว จึงแสดงธรรมเพื่อความฝึก พระองค์เป็นผู้สงบระงับแล้ว จึงแสดงธรรมเพื่อความสงบ พระองค์เป็นผู้ข้ามพ้นไปได้แล้ว จึงทรงแสดงธรรมเพื่อความข้ามพ้น ทรงเป็นผู้ดับเย็นแล้ว จึงแสดงธรรมเพื่อความดับเย็น”

“ท่านทั้งหลาย พระตถาคตมีกายสมาจาร วจีสมาจาร และมนัสสมาจารบริสุทธิ์ พระตถาคตมิได้มีความประพฤติชั่วทางกาย ทางวาจา และทางใจที่จะต้องปกปิดไว้ โดยตั้ง พระทัยว่า ขอคนอื่น ๆ อย่าได้รู้ถึงความประพฤติชั่วทางกาย ทางวาจา และทางใจของเราเลย ตุก่อนโมคคัลลานะ เราเป็นผู้มีศีลบริสุทธิ์จึงปฏิญาณได้ว่าเป็นผู้มีศีลบริสุทธิ์ ศีลของเราบริสุทธิ์ผ่องแผ้ว ไม่เศร้าหมอง บรรดาสาวกไม่

ต้องคอยรักษาเราโดยศีล และเราไม่หวังให้สาวกช่วยรักษาเราโดยศีล เรามีอาชีวะบิณฑิณี ธรรมเทศนา บิณฑิณี ไวยากรณ์บิณฑิณี ญาณทัศนะบิณฑิณี ไม่ต้องคิดหวังให้สาวกช่วยรักษา”

ภิกษุทั้งหลาย พระธรรมเทศนาของภิกษุเช่นไรไม่บิณฑิณี พระธรรมเทศนาของภิกษุ เช่นไรบิณฑิณี ภิกษุรูปใดมีความคิดว่า “ขอให้ชนทั้งหลายฟังธรรมของเรา ครั้นฟังแล้วฟังเลื่อมใสในธรรม ขอให้คนทั้งหลายที่เลื่อมใสแล้วแสดงอาการของผู้เลื่อมใสแก่เรา” ธรรมเทศนาของภิกษุเช่นนี้ไม่บิณฑิณี ส่วนภิกษุรูปใดมีความคิดว่า “พระธรรมนี้เป็นของตรัสไว้ดีแล้ว เป็นสันตนิฏฐิโก เป็นอกาลิโก เป็นโอบนยิโก วิญญูชนพึงรู้ประจำจำเพาะตน ขอให้ชนทั้งหลายฟังธรรมของเรา ครั้นฟังแล้วขอให้เขาเข้าใจธรรม ครั้น เข้าใจชัดแล้ว ขอให้ปฏิบัติให้ได้อย่างนั้นดั่งนี้ แล้วแสดงธรรมแก่คนอื่น โดยเหตุที่ธรรมนั้นเป็นของดี ถูกต้อง โดยเหตุที่มีความการุณย์ โดยเหตุที่มีความเอื้อเอ็นดู แสดงด้วยอาศัยความอนุเคราะห์ ธรรม เทศนาของภิกษุทั้งหลายเช่นนี้ชื่อว่าบิณฑิณี” (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2538, หน้า 24)

2.3.2.3 พระมหากรุณาธิคุณ

พระพุทธเจ้าทรงอาศัยพระมหากรุณาธิคุณนี้ จึงได้ทรงส่งเคราะห์หมู่มนุษย์ เมื่อตรัสรู้ธรรม แล้วจึงได้ประกาศเผยแผ่พระพุทธศาสนาแก่ประชาชน นับว่าเป็นประโยชน์ต่อชาวโลกอย่างมหาศาล พระองค์ถือคติว่าไม่คิดที่จะเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ทรงดำริแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ทั้งตนเองและผู้อื่น และสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ชาวโลกทั้งปวง ดังตรัสไว้ตอนหนึ่งว่า

“ภิกษุทั้งหลาย ศาสดาเป็นผู้อนุเคราะห์แสวงประโยชน์เกื้อกูล อาศัยเมตตาจึงแสดงธรรมแก่ สาวกทั้งหลายว่า สิ่งนี้จะให้ประโยชน์แก่พวกเธอ สิ่งนี้จะให้ความสุขแก่พวกเธอ แต่เหล่าสาวกของพระ ศาสดานั้นยอมไม่ตั้งใจฟัง ไม่เงี่ยโสตลงสดับ ไม่ตั้งจิตรับรู้และประพฤติกเลียดคำสอนของพระศาสดา ในกรณีนั้นตถาคตจะได้มีความยินดีก็หาไม่ จะได้บังเกิดความพึงพอใจก็หาไม่ ทั้งจะได้ความชุ่มมัวก็หาไม่ ย่อมมีสติสัมปชัญญะดำรงอยู่”

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในบุคลิกภาพตามยุคสมัย จึงได้จำแนกบุคลิกภาพของพระธรรมทูต ออกเป็น 2 ช่วงเวลา ได้แก่ บุคลิกภาพของพระธรรมทูตในสมัยพุทธกาล และบุคลิกภาพของพระธรรมทูต ร่วมสมัย ดังมีรายละเอียด ดังนี้

2.4 บุคลิกภาพของพระธรรมทูตในสมัยพุทธกาล

ในสมัยพุทธกาล บุคลิกภาพของพระสาวกเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพราะสามารถสร้างศรัทธาแก่ประชาชนทำให้เกิดความเลื่อมใส เช่น พระอัสสชิ ที่มีความสำรวมระวัง อินทรีย์ ขณะเดินบิณฑิณีบาตอยู่นอกเมืองราชคฤห์ วันหนึ่ง อุปติสสะ (พระสารีบุตร) ได้เห็นอาการสำรวม ระวังและเกิดความเลื่อมใส จึงได้เข้าไปสอบถามว่า “พระบวชเพราะธรรมของใคร ใครเป็นศาสดาของ ท่าน” พระอัสสชิ ตอบว่า “ธรรมเหล่าใดเกิดแต่เหตุพระตถาคตเจ้า ตรัสเหตุแห่งธรรมเหล่านั้น” พระ มหาสมณะมีปกติตรัสอย่างนี้ ด้วยคุณลักษณะและบุคลิกภาพเรียบร้อยสร้างศรัทธา รวมทั้งเป็นผู้พูดน้อย ตรงประเด็น ทำให้อุปติสสะเกิดความชื่นชอบ และศรัทธาเลื่อมใสในตัวพระอัสสชิ (พระไตรปิฎก ฉบับ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539, วิ.ม (ไทย) 4/60/52)

ในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช พุทธศตวรรษที่ 3 ท่านนิโครธสามเณร เป็นผู้มีความรู้ดี มีอินทรีย์สงบ ทอดสายตาต่ำ เดินผ่านหน้าพระลาน และกล่าวธรรมโดยพิสดาร พระเจ้าอโศกมหาราชเกิดความเลื่อมใสพระพุทธศาสนา ทำให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในสมัยนั้นมีความเจริญแผ่ออกไปอย่างกว้างใหญ่ไพศาล (มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2532 หน้า 83)

บุคลิกภาพของพระธรรมทูต จึงมีความสำคัญต่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยจำแนกได้ดังนี้

2.4.1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ พระพุทธองค์ทรงตรัสถึงคุณลักษณะของสาวก ผู้ทำหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยให้พระสาวกถือว่าการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นหัวใจของพระพุทธศาสนา ที่พระสาวกจะต้องปฏิบัติตามสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสโอวาทปาฏิโมกข์แก่พระภิกษุสาวก ณ วัดเวฬุวันมหาราช ในวันมาฆบูชา มีหลักการสำคัญ 3 ประการคือ

2.4.1.1 บุคลิกภาพเฉพาะตัวตามพระโอวาทปาฏิโมกข์ ซึ่งปรากฏในพระบาลีพุทธพจน์พระคาถาที่ 1 ทรงตรัสว่า พระธรรมทูตเป็นนักเผยแผ่พระพุทธศาสนา จึงต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ 4 ประการ (ขณตี ปรมั ตโป ตีติศึกษา นิพพานั ปรมั วทนติ พุทธา น ทิ ปพฺพชิตो ปรูปมาตี สมโณ โหติ ปรี วิหฺรฺยูณโต) ได้แก่

- 1) มีขันติธรรม คือ ความอดทนต่อความลำบาก อดกลั้นต่อกิเลส ไม่บ่นจู้จี้ไม่แสดงกิเลสอวดชาวบ้าน ใจเย็นสุขุมรอบคอบ เก็บอารมณ์ไว้ได้โดยไม่แสดงออกทางกิริยาอาการให้เห็น
- 2) ไม่นินทาใคร คือ ไม่กล่าวลับหลังผู้อื่นในทางที่ไม่สมควร หากจะต้องพูดถึงคนอื่นที่พูดในเรื่องที่เป็นคุณ หรือเพื่อนำไปสู่การช่วยเหลือแก้ไขปัญหา
- 3) ไม่กระทบกระทั่งใคร คือ ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน เป็นอัครจารีบุคคลที่มุ่งบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น
- 4) มีสมณสัญญา คือ ความสำนึกรู้สึกตัวอยู่เสมอว่าเป็นสมณะ เป็นผู้สงบระงับ เป็นพระผู้ประเสริฐ และเป็นผู้ที่ศฤงคารพนับถือในฐานะเป็นปูชนียบุคคล

2.4.1.2 บุคลิกภาพด้านคุณธรรม ตามพระโอวาทปาฏิโมกข์ ปรากฏในพระบาลีพุทธพจน์พระคาถาที่ 2 ทรงตรัสว่า พระธรรมทูตนักเผยแผ่พระพุทธศาสนาต้องยึดหลักคุณธรรม 3 ประการ (สพฺพปาปสฺส อกรรม กุสลสฺสุปสมฺปทา สจฺจิตฺตปริโยทปนํ เอตํ พุทฺธานสาสนํ) ได้แก่

- 1) การไม่ทำบาปทั้งปวง คือ การละความชั่ว ไม่ทำความชั่วทั้งปวง
- 2) การทำกุศลให้ถึง คือ การทำความดีให้เพียบพร้อมสมบูรณ์
- 3) การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว คือ ทำจิตให้บริสุทธิ์ผ่องใส

2.4.1.3 บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติตน ตามพระโอวาทปาฏิโมกข์ ปรากฏพระบาลีพุทธพจน์ พระคาถาที่ 3 ทรงตรัสว่า พระธรรมทูตนักเผยแผ่พระพุทธศาสนา ต้องประพฤติปฏิบัติ โดยดำรงตนมั่นอยู่ในวิธีการประกาศพระศาสนาของพุทธสาวก 6 ประการ (อนุปวาโท อนุปมาโต ปาฏิโมกฺเข จ สํวโร มตฺตณฺณฺตา จ ภาตฺตสฺมี ปนตณฺจ สยนาสนํ อธิจฺจิตฺเต จ อาโยโค เอตํ พุทฺธานสาสนํ) ได้แก่

- 1) ไม่ตำหนิติเตียนใคร
- 2) ไม่เบียดเบียนใคร
- 3) สำรวม ระวัง เกรงครัดต่อพระวินัยพุทธบัญญัติ
- 4) ไม่เป็นคนเห็นแก่ปากแก่ท้อง หรือเห็นแก่กิน แต่กินเพื่ออยู่
- 5) ยินดี พอใจอยู่ ณ สถานที่สงบสัจ
- 6) มีความขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา

พระพุทธองค์ทรงเผยแผ่โอวาทปาฏิโมกข์ ที่พระองค์ทรงใช้เป็นผลสำเร็จ โดยเฉพาะการไม่ว่าร้ายใคร ไม่กระทบกระทั่งใคร พระธรรมทูตต้องเป็นมิตรกับทุกฝ่าย เป็นคนปากช้า แต่หูตาไว พุดน้อย มีคุณลักษณะดูให้มาก นิ่งให้มาก จะต้องสำรวม รักษาพระธรรมวินัยให้มากที่สุด รู้ประมาณในการบริโภคอาหาร จะต้องทำความเพียรทางจิตด้วยอารมณ์กรรมฐานอย่างจริงจัง รวมทั้งฝึกความอดทนให้มาก เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย หรืออุดมการณ์สูงสุดของพระธรรมทูต (บรรจบ บรรณรุจิ, 2544, หน้า 149)

2.4.2 บุคลิกภาพพื้นฐาน สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงเป็นแบบอย่าง que พระสาวกควรจะได้นำไปปฏิบัติเป็นแบบอย่างในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา อันเป็นบุคลิกภาพพื้นฐาน พระพุทธองค์ทรงมีบุคลิกภาพพิเศษ อันเป็นบุคลิกภาพภายนอก ประกอบด้วย มหาปุริสลักษณะ 32 อนุพยัญชนะ 80 เป็นบุคลิกภาพที่เนื่องอยู่ในพระองค์ ทรงมีพระพักตร์ที่อิมเอบอยู่เสมอ ทรงมีพระสุรเสียงไพเราะชัดเจน นุ่มนวล และกังวาน ทรงมีกำลังประสาทเป็นเลิศ มีกำลังกายดี สุขภาพแข็งแรง ทรงมีลีลาในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เชื่อถือ ศรัทธา เนื้อหาแจ่มแจ้ง สามารถเข้าใจผู้ได้รับฟังให้เกิดความกล้า เพราะเห็นจริงตามคำชี้แจง เป็นการชักจูงใจที่มีพลัง เกิดความรู้สึกเห็นจริง และก่อให้เกิดกำลังใจเป็นปณิธาน ปลุกเร้า ให้มีความอดสาหะ พยายาม ไม่หวั่นไหวต่อความยากลำบาก ฟังไม่เบื่อ สามารถประโลมจิตใจ เบิกบาน เข้มขึ้นบังเกิดความมั่นใจ และแรงบันดาลใจที่จะทำใหสำเร็จมีความหวัง ทรงสามารถสร้างบรรยากาศในการฟังธรรม และการสนทนาธรรมไม่ให้ผู้ฟังเบื่อหน่าย รวมทั้งมองเห็นคุณูปการในพระธรรมที่สร้างประโยชน์ที่ทุกคนจะได้รับจากการนำไปประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

สำหรับพระสาวกที่ได้รับการยกย่องว่า มีคุณลักษณะที่มีความเหมาะสมในการเป็นพระธรรมทูตตัวอย่างได้แก่ พระสกุณทกภททิยะ เนื่องจากเป็นพระสาวกผู้มีน้ำเสียงอันไพเราะ ผู้ฟังรู้สึกอิมเอบใจประทับใจจนหลงใหลอยากฟังอีก ถือว่าเป็นคุณลักษณะประจำตัวของท่าน อันเป็นประโยชน์เกื้อกูลต่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีความเจริญก้าวหน้า ไปทุกแคว้นแคว้น ดังนั้นคุณสมบัตินั้นเป็นบุคลิกภาพพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูตพึงมี ประกอบด้วยบุคลิกภาพ ดังต่อไปนี้

2.4.2.1 บุคลิกภาพสัปปุริสธรรมเป็นบุคลิกภาพพื้นฐานที่สำคัญเพราะจะนำไปสู่ความสำเร็จของการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่มีประสิทธิภาพ สัปปุริสธรรม หมายถึง ธรรมของคนดี หรือธรรมของสัตบุรุษอันเป็นธรรมของผู้รู้ พระสาวกผู้มีสัปปุริสธรรมจะสามารถจรโลงพระพุทธศาสนา ให้มีความเจริญก้าวหน้า อยู่คู่โลกและสามารถเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ได้แก่

1) ธรรมัญญา คือ รู้หลักและรู้จักเหตุ หมายถึง รู้หลักการ กฎเกณฑ์แบบแผน หน้าที่ อันจะเป็นเหตุให้กระทำการใดๆ ได้สำเร็จตามเป้าหมาย รวมทั้งรู้หลักความจริงของธรรมชาติ

2) อุตัญญา คือ รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล หมายถึง รู้ความหมายและความมุ่งหมายของหลักการ กฎเกณฑ์ หน้าที่ และหลักกรรมภาวนาผลที่มุ่งหลักของกิจที่ทำ

3) อุตัญญา คือ รู้จักตน หมายถึง รู้กำลังความรู้ความสามารถ ฐานะ ภาวะ ความถนัด และคุณธรรมของตนตามความเป็นจริง เพื่อประพฤติปฏิบัติให้บังเกิดผลดี มีความเหมาะสม

4) มัตตัญญา คือ รู้จักประมาณ หมายถึง สามารถแยกแยะความเหมาะสมของงานว่าควรจะได้รับผิดชอบแค่ไหน เพียงใด

5) กาลัญญา คือ รู้จักกาล หมายถึง ช่วงเวลาไหนควรทำอะไร รู้จักการวางแผน เวลาพักผ่อน เวลาทำงานตามภารกิจต่างๆ

6) ปริสัจญญา คือ รู้จักชุมชน หมายถึง รู้จักถิ่นที่อยู่ ชุมชนที่อาศัยหรือรู้จัก มารยาท ระเบียบวินัย รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชน และข้อควรปฏิบัติต่างๆ ต่อชุมชน

7) บุคคลัญญา คือ รู้จักบุคคล หมายถึง รู้จักความแตกต่างกันในระหว่างบุคคล เช่น ทักษะคติ ความเชื่อ บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ คุณธรรม ความคิด เพื่อแสดงออก หรือไม่แสดงออก อันเป็นการปฏิบัติต่อบุคคลเหล่านั้นได้ถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี กับบุคคล ตลอดจนการให้คำแนะนำสั่งสอนให้ได้ผลดี

โดยสรุป บุคลิกภาพพื้นฐานด้านสัปปริสธรรม เป็นธรรมของสัตตบุรุษ ซึ่งสามารถกล่าวสั้นๆ ให้ครอบคลุมหลักธรรมทั้ง 7 ประการก็คือ รู้เหตุ รู้ผล รู้ตน รู้ประมาณ รู้กาล ชุมชน และบุคคล

2.4.2.2 บุคลิกภาพกัลยาณมิตร ซึ่งการเป็นกัลยาณมิตร หมายถึง การเป็นผู้แนะนำแนวทางการดำเนินชีวิตแก่ประชาชน ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ของพระธรรมทูต ที่จะต้องนำหลักธรรม มาเป็นแบบอย่างในการดำเนินงาน หรือพระธรรมทูตเป็นผู้นำแสงสว่างไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นชุมชนต่างๆ ดังพระพุทธพจน์ที่ว่า “เมื่อดวงอาทิตย์กำลังจะอุทัย ย่อมมีแสงอรุณขึ้นมาก่อน เป็นบุพนิมิต ฉันทิ ความเป็นผู้มีกัลยาณมิตร ก็เป็นตัวนำบุพนิมิตเพื่อการเกิดขึ้น แห่งอริยมรรค มีองค์ 8 ฉันทิ”

ดังนั้น เมื่อพระธรรมทูตจาริกไปในสถานที่ใด จึงต้องมีหลักธรรม หลักธรรมแห่งกัลยาณมิตร เพื่อจะทำให้สามารถเทศนาสั่งสอน หรือแนะนำประชาชนได้ทุกคนชั้น การทำหน้าที่ในฐานะพระสาวกผู้เผยแผ่หลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ก็จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งหลักกัลยาณมิตรมี 7 ประการ ได้แก่

1) ปิโย หมายถึง เป็นผู้ที่น่ารัก สามารถสร้างความคุ้นเคย สนทนากับประชาชนทุกหมู่เหล่า จนเหล่าประชาชนมีความเชื่อถือ รัก เคารพ รวมทั้งสามารถให้คำแนะนำปรึกษาแก่ประชาชนในเรื่องต่างๆ ได้

2) ครุ หมายถึง มีความหนักแน่นในเรื่องราวต่างๆ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างแก่ประชาชนมีความเคารพเลื่อมใส สามารถเป็นผู้รับฟังและให้คำแนะนำต่างๆ แก่ประชาชนได้

3) ภาวะนีย หมายถึง เป็นผู้ถ่ายทอด ครองตนเหมาะสม มีความประพฤติเรียบร้อย เป็นผู้ผู้มีภูมิธรรมทั้งทางธรรมและทางโลก ประชาชนนิยมยกย่อง

4) วัตตัจจะ หมายถึง เป็นผู้ที่มีเหตุผล สามารถให้คำแนะนำที่มีเหตุผลแก่ประชาชนได้ทุกโอกาส และมีความชัดเจน

5) ว่าจะนักรชะโม หมายถึง เป็นผู้ทวนคำวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ ได้อย่างดี พร้อมทั้งจะรับฟังคำแนะนำต่างๆ และนำมาพัฒนาปรับปรุงให้สามารถเข้ากับชุมชนได้

6) คัมภีร์ัญจะ กะถัง กัตตา หมายถึง มีความรู้แจ่มแจ้ง สามารถตอบข้อสงสัย แสดงความคิดเห็นแนะนำประชาชนได้เป็นอย่างดี

7) โน จัญฐาเน นียชะเย หมายถึง พระธรรมทูตไม่เป็นผู้แนะนำประชาชนไปในทางเสื่อม ทำให้เกิดความเสียหาย (พระไตรปิฎก ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539, อัง.สตุตทก. (ไทย) 23/34/33)

2.4.2.3 บุคลิกภาพพรหมวิหาร หลักพรหมวิหารเป็นหลักธรรมประจำใจของผู้ประเสริฐหรือผู้มีจิตใจอันกว้างขวาง ยิ่งใหญ่ดุจพระพรหม เป็นหลักการประพฤติปฏิบัติของพระธรรมทูตที่สำคัญจะต้องประดับอยู่ในใจตลอดเวลา มีองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่

1) เมตตา คือ ความรัก ความปรารถนาที่จะช่วยเหลือประชาชนทุกหมู่เหล่าให้ประสบประโยชน์และความสุข

2) กรุณา คือ ความสงสาร ความปรารถนาที่จะช่วยเหลือประชาชนทุกหมู่เหล่าให้พ้นจากความทุกข์ ต้องการที่จะบำบัดความทุกข์ยาก หรือปลดเปลื้องความยากลำบาก ความเดือดร้อนของประชาชน

3) มุทิตา คือ ความเบิกบาน ยินดี เมื่อเห็นประชาชนอยู่ดีมีสุข หรือเมื่อเห็นประชาชนทำความดีงามประสบความสำเร็จ มีความก้าวหน้าก็พลอยยินดี และพร้อมให้การสนับสนุน

4) อุเบกขา คือ ความมีใจเป็นกลาง มองเห็นการที่บุคคลจะได้รับผลดี ผลชั่ว โดยวางจิตให้ราบเรียบสม่ำเสมอ เทียบตรง มองตามความเป็นจริง ตามเหตุ ตามผล โดยวินิจฉัยด้วยความเที่ยงธรรม สมควรแก่เหตุที่ตนประกอบ

ในสมัยพุทธกาล พระกุมารกัสสปะ สามารถนำหลักธรรมแสดงแก่มวลหมู่ประชาชนได้อย่างงดงาม โดยใช้ภายใน สามารถยกอุปมาประกอบให้ประชาชนเข้าใจ อันเป็นบุคลิกภาพที่ยิ่งใหญ่และพิเศษประจำตัว

2.4.3 บุคลิกภาพจำเพาะ พระพุทธองค์ทรงกำหนดบุคลิกภาพจำเพาะของพระธรรมทูต ให้พระสาวกใช้เทียบเคียง เป็นแนวทางในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นสิ่งสำคัญที่พระสาวกจะต้องช่วยกันทำให้สำเร็จ โดยองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงมีพระพุทธานุญาตประกอบด้วยธรรม 8 ประการ อันเป็นบุคลิกภาพจำเพาะของพระธรรมทูต ได้แก่

2.4.3.1 รู้จักฟัง เป็นผู้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วนำไปพิจารณาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

2.4.3.1 สามารถพูดให้คนอื่นฟังได้ ด้วยวิธีการแนะนำสามารถพูดธรรมะให้ประชาชนสนใจ ฟัง

2.4.3.3 ใฝ่ศึกษา เป็นผู้สนใจใฝ่ศึกษา แสวงหาความรู้ เพื่อศึกษาและพัฒนาตนเองอย่าง สม่าเสมอตลอดกาล

2.4.3.4 ความตรงใจดี เป็นผู้สามารถจดจำเรื่องราวในอดีตได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ

2.4.3.5 เป็นผู้รู้ รู้ความหมาย รู้สิ่งที่เป็นประโยชน์ และไม่เป็นประโยชน์ รวมทั้งเข้าใจชัด

2.4.3.6 สามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจ เป็นผู้สามารถใช้ทักษะ เทคนิควิธีการให้ผู้ฟังเกิดการ เรียนรู้ และเข้าใจอย่างชัดเจนตรงตามความประสงค์ของผู้พูดต้องการ

2.4.3.7 ฉลาดในสิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่มีประโยชน์ สามารถสร้างสรรค์ประโยชน์ให้เกิด ขึ้นกับประชาชนได้อย่างดียิ่ง

2.4.3.8 ไม่ก่อความทะเลาะวิวาท เป็นผู้รู้หลักการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับสังคม ได้อย่างดี (พระไตรปิฎก ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539, อ.อ.ก.อ. (ไทย) 3/16/239)

สมัยพุทธกาล พระสารีบุตร เป็นผู้มีความดีคุณลักษณะ ซึ่งจะประกอบด้วยคุณธรรม 8 ประการ มีความสามารถมาก จึงทำหน้าที่พูดได้ดี ดังนั้นภิกษุที่เข้าสู่ชุมชนและมีการโต้เถียงกันอย่างรุนแรง ก็ไม่ทำคำพูด ให้เสียหาย ไม่มีความสะทกสะท้าน ไม่ปกปิดข่าวสาร ชี้แจงอย่างไม่มีข้อสงสัย แม้ถูกย่อนถามก็ไม่โกรธ ฤกษ์ลักษณะเช่นนี้มีความเหมาะสมที่จะทำหน้าที่พูด

2.5 บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย

ปัจจุบันเป็นยุคข่าวสารข้อมูล หรือยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ข่าวสารต่างๆ มีการเผยแพร่ ไปอย่างรวดเร็วมาก มนุษย์สามารถรู้เห็นสิ่งต่างๆ ที่แพร่กระจายไปทั่วโลก ผ่านเครื่องมือสื่อสารอันเป็น เทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยเฉพาะระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) ทำให้เกิดได้รับรู้ในเรื่องเดียวกันอย่าง ที่พร้อมๆ กัน พระธรรมทูตจึงต้องมีคุณลักษณะที่พร้อมจะใช้ประโยชน์จากยุคข้อมูลข่าวสาร ในการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาโดยนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ต่อสถาบันพระพุทธศาสนา นำเสนอภาพของ พระสงฆ์ วัตรอารามที่น่าเลื่อมใสศรัทธา เผยแพร่ออกไปทั่วโลกอย่างสม่าเสมอ พระธรรมทูตจำเป็น จะต้องเรียนรู้ และใช้เครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยเหล่านี้ได้ เพื่อเป็นช่องทางในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย ให้สอดคล้องกับความสนใจของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไปตามเวลา โดย เลือกลงใช้อย่างเหมาะสม หลากหลาย ตามบริบท และสถานการณ์ต่างๆ ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต, 2538))

คุณลักษณะพระธรรมทูตในสมัยปัจจุบัน โดยเฉพาะพระธรรมทูตในต่างประเทศ ซึ่งจะนำหลักธรรมพระพุทธศาสนาไปเผยแผ่พร้อมๆ กับวัฒนธรรมอันดีงามของไทย ไปเผยแผ่ในโอกาสเดียวกัน ประกอบด้วยบุคลิกภาพที่สำคัญ ประกอบด้วย บุคลิกภาพสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

2.5.1 มั่นใจในคุณค่าความดีงามของพระพุทธศาสนาว่าเป็นสิ่งดีแท้ เป็นสิ่งประเสริฐ และเป็นประโยชน์ที่จะช่วยเหลือได้จริงๆ

2.5.2 เข้าใจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น โดยการสังเกตจุดเด่น จุดด้อย รู้จักภูมิหลังของเขา เพื่อช่วยเขาได้อย่างถูกต้อง

2.5.3 มีวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัย มีการพัฒนาวิธีการเผยแผ่โดยใช้เครื่องมือสื่อสารต่างๆ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ไม่ควรใช้วิธีเทศน์อย่างเดียว

2.5.4 มุ่งมั่นแน่วแน่ต่ออุดมการณ์ของพระพุทธศาสนาเป็นจุดหมายที่สำคัญในการที่จะทำให้พระพุทธศาสนามีความถาวรยั่งยืน (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2538, พุทธวิธีในการสอน, หน้า 10)

ดังนั้นจึงสรุปบุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัยได้เป็น 2 ประการ ดังนี้

1) บุคลิกภาพภายใน 9 ประการ ประกอบด้วย

- 1.1) ความเชื่อมั่นในตัวเอง
- 1.2) การควบคุมตนเอง
- 1.3) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 1.4) ความรับผิดชอบ
- 1.5) ความซื่อสัตย์
- 1.6) ความเสียสละ
- 1.7) ความมีวินัย
- 1.8) ความสุภาพ
- 1.9) ความแนบเนียน

2) บุคลิกภาพภายนอก 4 ประการ ประกอบด้วย

- 2.1) ความสะอาด
- 2.2) กิริยาท่าทาง
- 2.3) การใช้น้ำเสียง
- 2.4) การแต่งกาย

2.6 ความหมายและลักษณะของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลด้านต่างๆ ทั้งส่วนที่เป็นภายนอก ได้แก่ รูปร่างหน้าตา กิริยา มารยาท การแต่งตัว วิธีพูดจา การนั่ง การยืน ฯลฯ และส่วนที่เป็นภายใน อันเป็นส่วนที่มองเห็นได้ยาก แต่อาจทราบได้โดยการอนุมาน ได้แก่ สติปัญญา ความถนัด ลักษณะอารมณ์ประจำตัว

ความใฝ่ฝัน ประารถนา ปรัชญาชีวิต ค่านิยม ความสนใจ ฯลฯ ซึ่งลักษณะต่างๆ ของบุคลิกภาพ ไม่สามารถแยกเป็นส่วนๆ ออกจากกันโดยเด็ดขาด เนื่องจากทุกๆ ลักษณะของบุคลิกภาพต่างมีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน มีผลกระทบต่อกันและกัน ประดุจลูกโซ่ อีกทั้งถูกหล่อหลอมด้วยพันธุกรรม วัฒนธรรม การเรียนรู้ วิธีปรับตัวของบุคคล ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นนามธรรม / วัฒนธรรม แต่บุคลิกภาพมนุษย์ไม่ว่าเดิมใดๆ เป็นสิ่งไม่ตายตัว เปลี่ยนแปลงไปตามกาล การเรียนรู้ สภาพแวดล้อม ซึ่งมีทั้งส่วนที่มีลักษณะผิวเผิน และส่วนที่เป็นนิสัยแท้จริง บางส่วนอาจถูกปิดบัง ซ่อนเร้นโดยจงใจและไม่จงใจ บุคลิกภาพของบุคคลมีลักษณะเป็นทั้ง “ส่วนร่วม” อันเป็นลักษณะสากลของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา กับลักษณะที่เป็นแบบเฉพาะกิจ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2536, หน้า 38)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525, หน้า 480) นิยามความหมายของบุคลิกภาพว่า เป็นสภาพนิสัยจำเพาะคน (นพดล เวชสวัสดิ์ 2534, หน้า 11) นิยามความหมายของบุคลิกภาพว่า เป็นสิ่งที่ทำให้คนมีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว เป็นวิถีแห่งความคิดและการกระทำ รวมไปถึงลักษณะนิสัย พฤติกรรม อารมณ์และสภาพจิตใจ ในขณะที่ (ธรรมรส โชติคุณุช 2524, หน้า 27) ให้นิยามว่า บุคลิกภาพเป็นผลรวมของลักษณะอาการ ที่แตกต่างกันไปตามภาวะบุคคล ซึ่งแสดงออกในลักษณะที่เรียกว่า นิสัยหรืออุปนิสัย เป็นที่กำหนดท่าที และความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่นๆ

ธนา โภมลภิส (2527, หน้า 43) นิยามความหมายของบุคลิกภาพว่า บุคลิกภาพของคน ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดมาพร้อมบุคคลนั้นทั้งหมด ยกเว้นเพียงรูปร่าง หน้าตา สัดส่วน สีผิวภายนอกนั้นเป็นอาการ ผิดแผก อบรม อันเป็นผลจากประสบการณ์ภายหลังทั้งสิ้น หรือกล่าวได้ว่า เป็นทุกสิ่งประกอบเป็นตัวบุคคล อันเนื่องมาจากอิทธิพล สิ่งแวดล้อมและพันธุกรรมเป็นสำคัญ ซึ่งบุคลิกภาพจะมีผลโดยตรงต่อชีวิต กิจการงานและสังคม สำหรับ ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2519, หน้า 105) ได้แยกการพิจารณาบุคลิกภาพในภาวะออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

2.6.1 อุปนิสัยของคน เป็นสิ่งที่แสดงออกทางพฤติกรรมในระดับพื้นฐานของบุคคล เช่น ความเยือกเย็นกับความเจ้าอารมณ์ ความรอบคอบกับความกล้า การคิดการณ์ไกลกับการคิดเฉพาะหน้า ความผิดแผกใฝ่ทางศิลปะกับการเป็นนักปฏิบัติ และความเชื่อในศาสนากับความเชื่อในวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

2.6.2 คุณลักษณะประจำตัวของบุคคล เช่น รูปร่าง หน้าตา กิริยาท่าทาง ขนาดของร่างกาย การพูดจา ค่านิยม ความสนใจ ปรัชญาชีวิต แนวคิดการปฏิบัติตน

2.6.3 บทบาทของบุคคล ซึ่งบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ ซึ่งแสดงออกตามอารมณ์ วิทย อาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และตำแหน่ง

2.7 แนวคิดและทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory)

2.7.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) มีชื่อเรียกว่า Freudian Psychoanalysis ฟรอยด์ อธิบายว่าโครงสร้างบุคลิกภาพ ประกอบด้วยพลัง 3 ประการ คือ 1) Id หรือ ตัณหา เป็นพลังงานติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิดรวมทั้งสัญชาตญาณ ซึ่งเกี่ยวกับการสนองความปรารถนา

ทางกาย และความพอใจโดยไม่คำนึงถึงเหตุผล หรือความถูกต้อง อันเป็นพลังแสวงหาความสุข (Pleasure Seeking Principle) 2) Ego หรือ กิเลส เป็นพลังแห่งการรู้และเข้าใจ การใช้เหตุผล การทำให้ บรรลุเป้าหมาย 3) Super Ego หรือ สติ เป็นพลังเกิดจากการเรียนรู้ แต่ต่างจาก Ego โดยเป็นส่วนหนึ่งเกี่ยวกับค่านิยมต่างๆ เช่น ความดี-ชั่ว ถูก-ผิด มโนธรรม ความยุติธรรม ฯลฯ จะช่วยหักห้ามความรุนแรงของพลัง Id หรือ ตัณหา โดยเฉพาะพลังจากสัญชาตญาณแรงขับทางเพศ และความก้าวร้าว

ฟรอยด์ กล่าวว่า ลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลเกิดจาก การทำงาน ร่วมกันของ พลังทั้ง 3 นี้ พลังใดมีอิทธิพลเหนือพลังอื่น ย่อมเป็นตัวชี้ลักษณะบุคลิกภาพของคนๆ นั้น เช่น ถ้าพลัง Id มีอำนาจสูง บุคลิกของคนผู้นั้นจะเป็นแบบเอาแต่ใจตนเอง ถ้า Ego มีอำนาจสูง บุคคลนั้น จะเป็นคนมีเหตุผล ถ้า super Ego มีอำนาจสูง ก็จะเป็นนักอุดมคติ สำหรับบุคลิกภาพ อันพึงประสงค์ คือ คอมเปี Ego เข้มแข็ง สามารถจัดการกับ Id ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลักความจริงเป็นที่ตั้ง สามารถโน้มถ่วง super Ego ให้เข้าสู่หลักแห่งความเป็นจริง เพื่อให้เกิดการประสมประสานอย่างสนิทสนมในการดำเนินชีวิต (ประมวล ดิคคินสัน, 2524, หน้า 26-34)

2.7.2 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ของ คาร์ล กุสตาฟ จุง (Carl Gustav Jung) จึงเน้นการศึกษาจิตใต้สำนึกเช่นเดียวกับ ฟรอยด์ และเรียกโครงสร้างบุคลิกภาพว่า Psyche ประกอบด้วยระบบต่างๆซึ่งทำงานร่วมกัน ได้แก่ 1) Ego คือ จิตสำนึก ประกอบด้วยการจำได้หมายรู้ที่มีสติสัมปชัญญะ และความรู้สึก นึกคิดถึงต่างๆ ตามอรรถภาพแห่งตน 2) Personal Unconscious คือ จิตใต้สำนึก เป็นส่วนของประสบการณ์เกี่ยวกับจิตสำนึกมาก่อน แต่ถูกเก็บกดไว้ สามารถตีขึ้นมาอยู่ในจิตสำนึกได้ รวมทั้งสลับเปลี่ยนไปมากับจิตสำนึก 3) Collective Unconscious เป็นกระบวนการจิตใต้สำนึกที่ส่งสมลักษณะบุคลิกภาพมาหลายชั่วอายุคน 4) Personal เป็นภาวะแบบหัวโขน ที่คนสวมเพื่อทำบทบาทที่ได้รับมอบให้แสดง ในชีวิตจริงคือภาวะที่ต้องแสดง ตามพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวัง หรือตอบสนองต่อแรงจูงใจ ซึ่งในบางครั้ง บทบาทที่แสดงอาจขัดแย้งกับนิสัยแท้จริงของตนเอง 5) Anima และ Animus จึงเชื่อว่า มนุษย์ทุกคนมีลักษณะความเป็นหญิงและชายอยู่ในตัว ทั้งทางกายภาพ อารมณ์ และจิตใจ โดยเรียกลักษณะ ชายว่า Anima และ Animus สำหรับหญิง และ 6) shadow เป็นส่วนถูกกดบังอยู่ในจิตใต้สำนึก เช่น ความก้าวร้าว ความต้องการได้รับการสนองตอบจากแรงขับทางเพศ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2536, หน้า 25-32)

2.7.3 อัลเฟรด แอดเลอร์ (Alfred Adler) เป็นนักคิด และศิษย์ ของ ฟรอยด์ แต่มีแนวคิดแตกต่างออกไป จึงได้ตั้งกลุ่มนักวิชาการศึกษาแนวจิตวิเคราะห์อีกแนว ชื่อ Individual Psychology โดยมีแนวคิดว่า พฤติกรรม และบุคลิกภาพของมนุษย์ ได้รับการเร่งเร้าจากลักษณะสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน หรือพฤติกรรม สังคม เช่น 1) ความปรารถนามีปมเด่น (striving for superiority) อย่างไร อย่างไร หนึ่ง 2) การหาทางชดเชย ปมด้อย หรือจุดอ่อน ทั้งทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งคนจะมีจุดอ่อนหรือปมด้อย Inferiority Feeling 3) ความสนใจสังคม (Solid Interest) เป็นทั้งสัญชาตญาณ ความพึงพอใจ / ไม่พึงพอใจของมนุษย์ท่านหนึ่งและเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่ง ในการปรุงขึ้นบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล หากในความหมายที่เป็นอุดมคติหมายถึง ความสนใจที่จะยกสภาพความเป็นอยู่มนุษย์ให้สูงขึ้น

4) วิถีชีวิต (Style of life) เป็นแบบแผนการดำเนินชีวิตของบุคคล ซึ่งไม่มีใครเหมือนคนอื่นหรือเน้นบุคลิกภาพเฉพาะตัว โดยมีพลังปมเด่น ปมด้อย และพลังใฝ่สร้างตัว (Creative self) อันเป็นแรงจูงใจที่จะใช้ชีวิตให้คุ้มค่าสมกับได้เกิดมาเป็นคน 5) ประสบการณ์วัยเด็ก ซึ่งแอกเลอร์ เชื่อว่ามีอิทธิพลต่อลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และวิถีชีวิตของคน (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2536, หน้า 35-39)

2.7.4 เอริก เอช. เอริกสัน (Erik H. Erikson) เป็นนักจิตวิทยาของกลุ่มนักจิตวิเคราะห์ร่วมสมัย (Contemporary Psychoanalytic Theorist) เป็นผู้คิดค้นทฤษฎี Psychosocial Stages 8 ขั้นตอน และพลังอีโก้ โดยพบว่า มนุษย์กับภาวะวิกฤติ และความขัดแย้งตลอดชีพตั้งแต่เกิดจนเข้าสู่วัยชรา แต่มนุษย์ที่มีบุคลิกภาพเข้มแข็ง จะสามารถเอาชนะข้อขัดแย้งเหล่านั้นได้โดยใช้พลังอีโก้ ที่สร้างสรรค์ ซึ่งมนุษย์ทุกคนมีพลังนี้ได้แก่ ความมีกำลังวังชา มีความหวัง รู้จักควบคุมตนเอง มีความตั้งใจมั่น มีแนวทาง และเห็นความหมายของภารกิจที่กำลังทำอยู่ รู้จักวิธีการบริหารจัดการ มีสมรรถภาพ มีความบริสุทธิ์ใจ รู้จักสร้างมิตรกับคนอื่น รู้จักรักและสนิทสนมกับผู้อื่น มีผลงานสร้างสรรค์ อนุเคราะห์และเอื้ออาทรผู้อื่น รู้จักปล่อยวาง ฉลาด รู้เท่าทันชีวิตและโลก อันเป็นคุณลักษณะของความเป็นมนุษย์ ที่มนุษย์ทุกคนพึงมีพึงเป็น เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2536, หน้า 43-58)

2.7.5 แฮร์รี สแตค ซัลลิแวน (Harry Stack Sullivan) เป็นจิตแพทย์ ซึ่งทำการรักษาคนไข้โดยวิธีจิตวิเคราะห์ แล้วเปลี่ยนไปเป็นวิธีการรักษาโดยวิธีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยอธิบายว่า โครงสร้างของบุคลิกภาพมีหลากหลาย และเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล ดังนั้นส่วนต่างๆ ของโครงสร้างบุคลิกภาพของมนุษย์ เช่น ความเชื่อ ความใฝ่ฝัน ค่านิยม ความปรารถนาในชีวิต ลักษณะอารมณ์ ทัศนคติ ฯลฯ ล้วนแต่ถูกหล่อหลอมมาจากลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งสิ้น อาจเป็นบุคคลที่มีตัวตนจริงๆ บุคคลในความคิดฝัน เช่น พ่อมด แม่มด หรือบุคคลที่เป็นคนเด่นดัง เช่น ดารา นักแสดง นักกีฬา หรือบุคคลที่รู้จักการอ่าน เช่น จากหนังสือประวัติศาสตร์ นวนิยาย (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2536, หน้า 63-78)

2.7.6 อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยา ผู้นำแนวคิดทฤษฎีบุคลิกภาพกลุ่มมนุษย์นิยม อันเป็นแนวคิดใหม่ที่สุดในวิทยาการจิตวิทยา แนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมและบุคลิกภาพมนุษย์ทุกรูปแบบเกิดจากแรงจูงใจของตัวเอง แรงจูงใจต่างกัน ทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน ทฤษฎีลำดับขั้นตอนของแรงจูงใจ (Maslow's hierarchical theory of motivation) เป็นทฤษฎีบุคลิกภาพที่อธิบายแรงจูงใจของมนุษย์ซึ่งมี 5 ขั้นตอน โดยลำดับต้น ต้องได้รับการคอยสนองก่อนลำดับสูงจึงค่อยๆ พร้อมมาตามลำดับ ดังนี้ 1) ความต้องการทางสรีระวิทยา (Physiological needs) 2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) 3) ความต้องการที่จะเป็นเจ้าของ ได้รับรักและรักผู้อื่น (Belongingness and love needs) 4) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและอื่น (Esteem needs from oneself and others) และ 5) ความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self-actualized needs) (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2536, หน้า 99-115)

2.7.7 คาร์ล โรเจอร์ (Carl Rogers) เป็นผู้คิดทฤษฎีบุคลิกภาพ ชื่อทฤษฎีตัวตน (Self theory) นั่นคือ มนุษย์ทุกคนมีตัวตน 3 แบบ ได้แก่ 1) ตนที่ตนมองเห็น (Self concept) ซึ่งอาจไม่ตรงกับที่คนอื่นมองเห็น 2) ตนตามที่เป็นจริง (Real Self) ซึ่งคนที่ใกล้ชิดจะมองเห็น 3) ตนตามอุดมคติ (Ideal Self) คือ ตัวตนที่อยากเป็น นอกจากนั้นบุคลิกภาพของคนถูกหล่อหลอมและผลักดันมาจากประสบการณ์ ตั้งแต่แรกเกิด และตลอดไปจนจบชีวิต ทำให้โรเจอร์ ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งมีทั้งส่วนที่เป็นจิตสำนึก และจิตใต้สำนึก ทั้งที่ซ่อนได้และไม่ได้เป็นพลังกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม โรเจอร์ ให้ความสำคัญกับจิตใต้สำนึก ซึ่งมีพลังผลักดันประกอบกิจกรรมในทางสร้างสรรค์ โดยต้องมีเป้าหมายชีวิต มีบุคลิกภาพวัฒนธรรม และมีชีวิตที่ดี (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2536, หน้า 117-136)

2.7.8 แนวคิดกลุ่ม Existentialism (อัตถิภาวนิยม) เป็นแนวคิดที่มุ่งส่งเสริมมนุษย์ให้มีลักษณะสอดคล้องกับแนวคิดปรัชญา เป็นตัวของตัวเอง มีเสรีภาพในการเลือกรับต่อการตัดสินใจด้วยตนเอง และยอมรับผลที่จะตามมาด้วยตัวเอง ไม่ว่าจะดีหรือร้าย ปรัชญามีต้นกำเนิดในยุโรป โดยมีกลุ่มนักคิดหลายท่าน ได้รับความสนใจมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 ระหว่างและหลังการปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุโรป และเป็นแนวคิดที่มีอิทธิพลต่อนักคิดทฤษฎีบุคลิกภาพที่มีชื่อเสียงเช่น มาสโลว์ และโรเจอร์ แนวคิดกล่าวนี้จะเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ เช่น มนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างกับมีศักดิ์ศรีและอุดมคติในตัวเอง คนเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา คนเป็นผู้กำหนดโชคเคราะห์ ความสุข-ทุกข์ ความสำเร็จ ฯลฯ ของตนด้วยตนเอง มนุษย์อยู่ในมิติทั้งสามของกาลเวลาทั้งอดีต ปัจจุบัน อนาคต คุณสมบัติสำคัญที่ทำให้มนุษย์ต่างจากสัตว์ คือ สติปัญญา มนุษย์มี 3 ส่วนที่สำคัญ คือ กาย จิตเนืองกาย และจิตเหนือกาย (ซึ่งกายกับจิตเนืองกายสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งซึ่งระหว่างพฤติกรรมเกิดจากกายแท้ เช่น การนอนหลับ กับพฤติกรรมเกิดจากสัญชาตญาณและการเรียนรู้ต่างๆ) อีสราภาพเป็นศักดิ์ศรีมนุษย์ทุกคน มนุษย์ทุกคนอยู่ในอาณาเขตของสัญชาตญาณ เสรีภาพและความรับผิดชอบเป็นของคู่กัน บุคคลที่มีวุฒิภาวะสูงจะมีความคิดสร้างสรรค์ (รู้จักผ่อนสั้น ผ่อนยาว ต่อความคิด) มนุษย์ต่างกันตั้งแต่แรกเกิดและประสบการณ์ชีวิต ชีวิตทุกชีวิตต้องเผชิญกับความกลุ้ม กังวล และสำนึกผิด รวมทั้งสำนึกแห่งความตายว่าเป็นหน้าที่ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของมนุษย์ตามทฤษฎีบุคลิกภาพของสำนักปรัชญา Existentialism (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2536, หน้า 389-396)

จากนิยามแนวคิดและทฤษฎีบุคลิกภาพ อาจสรุปได้ว่าบุคลิกภาพประกอบด้วย 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพภายใน ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตัวเอง การควบคุมตนเอง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความมีวินัย ความสุภาพ และความแนบเนียน กับบุคลิกภาพภายนอก ได้แก่ ความสะอาด กิริยาท่าทาง การใช้น้ำเสียง และการแต่งกาย

จึงพิจารณากำหนดตัวแปรตาม ดังนี้ และตัวชี้วัดดังนี้

2.7.8.1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ของพระพุทธทศวรรษประกอบด้วยบุคลิกภาพ 3 ประการได้แก่

บุคลิกภาพเฉพาะตัวตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{VI.1} ประกอบด้วย

มีขันติธรรม^{IV1.1.1}

ไม่นินทาใคร^{IV1.1.2}

ไม่กระทบกระทั่งใคร^{IV1.1.3}

มีสมณสัญญา^{IV1.1.4}

บุคลิกภาพด้านคุณธรรม^{IV1.2} ประกอบด้วย

การไม่ทำบาปทั้งปวง^{IV1.2.1}

การทำกุศลให้ถึงพร้อม^{IV1.2.2}

การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว^{IV1.2.3}

บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ^{IV1.3} ประกอบด้วย

ไม่ตำหนิตีติงใคร^{IV1.3.1}

ไม่เปียดเบียนใคร^{IV1.3.2}

สำรวมระวัง^{IV1.3.3}

ไม่เห็นแก่ปากแก่ท้อง^{IV1.3.4}

ยินดีพอใจอยู่ ณ สถานที่สงบสงัด^{IV1.3.5}

มีความขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา^{IV1.3.6}

2.7.8.2 บุคลิกภาพพื้นฐานของพระธรรมทูต^{IV2} ประกอบด้วย

บุคลิกภาพสัปปริสธรรม^{IV2.1}

รู้หลักและรู้จักเหตุ^{IV2.1.1}

รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล^{IV2.1.2}

รู้จักตน^{IV2.1.3}

รู้จักประมาณ^{IV2.1.4}

รู้จักกาล^{IV2.1.5}

รู้จักชุมชน^{IV2.1.6}

บุคลิกภาพกัลยาณมิตร^{IV2.2}

ความเป็นผู้นำรัก^{IV2.2.1}

ความเป็นผู้นำเคารพ^{IV2.2.2}

ความเป็นผู้นำยกย่อง^{IV2.2.3}

ความเป็นผู้มีเหตุผล^{IV2.2.4}

ความเป็นผู้ทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์^{IV2.2.5}

ความเป็นผู้รู้แจ่มแจ้ง^{IV2.2.6}

ความไม่เป็นผู้แนะนำไปในทางเสียหาย^{IV2.2.7}

บุคลิกภาพพรหมวิหาร^{IV2.3}

เมตตา^{IV2.3.1}

กรุณา^{IV2.3.2}

มุทิตา^{IV2.3.3}

อุเบกขา^{IV2.3.4}

2.7.8.3 บุคลิกภาพจำเพาะ ประกอบด้วย

บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ^{IV3.1}

รู้จักฟัง^{IV3.1.1}

สามารถพูดให้คนอื่นฟังได้^{IV3.1.2}

ใฝ่ศึกษา^{IV3.1.3}

ความทรงจำดี^{IV3.1.4}

เป็นผู้รู้^{IV3.1.5}

สามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจ^{IV3.1.6}

ฉลาดให้สิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์^{IV3.1.7}

ไม่ก่อความทะเลาะวิวาท^{IV3.1.8}

2.7.8.4 บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย ประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญสำหรับพระธรรมทูต ดังต่อไปนี้

บุคลิกภาพสำคัญการเผยแผ่พระธรรม^{IV4.1}

มั่นใจในคุณค่าความดีงามของพระพุทธศาสนา^{IV4.1.1}

เข้าใจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น^{IV4.1.2}

มีวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัย^{IV4.1.3}

มุ่งมั่นแน่วแน่ต่อพุทธอุดมการณ์ของพระพุทธศาสนา^{IV4.1.4}

บุคลิกภาพภายใน 9 ประการ^{IV4.2} ประกอบด้วย

ความเชื่อมั่นในตัวเอง^{IV4.2.1}

การควบคุมตนเอง^{IV4.2.2}

ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์^{IV4.2.3}

ความรับผิดชอบ^{IV4.2.4}

ความซื่อสัตย์^{IV4.2.5}

ความเสียสละ^{IV4.2.6}

ความมีวินัย^{IV4.2.7}

ความสุภาพ^{IV4.2.8}

ความแนบเนียน^{IV4.2.9}

บุคลิกภาพภายนอก 4 ประการ^{IV4.3} ประกอบด้วย

ความสะอาด^{IV4.3.1}

กิริยาท่าทาง^{IV4.3.2}

การใช้น้ำเสียง^{IV4.3.3}

การแต่งกาย^{IV4.3.4}

ตารางที่ 2.1 นิยามแนวคิดและทฤษฎีบุคลิกภาพ

ตัวแปรตาม	ดัชนี	ตัวชี้วัด
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	IV1.1 บุคลิกภาพเฉพาะตัว	IV1.1.1 มีขันติธรรม IV1.1.2 ไม่นินทาใคร IV1.1.3 ไม่กระทบกระทั่งใคร IV1.1.4 มีสมณสัญญา
	IV1.2 บุคลิกภาพด้านคุณธรรม	IV1.2.1 การไม่ทำบาปทั้งปวง IV1.2.2 การทำกุศลให้ถึงพร้อม IV1.2.3 การทำจิตตนให้ผ่องแผ้ว
	IV1.3 บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ	IV1.3.1 ไม่ตำหนิติเตียนใคร IV1.3.2 ไม่เบียดเบียนใคร IV1.3.3 สำรวมระวัง IV1.3.4 ไม่เห็นแก่ปากแก่ท้อง IV1.3.5 ยินดีพอใจ ณ สถานที่สงบสงัด IV1.3.6 ขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	IV2.1 บุคลิกภาพสัปปุริสธรรม	IV2.1.1 รู้หลักและรู้จักเหตุ IV2.1.2 รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล IV2.1.3 รู้จักตน IV2.1.4 รู้จักประมาณ IV2.1.5 รู้จักกาล IV2.1.6 รู้จักชุมชน
	IV2.2 บุคลิกภาพกัลยาณมิตร	IV2.2.1 ความเป็นผู้นำรัก IV2.2.2 ความเป็นผู้นำเคารพ IV2.2.3 ความเป็นผู้นำยกย่อง IV2.2.4 ความเป็นผู้มีเหตุผล

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ตัวแปรตาม	ดัชนี	ตัวชี้วัด
		IV2.2.5 ความเป็นผู้ทนต่อคำ วิพากษ์วิจารณ์ IV2.2.6 ความเป็นผู้รู้แจ่มแจ้ง IV2.2.7 การไม่เป็นผู้แนะนำไป ในทางเสียหาย
	IV2.3 บุคลิกภาพพรหมวิหาร	IV2.3.1 เมตตา IV2.3.2 กรุณา IV2.3.3 มุทิตา IV2.3.4 อุเบกขา
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	IV3.1 บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ	IV3.1.1 รู้จักฟัง IV3.1.2 สามารถพูดให้คนอื่นฟังได้ IV3.1.3 ใฝ่ศึกษา IV3.1.4 ความทรงจำดี IV3.1.5 เป็นผู้รู้ IV3.1.6 สามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจ IV3.1.7 ฉลาดให้สิ่งที่เป็นประโยชน์ และไม่เป็นประโยชน์ IV3.1.8 ไม่ก่อความทะเลาะวิวาท
IV4 บุคลิกภาพพระธรรมทูต ร่วมสมัย	IV4.1 บุคลิกภาพสำคัญการเผยแผ่ พระธรรม	IV4.1.1 มั่นใจในคุณค่าความดีงาม ของพระพุทธศาสนา IV4.1.2 เข้าใจปัญหาและความ ต้องการของท้องถิ่น IV4.1.3 มีวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม สอดคล้องกับยุคสมัย IV4.1.4 มุ่งมั่นแน่วแน่ต่อพุทธ อุดมการณ์ของ พระพุทธศาสนา
	IV4.2 บุคลิกภาพภายใน	IV4.2.1 ความเชื่อมั่นในตัวเอง IV4.2.2 การควบคุมตนเอง IV4.2.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ IV4.2.4 ความรับผิดชอบ IV4.2.5 ความซื่อสัตย์

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ตัวแปรตาม	ดัชนี	ตัวชี้วัด
		IV4.2.6 ความเสียสละ IV4.2.7 ความมีวินัย IV4.2.8 ความสุภาพ IV4.2.9 ความแนบเนียน
	IV4.3 บุคลิกภาพภายนอก	IV4.3.1 ความสะอาด IV4.3.2 กิริยาท่าทาง IV4.3.3 การใช้น้ำเสียง IV4.3.4 การแต่งกาย

2.8 ประวัติสังเขปเกี่ยวกับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

2.8.1 การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสมัยพุทธกาล

เป็นเวลามากกว่า 2,500 ปี แล้วที่พระพุทธศาสนาอุบัติขึ้นในโลก ด้วยเหตุหลายปัจจัยและปัจจัยที่มีความสำคัญประการหนึ่ง คือ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนามีการสืบทอด ขยายออกไป จากรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งอย่างสม่ำเสมอเนื่อง ซึ่งการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสมัยพุทธกาล มีประวัติความเป็นมา ดังนี้ (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2554, หน้า 3-6)

2.8.1.1 การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสมัยพุทธกาล เริ่มจากการที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสประทานเป็นพระโอวาท ในคราวส่งพระอรหันต์สาวก 60 รูป ไปเผยแผ่ในท้องถิ่นตามนิยมต่างๆ เป็นครั้งแรก ที่มีใจความว่า “.....ภิกษุทั้งหลาย พวกเธอจงเที่ยวจาริกไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่ชนหมู่มาก เพื่อความสุขแก่ชนหมู่มาก เพื่ออนุเคราะห์ชาวโลก เพื่อประโยชน์เกื้อกูลและความสุขแก่ทเวตดา และมนุษย์ทั้งหลาย.....” โอวาทดังกล่าวนี้ประกอบด้วยเนื้อหาที่เป็นทั้งเป้าหมายและนโยบาย อันเป็นส่วนสำคัญของการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ชัดเจน เบื้องต้นของพระพุทธองค์

2.8.1.2 พระพุทธโอวาทข้างต้นดังกล่าว ยังประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนของพระพุทธองค์ในการบริหารเผยแผ่ โดยพระโอวาทส่วนหนึ่ง ระบุชัดเจนว่า “.....พวกเธออย่าได้ไปทางเดียวกัน 2 รูป จงแสดงธรรมมีความงามในที่สุด จงประกาศพรหมจรรย์พร้อม ทั้งอรรถ และพยัญชนะบริสุทธิ์ บริบูรณ์ ครบถ้วน.....แม้เราก้ไปยังตำบลอรุเวลาเสนานิคม เพื่อแสดงธรรม” ข้อความจากพระพุทธโอวาทส่วนนี้ เป็นการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอันเป็นการกำหนดยุทธศาสตร์ และการวางแผนของพระพุทธองค์

2.8.1.3 การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เกี่ยวกับการวางแผนในการนำเสนอรูปแบบวิธีการเผยแผ่สมัยพระพุทธองค์ ที่มีการใช้รูปแบบวิธีการหลากหลายเช่น การแสดงธรรม การบรรยาย

ธรรม การสนทนาธรรม การปฏิบัติธรรม และการปฏิบัติสมาธิปัสสนากัมปัทฏฐาน ทำให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในสมัยพุทธกาล ประสบผลสำเร็จ พระพุทธศาสนาดำรงยั่งยืน นับตั้งแต่สมัยพุทธกาล จวบจนปัจจุบัน

2.8.2 ประวัติการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศไทย

2.8.2.1 พระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ประเทศไทย ประมาณ พ.ศ. 236 เป็นการบริหารเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราช จักรพรรดิแห่งจักรวรรดิโมริยะ ที่ทรงใช้นโยบาย และยุทธศาสตร์ การส่งเสริมไปเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยวางแผน กำหนดเป้าหมาย และแบ่งพระสมณทูตออกเป็น 9 สาย สำหรับประเทศไทย ซึ่งรวมอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิ มีคณะสมณทูต นำโดย พระโสณะ และพระอุตตระ เป็นยุคเกรวาทสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช

2.8.2.2 ในช่วงยุคมหายาน ประมาณ พ.ศ. 1300-1550 มีการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เป็นไปในรูปแบบการนำโดยกษัตริย์ เช่น กษัตริย์ศรีวิชัย และพระเจ้าสุริยวรมันที่ 2 ของขอม ซึ่งรวมทั้งพระเจ้านุรุมหาราช แห่งอาณาจักรพุกาม นำพระพุทธศาสนาแผ่เข้าสู่ประเทศไทย โดยทางจังหวัดสุราษฎร์ธานี ลพบุรี และเชียงใหม่ตามลำดับ

2.8.2.3 สมัยสุโขทัยช่วง พ.ศ. 1820 เป็นการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยพ่อขุนรามคำแหง เช่นเดียวกับสมัยอยุธยา ช่วง พ.ศ. 2296 ในช่วงสมัยพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ รวมทั้งสมัยธนบุรี พ.ศ. 2323 พระเจ้าตากสินมหาราช ล้วนเป็นกษัตริย์ที่ทรงเรื่องอำนาจ แต่ละพระองค์ต่างก็รับเป็นองค์อุปถัมภ์ ในพระพุทธศาสนาด้วยบุญบารมีและพระอานุภาพทำให้พระพุทธศาสนามีความเป็นปึกแผ่นมั่นคงถาวร4) สมัยรัตนโกสินทร์ การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ล้วนแล้วแต่มีรากฐานมาจากกษัตริย์ทั้งสิ้น เช่น พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงสร้างวัดพระศรีรัตนศาสดา พระธรรมวินัย ครั้งที่ 9 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงผนวช มีพระฉายานามว่า “วชิรญาณโณ” เช่นเดียวกับ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงผนวช มีฉายานามว่า “ปชาธิโป” รวมทั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ก็ทรงออกผนวช มีฉายานามว่า “ภูมิพล” มีการบัญญัติกฎหมายคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 และกำหนดให้พระสังฆราชเป็นประมุขฝ่ายพุทธจักร (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2554, หน้า 7-10)

ประวัติความเป็นมาของการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาทั้งในสมัยพุทธกาลและตั้งแต่พระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยประมาณ 2,300 ปีที่ผ่านมา ทำให้ทราบว่า การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และต้องอาศัยผู้บริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่มากด้วยบารมี ซึ่งในสมัยพุทธกาลองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงบริหารทำให้พระพุทธศาสนามีความเจริญก้าวหน้า มาโดยลำดับ สำหรับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนานับตั้งแต่เข้าสู่ไทย พระเจ้าแผ่นดินทุกพระองค์ ทรงให้ความสำคัญ

2.9 พัฒนาการของแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

เมื่อพระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้พระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว ทรงมีความดำริวางแผนงาน โดยพระองค์ได้ทรงรับสั่งให้ประชาชนพระอรหันต์สาวก 60 รูป แล้วประทานพระโอวาทเพื่อเป็นอุดมคติเป็นธรรมประกาศนโยบายหรือนโยบายการเผยแผ่พระพุทธศาสนา (พุทธปสาสนโยบาย) ดังพระพุทธพจน์ว่า “ภิกษุทั้งหลาย เราพ้น แล้วจากบ่วงแห่งมาร ทั้งที่เป็นของทิพย์ ทั้งที่เป็นมนุษย์ พวกเธอจงจาริกไปเพื่อประโยชน์สุขแก่ชนเป็นจำนวนมาก เพื่ออนุเคราะห์ชาวโลกเพื่อประโยชน์เกื้อกูล และความสุขแก่เทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย พวกเธออย่าได้ไปทางเดียวกัน 2 รูป จงแสดงธรรมมีความงามในที่สุด จงประกาศพรหมจรรย์พร้อมทั้งอรรถและพยัญชนะ บริสุทธิ์ บริบูรณ์ ครบถ้วน สัตว์ทั้งหลายผู้มีกิเลส ดุจธูลีในตาน้อยมีอยู่ ย่อมเลื่อมเพราะไม่ได้ฟังธรรม จักมีผู้รู้ธรรม ภิกษุทั้งหลาย แม้เราก็กังขังไปตำบลอรุเวลาเสนาณิคม เพื่อแสดงธรรม” (พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539, หน้า 600)

การที่พระองค์จัดพระธรรมทูตเช่นนี้ ใช้วิธีการกำหนดพื้นที่ที่จะปฏิบัติงานเป็นหลักแล้วจึงวางกำลังพระธรรมทูตให้พอเหมาะ นอกจากนี้ทรงพิจารณาถึงสมรรถภาพของพระธรรมทูตด้วยว่าท่านผู้ใดควรจะไปตำบลใด เพราะแต่ละพื้นที่มีปัญหาไม่เหมือนกัน

(กองงานพระธรรมทูต, <http://www.ddhad/?file=page&op=history>, 25 กุมภาพันธ์ 2557)

การดำเนินการดังกล่าวนี้ของพระพุทธเจ้าเป็นแนวคิดเริ่มแรกในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและพระอรหันต์สาวก 60 รูป ดังกล่าว เสมือนหนึ่งเป็นพระธรรมทูตชุดแรกในพระพุทธศาสนา จึงเป็นการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างสมบูรณ์ เพราะการบริหารการเผยแผ่ หมายถึง การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์การจัดการ แผนการจัดระบบบริหารอบรมและสั่งสอนพระธรรมวินัยแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์ (พระราชบัญญัติคณะสงฆ์, 2505, หน้า 6)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตยังมีรายละเอียดประกอบอีกหลายประการ ดังนั้นเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมความหมายของการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2 การนิยามตัวแปรต้นเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

แหล่งที่มา	คำนิยาม
พ.ร.บ. คณะสงฆ์ (2505, หน้า 6)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การกำหนดนโยบาย ^{DV1} ยุทธศาสตร์ ^{DV2} การจัดการวางแผน ^{DV3} จัดระบบการบริหารอบรมและสั่งสอนพระธรรมวินัย ^{DV4} แก่บรรพชิต และคฤหัสถ์
สิริ เพ็ชรไชย (2522, หน้า 272)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การกำหนดนโยบาย ^{DV1} ยุทธศาสตร์ ^{DV2} วางแผน ^{DV3} ถ่ายทอดความรู้ตามหลักธรรม ^{DV4} ของพระพุทธศาสนา แก่ประชาชนให้เกิดศรัทธาเลื่อมใส โดยแสวงหาแนวทางและวิธีการ ทำให้ประชาชนสามารถเข้าใจหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาได้อย่างถ่องแท้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

แหล่งที่มา	คำนิยาม
กรมการศาสนา (2528, หน้า 6)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การจัดการกระบวนการบริหาร เพื่อให้งานเผยแผ่พระพุทธศาสนา ประสบความสำเร็จ ได้แก่ การวางแผน ^{DV3} แผนงานโครงการ ^{DV5} การบริหารบุคคล ^{DV6} การวินิจฉัยสั่งการ ^{DV7} การควบคุม ^{DV8} และการติดตามประเมินผล ^{DV9}
สุนทร ธีรังสี (2530, หน้า 61)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การมอบหมายให้สงฆ์ทำกิจกรรมการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยมอบอำนาจให้ดำเนินการได้ตามนโยบาย ^{DV1} ยุทธศาสตร์ ^{DV2} แผนงานโครงการ ^{DV5} การอำนวยความสะดวก ^{DV10} และการติดตามประเมินผล ^{DV9}
มานพ พลไพรินทร์ (2531, หน้า 270-274)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง วิธีการและแนวทางในการดำเนินการให้หลักธรรมของพระพุทธศาสนาขยายสู่ประชาชน โดยใช้ระบบการบริหารในการเผยแผ่ตามประเพณีคณิสสร พระธรรมทูต หน่วยงานอบรม ปชช. ประจำตำบล (อปต.) ซึ่งฝ่ายอำนวยความสะดวก วางแผน ^{DV3} และจัดเตรียมบุคลากร ในการทำงานตามนโยบาย ^{DV1} ที่กำหนด
สิริวัฒน์ คำวันสา (2534, หน้า 24)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้หลักธรรมคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนา แพร่หลายออกไปทุกสารทิศ มีผู้ศรัทธา เลื่อมใส ในพระรัตนตรัย โดย วางแผน ^{DV3} และกำหนดยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน ^{DV2}
ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ (2536, หน้า 335-336)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การสอนวิธีที่จะทำให้มนุษย์ซึ่งมีความแตกต่างกันในการเรียนรู้สัจธรรม ^{DV11} ตามพระพุทธศาสนาได้เกิดการรู้แจ้งในพระธรรมคำสอนโดยใช้ ยุทธศาสตร์ ^{DV2} การวางแผน ^{DV3} และจัดระบบการบริหาร ^{DV4} และการติดตามประเมินผล ^{DV9}
วศิน อินทสระ (2536, หน้า 37)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การวางแผน ^{DV3} ทำให้พระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าขยายออกไปสู่มหาชน ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแนะนำ การสั่งสอน การเขียนหนังสือ การทำให้อุ การเป็นตัวอย่าง การอยู่ให้เห็น โดยพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนา กำหนดเป็นแผนงานโครงการ ^{DV5}
ไชย ณ พล (2537, หน้า 172-173)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การสร้างความเลื่อมใสให้หลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาให้เกิดขึ้น ในหมู่ประชาชนทั่วไปที่ยังไม่ศรัทธา เชื่อถือ และมีความศรัทธาเชื่อถือมากยิ่งขึ้นในกลุ่มที่ศรัทธาพระพุทธศาสนาแล้วโดยกำหนดนโยบาย ^{DV1} ยุทธศาสตร์ ^{DV2} การทำงาน
พระธรรมปิฎก. (ป.อ.ปยุตโต) (2538, หน้า 141-152)	การบริหารการเผยแผ่ธรรมะในยุคข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การใช้ข้อมูลข่าวสาร ผ่านระบบสื่อสารซึ่งเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศคมนาคม เช่น อินเทอร์เน็ต การถ่ายทอดผ่านดาวเทียม และเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ (Information technology) สู่ผู้รับชมทั้งภายใน และ ภายนอกประเทศ และ มีการประเมินผล ^{DV9}

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

แหล่งที่มา	คำนิยาม
ภัทราพร สิริกาญ (2538, หน้า 60-61)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การทำให้หลักธรรมคำสอนตามพระพุทธศาสนา ขยายสู่ประชาชน ด้วยยุทธศาสตร์ ^{DV2} นโยบาย ^{DV1} และทรัพยากรทางการบริหารในการดำเนินงาน ^{DV12} ภายใต้แผนงานโครงการ ^{DV5} ที่ชัดเจน
กรมการศาสนา, สำนักงานสภาสถาบัน ราชภัฏและมูลนิธิ ปูนซีเมนต์ไทย (2539), หลักการ บริหารและการจัด การยุคโลกาภิวัตน์ หน้า 7-9)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การแสวงหาแนวทางและวิธีการเผยแผ่หลักธรรม คำสอนของพระพุทธศาสนา ผ่านทรัพยากรทางการบริหาร ^{DV12} โดยมีการกำหนด ยุทธศาสตร์ ^{DV2} นโยบายเป้าหมาย ^{DV13} วางแผน ^{DV3} ประสานงาน ^{DV14} และพัฒนาพระ พุทธ ^{DV15} ศาสนา
พระกิตติศักดิ์ โยธโร (2539, หน้า 81)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การทำให้หลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า เผยแผ่ออกไปสู่ประชาชน ตาม แผนโครงการ ^{DV5} ที่วางไว้โดยอบรมสั่งสอนทั้งพระภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา ให้ประกาศธรรมของพระพุทธเจ้า ด้วยวิธีการทำให้ผู้ฟัง ธรรมเข้าใจง่ายจนได้รับความกระจ่างแจ้ง
พิสิฐ เจริญสุข (2539, หน้า 3-4)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง ยุทธศาสตร์ ^{DV2} และยุทธวิธีในการทำให้พระธรรม คำสอนของพระพุทธเจ้าเผยแผ่สู่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตามแผนที่กำหนดไว้ ^{DV12}
อง.จตุกก (2539 (ไทย : 21/111/150) หน้า 3)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การมอบหมายให้คณะสงฆ์ร่วมกัน กำหนด แผนงานโครงการ ^{DV5} เผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธเจ้าเพื่อประโยชน์เข้าพุทธศาสนา โดยประยุกต์ใช้หลักการบริหารงานสมัยใหม่ ให้ถูกต้องตามหลักพระธรรมวินัย
พระราชธรรมนิเทศ (ระแบบ วิฑิตญาโณ) (2540, หน้า 15)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การประยุกต์สภาพแวดล้อมต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคม และทรัพยากรทางการบริหาร ^{DV12} เพื่อหาอุปบายในการเผยแผ่ หลักธรรมคำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เช่น การเลือก บุคคล ^{DV18} การ พิจารณาโอกาสและจังหวะ ^{DV19} ในการดำเนินการประกาศศาสนาตามทีนโยบาย กำหนด
กองแผนงาน กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ (2542, หน้า 403)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การทำให้ภารกิจของพระพุทธศาสนา ทางด้านการ เผยแผ่หลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า เจริญรุ่งเรือง สามารถสร้างศรัทธา พุทธศาสนิกชนรวมทั้งทำให้เกิดความแข็งแรง ด้วยการกำหนดแผนงานโครงการ ^{DV5} และการกำหนดเป็นแผนงานโครงการ ^{DV5}

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

แหล่งที่มา	คำนิยาม
บุญศรี พานะจิตต์ และคณะ (2543, หน้า 32-35)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การกำหนดกลยุทธ์ ^{DV2} และ แผนงานโครงการ ^{DV5} ที่ทำให้หลักธรรมของพุทธศาสนาขยายออกไปสู่ประชาชน รวมทั้งมีการประเมินอย่างเป็นระบบ ^{DV9}
พระเทพดิลก (ระบอบฐิติญาโน) (2534, หน้า 32-35)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง รูปแบบการดำเนินงานให้คำสอนในพระพุทธศาสนา ได้รับการเรียนรู้จากประชาชน และนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติ ภายใต้ นโยบาย ^{DV1} และกำหนดเป็นแผนงานโครงการ ^{DV5}
มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น (2545, หน้า 47-48)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การดำเนินการเผยแผ่ หลักธรรมในพระพุทธศาสนาแก่ประชาชน โดยใช้กระบวนการดังนี้ คือ กำหนดนโยบาย ^{DV1} วางแผน ^{DV3} สร้างบุคลากร ^{DV19} พัฒนาบุคลากร ^{DV20} จัดส่งบุคลากรสนับสนุนบุคลากร และการประเมินผล ^{DV9}
ศิรินททิพย์ สติรศิลป์ และคณะ (2546, หน้า 2)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การดำเนินการตามรูปแบบและวิธีการ ที่เหมาะสม ในอันที่จะทำให้หลักธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ที่ได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชน โดยบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจ และบทบาทหน้าที่ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาตามนโยบาย ^{DV1} และยุทธศาสตร์ ^{DV2} การทำงาน
พระราชรัตนรังสี (2548, หน้า 54)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การวางแผน ^{DV3} และจัดทำแผนงานโครงการดำเนินงาน เพื่อให้มีการศึกษา ปฏิบัติธรรม รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการทำให้ประชาชนได้รับความรู้ ในพระธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา และเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง
พระราชญาณวิสิฐ (เสริมชัย ชยมงคล) (2548, หน้า 37)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง กำหนดนโยบาย ^{DV1} ยุทธศาสตร์ ^{DV2} รวมทั้งวางแผน ^{DV3} ติดต่อสื่อสาร และติดตามประเมินผล ^{DV9} เพื่อให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาเกิดประสิทธิผล
พระธรรม โกศาจารย์ (ประยูร ธมมจิตโต) การเผยแผ่เชิงรุก, กทม.รพ.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2548, หน้า 52-54)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การจัดการองค์ประกอบในการดำเนินการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การกำหนดยุทธศาสตร์ ^{DV2} ทรัพยากรทางการบริหาร ^{DV12} ระบบการบริหาร ^{DV4} โอกาสและการได้รับการสนับสนุน
พระปลัดสามารถ ธมมธโร (2549, หน้า 9)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ธรรมะของพระพุทธศาสนาเผยแผ่ ออกไปอย่างเป็นระบบตั้งแต่ การวางแผน ^{DV3} การดำเนินการโดยใช้สื่อรูปแบบต่างๆ และติดตามประเมินผล ^{DV9} การดำเนินงาน

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

แหล่งที่มา	คำนิยาม
พระธรรม โกศจารย์ (ประยูร ธรรมจิตโต) (2549, หน้า 3-5)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง วิธีการทำงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา ประสบความสำเร็จโดยอาศัย ทรัพยากรการบริหาร ^{DV12} ซึ่งต้องมีการวางแผน ^{DV3} จัดองค์การการเผยแผ่ จัดหาบุคลากร ^{DV19} อำนาจการ ^{DV10} กำกับดูแล ^{DV19} และติดตามประเมินผล ^{DV9}
ธีรวัสส์ บำเพ็ญบุญ บารมี (2551, หน้า 53)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การที่พระสงฆ์ในพระพุทธศาสนา กับอุบาสกอุบาสิกา ร่วมกันกำหนดนโยบาย ^{DV1} และแผนงานโครงการที่ให้พระพุทธศาสนาเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของประชาชนและน้อมรับเป็นข้อประพฤติปฏิบัติ
คณาจารย์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย (2552, หน้า 184)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การส่งเสริมและควบคุมให้ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาสามารถดำเนินไปได้เป็นอย่างดีโดย กำหนดยุทธศาสตร์ ^{DV2} ยุทธวิธี การบริหารให้ชัดเจน
พระมหาเป้า เตชปญโญ (2552, หน้า 16)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง กระบวนการบริหารซึ่งประกอบด้วยกำหนดยุทธศาสตร์ ^{DV1} การสร้างผลผลิตอย่างมีคุณภาพ ^{DV15} เพื่อนำไปสู่การบรรลุในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
พระธรรม กิตติวงศ์ (ทองดี สุรเดช) (2553, หน้า 9)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การกำหนดนโยบาย ^{DV1} ในการดำเนินการให้ธรรมในพระพุทธศาสนาเผยแผ่ออกไปโดยผู้แทนของพระพุทธเจ้า ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การเทศน์ ปาฐกถาธรรม การสอนศีลธรรมให้กับประชาชน เป็นต้น
พระสุธีรญาณ (ณรงค์ จิตตโสภโณ) (2553, หน้า 63)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การกำหนดนโยบาย ^{DV1} และการวางแผน ^{DV3} ให้พระสงฆ์สามารถใช้ความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดธรรมะ เต็มใจในการสอนธรรมะ
พระครูใบฎีกาชิต ตรัสส์ธวัชโย (2554, หน้า 34)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การดำเนินการให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นไปตามนโยบาย ^{DV1} ยุทธศาสตร์ ^{DV2} ข้อกำหนดไว้มี การวางแผน ^{DV3} การอำนาจการ ^{DV10} การติดตามและประเมินผล ^{DV9} และระบบการบริหาร ^{DV4}
แผนแม่บทการเผยแผ่ พระพุทธศาสนา พ.ศ. (2555-2559 2554, หน้า 74-83)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา การพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดหลักธรรมจัดเตรียมพระสงฆ์ให้มีความสามารถถ่ายทอดหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า และ การกำหนดนโยบาย ^{DV1} ยุทธศาสตร์ ^{DV2} การเผยแผ่พระพุทธศาสนา
พระครูวรพัชรวิสุทธิ์ (สมควร แสงมี) (2555, หน้า 16)	การบริหารการเผยแผ่ฯ หมายถึง การกำหนดวิสัยทัศน์ ^{DV16} เป้าหมาย ^{DV17} และพันธกิจในการทำให้พระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าเผยแผ่สู่ประชาชนพระพุทธศาสนาเจริญเติบโตด้วยวิสัยทัศน์ของพระองค์

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ปี	ชื่อ นักวิชาการ	DV																			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
2555	พระครูวร พัชรวิสุทธิ																16	16			
2556	มจร.		145																		
2556	พระครูสิริ อาภากร (บุญ ธรรม) อภิภา	70- 74	70- 74																		
2556	วิศิษฐ์พงศ์ พัฒน์จิต	21	21																		
	รวม	23	26	23	5	16	1	1	2	14	6	2	5	1	2	2	2	2	1	3	1

จากตารางที่ 2.3 ความหมายของการบริหารการเผยแผ่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าแหล่งที่มาค่านิยม แนวคิด และความหมายของหลักการบริหารทั้งต่างประเทศ และในประเทศไทย ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1962-2013 สามารถสรุปเป็นตัวแปรได้ทั้งสิ้น 20 ตัวแปร ดังรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2.4 ตัวแปรทั้งหมดของการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

DV ตัวแปรการบริหารการเผยแผ่	จำนวนครั้งที่มิผู้เลือก
DV1 การกำหนดนโยบาย	23
DV2 ยุทธศาสตร์	26
DV3 การจัดการวางแผน	23
DV4 พระธรรมวินัย	5
DV5 แผนงานโครงการ	16
DV6 การบริหารบุคคล	1
DV7 การวินิจฉัยสั่งการ	1
DV8 การควบคุม	1
DV9 ติดตามประเมินผล	14
DV10 การอำนวยความสะดวก	6
DV11 การเรียนรู้ สัจธรรม	2
DV12 การบริหารในการดำเนินงาน	5
DV13 นโยบายเป้าหมาย	1
DV14 ประสานงาน	2

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

DV ตัวแปรการบริหารการเผยแผ่	จำนวนครั้งที่ผู้เลือก
DV15 พัฒนาพระพุทธรูป	2
DV16 กำหนดวิสัยทัศน์	2
DV17 เป้าหมาย	2
DV18 การเลือกบุคคล	1
DV19 การพิจารณา โอกาส และจังหวะ	3
DV20 พัฒนาบุคลากร	1

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรตามความถี่ ตามลำดับ 5 ตัวแปรจากทั้งหมด 20 ตัวแปร ที่มีผู้ใช้มากที่สุด เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ตารางที่ 2.5 ตัวแปรของการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ใช้ในการศึกษา

DV การบริหารการเผยแผ่	จำนวนครั้งที่ผู้เลือกใช้ตั้งแต่
DV1 นโยบาย	23
DV2 ยุทธศาสตร์	26
DV3 การวางแผน	23
DV5 แผนงานโครงการ	16
DV9 ติดตามประเมินผล	14

2.10 สรุปพัฒนาการของแนวคิดการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมฐานข้อมูล แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2505 จนถึง พ.ศ. 2556 และได้สรุปแนวคิดการพัฒนากิจการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ต่างๆ ในแต่ละช่วงเวลา ดังนั้น จึงได้แสดงกราฟเพื่อหาความถี่ที่มีการใช้ตัวแปรมากที่สุด จนถึงความถี่น้อยตามลำดับ โดยตารางแสดงความถี่ของการเลือกใช้ตัวแปร ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวความคิดได้จำนวน 20 ตัวแปร ตามตารางที่ 2.2 และพบว่าตัวแปรที่มีค่าความถี่มากที่สุด 5 อันดับแรก ซึ่งเป็นตัวแปรที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นโยบาย ยุทธศาสตร์ การวางแผน แผนงาน/โครงการ และการประเมินผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้ จากตารางที่ 1.1 พบว่าความหมายของการบริหารการเผยแผ่ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าแหล่งที่มา คำนิยาม แนวคิด และความหมายของต่างประเทศ และในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2505-2556 สามารถสรุปพัฒนาการจากแนวคิดการบริหารการเผยแผ่ โดยการสังเคราะห์แหล่งที่มา แนวคิดและความหมายได้ทั้งสิ้น 20 ตัวแปร ดังแสดง

รายละเอียด และจำนวนผู้ให้ความหมายในตารางที่ 2.3 และการวิเคราะห์พัฒนาแนวคิดของการบริหารการเผยแผ่ตามตารางกราฟที่ 2.1 ดังนี้

กราฟที่ 2.1 พัฒนาการแนวความคิดการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ปี	DV																			
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1962
1979
1985
1987
1988
1991
1993
1994
1995
1996
1997
2000
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2013
รวม	23	26	22	5	16	1	1	1	13	6	1	6	1	2	1	2	2	1	3	1

พัฒนาการของแนวความคิดการบริหารการเผยแผ่ของพระธรรมทูต แบ่งออกเป็น 2 ยุค ดังนี้
 ภายหลังจากที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้พระอรุตรสัมโพธิญาณแล้ว ทรงพิจารณาธรรมที่ตรัสรู้หาผู้
 ที่จะรู้ความได้ยาก จึงทำให้พระองค์ทรงท้อพระทัย แต่เมื่อพิจารณาเห็นความจำเป็นที่ต้องแสดงธรรมแก่
 มหาชน จึงมีความดำริวางแผนงาน โดยเริ่มตั้งแต่การแสดงปฐมเทศนาโปรดพระปัญจวัคคีย์ ทรงโปรดย
 สกกุลบุตรพร้อมสหาย จนมีพระอรหันต์พุทธสาวกเกิดขึ้นในโลก 60 รูป (พระปัจจวคคีย์ 5 พระยสสะ พร้อม
 พระที่เป็นสหายอีก 55 รูป) จึงมีพระประสงค์ที่จะส่งพระอรหันต์สาวกเหล่านั้นไปประกาศพระศาสนายัง
 หมู่บ้าน ตำบลนิคมต่างๆ ของชมพูทวีป

โดยก่อนที่จะส่งไปนั้น พระองค์ได้รับสั่งประชุม พระอรหันต์สาวก 60 รูป แล้วทรงประทานพระ
 โวาทเพื่อเป็นอุดมคติ เป็นธรรมประกาศนโยบาย หรือนโยบายการเผยแผ่พระพุทธศาสนา (พุทธปสา
 สโนปาย) ดังพระพุทธพจน์ว่า “ภิกษุทั้งหลายเราพ้นแล้วจากบ่วงแห่งมาร ทั้งที่เป็นของทิพย์ ทั้งที่เป็นของ
 มนุษย์พวกเธอจงจาริกไปเพื่อประโยชน์สุขแก่ชนเป็นจำนวนมาก เพื่ออนุเคราะห์ชาวโลก เพื่อประโยชน์
 เกื้อกูล และความสุขแก่เทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย พวกเธออย่าได้ไปทางเดียวกัน 2 รูป จงแสดงธรรมมี
 ความงามในเบื้องต้น มีความงามในท่ามกลาง และมีความงามในที่สุด จงประกาศพรหมจรรย์ พร้อมทั้ง
 อรรถและพยัญชนะ บริสุทธิ์ บริบูรณ์ ครบถ้วน สัตว์ทั้งหลายผู้มีกิเลสจตุจรี ในตาน้อยมีอยู่ ย่อมเสื่อม
 เพราะไม่ได้ฟังธรรม จักมีผู้รู้ธรรม ภิกษุทั้งหลายแม้เราก็กังไปตำบลอรุเวลาเสนานิคม เพื่อแสดงธรรม ”
 (พระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 2539, หน้า 6)

จากพระพุทธพจน์ที่สำคัญนี้ เป็นเครื่องชี้ชัดถึง เป้าหมาย เพื่อให้เป็นแนวทางปฏิบัติแบบ
 เดียวกัน การประชุมในครั้งนั้น นับว่าเป็นการปฐมนิเทศสำหรับพระธรรมทูตรุ่นแรกในพระพุทธศาสนา
 โดยพระองค์ทรงนัดหมายในเรื่องสำคัญ 3 ประการ คือ

1) หลักการสอนประชาชน (ให้ทำการสอนเป็น 3 ระดับ คือ ประโยชน์ 3)

2) เส้นทางจาริกโดย แบ่งเป็น 61 สายๆ ละ 1 รูป รวมทั้งพระพุทธองค์ โดยที่พระองค์เสด็จไป
 ตำบลอรุเวลาเสนานิคม

3) เรื่องอื่นๆ เช่น ถ้ามีผู้จะขอบวชให้นำมาเฝ้าพระองค์

การที่พระองค์จัดพระธรรมทูต เช่นนี้ ใช้วิธีการกำหนดพื้นที่ที่จะปฏิบัติงานเป็นหลักแล้วจัด
 วางกำลังพระธรรมทูตให้พอเหมาะ นอกจากนี้ทรงพิจารณาถึงสมรรถภาพของพระธรรมทูตด้วยว่าท่าน
 ผู้ใดควรจะไปตำบลใด เพราะแต่ละพื้นที่มีปัญหาไม่เหมือนกัน (กองงานพระธรรมทูต ,
<http://www.ddhad.org/?file=page&op=history>, 25 กุมภาพันธ์ 2557)

ต่อมาในสมัยหลังพุทธปรินิพพาน คณะสงฆ์บริหารงานด้วยพระธรรมวินัย ประมาณพุทธศตวรรษ
 ที่ 3 หลักจากได้ทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระโมคคัลลีสบุตรลิตสเถระ มองเห็นการณ์ไกลว่าการจะให้พระพุทธ
 ศาสนาแผ่ขยายไปทั่วโลกได้ ต้องมีพระธรรมทูตไปทำหน้าที่เผยแผ่ธรรมะทั้งในประเทศและต่างประเทศ
 หรือทั้งเชิงรับและเชิงรุก (ยุทธศาสตร์) พระพุทธศาสนาจึงจะเจริญรุ่งเรือง เป็นที่พึงให้กับชาวโลกได้

พระเถระได้ปรึกษากับพระเจ้าอโศกมหาราช ซึ่งเป็นองค์เอกอัครศาสนูปถัมภ์ให้กับ พระพุทธศาสนาได้ทำการวางแผนโดยคัดเลือกพระเถระผู้ทรงอภิญญา มีความสามารถในการเทศน์สอน จึงให้พระเถระเหล่านั้นให้ออกไปเป็นทหารกล้าแห่งกองทัพธรรม นำธรรมะไปสู่ใจของชาวโลกโดยได้แบ่ง พระธรรมทูต ออกเป็น 9 สายๆ ละ 5 รูป วัตถุประสงค์ เพื่อให้สาวกเหล่านั้นทำการอุปสมบทได้ โดยสาย ที่ 8 มีพระโสณะ และพระอุตตระ ไปยังสุวรรณภูมิชนบทนับเป็นการส่งพระธรรมทูตชุดแรกหลังพุทธกาล เป็นผลให้พระพุทธศาสนายิ่งแผ่ขยายกว้างไกลออกไปทั้งในและนอกดินแดนชมพูทวีป โดยเฉพาะการเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังดินแดนสุวรรณภูมิ สันนิษฐานว่ามีศูนย์กลางอยู่ที่จังหวัดนครปฐม ในปัจจุบัน (พระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539, หน้า 8)

1) ยุคฟื้นฟูพระธรรมทูต (พ.ศ. 2505-2536)

งานพระธรรมทูตยุคเริ่มแรกในประเทศไทย กรมการศาสนาได้ฟื้นฟูจัดให้มีงานพระธรรมทูตขึ้น ในปี พ.ศ.2507 ถึงปี พ.ศ.2508 โดยมีความมุ่งหมายให้ประชาชนยึดมั่นในพระพุทธศาสนาให้มีศีลธรรม ประจําใจ มีความเคารพรักต่อประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างชน ที่นับถือศาสนาต่างๆ ได้ทดลองดำเนินงานโดยอาราธนา พระเถระผู้ใหญ่เป็นหัวหน้าคณะอำนวยการ จัดส่งพระสงฆ์ออกจาริก ประกาศพระพุทธศาสนาในถิ่นต่างๆ

มหาเถรสมาคม มีมติให้รับงานเผยแผ่พระพุทธศาสนาในรูปแบบของพระธรรมทูตนี้เป็นกิจกรรมถาวรโดย ตั้งเป็นกองงานพระธรรมทูตขึ้น มีฐานะเทียบเท่ากองธรรม สนามหลวงและกองบาลีสนามหลวง เป็นหน่วยงานของคณะสงฆ์ ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ขับเคลื่อนเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยมี องค์ประกอบในการบริหารจัดการองค์การคือ สมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งตามมติมหาเถรสมาคม มี สำนักงานเลขานุการดูแลรับผิดชอบงาน และกำหนดให้มีสำนักงานพระธรรมทูตที่แบ่งออกเป็น 9 สาย ตามแบบอย่างในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช พร้อมทั้งให้มีสำนักฝึกอบรมพระธรรมทูตทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ (คู่มือพระธรรมทูต, 2551, หน้า 3)

การบริหารงานพระธรรมทูต ได้แผ่ขยายขอบข่ายงานเป็นหลายฝ่าย แต่ยังคงระเบียบที่จะให้ พระธรรมทูตได้ยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ ดังนั้นในปี พ.ศ.2533 ในการประชุมปัจฉิมนิเทศงานพระธรรมทูต ในที่ประชุมจึงมีมติให้วางระเบียบขึ้น เพื่อความสะดวกต่อการปฏิบัติงานและมีระเบียบกองงานพระธรรม ทูตว่าด้วยการจัดระเบียบงานพระธรรมทูต พ.ศ.2534 อย่างไรก็ตามนักคิดและนักวิชาการยุคนี้ได้แก่ สิริ เพ็ชรไชย (2522, หน้า 272) สุนทร ฐ รังสี (2530, หน้า 61) มาณพ พลไพรินทร์ (2531, หน้า 270-274) สิริวัฒน์ คำวันสา (2534, หน้า 24) ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ (2536 หน้า 335-336) และ วศิน อินทสระ (2536, หน้า 37) ต่างก็ให้คำนิยามความหมายของการบริหารการเผยแผ่ ไปในลักษณะใกล้เคียงกัน โดย เน้นการกำหนด นโยบาย^{DV1} ยุทธศาสตร์^{DV2} การวางแผน^{DV3} แผนงานโครงการ^{DV4} การติดตามประเมิน ผล^{DV5} และ มาร์ติน อี. พอร์ด (1992) นำเสนอทฤษฎีระบบแรงจูงใจของบุคคล โดยให้ความสำคัญกับ เป้าหมาย^{DV6} มรรควิธี^{DV7} ผลงาน^{DV8} บริบท^{DV9} ความสามารถ^{DV10} และการกระตุ้นเร้า^{DV11} รวม 6 ประการ

2) ยุคการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต พ.ศ. 2537-ปัจจุบัน
เมื่อปี พ.ศ. 2534 โดยคำสั่งแม่กองงานพระธรรมทูตได้แบ่งคณะเพื่อดำเนินการในเรื่องนี้ออกเป็น 2 คณะ ซึ่งคณะทำงานชุดแรกเรียกว่า คณะทำงานปรับปรุงงานพระธรรมทูต คณะทำงานชุดนี้ได้ประชุมพิจารณากร่างระเบียบแล้วนำเสนอที่ประชุมปัจฉิมนิเทศเพื่อพิจารณาและเริ่มมีผลการดำเนินงานชัดเจนขึ้นจนถึงปี พ.ศ. 2537

ส่วนคณะทำงานชุดที่ 2 เรียกว่า คณะทำงานพิจารณาร่างระเบียบกองงานพระธรรมทูต ซึ่งคณะทำงานชุดที่ 2 นี้ได้พิจารณากลับกรองระเบียบดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ปรับปรุงพระธรรมทูตให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน การบริหารงานพระธรรมทูตในประเทศไทยจึงได้ถือ ระเบียบกองงานพระธรรมทูตเป็นหลักปฏิบัติสืบมา

การปฏิบัติหน้าที่ของกองงานพระธรรมทูตมีหน้าที่ กำหนดนโยบาย วางแนวทางปฏิบัติ และจัดองค์กร ให้เหมาะสมเพื่อการนี้ ได้มีการปรับปรุงเพิ่มเติมบุคลากรในองค์อยู่เสมอ โดยมีคณะกรรมการบริหารงานกองงานพระธรรมทูต

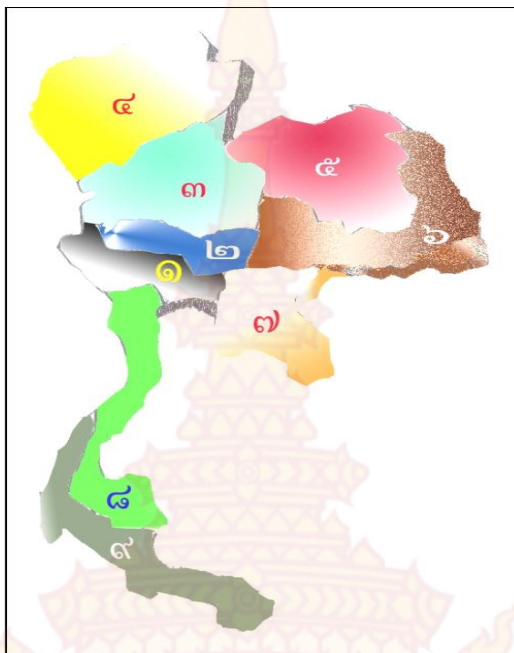
แนวทางปฏิบัติซึ่งกำหนดให้มีพระธรรมทูต 3 ฝ่าย คือ

1) พระธรรมทูตฝ่ายอำนวยการ ได้แก่ กองงานพระธรรมทูต พร้อมทั้งรองแม่กองงานพระธรรมทูตหัวหน้าและรองหัวหน้าสำนักฝึกอบรม ผู้ตรวจการ และเลขานุการของแต่ละท่าน

2) พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร ได้แก่ หัวหน้า รองหัวหน้าพระธรรมทูต 9 สาย หัวหน้าและรองหัวหน้าพระธรรมทูตจังหวัดและอำเภอ พร้อมทั้งเลขานุการของแต่ละระดับ พระธรรมทูตประจำศูนย์งานพระธรรมทูตจังหวัด

3) พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการ ได้แก่ พระธรรมทูตประจำหน่วยปฏิบัติการงานพระธรรมทูตอำเภอ

ปัจจุบัน แม่กองงานพระธรรมทูตได้จัดแบ่งส่วนงานการปฏิบัติงานพระธรรมทูต ในประเทศออกเป็น 9 สาย โดยมีหัวหน้าสาย และพื้นที่การปฏิบัติงาน (ระเบียบกองงานพระธรรมทูต พ.ศ. 2534, หน้า 24-25)

ภาพที่ 2.1 แสดงแผนที่สายงานพระธรรมทูต

ที่มา : สายงานพระธรรมทูต. <http://www.ddhad.org/?file=page&op=work>, 25 กุมภาพันธ์ 2557

โดยมีสำนักงานพระธรรมทูตสายละ 1 แห่ง ตั้งอยู่ ณ วัดที่หัวหน้าพระธรรมทูต สายนั้นกำหนด ขึ้น มีหน้าที่บังคับบัญชาควบคุมพระธรรมทูตในสังกัด และส่งพระธรรมทูต ฝายปฏิบัติการออกไป ปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนงานระหว่างเดือน ถึงเดือนมิถุนายนของทุกปี ออกตรวจเยี่ยมติดตาม ประเมินผล สรุปรายงานของงานพระธรรมทูตภายใต้เดือนกันยายน จัดทำทะเบียนพระธรรมทูตในสังกัดไว้ เป็นหลักฐาน โดยมีสำนักงานพระธรรมทูตสายละ 1 แห่ง ตั้งอยู่ ณ วัดที่หัวหน้าพระธรรมทูตสายนั้น กำหนดขึ้น มีหน้าที่บังคับบัญชาควบคุมงาน พระธรรมทูตในสังกัดและส่งพระธรรมทูตฝายปฏิบัติการ ออกไปปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนงาน ระหว่างเดือน ถึงเดือนมิถุนายน ของทุกปีออกตรวจเยี่ยม ติดตามประเมินผล สรุปรายงานของงานพระธรรมทูตภายในเดือนกันยายน จัดทำทะเบียน พระธรรมทูตใน สังกัดไว้เป็นหลักฐานสำหรับนักคิด นักวิชาการ ในยุคนี้ ได้แก่ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), ภัทรพร สิริกาญ, พระกิตติศักดิ์ ยโสธโร, พระราชธรรมนิเทศ (ระแบบ ฐิตญาโน), บุญศรี พานะจิตต์, สัมฤทธิ์ ท่า เหล็กเจริญ, พระมหาวุฒิชัย (วชิราเมธี) ธีรวัส บำเพ็ญบุญบารมี และ พระครูวรพัชรวิสุทธิ์ (สมควร แสง มี) ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการเผยแผ่ ที่ทำให้ความหมายของการบริหารการเผยแผ่ พระพุทธศาสนา มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีแนวคิดไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้สามารถกำหนด ดัชนี และ ตัวชี้วัด ได้ดังนี้

1) นโยบาย (Policy)^{DV1} เป็นนโยบายที่ช่วยส่งเสริมด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาตามของ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติส่วนที่ 3 แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินมาตรา 78 (4)

“พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบ และวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ.....” และแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติเป็นแนวทางในการบริหารงานของรัฐ ที่ใช้ตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน และประเด็นนโยบายของรัฐบาลประกอบด้วย (ศูนย์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ 2554, หน้า 63-65)

นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ^{DV1.1} ซึ่งรัฐมีเป้าประสงค์ที่จะทำให้พระพุทธศาสนายังเป็นศาสนาที่คนไทยส่วนใหญ่ร้อยละ 95 นับถือมาช้านานโดยมีคณะสงฆ์เป็นผู้สืบทอดพระพุทธศาสนา โดยใช้หลักธรรมในการสร้างศีลธรรม ปัญญาและความแข็งแกร่งของคนในชาติ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีภายใต้หลักธรรมของพระพุทธศาสนา ไทยเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาในระดับโลก จึงกำหนดแนวนโยบาย ดังนี้

ส่งเสริมและพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน^{DV1.1.1}

เสริมสร้างสิ่งจูงใจให้ประชาชนทุกชุมชน ทุกวัย ทุกระดับเข้าวัด^{DV1.1.2}

เสริมสร้างให้พุทธศาสนิกชนศรัทธายึดมั่นในหลักธรรม^{DV1.1.3}

2) ยุทธศาสตร์ (Strategy)^{DV2} ยุทธศาสตร์ หรือ กลยุทธ์ หมายถึง การวางแผนงานสู่การปฏิบัติ เพื่อบรรลุเป้าหมาย ภายใต้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ที่เหมาะสมหรือการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในกรอบระยะเวลาที่ต้องการ ทั้งนี้เพื่อประกอบการวางแผนการในการใช้วิธีการและทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายสุดยอด (ยุทธศาสตร์, <http://Wikipedia.org/wiki>, 10 เมษายน 2557) ตามแผนแม่บทการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พ.ศ.2554-2559 ของศูนย์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ โดยมีการได้กำหนดยุทธศาสตร์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาไว้ 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2551, หน้า 74-83)

อุปถัมภ์ ส่งเสริมสนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV2.1} ประกอบด้วย กลยุทธ์ดังต่อไปนี้

ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนางานด้านการเผยแผ่^{DV2.1.1}

เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่^{DV2.2} ประกอบด้วยกลยุทธ์ ดังนี้

ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาบุคลากร ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV2.2.1}

จัดกิจกรรมเผยแผ่หลักพระพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย^{DV2.3} ประกอบด้วยกลยุทธ์ ดังต่อไปนี้

ส่งเสริมวัดให้มีศักยภาพเป็นศูนย์การเรียนรู้หลักพุทธธรรมและการปฏิบัติกิจกรรมการเผยแผ่^{DV2.3.1}

สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่^{DV2.4} มี 2 กลยุทธ์ ดังนี้

การจัดตั้งและพัฒนาศักยภาพองค์กรเครือข่าย^{DV2.4.1}

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเผยแผ่สู่องค์กรทุกภาคส่วน^{DV2.4.2}

3) การวางแผน (Planning)^{DV3} หมายถึง การกำหนดเป้าประสงค์ (Goals) หรือวัตถุประสงค์ (Objectives) ขององค์การ รวมทั้งการกำหนดกลยุทธ์ (Strategies) ทั้งหมดเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ของวัตถุประสงค์ดังกล่าว ตลอดจนการพัฒนาลำดับขั้นของการวางแผนอย่างครอบคลุม (Comprehensive) เพื่อที่จะบูรณาการและประสานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องให้เป็นหนึ่งเดียวกัน การวางแผนจึงเกี่ยวข้องกับ เป้าหมาย (Ends) และวิธีการ (Means) (StephesP. Robbin and Mary Coulter, 1996, หน้า 228-229)

การวิเคราะห์ปัญหา^{DV3.1} เป็นการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาและผลงานปัจจุบัน ว่ามี จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสให้การพัฒนา รวมทั้งอุปสรรค หรือ ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นสามารถสรุปได้ดังนี้

การดำเนินงานที่ผ่านมาของพระธรรมทูตถึงจุดแข็งอย่างไร^{DV3.1.1}

การดำเนินงานที่ผ่านมาของพระธรรมทูตมีจุดอ่อนอย่างไร^{DV3.1.2}

การกำหนดวัตถุประสงค์^{DV3.2} เพื่อทราบปัญหา โอกาส และข้อจำกัดแล้วผู้วางแผนกำหนด วัตถุประสงค์ ดังนี้

ความชัดเจน^{DV3.2.1}

ความสามารถปฏิบัติได้^{DV3.2.2}

กำหนดกลยุทธ์^{DV3.3} เป็นการคิดค้นวิธีการอันเหมาะสมที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์วัดโดย ดำเนินการ ดังนี้

แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม^{DV3.3.1}

ขีดความสามารถที่มี^{DV3.3.2}

กำหนดแผนการดำเนินงาน^{DV3.4} ดังนี้

บุคลากร^{DV3.4.1}

งบประมาณ^{DV3.4.2}

การประเมินและอนุมัติแผน^{DV3.5} เป็นการวิเคราะห์และประเมินเพื่อให้เกิดความมั่นใจและ จัดลำดับความสำคัญของโครงการ เพื่อบรรลุไว้ในแผน โดยพิจารณา 2 ประการ คือ

ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร^{DV3.5.1}

การบรรลุวัตถุประสงค์^{DV3.5.2}

4) แผนงาน/โครงการ (Program/Project)^{DV4} แผนงาน คือ ชุดของโครงการซึ่งประกอบด้วย โครงการเดียว หรือ หลายโครงการมุ่งวัตถุประสงค์เดียวกัน ในขณะที่โครงการ คือ แผนงานย่อย ที่ ประกอบด้วยกิจกรรมหลายกิจกรรม ที่ระบุรายละเอียดชัดเจน มุ่งสนับสนุนวัตถุประสงค์ของแผนงาน โครงการจึงเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ (สมพิศ สุขแสน 2542, หน้า 2) ซึ่งแผนงาน/โครงการ ตาม ยุทธศาสตร์ต่างๆ ในแผนแม่บทการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พ.ศ.2554-25..... มีดังนี้ (สำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2554, หน้า 74-79)

แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.1} ประกอบด้วย

โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.1.1}

โครงการคัดเลือกผู้นำประโยชน์ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.1.2}

แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.2} ประกอบด้วยโครงการดังนี้

โครงการพัฒนาบุคลากรพระพุทธศาสนา^{DV4.2.1}

โครงการฝึกอบรมพระธรรมทูต^{DV4.2.2}

แผนงานการพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.3} ประกอบด้วยโครงการ ดังนี้

โครงการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.3.1}

แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน^{DV4.4} ประกอบด้วยโครงการดังนี้

โครงการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางชุมชน^{DV4.4.1}

5) ติดตามประเมินผล (Evaluation)^{DV5} หมายถึง กระบวนการระบุและเสนอสารสนเทศเพื่อช่วยการตัดสินใจเลือกทางเลือกวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสม (Cronbach, 1993) สำหรับแผนแม่บทการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พ.ศ.2554-2559 กำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ แผนงาน โครงการ และระบุตัวชี้วัด ในการประเมินผลนั้น (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ 2554, หน้า 87-100)

บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์^{DV5.1} สำหรับพระธรรมทูตแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร^{DV5.1.1}

พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการ^{DV5.1.2}

บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม^{DV5.2} สำหรับพระธรรมทูตแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายบริหาร^{DV5.2.1}

จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการ^{DV5.2.2}

บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถทักษะและวิธีการในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV5.3} สำหรับพระธรรมทูต แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายบริหาร^{DV5.3.1}

จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการ^{DV5.3.2}

รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV5.4} แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

การเผยแผ่แบบดั้งเดิม^{DV5.4.1}

การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่^{DV5.4.2}

องค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV5.5} แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

วัดในเขตจังหวัด^{DV5.5.1}

โรงเรียนในเขตจังหวัด^{DV5.5.2}

องค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV5.6} แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

องค์กรภาคเอกชน^{DV5.6.1}

องค์กรภาครัฐ^{DV5.6.2}

2.11 แรงจูงใจในการบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จ

แรงจูงใจ (Motivation) เป็นพลังสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการกระทำของบุคคล ด้วยพลังกระตุ้นของสิ่งเร้าที่อยู่ภายใน หรือ ภายนอกร่างกาย ทำให้มนุษย์เกิดความสนใจในการเลือกที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่าง จนเกิดการกำหนดพฤติกรรมของตนเองให้มีพลัง สร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ (สมคิด บางโม, 2546)

แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motives) เป็นแรงจูงใจประเภทหนึ่ง ที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learning) เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจที่อยากจะเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ แรงจูงใจที่ทำให้บุคคลสร้างสรรค์ หรือ กำหนดพฤติกรรมของตนขึ้นมา (Miller P.H. 1983) ซึ่งสิ่งนี้จะจูงใจให้บุคคลทุ่มเทพลังงาน พลังใจในการทำงาน อันเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดจาก การที่บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจจากการที่ได้ทำงาน หรือ พยายามลดความไม่พึงพอใจในการทำงาน และถือว่าการได้รับประโยชน์ทางจิตวิทยา (Psychological advantage) ของบุคคล (ติน ปรัชญพฤทธิ์, 2546, หน้า 32-40)

นักจิตวิทยา แบ่งแรงจูงใจ ออกเป็นหลายประเภท แต่สำหรับการบริหารจัดการนั้น มีแรงจูงใจ 3 ประเภทที่สำคัญ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2546) คือ

1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่มาจากภายในตัวบุคคล และเป็นแรงขับเคลื่อนที่ทำให้บุคคลนั้น แสดงพฤติกรรมโดยไม่หวังรางวัล หรือ แรงเสริมภายนอก ตัวอย่างแรงจูงใจภายใน เช่น ความอยากที่จะมีสมรรถภาพ (Competence) ซึ่งจะเกิดขึ้นเองโดยไม่ต้องมีรางวัล เพราะเกิดจากความสนใจของผู้แสดงพฤติกรรมเอง

2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลจากภายนอก อาจมาจากแรงเสริมต่างๆ เช่น คำชม รางวัล ลักษณะของเหตุการณ์ที่เป็นอยู่ หรือ สภาพแวดล้อมภายนอก เช่น การตั้งเป้าหมาย (Goal) ในการทำงาน

3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะ ประกอบพฤติกรรม ที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellent) ที่ตนเองตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานและหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เท่านั้น

มาร์ติน อี. ฟอร์ด (Martin E. Ford, 1992) กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจของบุคคลในการทำงานว่าเป็นทฤษฎีแรงจูงใจที่ประกอบด้วย แบบแผนทางจิตวิทยาที่เกิดขึ้นกับบุคคลโดยตรง เป็นพลัง และนำไปสู่กิจกรรมตามเป้าหมายของบุคคล โดยเฉพาะหรือเป้าหมายเฉพาะของตน กระบวนการกระตุ้นเร่งเร้าทางความรู้สึก ตลอดจนความเชื่อต่างๆ ของบุคคล ซึ่งองค์ประกอบของการจูงใจจะเกิดการบูรณาการ โดยตัวของมันเอง มีความสำคัญและเกี่ยวข้องโดยตรงต่อบุคลิกภาพด้านคุณลักษณะของบุคคล โดยมาร์ติน อี

ฟอร์ด ได้ศึกษาเปรียบเทียบทฤษฎีแรงจูงใจทั้งหมดของนักจิตวิทยาชั้นนำต่างๆ ที่ได้มีการนำเสนอทฤษฎีแรงจูงใจไว้ในศตวรรษที่ 19-20 รวม 32 ทฤษฎี

สำหรับทฤษฎีระบบแรงจูงใจ (Motivation Systems Theory (MST.)) ของมาร์ติน อี ฟอร์ด นั้น ให้ความสำคัญต่อเป้าหมาย (Goals) อารมณ์ความรู้สึก (Emotions) และความเชื่อต่างๆ ของบุคคล (Personal Agency Beliefs) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกันในเชิงของจิตวิทยากับด้านการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เนื่องจากการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา เป็นการบริหารจัดการตนเองของบุคคลที่จะต้องมีความเหมาะสม มีความรู้ความสามารถ เพราะเป็นภารกิจด้านการประกาศพระพุทธศาสนาให้ประชาชนได้รับทราบ และเกิดความเชื่อถือศรัทธา สามารถเผยแผ่ด้วยวิธีการต่างๆ ได้ทุกๆ วิธี ที่ไม่ขัดต่อพระธรรมวินัย โดยมุ่งเน้น ให้ประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจ และเลื่อมใสในหลักธรรม แล้วน้อมนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน โดยมีบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา แบ่งได้ 5 ประเภท ได้แก่ พระนักเทศน์ พระวิปัสสนาจารย์ พระธรรมทูต พระภิกษุสามเณรทุกรูป และพระสังฆาธิการทุกระดับ

สำหรับพระธรรมทูตนั้น เป็นพระภิกษุที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ทำหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งจะต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรพระธรรมทูต โดยเฉพาะในส่วนของเจ้าอาวาส ซึ่งเป็นพระสังฆาธิการนั้นจะมีหน้าที่โดยตรงในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาตามพระธรรมวินัยและพระราชบัญญัติคณะสงฆ์รวมทั้งกฎระเบียบคำสั่งของมหาเถรสมาคมและพระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช

ดังนั้น พระธรรมทูต จึงจะต้องทำหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยต้องทำการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ให้เกิดความสำเร็จ

ในการดำเนินการดังกล่าวนี้ นอกเหนือจากกระบวนการบริหารจัดการตามหลักสากล ประกอบด้วย นโยบาย ยุทธศาสตร์ การวางแผน แผนงานโครงการ และการประเมินผล ตลอดจน พุทธวิธีการบริหารแล้ว จิตวิทยาพฤติกรรมศาสตร์ของการบริหาร โดยเฉพาะแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้ภารกิจ การบริหารจัดการทุกแขนง รวมทั้งการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตบรรลุผลสำเร็จ ซึ่ง มาร์ติน อี ฟอร์ด ได้นำเสนอ องค์ประกอบต่างๆ ในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการทำงานของบุคคลให้ประสบผลสำเร็จ ไว้ 6 ประการ ได้แก่

1) เป้าหมาย ประกอบด้วย

1.1) เป้าหมายด้านการทำงาน ได้แก่

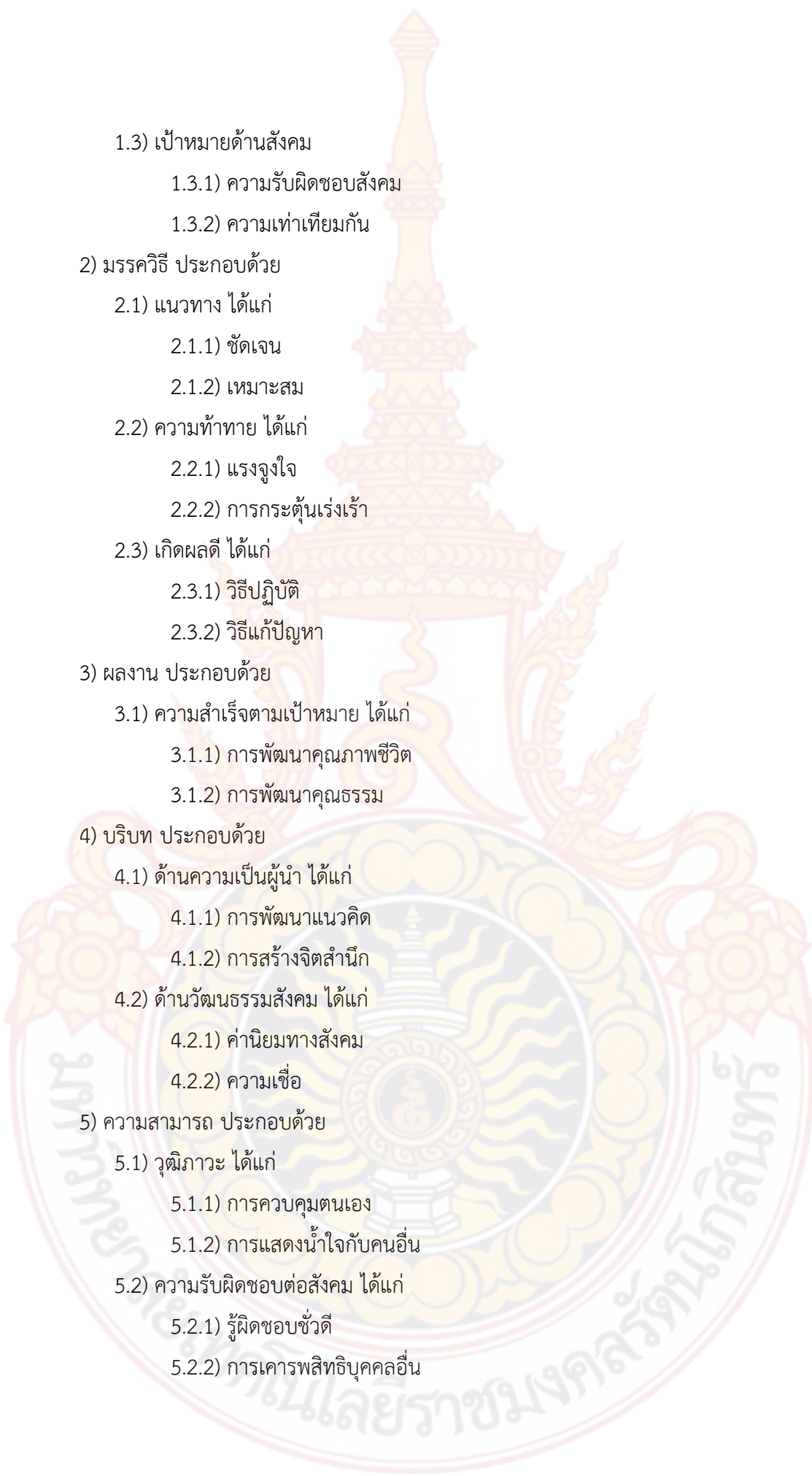
1.1.1) ความสำเร็จ

1.1.2) ความถูกต้อง

1.2) เป้าหมายด้านองค์การ ได้แก่

1.2.1) การบรรลุวัตถุประสงค์

1.2.2) ความสามัคคี

-
- 1.3) เป้าหมายด้านสังคม
 - 1.3.1) ความรับผิดชอบสังคม
 - 1.3.2) ความเท่าเทียมกัน
 - 2) มรรควิธี ประกอบด้วย
 - 2.1) แนวทาง ได้แก่
 - 2.1.1) ชัดเจน
 - 2.1.2) เหมาะสม
 - 2.2) ความท้าทาย ได้แก่
 - 2.2.1) แรงจูงใจ
 - 2.2.2) การกระตุ้นเร้า
 - 2.3) เกิดผลดี ได้แก่
 - 2.3.1) วิถีปฏิบัติ
 - 2.3.2) วิถีแก้ปัญหา
 - 3) ผลงาน ประกอบด้วย
 - 3.1) ความสำเร็จตามเป้าหมาย ได้แก่
 - 3.1.1) การพัฒนาคุณภาพชีวิต
 - 3.1.2) การพัฒนาคุณธรรม
 - 4) บริบท ประกอบด้วย
 - 4.1) ด้านความเป็นผู้นำ ได้แก่
 - 4.1.1) การพัฒนาแนวคิด
 - 4.1.2) การสร้างจิตสำนึก
 - 4.2) ด้านวัฒนธรรมสังคม ได้แก่
 - 4.2.1) ค่านิยมทางสังคม
 - 4.2.2) ความเชื่อ
 - 5) ความสามารถ ประกอบด้วย
 - 5.1) วุฒิภาวะ ได้แก่
 - 5.1.1) การควบคุมตนเอง
 - 5.1.2) การแสดงน้ำใจกับคนอื่น
 - 5.2) ความรับผิดชอบต่อสังคม ได้แก่
 - 5.2.1) รู้ผิดชอบชั่วดี
 - 5.2.2) การเคารพสิทธิบุคคลอื่น

6) การกระตุ้นแรงเร้า ประกอบด้วย

- 6.1) ความรู้สึก ได้แก่
 - 6.1.1) ความรู้สึกพึงพอใจ
- 6.2) ความร่วมมือ ได้แก่
 - 6.2.1) การร่วมกิจกรรม
 - 6.2.2) การให้การสนับสนุน

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว จึงได้นำมาพิจารณากำหนดตัวแปรตาม ดัชนี และตัวชี้วัด ต่อจากตัวแปรตาม ดัชนี และตัวชี้วัด ข้างต้น ดังนี้

เป้าหมาย^{DV6} ประกอบด้วยเป้าหมายด้านการทำงาน^{DV6.1} ได้แก่

- ความสำเร็จ^{DV6.1.1}
- ความถูกต้อง^{DV6.1.2}

เป้าหมายด้านองค์การ^{DV6.2} ได้แก่

- การบรรลุวัตถุประสงค์^{DV6.2.1}
- ความสามัคคี^{DV6.2.2}

เป้าหมายด้านสังคม^{DV6.3} ได้แก่

- ความรับผิดชอบสังคม^{DV6.3.1}
- ความเท่าเทียมกัน^{DV6.3.2}

มรรควิธี ประกอบด้วย^{DV7}เป้าหมาย^{DV7.1} ได้แก่

- ชัดเจน^{DV7.1.1}
- เหมาะสม^{DV7.1.2}

ความท้าทาย^{DV7.2} ได้แก่

- แรงจูงใจ^{DV7.2.1}
- การกระตุ้นแรงเร้า^{DV7.2.2}

เกิดผลดี^{DV7.3} ได้แก่

- วิธีปฏิบัติ^{DV7.3.1}
- วิธีแก้ปัญหา^{DV7.3.2}

ผลงาน^{DV8} ประกอบด้วยความสำเร็จตามเป้าหมาย^{DV8.1} ได้แก่

- การพัฒนาคุณภาพชีวิต^{DV8.1.1}
- การพัฒนาคุณธรรม^{DV8.1.2}

- บริบท^{DV9} ประกอบด้วย
- ด้านความเป็นผู้นำ^{DV9.1} ได้แก่
 - การพัฒนาแนวคิด^{DV9.1.1}
 - การสร้างจิตสำนึก^{DV9.1.2}
 - ด้านวัฒนธรรมสังคม^{DV9.2} ได้แก่
 - ค่านิยมทางสังคม^{DV9.2.1}
 - ความเชื่อ^{DV9.2.2}
 - ความสามารถ^{DV10} ประกอบด้วย
 - วุฒิภาวะ^{DV10.1} ได้แก่
 - การควบคุมตนเอง^{DV10.1.1}
 - การแสดงน้ำใจกับคนอื่น^{DV10.1.2}
 - ความรับผิดชอบต่อสังคม^{DV10.2} ได้แก่
 - รู้ผิดชอบชั่วดี^{DV10.2.1}
 - การเคารพสิทธิบุคคลอื่น^{DV10.2.2}
 - การกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} ประกอบด้วย
 - ความรู้สึกร่วม^{DV11.1} ได้แก่
 - ความรู้สึกพึงพอใจ^{DV11.1.1}
 - ความร่วมมือ^{DV11.2} ได้แก่
 - การร่วมกิจกรรม^{DV11.2.1}
 - การให้การสนับสนุน^{DV11.2.2}

ตารางที่ 2.6 ตัวแปร ดัชนีและตัวชี้วัดการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ตัวแปรต้น	ดัชนี	ตัวชี้วัด
DV1 นโยบาย	DV1.1 นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	DV1.1.1 ส่งเสริมพัฒนาวัดเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ DV1.1.2 สร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้าวัดทุกวัน DV1.1.3 เสริมสร้างพุทธศาสนิกชนศรัทธายึดมั่นในหลักธรรม
DV2 ยุทธศาสตร์	DV2.1 อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	DV2.1.1 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนางานด้านการเผยแผ่

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

ตัวแปรต้น	ดัชนี	ตัวชี้วัด
	DV2.2 เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่ฯ	DV2.2.1 ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาบุคลากรด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
	DV2.3 จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย	DV2.3.1 ส่งเสริมให้วัดมีศักยภาพเป็นศูนย์การเรียนรู้หลักพุทธธรรม และการปฏิบัติกิจกรรมการเผยแผ่
	DV2.4 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่	DV2.4.1 การจัดตั้งและพัฒนาศักยภาพองค์กรเครือข่าย DV2.4.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเผยแผ่สู่องค์กรทุกภาคส่วน
DV3 การวางแผน	DV3.1 การวิเคราะห์ปัญหา	DV3.1.1 การดำเนินงานที่ผ่านมาของพระธรรมทูตมีจุดแข็งอย่างไร DV3.1.2 การดำเนินงานที่ผ่านมาของพระธรรมทูตมีจุดอ่อนอย่างไร
	DV3.2 กำหนดวัตถุประสงค์	DV3.2.1 ความชัดเจน DV3.2.2 สามารถปฏิบัติได้
	DV3.3 กำหนดกลยุทธ์	DV3.3.1 แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม DV3.3.3 ขีดความสามารถที่มี
	DV3.4 กำหนดแผนดำเนินงาน	DV3.4.1 บุคลากร DV3.4.2 งบประมาณ
	DV3.5 การประเมินแผน	DV3.5.1 ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร DV3.5.2 การบรรลุวัตถุประสงค์
DV4 แผนงานโครงการ	DV4.1 แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่	DV4.1.1 โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเผยแผ่ DV4.1.2 โครงการคัดเลือกผู้นำประโยชน์ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

ตัวแปรต้น	ดัชนี	ตัวชี้วัด
	DV4.2 แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้ เผยแผ่พระพุทธศาสนา	DV4.2.1 โครงการพัฒนาบุคลากรทาง พระพุทธศาสนา DV4.2.2 โครงการฝึกอบรมพระธรรมทูต จังหวัดอุตรดิตถ์
	DV4.3 แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้ เผยแผ่	DV4.3.1 โครงการส่งเสริมศักยภาพ บุคลากรผู้เผยแผ่
	DV4.4 แผนงานการส่งเสริมการจัด กิจกรรมร่วมกับชุมชน	DV4.4.1 โครงการพัฒนาวัดให้ เป็นศูนย์กลางชุมชน
DV5 ติดตาม ประเมินผล	DV5.1 บุคลากร ผู้เผยแผ่ พระพุทธศาสนาที่ได้รับ การอุปถัมภ์	DV5.1.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร DV5.1.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการ
	DV5.2 บุคลากรผู้เผยแผ่ที่ ได้รับการศึกษาพระปริยัติ ธรรม	DV5.2.1 จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายบริหาร DV5.2.2 จำนวนพระธรรมทูตฝ่าย ปฏิบัติการ
	DV5.3 บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธ ศาสนาที่ได้รับการพัฒนา ความรู้ความสามารถทักษะ และวิธีการในการเผยแผ่	DV5.3.1 จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายบริหาร DV5.3.2 จำนวนพระธรรมทูตฝ่าย ปฏิบัติการ
	DV5.5 องค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วม เผยแผ่พระพุทธศาสนา	DV5.5.1 วัดในเขตจังหวัด DV5.5.2 โรงเรียนในเขตจังหวัด
	DV5.6 องค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผย แผ่พระพุทธศาสนา	DV5.6.1 องค์กรภาคเอกชน DV5.6.2 องค์กรภาครัฐ
DV6 เป้าหมาย	DV6.1 เป้าหมายด้านการทำงาน	DV6.1.1 ความสำเร็จ DV6.1.2 ความถูกต้อง
	DV6.2 เป้าหมายด้านองค์การ	DV6.2.1 การบรรลุวัตถุประสงค์ DV6.2.2 ความสามัคคี
	DV6.3 เป้าหมายด้านสังคม	DV6.3.1 ความรับผิดชอบสังคม DV6.3.2 ความเท่าเทียมกัน
DV7 มรรควิธี	DV7.1 เป้าหมาย	DV7.1.1 ชัดเจน DV7.1.2 เหมาะสม

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

ตัวแปรต้น	ดัชนี	ตัวชี้วัด
	DV7.2 ความท้าทาย	DV7.2.1 แรงจูงใจ DV7.2.2 การกระตุ้นเร่งเร้า
	DV7.3 เกิดผลดี	DV7.3.1 วิธีปฏิบัติ DV7.3.2 วิธีแก้ปัญหา
DV8 ผลงาน	DV8.1 ความสำเร็จตามเป้าหมาย	DV8.1.1 การพัฒนาคุณภาพชีวิต DV8.1.2 การพัฒนาคุณธรรม
DV9 บริบท	DV9.1 ด้านความเป็นผู้นำ	DV9.1.1 การพัฒนาแนวคิด DV9.1.2 การสร้างจิตสำนึก
	DV9.2 ด้านวัฒนธรรมสังคม	DV9.2.1 ค่านิยมทางสังคม DV9.2.2 ความเชื่อ
DV10 ความสามารถ	DV10.1 วุฒิภาวะ	DV10.1.1 การควบคุมตนเอง DV10.1.2 การแสดงน้ำใจกับคนอื่น
	DV10.2 ความรับผิดชอบต่อสังคม	DV10.2.1 รู้ผิดชอบชั่วดี DV10.2.2 การเคารพสิทธิบุคคลอื่น
DV11 การกระตุ้นเร่งเร้า	DV11.1 ความรู้สึก	DV11.1.1 ความรู้สึกพึงพอใจ
	DV11.2 ความร่วมมือ	DV11.2.1 การร่วมกิจกรรม DV11.2.2 การให้การสนับสนุน

2.12 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา เอกสารงานวิจัย รวมทั้งดุชฎินิพนธ์ หัวข้อต่างๆ ที่มีเนื้อหาสาระใกล้เคียงกับหัวข้องานวิจัยที่ศึกษา เพื่อให้ได้ข้อค้นพบจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้พยายามศึกษาตัวแปรต้นและตัวแปรตามของนักวิจัย ที่มีลักษณะสอดคล้องกับตัวแปรต้น/ตัวแปรตามที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ในการบริหารงานองค์การ และมีบริบทที่สามารถใช้ในการอ้างอิง เพื่อให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตารางที่ 2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
1. พระมหาปราโมทย์ มหาวิริโย (ปีกรม) (2548) การศึกษาการ เผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระราชรัตนรังสี (วีรยุทธ์ วีรยุทธโส)	บุคลิกภาพตามแนว โอวาทปาฏิโมกข์ ^{IV1} บุคลิกภาพ พื้นฐาน ^{IV2} บุคลิกภาพ จำเพาะ ^{IV3} บุคลิกภาพพระธรรม ทูตร่วมสมัย ^{IV4}	ยุทธศาสตร์ ^{DV2} การวางแผน ^{DV3} การจัดองค์การ มรรครวิธี ^{DV7}	พบว่า บุคลิกภาพตามแนว โอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} เป็นคุณ สมบัติพิเศษเฉพาะตน มีความ อดทน มีเป้าหมายชัดเจน ไม่ ตำหนิติเตียนเบียดเบียนผู้อื่น บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} ที่พระธรรมทูตทุกรูปจะต้องทำให้ เกิดขึ้นในตน คือ สัปปุริสธรรม มี กัลยาณมิตรและบุคลิกภาพพรหม วิหาร มีหลักการบริหาร คือ เมตตา กรุณา บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} 8 ประการ ที่พระพุทธเจ้าทรงวางไว้เป็นแบบ อย่างแก่พระธรรมทูต บุคลิกภาพ พระธรรมทูตร่วมสมัย^{IV4} เป็น บทบาทหน้าที่อันเป็นบุคลิกภาพ สำคัญในการปฏิบัติต่อชุมชน สังคมสุขภาพอนามัยประกอบ อาชีพที่สุจริต การศึกษา สงเคราะห์ และการจัดการ สาธารณสงเคราะห์ มีหลักการ ตัดสิน คือ ประโยชน์ ประหยัด ประยุกต์ ประเพณี และ ประสิทธิภาพการแสดงออกตาม บทบาทต่างๆ เป็นบุคลิกภาพที่ สำคัญ ทั้งทางด้านการปกครอง การศึกษา สงเคราะห์ การเผยแผ่ การสาธารณูปการ และการ สาธารณสงเคราะห์ ยุทธศาสตร์^{DV2} ต้องสอดคล้องกับ นโยบายและศักยภาพ

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับ การยอมรับ
			<p>ผู้ปฏิบัติในการรับงาน การเตรียมงาน การปฏิบัติงาน ตรวจสอบงาน การรายงาน ส่งงาน และเก็บงาน การวางแผน^{DV3} การเผยแพร่พระพุทธศาสนา ได้แก่ ให้สอดคล้องนโยบาย เป้าหมายและยุทธศาสตร์โดยการกำหนดขอบข่ายและสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นๆ เป็นงานที่ยุ่งยากซับซ้อน เกี่ยวข้องทั้งเอกสารและคน ต้องมีการเตรียมคนให้สามารถร่วมกันทำงาน หรือทำงานเกื้อกูลกันได้ มีมรรควิธี^{DV7} มีเป้าหมายและวิธีการสู่เป้าหมายที่เกิดผลดีต่อการปฏิบัติงาน</p>
<p>2. ปรีชา พงษ์พัฒนา (2544) การติดตามและ การประเมินผลโครงการ อบรมพระธรรมทูตสาย ต่างประเทศศึกษา เฉพาะกรณีพระธรรมทูตไทยในสหรัฐอเมริกา</p>	<p>บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย^{IV4} การเผยแพร่พระพุทธศาสนา</p>	<p>การจัดทีมงาน เป้าหมาย^{DV6} ผลงาน^{DV8}</p>	<p>พบว่า บุคลิกภาพพระธรรมทูตสมัยปัจจุบันที่สำคัญเป็นบุคลิกภาพที่ขาดไม่ได้ คือ จะต้อง มีภูมิธรรม คือหนักแน่น และสนใจเรื่องธรรมะ กับภูมิปัญญา คือ ต้องมีความรู้ทางโลก (ศาสตร์สมัยใหม่) กล่าวสั้นๆ คือ บุคลิกภาพพระธรรมทูต ฟัง ประสงค์จะต้องมีทั้งวิชา และ จรณะนั้นเอง โดยการทำงานของพระธรรมทูต จะต้อง มีเป้าหมาย^{DV6} เมื่อผลงาน^{DV8} มีความสำเร็จอย่างชัดเจน ทั้งใน องค์การและการพัฒนาสังคม</p>

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับ การยอมรับ
3. พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) (2541) พุทธวิธีในการสอน	บุคลิกภาพพระธรรม ทูตร่วมสมัย ^{IV4}	การประสานงาน แผนงาน/ โครงการ ^{DV4} ความ สามารถ ^{DV10}	พบว่า พระพุทธองค์ทรงกล่าวถึง บุคลิกภาพของพระธรรมทูต ว่า จะต้องมีบุคลิกภาพที่ดีทั้ง บุคลิกภาพภายใน อันได้แก่ คุณธรรมต่างๆ และบุคลิกภาพ ภายนอก ที่ปรากฏให้คนทุกคนที่ พบเห็น เกิดความเลื่อมใสศรัทธา โดยมีแผนงาน/โครงการ ^{DV4} พัฒนาพระธรรมทูตให้มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา ร่วมกับชุมชน โดยใช้วัดเป็น ศูนย์กลาง พระธรรมทูตมีความ สามารถ ^{DV10} ในการควบคุม ตนเองอย่างดี และรับผิดชอบ สังคม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญ สำหรับพระธรรมทูต
4. กนกวรรณ อินทร์ น้อย (2553) กระบวนการการบริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขต การศึกษาปทุมธานี เขต 2		นโยบาย ^{DV1} การวางแผน ^{DV3} การรายงาน	พบว่า กระบวนการการบริหาร การวางแผน ^{DV3} การบริหารต้อง ให้ความสำคัญกับการวางแผนสู่ บริหารและครูโรงเรียนเอกชนเขต พื้นที่การศึกษาปทุมธานีเขต 2 ให้ ความสำคัญกับการบริหารด้าน การวางแผน ^{DV3} เป็นอันดับแรก โดยให้วางแผนสอดคล้องกับ พันธกิจ นโยบาย ^{DV1} ชัดเจน และ ปฏิบัติ ได้ เป้าหมายและ ยุทธศาสตร์ของโรงเรียน ความ สามารถในการผลิตอย่างมี คุณภาพ

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
5. อมรศักดิ์ พุ่มสวัสดิ์ (2540) กระบวนการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดตราด		การวางแผน ^{DV3} การจัดงบประมาณ การติดตาม ประเมินผล ^{DV5}	พบว่า กระบวนการบริหารโรงเรียนด้วยการวางแผน ^{DV3} มีปัญหาในระดับน้อย กระบวนการบริหารโรงเรียนมีการจัดงบประมาณ และการติดตามประเมินผล ^{DV5} เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
6. สายรุ้ง ปลั่งกลาง (2547) กระบวนการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย		การวางแผน ^{DV3} การติดตาม ประเมินผล ^{DV5} ลักษณะสภาพ แวดล้อมของงาน	พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาด้านการวางแผน ^{DV3} และการติดตามประเมินผล ^{DV5} มีการสร้างการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับปานกลาง
7. ศิริมนัส อินตะแก้ว (2551) ประสิทธิภาพการบริหารงานของสำนักงานหอสมุด		นโยบาย ^{DV1} การจัดบุคลากร	พบว่า จากการบริหารงานของสำนักหอสมุดสามารถจัดทำทรัพยากรสารสนเทศบรรลุเกณฑ์มาตรฐาน นโยบาย ^{DV1} การลดกำลังคนภาครัฐทำให้บุคลากรต้องปฏิบัติงานโดยใส่ความรู้ความสามารถหลายด้าน
8. กาญจนา บุญยัง (2547) ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่กรณีศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์		นโยบาย ^{DV1}	พบว่า นโยบาย ^{DV1} ที่สามารถปฏิบัติได้เพราะมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนสามารถควบคุมการปฏิบัติงานตามแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานทำให้คณะมีความคล่องตัวในการบริหาร และมีความสามารถในการปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่ปรับตัว

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
			อย่างรวดเร็ว มีความสามารถในการปรับตัว การพัฒนา และความพึงพอใจของนักศึกษาอันเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จ ในการผลิตนักศึกษาของคณะพยาบาลศาสตร์
9. ศิริชัย พิพัฒน์รัตน์กุล (2549) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ : ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานประมาณ		ยุทธศาสตร์ ^{DV2}	พบว่า ควรให้มีการฝึกอบรมเสริมเกี่ยวกับระบบงบประมาณ มุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ ^{DV2} ต้องสอดคล้องกับความสามารถของผู้ปฏิบัติ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ใหม่ที่จะเกิดขึ้น คือ การเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำมากกว่าการควบคุมและบริหารงบประมาณ
10. อิศารัตน์ ไช้แก้ว (2550) ประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านชุมชน (SML) ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลนครเชียงราย		นโยบาย ^{DV1} การวางแผน ^{DV3} การติดตามประเมินผล ^{DV5}	พบว่า นโยบาย ^{DV1} มีโครงการ SML ซึ่งเป็นนโยบายที่มีความสำคัญของหน่วยงานมีความชัดเจนในระดับปานกลาง ทำให้มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานเช่นเดียวกับปัจจุบัน นำเข้าด้านงบประมาณและทรัพยากรการบริหาร เช่นเดียวกับการวางแผน ^{DV3} การจัดหน่วยงานการประสานงาน การปฏิบัติตามระเบียบและการสนับสนุนจากหน่วยงาน มีเพียงด้านการอำนวยการ และการมี

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
			ส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลสำเร็จระดับสูงสำหรับการติดตามประเมินผล ซึ่งเป็นการประเมินผลจาก ผลงานที่ร่วมกันทำหลายฝ่าย จึงทำให้ผลการประเมินมีความเที่ยงเบนได้มาก
11. กรมการศาสนา (2540) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเจ้าอาวาสในเขตกรุงเทพมหานคร	บุคลิกภาพพระธรรมทูตตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ ^{IV1} บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย ^{IV4}		พบว่า ความสามารถพิเศษ อันเป็นคุณลักษณะพิเศษ หรือบุคลิกภาพของพระภิกษุที่มีลักษณะพิเศษ เป็นบุคลิกภาพภาวะผู้นำ เช่น เป็นนักมนุษยสัมพันธ์ ความมีขันติธรรม ความสำรวมระวัง ^{IV1} ความซื่อสัตย์ ^{IV4} เป็นปัจจัยสนับสนุนการทำงานให้ประสบความสำเร็จ
12. พระอวยชัย อินทร์เมือง (2542) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางชุมชนศึกษาเฉพาะกรณีวัดในเขตอำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม	บุคลิกภาพพื้นฐานของพระธรรมทูต ^{IV2}		พบว่า บุคลิกภาพที่ทำให้ประชาชนเกิดความศรัทธาเชื่อถือในพระสงฆ์ เป็นบุคลิกภาพของผู้นำสงฆ์ ในเขตอ.บรบือ ทั้ง 5 วัด คือ ความเป็นผู้นำ เคารพ นายกอง มีความสุขุม สำรวม อันเป็นคุณลักษณะ ^{IV2} ของพระที่น่าเลื่อมใสศรัทธา
13. พระครูสังฆรักษ์ พศวีร์ ฉिरปญโญ (ภวกานันท์) (2551) บทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ : ศึกษากรณีพระสังฆาธิการในจังหวัดนนทบุรี	บุคลิกภาพจำเพาะของพระธรรมทูต ^{IV3}		พบว่า บทบาทพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เกี่ยวกับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา จะต้องมึธรรม 8 ประการ สามารถพูดให้เข้าใจง่าย เป็นคุณลักษณะพิเศษ ^{IV3} ของพระสงฆ์นักเผยแผ่

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
14. พระมหาสุริยา อภิวฑฒโน (มะสันเทียะ) (2551) การศึกษาบทบาทในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระเทพวิฑฒน (หลวงพ่อคุณปริสุทโธ)	บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย ^{IV4}		พบว่า พระเทพวิฑฒน (หลวงพ่อคุณ ปริสุทโธ) เป็นพระเถระผู้ใหญ่ เปี่ยมคุณธรรม จริยธรรม ทานบารมี ศิลบารมี ความมุ่งมั่นต่อพุทธศาสนา มีวิธีการสื่อสารที่พิเศษตามบุคลิกภาพสำคัญ ประจำตัวท่านรวมทั้งมีบุญบารมี และวาสนาบารมี ได้บำเพ็ญตามเป็นประโยชน์ต่อพุทธศาสนา และประเทศชาติเป็นอันมาก
15. พระมหาอานนท์ อานนโท (นรมาตร์) (2552) การบริการกิจการคณะสงฆ์ในเขตจังหวัดชุมพรกับการประยุกต์ใช้หลักภิกขุอธิปไตยธรรม 7	บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย ^{IV4}		พบว่า การบริการกิจการคณะสงฆ์ โดยการนำหลักภิกขุอธิปไตยธรรม 7 มาใช้ ที่ค่าเฉลี่ย 4.6.1 ในข้อไม่ลุ่มอ่าเกณฑ์คณหา คือ ความอยากที่เกิดขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.55 ข้อที่ว่า มีสติภิกขุยังตั้งสติไว้ภายในคือ ควบคุมตนเองได้เป็นลักษณะที่พระภิกขุจะต้องพิจารณานำมาใช้ให้เป็น บุคลิกภาพประจำตัว ^{IV4}
16. พระบรรจบ ธีรวโธ (ศรีแพงมน) (2549) ศึกษาบทบาทและผลงานในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระครูสุตสารพิมล (พระมหาพิมพา ธรรมทินโน) พบว่า ท่านใช้วิธีจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 4 วิธี และพบว่า การเป็นพระนักเทศน์ต้องฝึกฝนตนเองมากพอสมควร โดยเฉพาะการใช้น้ำเสียง และ	บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย ^{IV4}		พบว่า จากการศึกษาบทบาทและผลงานในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระครูสุตสารพิมล (พระมหาพิมพา ธรรมทินโน) พบว่า ท่านใช้วิธีจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 4 วิธี และพบว่า การเป็นพระนักเทศน์ต้องฝึกฝนตนเองมากพอสมควร โดยเฉพาะการใช้น้ำเสียง และ

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
			วิธีสื่อสารอันเป็นบุคลิกภาพ ^{IV4} ของพระ ภิกษุแต่ละรูป มีความแตกต่างกัน กิริยาท่าทางและการแต่งกาย ล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่ง
17. พระมหาณรงค์ศักดิ์ โสภณสิทธิ (โสภา) (2548) ศึกษาบทบาทการเผยแผ่พุทธธรรมของพระธรรมปริยัติเวที (สุเทพ ผุสฺสธมฺโม)	บุคลิกภาพพระธรรมทูตตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ ^{IV1}		พบว่า บทบาทการเผยแผ่พุทธธรรมของพระธรรมปริยัติเวที (สุเทพ ผุสฺสธมฺโม) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จคือ ศิล สมาธิ ปัญญา ความขยันหมั่นเพียร อันเป็นความมีบุคลิกภาพดี ตามแนวทางที่พระพุทธองค์ให้ไว้ในโอวาทปาฏิโมกข์ ^{IV1}
18. พระมหารุ่งเพชรชวนปณฺโญ (พัตทาป) (2548) ศึกษารูปแบบและวิธีการเผยแผ่พุทธธรรมของพระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช)	บุคลิกภาพจำเพาะของพระธรรมทูต ^{IV3}		พบว่า รูปแบบและวิธีการเผยแผ่พุทธธรรมของพระธรรมกิตติวงศ์ ท่านมีความเชี่ยวชาญ ชาญในการเทศน์ จนได้รับการยกย่องให้เป็น พระนักเผยแผ่ ด้วยคุณลักษณะบุคลิกภาพที่กล้าคิด กล้าพูด กล้าแสดง ออก มีความสามารถพูดให้เข้าใจได้ง่าย หมั่นขบคิด ค้นหาหลักธรรม ความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ ถือว่าเป็นบุคลิกภาพเฉพาะของท่าน โดยเฉพาะการพูดให้คนอื่น เข้าใจนับว่าสำคัญมาก

จากการศึกษาพบว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งการศึกษาตามกรอบแนวคิดครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} ตัวแปรตาม คือ นโยบาย^{DV1}

ยุทธศาสตร์^{DV2} การวางแผน^{DV3} แผนงาน/โครงการ^{DV4} ติดตามประเมินผล^{DV5} เป้าหมาย^{DV6} มรรควิธี^{DV7}
ผลงาน^{DV8} บริบท^{DV9} ความสามารถ^{DV10} การกระตุ้นเร้า^{DV11}

- กลุ่มตัวแปรต้นที่เหมือนกับกลุ่มตัวแปรของผู้วิจัย ได้แก่ บุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1}
บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4}

- กลุ่มตัวแปรต้นที่ไม่เหมือนกับกลุ่มตัวแปรของผู้วิจัย ได้แก่ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา การติดตามประเมินผล

- กลุ่มตัวแปรตามที่เหมือนกับกลุ่มตัวแปรของผู้วิจัย ได้แก่ นโยบาย^{DV1}

ยุทธศาสตร์^{DV2} การวางแผน^{DV3} ติดตามประเมินผล^{DV5}

- กลุ่มตัวแปรตามที่ไม่เหมือนกับกลุ่มตัวแปรของผู้วิจัย ได้แก่ การจัดองค์การ การจัดทีมงาน การประสานงาน การรายงาน การจัดงบประมาณ ลักษณะสภาพแวดล้อมของงาน การจัดบุคลากร การประสานงาน

2.13 กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาพัฒนาการแนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของพระธรรมทูต นับตั้งแต่สมัยพุทธกาลที่พระพุทธองค์ทรงตรัสรู้ พระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว ทรงพยายามคิดหาหนทางเพื่อให้มหาชนเข้าใจพระธรรม และยึดถือเป็นหลักปฏิบัติตน ทรงประกาศพุทธธรรมแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง และทรงประทานโอวาทปาฏิโมกข์ โดยทรงนำอุดมการณ์ หลักการ และวิธีการของพระพุทธศาสนา ตลอดจนอุดมคติในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งโอวาทปาฏิโมกข์ของพระพุทธองค์ได้ทรงตรัสเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านคุณลักษณะของพระธรรมทูตไว้โดยทรงกำหนดบุคลิกภาพ เป้าหมาย หลักการ การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ไว้เป็นรากฐานอย่างชัดเจน โดยเฉพาะบุคลิกภาพของพระธรรมทูตมีความสำคัญอย่างยิ่ง จะเห็นได้จากบุคลิกภาพของพระสาวกของพระองค์ ล้วนแล้วแต่น่าเลื่อมใส สามารถสร้างศรัทธาแก่ประชาชนได้อย่างไร้ข้อสงสัย ส่งผลดีอย่างยิ่งต่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ทำให้พระพุทธศาสนาเกิดความยั่งยืน มั่นคง ดังเช่น อุปติสสะ (พระสาวก) มีความเลื่อมใส ศรัทธาในบุคลิกภาพของพระอัสสชิ ซึ่งมีความสำรวม ระวัง ด้วยบุคลิกภาพด้านคุณลักษณะที่มีความเรียบร้อย จนเกิดความศรัทธา (พระไตรปิฎก ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539, วิ.ม (ไทย) 4/60/52, อ้างแล้ว) บุคลิกภาพพระธรรมทูตจึงเป็นบุคลิกภาพสำคัญที่คิดว่าจะส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต และเป็นตัวแปรสำคัญในการศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาตัวแปร ซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ บุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} อันเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญ

ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ให้เกิดประสิทธิผล หรือเป็นตัวแปรสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

สำหรับการศึกษาพัฒนาการแนวความคิดการบริหารการเผยแผ่^{DV} ซึ่งเป็นตัวแปรตามจากการศึกษาพัฒนาการของแนวความคิดการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อันเป็นกรอบแนวคิดหลักสำหรับการวิจัยครั้งนี้ โดยเริ่มจากการศึกษาพัฒนาการแนวความคิด การบริหารการเผยแผ่ ผู้วิจัยได้พิจารณาจากกราฟที่ 1 พัฒนาการแนวความคิดการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ตั้งแต่ สมัยพุทธกาล เป็นต้นมา นับตั้งแต่ พระพุทธองค์ทรงตรัสรู้พระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว ทรงแสดงพระปฐมเทศนา โปรดพระปัญจวัคคีย์ ทรงโปรด ยสกุลบุตรพร้อมสหาย จนมีพระอรหันต์พุทธสาวกเกิดขึ้นในโลก 60 รูป จึงมีพระประสงค์ที่จะส่งพระอรหันต์สาวกเหล่านี้ ไปประกาศพระศาสนายังหมู่บ้าน ตำบลนิคมต่างๆ ของชมพูทวีปโดยกำหนดนโยบายการเผยแผ่พระพุทธศาสนา (พุทธปสาสนโนปาย) อันเป็นการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เป็นแนวทางในการดำเนินงานการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ได้ดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ ระหว่างช่วงปี ค.ศ. 1962 - ค.ศ. 2013 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาพัฒนาการของแนวความคิดการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา จนปรากฏผลออกมาอย่างเป็นขั้นเป็นตอนประกอบด้วย 11 ตัวแปร ได้แก่ นโยบาย^{DV1} ยุทธศาสตร์^{DV2} การวางแผน^{DV3} แผนงาน / โครงการ^{DV4} ติดตามประเมินผล^{DV5} เป้าหมาย^{DV6} มรรควิธี^{DV7} ผลงาน^{DV8} บริบท^{DV9} ความสามารถ^{DV10} การกระตุ้นเร้า^{DV11}

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ศึกษาบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ กับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งจากวัตถุประสงค์ของการศึกษา และศึกษาพัฒนาการของแนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา รวมทั้งการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

ตัวแบบที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตกับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

IV บุคลิกภาพพระธรรมทูต	DV การบริหารจัดการการเผยแผ่
<p>IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์</p> <p>IV1.1 บุคลิกภาพเฉพาะตัว</p> <p>IV1.1.1 มีขันติธรรม</p> <p>IV1.1.2 ไม่นินทาใคร</p> <p>IV1.1.3 ไม่กระทบกระทั่งใคร</p> <p>IV1.1.4 มีสมณสัญญา</p> <p>IV1.2 บุคลิกภาพด้านคุณธรรม</p> <p>IV1.2.1 การไม่ทำบาปทั้งปวง</p> <p>IV1.2.2 การทำกุศลให้ถึงพร้อม</p> <p>IV1.2.3 การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว</p> <p>IV1.3 บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ</p> <p>IV1.3.1 ไม่ทำหัตถิเดียนใคร</p> <p>IV1.3.2 ไม่เบียดเบียนใคร</p> <p>IV1.3.3 สำรวมระวัง</p> <p>IV1.3.4 ไม่เห็นแก่ปากแก่ท้อง</p> <p>IV1.3.5 ยินดีพอใจอยู่ ณ สถานที่สงบสงัด</p> <p>IV1.3.6 มีความขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา</p> <p>IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน</p> <p>IV2.1 บุคลิกภาพสัปปุริสธรรม</p> <p>IV2.1.1 รู้หลักและเหตุ</p> <p>IV2.1.2 รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล</p> <p>IV2.1.3 รู้จักตน</p> <p>IV2.1.4 รู้จักประมาณ</p> <p>IV2.1.5 รู้จักกาล</p> <p>IV2.1.6 รู้จักชุมชน</p> <p>IV2.2 บุคลิกภาพกัลยาณมิตร</p> <p>IV2.2.1 ความเป็นผู้น่ารัก</p> <p>IV2.2.2 ความเป็นผู้นำเคารพ</p> <p>IV2.2.3 ความเป็นผู้น่ายกย่อง</p> <p>IV2.2.4 ความเป็นผู้มีเหตุผล</p> <p>IV2.2.5 ความเป็นผู้ทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์</p> <p>IV2.2.6 ความเป็นผู้รู้แจ่มแจ้ง</p> <p>IV2.2.7 การไม่เป็นผู้นำไปในทางเสียหาย</p>	<p>DV1 นโยบาย</p> <p>DV1.1 นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ</p> <p>DV1.1.1 ส่งเสริมและพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน</p> <p>DV1.1.2 เสริมสร้างสิ่งจูงใจให้ประชาชนทุกชุมชน</p> <p>DV1.1.3 เสริมสร้างให้พุทธศาสนิกชนศรัทธายึดมั่นในหลักธรรม</p> <p>DV2 ยุทธศาสตร์</p> <p>DV2.1 อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV2.1.1 ส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนางาน ด้านการเผยแผ่</p> <p>DV2.2 เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและความสามารถในการเผยแผ่</p> <p>DV2.2.1 ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV2.3 จัดกิจกรรมเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย</p> <p>DV2.3.1 ส่งเสริมวัดให้มีศักยภาพเป็นศูนย์การเรียนรู้หลักพุทธธรรมและการปฏิบัติกิจกรรมการเผยแผ่</p> <p>DV2.4 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่</p> <p>DV2.4.1 พัฒนาศักยภาพองค์กรเครือข่าย</p> <p>DV2.4.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเผยแผ่สู่องค์กรทุกภาคส่วน</p> <p>DV3 การวางแผน</p> <p>DV3.1 การวิเคราะห์ปัญหา</p> <p>DV3.1.1 การดำเนินงานที่ผ่านมาของพระธรรมทูตถึงจุดแข็งอย่างไร</p> <p>DV3.1.2 การดำเนินงานที่ผ่านมาของพระธรรมทูตมีจุดอ่อนอย่างไร</p>

ตัวแบบที่ 2.1 (ต่อ)

IV บุคลิกภาพพระธรรมทูต		DV การบริหารจัดการการเผยแผ่
<p>IV2.3 บุคลิกภาพพระมหาวีร</p> <p>IV2.3.1 เมตตา</p> <p>IV2.3.2 กรุณา</p> <p>IV2.3.3 มุทิตา</p> <p>IV2.3.4 อุเบกขา</p> <p>IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ</p> <p>IV3.1 บุคลิกภาพจากธรรมชาติ</p> <p>IV3.1.1 รู้จักฟัง</p> <p>IV3.1.2 สามารถพูดให้คนอื่นฟังได้</p> <p>IV3.1.3 ใฝ่ศึกษา</p> <p>IV3.1.4 ความทรงจำดี</p> <p>IV3.1.5 เป็นผู้รู้</p> <p>IV3.1.6 สามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจ</p> <p>IV3.1.7 ฉลาดในสิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์</p> <p>IV3.1.8 ไม่ก่อความทะเลาะวิวาท</p> <p>IV4 บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย</p> <p>IV4.1 บุคลิกภาพสำคัญ</p> <p>IV4.1.1 มั่นใจในคุณค่าความดีงามของพระพุทธศาสนา</p> <p>IV4.1.2 เข้าใจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น</p> <p>IV4.1.3 มีวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัย</p> <p>IV4.1.4 มุ่งมั่นแน่วแน่ต่ออุดมการณ์ของพระพุทธศาสนา</p> <p>IV4.2 บุคลิกภาพภายใน</p> <p>IV4.2.1 ความเชื่อมั่นในตัวเอง</p> <p>IV4.2.2 การควบคุมตนเอง</p> <p>IV4.2.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์</p> <p>IV4.2.4 ความรับผิดชอบ</p> <p>IV4.2.5 ความซื่อสัตย์</p> <p>IV4.2.6 ความเสียสละ</p> <p>IV4.2.7 ความมีวินัย</p> <p>IV4.2.8 ความสุภาพ</p> <p>IV4.2.9 ความแนบเนียน</p>		<p>DV3.2 การกำหนดวัตถุประสงค์</p> <p>DV3.2.1 ความชัดเจน</p> <p>DV3.2.2 ความสามารถบรรลุผลได้</p> <p>DV3.3 กำหนดกลยุทธ์</p> <p>DV3.3.1 แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม</p> <p>DV3.3.2 ชัดความสามารถที่มี</p> <p>DV3.4 กำหนดแผนการดำเนินงาน</p> <p>DV3.4.1 บุคลากร</p> <p>DV3.4.2 งบประมาณ</p> <p>DV3.5 การประเมินและอนุมัติแผน</p> <p>DV3.5.1 ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร</p> <p>DV3.5.2 การบรรลุวัตถุประสงค์</p> <p>DV4 แผนงาน / โครงการ</p> <p>DV4.1 แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV4.1.1 โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV4.1.2 โครงการคัดเลือกผู้ทำประโยชน์ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV4.2 แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV4.2.1 โครงการพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV4.2.2 โครงการฝึกอบรมพระธรรมทูตจังหวัดอุดรดิตถ์</p> <p>DV4.3 แผนงานการพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV4.3.1 โครงการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV4.4 แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน</p> <p>DV4.4.1 โครงการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางชุมชน</p> <p>DV 5 ติดตามประเมินผล</p> <p>DV5.1 บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์</p> <p>DV5.1.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร</p> <p>DV5.1.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการ</p>

ตัวแบบที่ 2.1 (ต่อ)

IV บุคลิกภาพพระธรรมทูต	DV การบริหารจัดการการเผยแผ่
<p>IV4.3 บุคลิกภาพภายนอก</p> <p>IV4.3.1 ความสะอาด</p> <p>IV4.3.2 กิริยาท่าทาง</p> <p>IV4.3.3 การใช้น้ำเสียง</p> <p>IV4.3.4 การแต่งกาย</p>	<p>DV5.2 บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม</p> <p>DV5.2.1 จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายบริหาร</p> <p>DV5.2.2 จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการ</p> <p>DV5.3 บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะและวิธีการในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV5.3.1 จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายบริหาร</p> <p>DV5.3.2 จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติ</p> <p>DV5.4 รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV5.4.1 การเผยแผ่แบบดั้งเดิม</p> <p>DV5.4.2 การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่</p> <p>DV5.5 องค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV5.5.1 วัดในเขตจังหวัด</p> <p>DV5.5.2 โรงเรียนในเขตจังหวัด</p> <p>DV5.6 องค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV5.6.1 องค์กรภาคเอกชน</p> <p>DV5.6.2 องค์กรภาครัฐ</p> <p>DV6 เป้าหมาย</p> <p>DV6.1 เป้าหมายด้านการดำเนินงาน</p> <p>DV6.1.1 ความสำเร็จ</p> <p>DV6.1.2 ความถูกต้อง</p> <p>DV6.2 เป้าหมายด้านองค์กร</p> <p>DV6.2.1 การบรรลุวัตถุประสงค์</p> <p>DV6.2.2 ความสามัคคี</p> <p>DV6.3 เป้าหมายด้านสังคม</p> <p>DV6.3.1 ความรับผิดชอบสังคม</p> <p>DV6.3.2 ความเท่าเทียมกัน</p> <p>DV7 มรรควิธี</p> <p>DV7.1 แนวทาง</p> <p>DV7.1.1 ชัดเจน</p> <p>DV7.1.2 เหมาะสม</p> <p>DV7.2 ความท้าทาย</p> <p>DV7.2.1 แรงจูงใจ</p> <p>DV7.2.2 การกระตุ้นแรงจูงใจ</p>

ตัวแบบที่ 2.1 (ต่อ)

IV บุคลิกภาพพระธรรมทูต		DV การบริหารจัดการการเผยแผ่
	↔	<p>DV7.3 เกิดผลดี</p> <p>DV7.3.1 วิธีปฏิบัติ</p> <p>DV7.3.2 วิธีแก้ปัญหา</p> <p>DV8 ผลงาน</p> <p>DV8.1 ความสำเร็จตามเป้าหมาย</p> <p>DV8.1.1 การพัฒนาคุณภาพชีวิต</p> <p>DV8.1.2 การพัฒนาคุณธรรม</p> <p>DV9 บริบท</p> <p>DV9.1 ด้านความเป็นผู้นำ</p> <p>DV9.1.1 การพัฒนาแนวคิด</p> <p>DV9.1.2 การสร้างจิตสำนึก</p> <p>DV9.2 ด้านวัฒนธรรมสังคม</p> <p>DV9.2.1 ค่านิยมทางสังคม</p> <p>DV9.2.2 ความเชื่อ</p> <p>DV10 ความสามารถ</p> <p>DV10.1 วุฒิภาวะ</p> <p>DV10.1.1 การควบคุมตนเอง</p> <p>DV10.1.2 การแสดงน้ำใจกับคนอื่น</p> <p>DV10.2 ความรับผิดชอบต่อสังคม</p> <p>DV10.2.1 รู้ผิดชอบชั่วดี</p> <p>DV10.2.2 การเคารพสิทธิบุคคลอื่น</p> <p>DV11 การกระตุ้นแรงจูงใจ</p> <p>DV11.1 ความรู้สึก</p> <p>DV11.1.1 ความรู้สึกพึงพอใจ</p> <p>DV11.2 ความร่วมมือ</p> <p>DV11.2.1 การร่วมกิจกรรม</p> <p>DV11.2.2 การให้การสนับสนุน</p>

2.14 สมมติฐานการวิจัย

จากรายละเอียดของการทบทวนวรรณกรรมในข้อ 5 ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ องค์ประกอบตัวแปรต้น บุคลิกภาพของพระธรรมทูต ประกอบด้วย บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} และตัวแปรตามการบริหารการเผยแผ่ ประกอบด้วยนโยบาย^{DV1} ยุทธศาสตร์^{DV2} การวางแผน^{DV3} แผนงาน / โครงการ^{DV4} การติดตามประเมินผล^{DV5} เป้าหมาย^{DV6} มรรควิธี^{DV7} ผลงาน^{DV8} บริบท^{DV9} ความสามารถ^{DV10} การกระตุ้นเร้า^{DV11} ทำให้สามารถศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้น กับ ตัวแปรตาม โดยให้ตัวแปรต้นทุกตัวรวมทั้งดัชนี เข้าทดสอบกับตัวแปรตาม แต่ละตัว รวมทั้งดัชนีของตัวแปรแต่ละตัว รวมทั้งดัชนีของตัวแปรตามแต่ละตัว ด้วย

2.14.1 สมมติฐานรวม

สมมติฐานรวม บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV} ในด้านนโยบาย^{DV1} ยุทธศาสตร์^{DV2} การวางแผน^{DV3} แผนงาน/โครงการ^{DV4} การติดตามประเมินผล^{DV5} เป้าหมาย^{DV6} มรรควิธี^{DV7} ผลงาน^{DV8} บริบท^{DV9} ความสามารถ^{DV10} การกระตุ้นเร้า^{DV11} จึงกำหนดสมมติฐานรวม ตามตัวแบบที่ 2.2 ดังนี้

ตัวแบบ 2.2 การตั้งสมมติฐานระหว่างตัวแปรต้นที่ 1-4 (IV1-4) และตัวแปรตามที่ 1-11 (DV1-11)

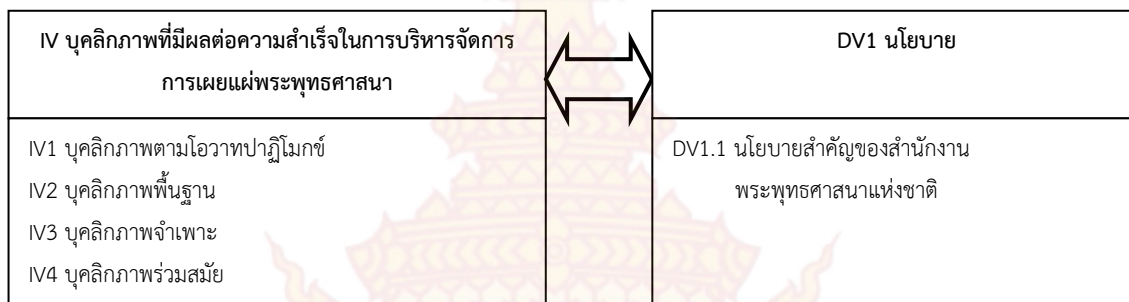
IV บุคลิกภาพพระธรรมทูต	DV การบริหารจัดการการเผยแผ่
IV1 บุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์	DV1 นโยบาย
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	DV2 ยุทธศาสตร์
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	DV3 การวางแผน
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	DV4 แผนงาน / โครงการ
	DV5 การประเมินผล
	DV6 เป้าหมาย
	DV7 มรรควิธี
	DV8 ผลงาน
	DV9 บริบท
	DV10 ความสามารถ
	DV11 การกระตุ้นเร้า

จากนั้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้น บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} กับตัวแปรตาม การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ว่ามีผลต่อกันอย่างไร ซึ่งในการกำหนดสมมติฐานในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งตัวแปรตาม DV เป็นตัวแปรหลัก แล้วนำตัวแปรต้น IV 1-4 เข้าทดสอบตัวแปรตามแต่ละกลุ่ม จึงได้สมมติฐานย่อยตามตัวแปรตาม 11 สมมติฐาน โดยสมมติฐานที่ 1- สมมติฐานที่ 11 มีรายละเอียด ดังนี้

2.14.2 สมมติฐานที่ 1

บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ได้แก่ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} ได้มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านนโยบาย^{DV1} คือนโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ^{DV1.1} จึงกำหนดสมมติฐานที่ 1 ตามตัวแบบที่ 2.3 ดังนี้

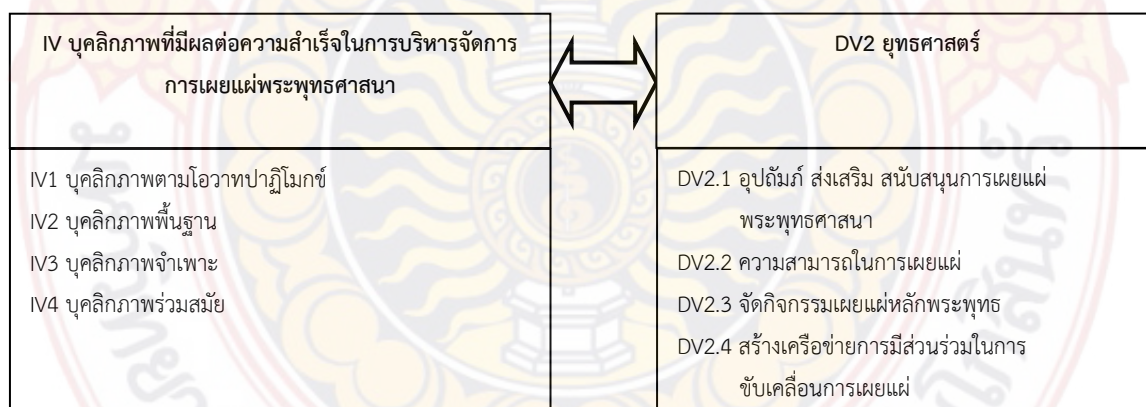
ตัวแบบ 2.3 สมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรต้น (IV1-IV4) และตัวแปรตามที่ 1 (DV1)

2.14.3 สมมติฐานที่ 2

บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในด้านบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านยุทธศาสตร์^{DV2} ประกอบด้วย อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV2.1} ความสามารถในการเผยแผ่^{DV2.2} จัดกิจกรรมเผยแผ่หลักพระพุทธ^{DV2.3} สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่^{DV2.4} จึงได้กำหนดสมมติฐานที่ 2 ตามตัวแบบที่ 2.4 ดังนี้

ตัวแบบ 2.4 สมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรต้น (IV1-IV4) และตัวแปรตามที่ 2 (DV2)

2.14.4 สมมติฐานที่ 3

บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านของบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านการวางแผน^{DV3} ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัญหา^{DV3.1} การกำหนดวัตถุประสงค์^{DV3.2} กำหนดกลยุทธ์^{DV3.3} กำหนดแผนการดำเนินงาน^{DV3.4} และการประเมินอนุมัติแผน^{DV3.5} จึงกำหนดสมมติฐานที่ 3 ตามตัวแบบที่ 2.5 ดังนี้

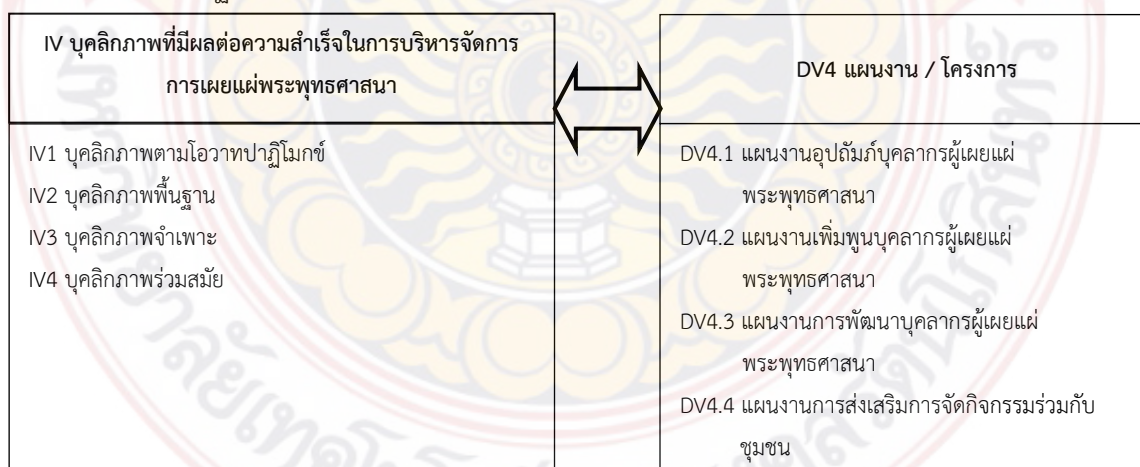
ตัวแบบ 2.5 สมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรต้น (IV1-IV4) และตัวแปรตาม (DV3)

2.14.5 สมมติฐานที่ 4

บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต^{IV} ในด้านของบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับ การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านแผนงาน / โครงการ^{DV4} แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.1} ประกอบด้วย แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.2} แผนงานการพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.3} แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน^{DV4.4} จึงกำหนดสมมติฐานที่ 4 ตามตัวแบบที่ 2.6 ดังนี้

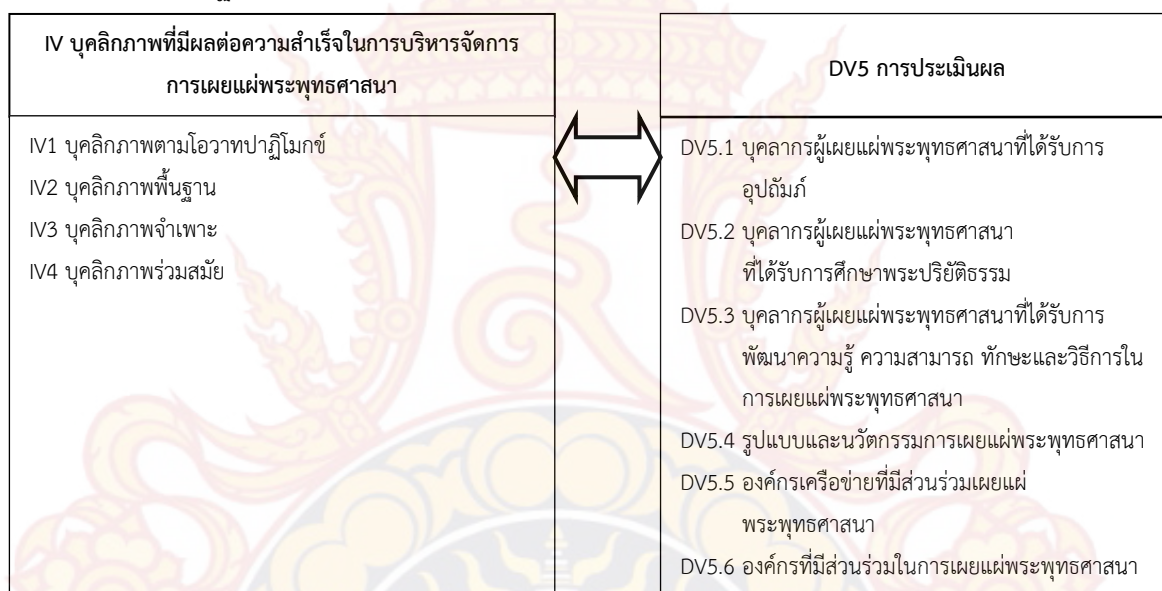
ตัวแบบ 2.6 สมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรต้น (IV1-IV4) และตัวแปรตาม (DV4)

2.14.6 สมมติฐานที่ 5

บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านการประเมินผล^{DV5} ประกอบด้วยบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์^{DV5.1} บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม^{DV5.2} บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะและวิธีการในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV5.3} รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV5.4} องค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV5.5} องค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV5.6} จึงกำหนดสมมติฐานที่ 5 ตามตัวแบบที่ 2.7 ดังนี้

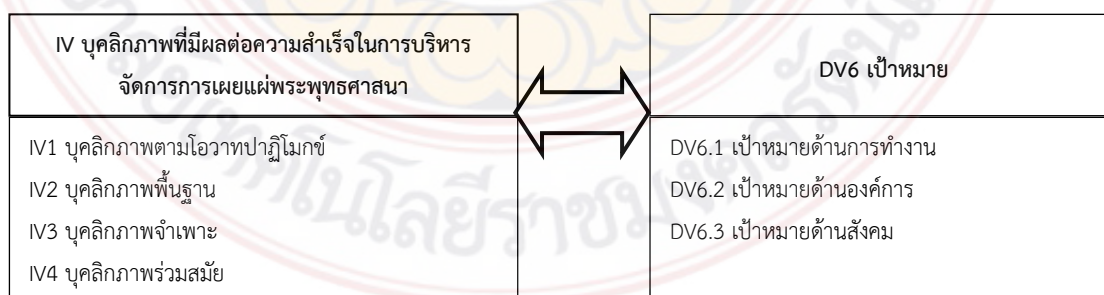
ตัวแบบ 2.7 สมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรต้น (IV1-IV4) และตัวแปรตาม (DV5)

2.14.7 สมมติฐานที่ 6

บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านเป้าหมาย^{DV6} จึงกำหนดสมมติฐานที่ 6 ตามตัวแบบที่ 2.8 ดังนี้

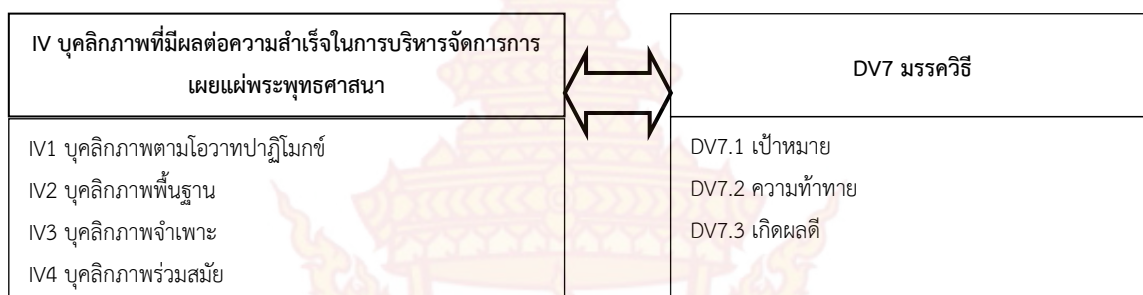
ตัวแบบ 2.8 สมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรต้น (IV1-IV4) และตัวแปรตาม (DV6)

2.14.8 สมมติฐานที่ 7

บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านมรรควิธี^{DV7} ประกอบด้วย เป้าหมาย^{DV7.1} ความท้าทาย^{DV7.2} และเกิดผลดี^{DV7.3} จึงกำหนดสมมติฐานที่ 7 ตามตัวแบบที่ 2.9 ดังนี้

ตัวแบบ 2.9 สมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรต้น (IV1-IV4) และตัวแปรตามที่ 7 (DV7)

2.14.9 สมมติฐานที่ 8

บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านผลงาน^{DV8} จึงกำหนดสมมติฐานที่ 8 ตามตัวแบบที่ 2.10 ดังนี้

ตัวแบบ 2.10 สมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรต้น (IV1-IV4) และตัวแปรตามที่ 8 (DV8)

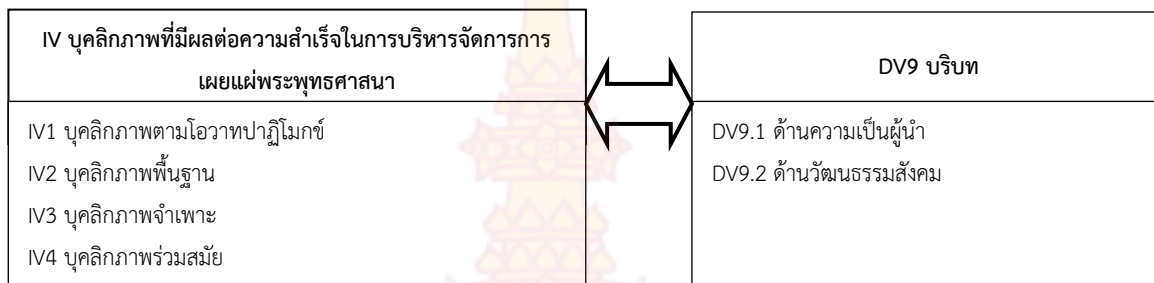

2.14.10 สมมติฐานที่ 9

บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านบริบท^{DV9}

ประกอบด้วย ด้านความเป็นผู้นำและด้านวัฒนธรรมสังคม^{DV9} กำหนดสมมติฐานที่ 9 ตามตัวแบบที่ 2.11 ดังนี้

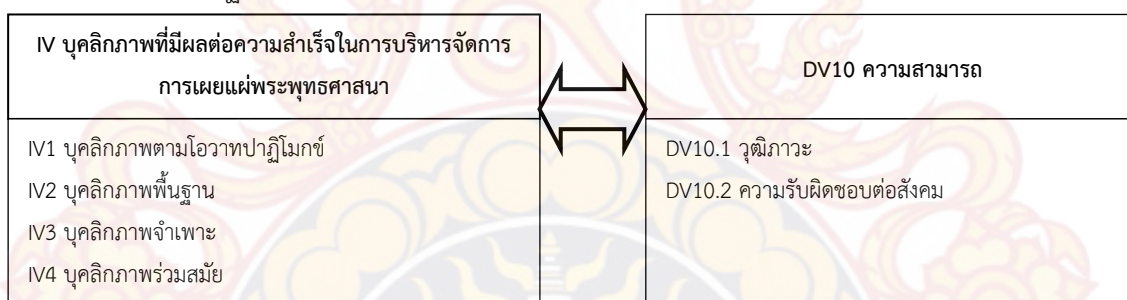
ตัวแบบ 2.11 สมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรต้น (IV1-IV4) และตัวแปรตามที่ 9 (DV9)

2.14.11 สมมติฐานที่ 10

บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านความสามารถ^{DV10} จึงกำหนดสมมติฐานที่ 10 ตามตัวแบบที่ 2.12 ดังนี้

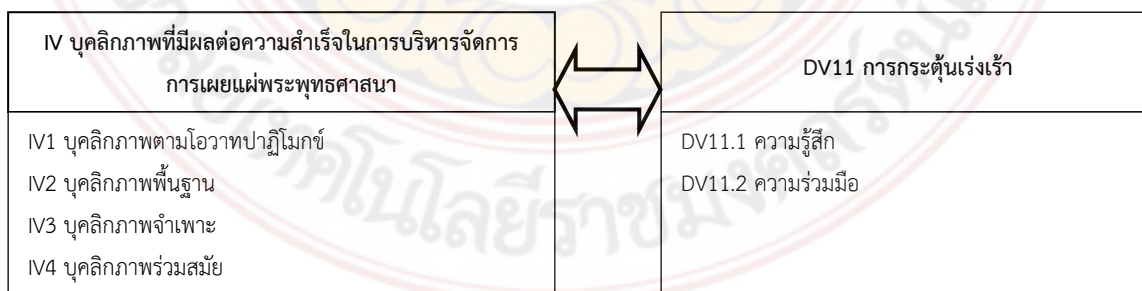
ตัวแบบ 2.12 สมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรต้น (IV1-IV4) และตัวแปรตามที่ 10 (DV10)

2.14.12 สมมติฐานที่ 11

บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในด้านบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านการกระตุ้นเร้า^{DV11} ประกอบด้วยความรู้^{DV11} และความร่วมมือ^{DV12} จึงกำหนดสมมติฐานที่ 11 ตามตัวแบบที่ 2.13 ดังนี้

ตัวแบบ 2.13 สมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรต้น (IV1-IV4) และตัวแปรตามที่ 11 (DV11)

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย สำหรับการวิจัยเรื่อง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ประกอบด้วยเนื้อหา ประเด็นต่างๆ ได้แก่ แนวทางการวิจัย พื้นที่ และประชากรการวิจัย การนิยามตัวแปร การนิยามปฏิบัติการ ดัชนีของตัวแปร การสร้างเครื่องมือการวิจัย การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งนำเสนอในแต่ละประเด็น จะนำไปสู่แนวทางการอธิบายและวิเคราะห์ผลการศึกษานี้ต่อไป โดยจะกล่าวถึงขั้นตอนของระเบียบวิธีวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

1. แนวทางการวิจัย
2. พื้นที่และประชากรการวิจัย
3. การนิยามตัวแปรด้วยดัชนี
4. การนิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรด้วยตัวชี้วัด
5. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แนวทางการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะใช้แนวทางการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ เพื่อแสวงหาบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ โดยกำหนด แนวทางการศึกษาเป็น 2 แนวทาง ดังนี้

3.1.1 แนวทางการวิจัยเชิงปริมาณ

การวิจัยครั้งนี้ มีการจัดเก็บข้อมูลที่มีความสอดคล้องกับสมมติฐานในทางบวก และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อันจะช่วยให้สามารถตอบคำถามได้อย่างชัดเจนแม่นยำ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างชัดเจน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนากับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ และได้ข้อมูลบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จ อันจะนำไปสู่การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ที่สามารถนำไปปรับใช้ในการบริหารจัดการการเผยแผ่ ตลอดจนทั้งเป็นแนวทางที่ทำให้เกิดการพัฒนา เพื่อให้การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยทำการศึกษา

ค้นคว้าเอกสารตำราต่างๆ เพื่อนำมาพิจารณาสร้างเครื่องมือทางการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ ที่ทำการศึกษา คือ พื้นที่ในเขตสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ซึ่งใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูล จากกลุ่มประชากรที่เป็นพระภิกษุ จำนวน 2,049 รูป และพระธรรมทูต จำนวน 78 รูป ในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ พร้อมกับการตรวจสอบเอกสาร การดำเนินงานของพระธรรมทูตจังหวัดอุดรดิตถ์ การกำหนดกรอบแนวคิด และควบคุมตัวแปรในการศึกษาให้ชัดเจน ใช้วิธีการควบคุมด้วยคะแนนความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัวที่เกี่ยวข้อง ถ้าความถี่ของคะแนนแสดงให้เห็นว่า เป็นตัวแปรที่มีความหมายสูง สำหรับการวิจัยก็คงไว้ และตัดตัวแปรที่มีคะแนนปรากฏว่ามีความถี่น้อยออกไป มุ่งทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยให้น่าเชื่อถือ มีคุณภาพตามหลักวิชาการ ด้วยกระบวนการทดสอบความเที่ยงตรง โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจคุณภาพของเครื่องมือวิจัย และยืนยันด้วยตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่น่าเชื่อถือ

เป้าหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล อยู่ที่การค้นหาคำปัญหาและสาเหตุให้พบ การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดปัญหาการวิจัยไว้อย่างชัดเจนว่า การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ให้ประสบผลสำเร็จ กับบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทั้งสองประการนี้ จะต้องมีความสัมพันธ์กัน จนสามารถแสวงหาข้อความทั่วไปเชิงสมมติฐาน (Hypothetical Generalization) ได้ การวิจัยครั้งนี้ ทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติขั้นสูง รวมทั้งการศึกษาค้นคว้า รวบรวมเอกสาร ข้อมูลซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิสูจน์ความจริงตามข้อค้นพบของสมมติฐาน (Hypothesis)

3.1.2 แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ

งานวิจัยเรื่องนี้ เป็นการศึกษาในเชิงคุณภาพผสมผสานกับเชิงปริมาณ สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ใช้พรรณนาและการวิเคราะห์ควบคู่กันไป โดยทำการศึกษาค้นคว้า และอธิบายเชิงปรากฏการณ์ในภาพรวม เริ่มจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นการเชื่อมโยงประสบการณ์ และความรู้ของผู้วิจัย เพื่อมุ่งให้เกิดความเข้าใจขอบเขตเนื้อหา เกี่ยวกับขอบเขตเนื้อหาของการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา กับบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต โดยหาข้อสรุปจากสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ตามสถานการณ์ที่เป็นจริง แล้วทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในส่วนที่เป็นความสัมพันธ์กับประเด็นของปัญหา และแสวงหาความเข้าใจ เฉพาะในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาโลกทัศน์เกี่ยวกับบริบทการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในสมัยพุทธกาล กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาพร้อมสมัย โดยศึกษาจากแนวคิดของพระธรรมทูตชั้นผู้ใหญ่ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตกับบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่

พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ด้วยการส่งแบบสัมภาษณ์ไปยังกลุ่มตัวอย่างตามเป้าหมาย โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง ซึ่งผนวกเอาข้อมูลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณไว้ด้วยกัน เพื่อค้นหาความจริงจากเหตุการณ์ และสภาพแวดล้อมตามความเป็นจริง เป็นการสร้างองค์ความรู้ด้วยวิธีอุปนัย (Inductive) คือ ยึดความจริงส่วนย่อยที่ค้นพบไปสู่ความจริงส่วนใหญ่ ที่สามารถนำมาเป็นแนวทางการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต รวมทั้งนำข้อเท็จจริงที่ได้มาสรุป เพื่อสร้างองค์ความรู้และทฤษฎีต่อไป

3.2 พื้นที่และประชากรการวิจัย

3.2.1 พื้นที่เป้าหมาย การวิจัยครั้งนี้ จะใช้พื้นที่เป้าหมาย จากพื้นที่ 9 อำเภอ ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ใช้การเก็บข้อมูล ในพื้นที่ 9 อำเภอ ของจังหวัดอุดรดิตถ์

3.2.2 ประชากรการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ กำหนดประชากรการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.2.2.1 พระภิกษุ จำนวน 2,049 รูป ในจังหวัดอุดรดิตถ์

3.2.2.2 พระธรรมทูต จำนวน 78 รูป ในจังหวัดอุดรดิตถ์

3.2.2.3 กลุ่มประชากรที่เป็นพระชั้นผู้ใหญ่ในภาคเหนือของประเทศ จำนวน 5 รูป

กลุ่มประชากรการวิจัย

กลุ่มประชากรการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1) พระภิกษุในจังหวัดอุดรดิตถ์จำนวน 2,049 รูป

2) พระธรรมทูต จำนวน 78 รูป ในจังหวัดอุดรดิตถ์

กลุ่มตัวอย่าง

1) พระภิกษุในจังหวัดอุดรดิตถ์

ผู้วิจัย ได้กำหนดให้พระภิกษุจังหวัดอุดรดิตถ์ ที่ไม่เป็นพระธรรมทูต เป็นตัวแทนพระภิกษุของจังหวัดอุดรดิตถ์ทั้งหมดจำนวน 2,049 รูป โดยกำหนดขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

หาจำนวนตัวอย่างของพระภิกษุจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งเป็นพระภิกษุทั้งหมด โดยคำนวณจากสูตรการคำนวณ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กรณีที่ประชากรมีจำนวนจำกัดที่นับได้ (Finite Population) ที่ยอมรับค่าความคลาดเคลื่อนจากกลุ่มตัวอย่างไว้ 5% (Taro Yamane, 1973) ใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่ n คือ จำนวนตัวอย่างที่ต้องการ

N คือ จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย

e คือ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

เมื่อได้คำนวณจากสูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างแล้ว ทำให้ได้จำนวนตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุ จังหวัดอุตรดิตถ์ ที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 335 รูป ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

$$n = \frac{2049}{1 + 2049(0.05)^2}$$

$$n = \frac{2049}{1 + 2049(0.0025)}$$

$$n = \frac{2049}{6.12}$$

$$n = 334.80$$

$$n = 335$$

หลังจากได้กลุ่มตัวอย่างแล้ว ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) เพื่อหาจำนวนตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุในแต่ละอำเภอ กำหนดขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนของพระภิกษุแต่ละอำเภอ โดยใช้สูตร

$$n_1 = \frac{N_i \times n}{N}$$

โดยที่ n_1 คือ จำนวนตัวอย่าง

N_i คือ จำนวนประชากรในแต่ละอำเภอ

N คือ จำนวนประชากรทั้งหมด

n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เมื่อได้คำนวณตามสูตรข้างต้นแล้ว ทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอำเภอ ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุแต่ละอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวนพระภิกษุ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	เมืองอุตรดิตถ์	609	99
2	ลับแล	209	34
3	ตรอน	205	34
4	พิชัย	420	68
5	ท่าปลา	162	27
6	น้ำปาด	132	22
7	พากทำ	63	10
8	บ้านโคก	56	9
9	ทองแสนขัน	193	32
รวมทั้งสิ้น		2,049	335

ที่มา: Yamane. Taro (1973). Statistics an Introduction Analysis (2nded). New York: Harper + Row.

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้วิจัยได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุที่จังหวัดอุตรดิตถ์ ตั้งแต่อายุครบบวช โดยเป็นพระภิกษุสงฆ์แล้วได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส รองเจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะอำเภอ รองเจ้าคณะจังหวัด และเป็นเจ้าคณะจังหวัด ในปี พ.ศ. 2557 รวมอุปสมบทมาแล้ว 32 พรรษา จึงพิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น โดยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากเห็นว่าสอดคล้องกับประสบการณ์ตรงของผู้วิจัย รวมทั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยและหัวข้อวิจัยมากที่สุด และพิจารณาใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าอาวาสทั้งจังหวัดจำนวน 420 รูป โดยหักลบเจ้าอาวาสที่เป็นพระธรรมทูตจำนวน 60 รูปออก ดังนั้นจึงเหลือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าอาวาสจำนวน 360 รูป ซึ่งเป็นจำนวนที่มากกว่ากลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (จำนวน 335 รูป ตามตารางที่ 10) สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ตามตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าอาวาสแต่ไม่เป็นพระธรรมทูตในจังหวัดอุตรดิตถ์ทั้งหมด

ที่	อำเภอ	จำนวนเจ้าอาวาส	จำนวนเจ้าอาวาสที่เป็นพระธรรมทูต	จำนวนเจ้าอาวาสที่ไม่เป็นพระธรรมทูต
1	เมืองอุตรดิตถ์	90	16	74
2	ลับแล	41	8	33
3	ตรอน	28	6	22
4	พิชัย	60	8	52
5	ท่าปลา	58	7	51
6	น้ำปาด	51	7	44
7	ฟากท่า	29	3	26
8	บ้านโคก	29	1	28
9	ทองแสนขัน	34	4	30
รวมทั้งสิ้น		420	60	360

ที่มา : สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์. (2557). หน้า 10

จากตารางที่ 3.2 ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นเจ้าอาวาสที่ไม่เป็นพระธรรมทูตทั้งจังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 360 รูป ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ตรงด้านการปกครองคณะสงฆ์โดยเฉพาะการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

2) พระธรรมทูต จำนวน 78 รูป ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระธรรมทูตแต่ละอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	เมืองอุตรดิตถ์	21
2	ลับแล	13
3	ตรอน	8
4	พิชัย	12
5	ท่าปลา	8
6	น้ำปาด	8
7	ฟากท่า	3
8	บ้านโคก	1
9	ทองแสนขัน	4
รวม		78

ที่มา: สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์. (2557). หน้า 11

ดังนั้น ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ จึงประกอบด้วย เจ้าอาวาสจำนวน 360 รูป และพระธรรมทูต จำนวน 78 รูป รวม 438 รูป

3.3 การนิยามตัวแปรด้วยดัชนี

การนิยามตัวแปรเป็นการนิยามเพื่ออธิบายคุณลักษณะที่เป็นลักษณะของตัวแปรตามและตัวแปรต้นด้วยดัชนี ทั้งที่เป็นสาเหตุของปัญหาคือตัวแปรต้นและที่เป็นปัญหาของการวิจัยคือตัวแปรตาม เป็นการนิยามตัวแปร ให้เห็นองค์ประกอบต่างๆ ที่สำคัญของตัวแปร ในกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนั้น นิยามตัวแปรด้วยดัชนีจึงครอบคลุมดัชนีตัวแปรทุกตัว

3.3.1 การนิยามตัวแปรตามด้วยดัชนี

ในการวิจัยหัวข้อ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังคมฆราวาส มีตัวแปรประกอบด้วย นโยบาย ยุทธศาสตร์ การวางแผน แผนงาน/โครงการ ติดตามประเมินผล เป้าหมาย มรรควิธี ผลงาน บริบท ความสามารถ การกระตุ้นเร่งเร้า ตามตารางที่ 3.4 ดังนี้

ตารางที่ 3.4 การนิยามตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม	นิยามตัวแปรตาม
DV1 นโยบาย DV1.1 นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	นโยบาย หมายถึง นโยบายที่มุ่งส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้แก่ นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ^{DV1.1}
DV2 ยุทธศาสตร์ DV2.1 อุปถัมภ์ส่งเสริมสนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา DV2.2 เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่ฯ DV2.3 จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย DV2.4 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่	ยุทธศาสตร์ หมายถึง การวางแผนงานสู่การปฏิบัติ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ^{DV2.1} เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่ ^{DV2.2} จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย ^{DV2.3} สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่ ^{DV2.4}

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

ตัวแปรตาม	นิยามตัวแปรตาม
<p>DV3 การวางแผน</p> <p>DV3.1 การวิเคราะห์ปัญหา</p> <p>DV3.2 กำหนดวัตถุประสงค์</p> <p>DV3.3 กำหนดกลยุทธ์</p> <p>DV3.4 กำหนดแผนดำเนินงาน</p> <p>DV3.5 การประเมินแผน</p>	<p>การวางแผน หมายถึง การกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ขององค์การ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ได้แก่ การวิเคราะห์ปัญหา^{DV3.1} กำหนดวัตถุประสงค์^{DV3.2} กำหนดกลยุทธ์^{DV3.3} กำหนดแผนดำเนินงาน^{DV3.4} การประเมินแผน^{DV3.5}</p>
<p>DV4 แผนงาน / โครงการ</p> <p>DV4.1 แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV4.2 แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV4.3 แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV4.4 แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน</p>	<p>แผนงาน / โครงการ หมายถึง ชุดของโครงการ ซึ่งประกอบด้วยโครงการเดียว หรือหลายโครงการ มีวัตถุประสงค์เดียวกันและแผนงานย่อยที่ประกอบด้วยหลายกิจกรรมได้แก่ แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV4.1} แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV4.2} แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV4.3} แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน^{DV4.4}</p>
<p>DV5 ติดตามประเมินผล</p> <p>DV5.1 บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์</p> <p>DV5.2 บุคลากรผู้เผยแพร่ที่ได้รับการศึกษาระดับปริญญาตรี</p> <p>DV5.3 บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะและวิธีการในการเผยแพร่</p> <p>DV5.4 รูปแบบและนวัตกรรมในการเผยแพร่</p>	<p>ติดตามประเมินผล หมายถึง กระบวนการระบุและเสนอสารสนเทศ เพื่อช่วยการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ได้แก่ จำนวนบุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์^{DV5.1} จำนวนบุคลากรผู้เผยแพร่ที่ได้รับการศึกษาระดับปริญญาตรี^{DV5.2} จำนวนบุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะและวิธีการในการเผยแพร่^{DV5.3} รูปแบบและนวัตกรรมในการเผยแพร่^{DV5.4} จำนวนที่เพิ่มขององค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV5.5} จำนวนขององค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV5.6}</p>

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

ตัวแปรตาม	นิยามตัวแปรตาม
DV5.5 องค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแพร่พระพุทธศาสนา DV5.6 องค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา	
DV6 เป้าหมาย DV6.1 เป้าหมายด้านการทำงาน DV6.2 เป้าหมายด้านองค์กร DV6.3 เป้าหมายด้านสังคม	เป้าหมาย หมายถึง เป้าหมายด้านการทำงาน ^{DV6.1} เป้าหมายด้านองค์กร ^{DV6.2} เป้าหมายด้านสังคม ^{DV6.3}
DV7 มรรควิธี DV7.2 ความท้าทาย DV7.3 เกิดผลดี	มรรควิธี หมายถึง แนวทาง ^{DV7.1} ความท้าทาย ^{DV7.2} เกิดผลดี ^{DV7.3}
DV8 ผลงาน DV8.1 ความสำเร็จตามเป้าหมาย	ผลงาน หมายถึง ความสำเร็จตามเป้าหมาย ^{DV8.1}
DV9 บริบท DV9.1 ด้านความเป็นผู้นำ DV9.2 ด้านวัฒนธรรมสังคม	บริบท หมายถึง ด้านความเป็นผู้นำ ^{DV9.1} ด้านวัฒนธรรมสังคม ^{DV9.2}
DV10 ความสามารถ DV10.1 วุฒิภาวะ DV10.2 ความรับผิดชอบต่อสังคม	ความสามารถ หมายถึง วุฒิภาวะ ^{DV10.1} ความรับผิดชอบต่อสังคม ^{DV10.2}
DV11 การกระตุ้นแรงจูงใจ DV11.1 ความรู้สึก DV11.2 ความร่วมมือ	การกระตุ้นแรงจูงใจ หมายถึง ความรู้สึก ^{DV11.1} ความร่วมมือ ^{DV11.2}

3.3.2 การนิยามตัวแปรต้นด้วยดัชนี

ในการวิจัยหัวข้อ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังคมทลอุดรดิษฐ์ มีตัวแปรประกอบด้วย บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ บุคลิกภาพพื้นฐาน บุคลิกภาพจำเพาะ บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย ตามตารางที่ 3.5 ดังนี้

ตารางที่ 3.5 การนิยามตัวแปรต้น

ตัวแปรต้น	นิยามตัวแปรต้น
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ IV1.1 บุคลิกภาพเฉพาะตัว IV1.2 บุคลิกภาพด้านคุณธรรม IV1.3 บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ	บุคลิกภาพของพระธรรมทูต หมายถึง บุคลิกภาพอันเป็นคุณลักษณะด้านต่างๆ ของพระธรรมทูต ได้แก่ บุคลิกภาพเฉพาะตัวตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ ได้แก่ บุคลิกภาพเฉพาะตัว ^{IV1.1} บุคลิกภาพด้านคุณธรรม ^{IV1.2} บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ ^{IV1.3}
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน IV2.1 บุคลิกภาพสัปปริสธรรม IV2.2 บุคลิกภาพกัลยาณมิตร IV2.3 บุคลิกภาพพรหมวิหาร	บุคลิกภาพพื้นฐาน หมายถึง บุคลิกภาพอันเป็นคุณสมบัติของพระธรรมทูต ได้แก่ บุคลิกภาพสัปปริสธรรม ^{IV2.1} บุคลิกภาพกัลยาณมิตร ^{IV2.2} บุคลิกภาพพรหมวิหาร ^{IV2.3}
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ IV3.1 บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ	บุคลิกภาพจำเพาะ หมายถึง บุคลิกภาพของพระธรรมทูตที่พระพุทธองค์ทรงกำหนดไว้ ได้แก่ บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ ^{IV3.1}
IV4 บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย IV4.1 บุคลิกภาพสำคัญ IV4.2 บุคลิกภาพภายใน IV4.3 บุคลิกภาพภายนอก	บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย หมายถึง บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับยุคสมัยของพระธรรมทูต ได้แก่ บุคลิกภาพสำคัญ ^{IV4.1} บุคลิกภาพภายใน ^{IV4.2} บุคลิกภาพภายนอก ^{IV4.3}

3.4 การนิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรด้วยตัวชี้วัด

เป็นการนิยาม เพื่อแสดงให้เห็นถึงที่มาของตัวชี้วัดทั้งหมด ทั้งตัวชี้วัดในตัวแปรตาม ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องการศึกษา และตัวแปรต้น ซึ่งเป็นสาเหตุของปัญหา ให้ครอบคลุมทุกตัวชี้วัด และสามารถใช้เป็นมาตรวัดของดัชนีได้

3.4.1 การนิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตามด้วยตัวชี้วัด

จากตัวแปรตามจำนวน 11 ตัว มีดัชนีตัวชี้วัดประกอบด้วย 1. นโยบาย มีดัชนีประกอบด้วยนโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ 2. ยุทธศาสตร์ มีดัชนีประกอบด้วย อุปถัมภ์ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่ฯ จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่ 3. การวางแผน มีดัชนีประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัญหา กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดกลยุทธ์ กำหนดแผนดำเนินงาน การประเมินแผน 4. แผนงาน/โครงการ มีดัชนีประกอบด้วย แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่ แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่ แผนงานการส่งเสริมการจัด

กิจกรรมร่วมกับชุมชน 5. ติดตามประเมินผล มีดัชนีประกอบด้วย จำนวนบุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์ จำนวนบุคลากรผู้เผยแพร่ที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม จำนวนบุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถทักษะและวิธีการในการเผยแพร่ รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแพร่ จำนวนที่เพิ่มขององค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแพร่พระพุทธศาสนา จำนวนขององค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา 6. เป้าหมาย มีดัชนีประกอบด้วย เป้าหมายด้านการทำงาน เป้าหมายด้านองค์กร เป้าหมายด้านสังคม 7. มรรควิธี มีดัชนีประกอบด้วย เป้าหมาย ความท้าทาย เกิดผลดี 8. ผลงาน มีดัชนีประกอบด้วย ความสำเร็จตามเป้าหมาย 9. บริบท มีดัชนีประกอบด้วย ด้านความเป็นผู้นำ ด้านวัฒนธรรมสังคม 10. ความสามารถ มีดัชนีประกอบด้วย วุฒิภาวะ ความรับผิดชอบต่อสังคม 11. การกระตุ้นแรงจูงใจ มีดัชนีประกอบด้วย ความรู้สึก ความร่วมมือตามตารางที่ 3.6 ดังนี้

ตารางที่ 3.6 นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตามด้วยตัวชี้วัด

ดัชนีของตัวแปรตาม	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตามด้วยตัวชี้วัด
<p>DV1 นโยบาย</p> <p>DV1.1 นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ</p> <p>DV1.1.1 ส่งเสริมพัฒนาวัดเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้</p> <p>DV1.1.2 สร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้าวัดทุกวัน</p> <p>DV1.1.3 เสริมสร้างพุทธศาสนิกชนศรัทธายึดมั่นหลักธรรม</p>	<p>1. นโยบาย^{DV1} หมายถึง นโยบายที่มุ่งส่งเสริมการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้แก่</p> <p>1.1 นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ^{DV1.1} ประกอบด้วย ส่งเสริมพัฒนาวัดเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้^{DV1.1.1} สร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้าวัดทุกวัน^{DV1.1.2} เสริมสร้างพุทธศาสนิกชนศรัทธายึดมั่นหลักธรรม^{DV1.1.3}</p>
<p>DV2 ยุทธศาสตร์</p> <p>DV2.1 อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV2.1.1 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนางานด้านการเผยแผ่</p>	<p>2. ยุทธศาสตร์^{DV2} หมายถึง การวางแผนงานสู่การปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย</p> <p>2.1 อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุน การเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV2.1} หมายถึง ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนางานด้านการเผยแผ่^{DV2.1.1}</p>

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ดัชนีของตัวแปรตาม	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตาม ด้วยตัวชี้วัด
<p>DV2.2 เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่ พระพุทธศาสนาให้มี ศักยภาพ และ ชีต ความ สามารถในการเผยแผ่ฯ</p> <p>DV2.2.1 ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาบุคลากรด้าน การเผยแผ่พระพุทธ ศาสนา</p>	<p>2.2 เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มี ศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่พระพุทธ ศาสนา^{DV2.2} หมายถึง ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาบุคลากรด้านการ เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV2.2.1}</p>
<p>DV2.3 จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลัก พุทธธรรมด้วยรูปแบบและ วิธีการที่หลากหลาย</p> <p>DV2.3.1 ส่งเสริมให้วัดมี ศักยภาพเป็นศูนย์ การเรียนรู้หลักพุทธ ธรรม และการ ปฏิบัติกิจกรรมการ เผยแผ่</p>	<p>2.3 จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและ วิธีการที่หลากหลาย^{DV2.3} หมายถึง ส่งเสริมให้วัดมีศักยภาพ เป็นศูนย์การเรียนรู้หลักพุทธธรรม และการปฏิบัติกิจกรรมการ เผยแผ่^{DV2.3.1}</p>
<p>DV2.4 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม ในการขับเคลื่อนการเผยแผ่</p> <p>DV2.4.1 การจัดตั้งและพัฒนา ศักยภาพองค์กร เครือข่าย</p> <p>DV2.4.2 ส่งเสริมการมีส่วน ร่วมในการเผยแผ่สู่ องค์กรทุกภาคส่วน</p>	<p>2.4 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการ เผยแผ่^{DV2.4} หมายถึง การจัดตั้งและพัฒนา ศักยภาพองค์กร เครือข่าย^{DV2.4.1} ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเผยแผ่สู่องค์กรทุก ภาคส่วน^{DV2.4.2}</p>

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ดัชนีของตัวแปรตาม	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตาม ด้วยตัวชี้วัด
DV3 การวางแผน DV3.1 การวิเคราะห์ปัญหา DV3.1.1 การดำเนินงานที่ผ่านมาพระธรรมทูตมีจุดแข็งอย่างไร DV3.1.2 การดำเนินงานที่ผ่านมาพระธรรมทูตมีจุดอ่อนอย่างไร	3. การวางแผน ^{DV3} หมายถึง การกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ขององค์การ เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ ได้แก่ 3.1 การวิเคราะห์ปัญหา ^{DV3.1} หมายถึง การดำเนินงานที่ผ่านมาพระธรรมทูตมีจุดแข็งอย่างไร ^{DV3.1.1} การดำเนินงานที่ผ่านมาพระธรรมทูตมีจุดอ่อนอย่างไร ^{DV3.1.2}
DV3.2 กำหนดวัตถุประสงค์ DV3.2.1 ความชัดเจน DV3.2.2 สามารถปฏิบัติได้	3.2 กำหนดวัตถุประสงค์ ^{DV3.2} หมายถึง ความชัดเจน ^{DV3.2.1} สามารถปฏิบัติได้ ^{DV3.2.2}
DV3.3 กำหนดกลยุทธ์ DV3.3.1 แนวทางที่ปฏิบัติที่เหมาะสม DV3.3.2 ชีตความสามารถที่มี	3.3 กำหนดกลยุทธ์ ^{DV3.3} หมายถึง แนวทางที่ปฏิบัติที่เหมาะสม ^{DV3.3.1} ชีตความสามารถที่มี ^{DV3.3.2}
DV3.4 กำหนดแผนดำเนินงาน DV3.4.1 บุคลากร DV3.4.2 งบประมาณ	3.4 กำหนดแผนดำเนินงาน ^{DV3.4} หมายถึง บุคลากร ^{DV3.4.1} งบประมาณ ^{DV3.4.2}
DV3.5 การประเมินแผน DV3.5.1 ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร DV3.5.2 การบรรลุวัตถุประสงค์	3.5 การประเมินแผน ^{DV3.5} หมายถึง ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร ^{DV3.5.1} การบรรลุวัตถุประสงค์ ^{DV3.5.2}
DV4 แผนงาน / โครงการ DV4.1 แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา DV4.1.1 โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเผยแผ่	4. แผนงาน / โครงการ ^{DV4} หมายถึง ชุดของโครงการ ซึ่งประกอบด้วยโครงการเดียว หรือหลายโครงการ มีวัตถุประสงค์เดียวกันและแผนงานย่อยที่ประกอบด้วยหลายกิจกรรม ได้แก่ 4.1 แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา ^{DV4.1} หมายถึง โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเผยแผ่ ^{DV4.1.1} โครงการคัดเลือกผู้นำประโยชน์ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ^{DV4.1.2}

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ดัชนีของตัวแปรตาม	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตาม ด้วยตัวชี้วัด
DV4.1.2 โครงการคัดเลือก ผู้นำประโยชน์ด้าน การเผยแผ่ พระพุทธศาสนา	
DV4.2 แผนงานเพิ่มพูนบุคลากร ผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา DV4.2.1 โครงการพัฒนา บุคลากรทาง พระพุทธศาสนา DV4.2.2 โครงการฝึกอบรม พระธรรมทูตจังหวัด อุตรดิตถ์	4.2 แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา ^{DV4.2} หมายถึง โครงการพัฒนาบุคลากรทางพระพุทธศาสนา ^{DV4.2.1} โครงการฝึกอบรมพระธรรมทูตจังหวัดอุตรดิตถ์ ^{DV4.2.2}
DV4.3 แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผย แผ่พระพุทธศาสนา DV4.3.1 โครงการส่งเสริม ศักยภาพบุคลากรผู้ เผยแผ่	4.3 แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา ^{DV4.3} หมายถึง โครงการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรผู้เผยแผ่ ^{DV4.3.1}
DV4.4 แผนงานการส่งเสริมการจัด กิจกรรมร่วมกับชุมชน DV4.4.1 โครงการพัฒนาวัด ให้เป็นศูนย์กลาง ชุมชน	4.4 แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน ^{DV4.4} หมายถึง โครงการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางชุมชน ^{DV4.4.1}
DV5 ติดตามประเมินผล DV5.1 บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธ ศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์ DV5.1.1 พระธรรมทูตฝ่าย บริหาร DV5.1.2 พระธรรมทูตฝ่าย ปฏิบัติการ	5. ติดตามประเมินผล ^{DV5} หมายถึง กระบวนการระบุและเสนอ สารสนเทศ เพื่อช่วยการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ได้แก่ 5.1 บุคลากรผู้เผยแผ่ฯ ที่ได้รับการอุปถัมภ์ ^{DV5.1} หมายถึง พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร ^{DV5.1.1} พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติ การ ^{DV5.1.2}

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ดัชนีของตัวแปรตาม	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตาม ด้วยตัวชี้วัด
<p>DV5.2 บุคลากรผู้เผยแพร่ที่ได้รับ การศึกษาพระปริยัติธรรม</p> <p>DV5.2.1 จำนวนพระธรรมทูต ฝ่ายบริหาร</p> <p>DV5.2.2 จำนวนพระธรรมทูต ฝ่ายปฏิบัติ</p>	<p>5.2 บุคลากรผู้เผยแพร่ที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม^{DV5.2} หมายถึง จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายบริหาร^{DV5.2.1} จำนวนพระ ธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติ^{DV5.2.2}</p>
<p>DV5.3 บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุท ศาสนาที่ได้รับการพัฒนา ความรู้ความสามารถทักษะ และวิธีการในการเผยแพร่</p> <p>DV5.3.1 จำนวนพระธรรมทูต ฝ่ายบริหาร</p> <p>DV5.3.2 จำนวนพระธรรมทูต ฝ่ายปฏิบัติ การ</p>	<p>5.3 บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทศาสนาที่ได้รับการพัฒนา ความรู้ความสามารถทักษะและวิธีการในการเผยแพร่^{DV5.3} หมายถึง จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายบริหาร^{DV5.3.1} จำนวนพระ ธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติ^{DV5.3.2}</p>
<p>DV5.4 รูปแบบและนวัตกรรมการเผย แผ่</p> <p>DV5.4.1 การเผยแพร่แบบ ดั้งเดิม</p> <p>DV5.4.2 การใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่</p>	<p>5.4 รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแพร่^{DV5.4} หมายถึง การ เผยแพร่แบบดั้งเดิม^{DV5.4.1} การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่^{DV5.4.2}</p>
<p>DV5.5 องค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วม เผยแพร่พระพุทศาสนา</p> <p>DV5.5.1 วัดในเขตจังหวัด</p> <p>DV5.5.2 โรงเรียนในเขต จังหวัด</p>	<p>5.5 องค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแพร่พระพุทศาสนา^{DV5.5} หมายถึง วัดในเขตจังหวัด^{DV5.5.1} โรงเรียนในเขตจังหวัด^{DV5.5.2}</p>
<p>DV5.6 องค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผย แผ่พระพุทศาสนา</p> <p>DV5.6.1 องค์กรภาคเอกชน</p> <p>DV5.6.2 องค์กรภาครัฐ</p>	<p>5.6 องค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่พระพุทศาสนา^{DV5.6} หมายถึง องค์กรภาคเอกชน^{DV5.6.1} องค์กรภาครัฐ^{DV5.6.2}</p>

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ดัชนีของตัวแปรตาม	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตาม ด้วยตัวชี้วัด
DV6 เป้าหมาย DV6.1 เป้าหมายด้านการทำงาน DV6.1.1 ความสำเร็จ DV6.1.2 ความถูกต้อง	6. เป้าหมาย ^{DV6} หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ประกอบด้วย 6.1 เป้าหมายด้านการทำงาน ^{DV6.1} ได้แก่ ความสำเร็จ ^{DV6.1.1} ความถูกต้อง ^{DV6.1.2}
DV6.2 เป้าหมายด้านองค์การ DV6.2.1 การบรรลุวัตถุประสงค์ ประสงค์ DV6.2.2 ความสามัคคี	6.2 เป้าหมายด้านองค์การ ^{DV6.2} หมายถึง การบรรลุวัตถุประสงค์ ^{DV6.2.1} ประสงค์ ^{DV6.2.1} ความสามัคคี ^{DV6.2.2}
DV6.3 เป้าหมายด้านสังคม DV6.3.1 ความรับผิดชอบสังคม DV6.3.2 ความเท่าเทียมกัน	6.3 เป้าหมายด้านสังคม ^{DV6.3} หมายถึง ความรับผิดชอบสังคม ^{DV6.3.1} ความเท่าเทียมกัน ^{DV6.3.2}
DV7 มรรควิธี DV7.1 แนวทาง DV7.1.1 ชัดเจน DV7.1.2 เหมาะสม	7. มรรควิธี ^{DV7} หมายถึง แนวทางในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้บรรลุผลสำเร็จ 7.1 แนวทาง ^{DV7.1} ได้แก่ ชัดเจน ^{DV7.1.1} เหมาะสม ^{DV7.1.2}
DV7.2 ความท้าทาย DV7.2.1 แรงจูงใจ DV7.2.2 การกระตุ้นเร้า	7.2 ความท้าทาย ^{DV7.2} ได้แก่ แรงจูงใจ ^{DV7.2.1} การกระตุ้นเร้า ^{DV7.2.2}
DV7.3 เกิดผลดี DV7.3.1 วิธีปฏิบัติ DV7.3.2 วิธีแก้ปัญหา	7.3 เกิดผลดี ^{DV7.3} ได้แก่ วิธีปฏิบัติ ^{DV7.3.1} วิธีแก้ปัญหา ^{DV7.3.2}
DV8 ผลงาน DV8.1 ความสำเร็จตามเป้าหมาย DV8.1.1 การพัฒนาคุณภาพชีวิต DV8.1.2 การพัฒนาคุณธรรม	8. ผลงาน ^{DV8} หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต 8.1 ความสำเร็จตามเป้าหมาย ^{DV8.1} ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพชีวิต ^{DV8.1.1} การพัฒนาคุณธรรม ^{DV8.1.2}

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ดัชนีของตัวแปรตาม	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรตาม ด้วยตัวชี้วัด
DV9 บริบท DV9.1 ด้านความเป็นผู้นำ DV9.1.1 การพัฒนาแนวคิด DV9.1.2 การสร้างจิตสำนึก	9. บริบท ^{DV9} หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต 9.1 ด้านความเป็นผู้นำ ^{DV9.1} ได้แก่ การพัฒนาแนวคิด ^{DV9.1.1} การสร้างจิตสำนึก ^{DV9.1.2}
DV9.2 ด้านวัฒนธรรมสังคม DV9.2.1 ค่านิยมทางสังคม DV9.2.2 ความเชื่อ	9.2 ด้านวัฒนธรรมสังคม ^{DV9.2} ได้แก่ ค่านิยมทางสังคม ^{DV9.2.1} ความเชื่อ ^{DV9.2.2}
DV10 ความสามารถ DV10.1 วุฒิภาวะ DV10.1.1 การควบคุมตนเอง DV10.1.2 การแสดงน้ำใจกับ คนอื่น	10. ความสามารถ ^{DV10} หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต 10.1 วุฒิภาวะ ^{DV10.1} ได้แก่ การควบคุมตนเอง ^{DV10.1.1} การ แสดงน้ำใจกับคนอื่น ^{DV10.1.2}
DV10.2 ความรับผิดชอบต่อสังคม DV10.2.1 รับผิดชอบต่อชีวิต DV10.2.2 การเคารพสิทธิ บุคคลอื่น	10.2 ความรับผิดชอบต่อสังคม ^{DV10.2} หมายถึง รับผิดชอบต่อชีวิต ^{DV10.2.1} การเคารพสิทธิบุคคลอื่น ^{DV10.2.2}
DV11 การกระตุ้นแรงจูงใจ DV11.1 ความรู้สึก DV11.1.1 ความรู้สึกพึง พอใจ	11. การกระตุ้นแรงจูงใจ ^{DV11} หมายถึง พระธรรมทูตเกิดความ กระตุ้นแรงจูงใจจากการทำงาน 11.1 ความรู้สึก ^{DV11.1} ได้แก่ ความรู้สึกพึงพอใจ ^{DV11.1.1}
DV11.2 ความร่วมมือ DV11.2.1 การร่วมกิจกรรม DV11.2.2 การให้การ สนับสนุน	11.2 ความร่วมมือ ^{DV11.2} ได้แก่ การร่วมกิจกรรม ^{DV11.2.1} การ ให้การสนับสนุน ^{DV11.2.2}

3.4.2 การนิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรต้นด้วยตัวชี้วัด

จากตัวแปรต้นจำนวน 4 ตัว มีดัชนีตัวชี้วัดประกอบด้วย 1. บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ มีดัชนีประกอบด้วย บุคลิกภาพเฉพาะตัว บุคลิกภาพด้านคุณธรรม บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ 2. บุคลิกภาพพื้นฐาน มีดัชนีประกอบด้วย บุคลิกภาพสัปปริสธรรม บุคลิกภาพกัลยาณมิตร บุคลิกภาพ

พรหมวิหาร 3. บุคลิกภาพจำเพาะ มีดัชนีประกอบด้วย บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ 4. บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย มีดัชนีประกอบด้วย บุคลิกภาพสำคัญ บุคลิกภาพภายใน บุคลิกภาพภายนอก ตามตารางที่ 3.7 ดังนี้

ตารางที่ 3.7 นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรต้นด้วยตัวชี้วัด

ดัชนีของตัวแปรต้น	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรต้นด้วยตัวชี้วัด
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ IV1.1 บุคลิกภาพเฉพาะตัว IV1.1.1 มีขันติธรรม IV1.1.2 ไม่นินทาใคร IV1.1.3 ไม่กระทบกระทั่งใคร IV1.1.4 มีสมณสัญญา	1. บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ ^{IV1} 1.1 บุคลิกภาพเฉพาะตัว ^{IV1.1} หมายถึง ความมีขันติธรรม ^{IV1.1.1} ไม่นินทาใคร ^{IV1.1.2} ไม่กระทบกระทั่งใคร ^{IV1.1.3} มีสมณสัญญา ^{IV1.1.4}
IV1.2 บุคลิกภาพด้านคุณธรรม IV1.2.1 การไม่ทำบาปทั้งปวง IV1.2.2 การทำกุศลให้ถึงพร้อม IV1.2.3 การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว	1.2 บุคลิกภาพด้านคุณธรรม ^{IV1.2} หมายถึง การไม่ทำบาปทั้งปวง ^{IV1.2.1} การทำกุศลให้ถึงพร้อม ^{IV1.2.2} การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว ^{IV1.2.3}
IV1.3 บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ IV1.3.1 ไม่ตำหนิติเตียนใคร IV1.3.2 ไม่เบียดเบียนใคร IV1.3.3 สรรวมระวาง IV1.3.4 ไม่เห็นแก่ปากแก่ท้อง IV1.3.5 ยินดีพอใจ ณ สถานที่สงบ IV1.3.6 ขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา	1.3 บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ ^{IV1.3} หมายถึง ไม่ตำหนิติเตียนใคร ^{IV1.3.1} ไม่เบียดเบียนใคร ^{IV1.3.2} สรรวมระวาง ^{IV1.3.3} ไม่เห็นแก่ปากแก่ท้อง ^{IV1.3.4} ยินดีพอใจ ณ สถานที่สงบ ^{IV1.3.5} ขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา ^{IV1.3.6}
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน IV2.1 บุคลิกภาพสัพปุริสธรรม IV2.1.1 รู้หลักและเหตุ IV2.1.2 รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล	2. บุคลิกภาพพื้นฐาน ^{IV2} 2.1 บุคลิกภาพสัพปุริสธรรม ^{IV2.1} หมายถึง รู้หลักและเหตุ ^{IV2.1.1} รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล ^{IV2.1.2} รู้จักตน ^{IV2.1.3} รู้จักประมาณ ^{IV2.1.4} รู้จักกาล ^{IV2.1.5} รู้จักชุมชน ^{IV2.1.6}

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

ดัชนีของตัวแปรต้น	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรต้น ด้วยตัวชี้วัด
IV2.1.3 รู้จักตน IV2.1.4 รู้จักประมาณ IV2.1.5 รู้จักกาล IV2.1.6 รู้จักชุมชน	
IV2.2 บุคลิกภาพกัลยาณมิตร IV2.2.1 ความเป็นผู้น่ารัก IV2.2.2 ความเป็นผู้นำเคารพ IV2.2.3 ความเป็นผู้น่ายกย่อง IV2.2.4 ความเป็นผู้มีเหตุผล IV2.2.5 ความเป็นผู้ทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ IV2.2.6 ความเป็นผู้รู้แจ่มแจ้ง IV2.2.7 การไม่เป็นผู้นำไปในทางเสียหาย	2.2 บุคลิกภาพกัลยาณมิตร ^{IV2.2} หมายถึง ความเป็นผู้ น่ารัก ^{IV2.2.1} ความเป็นผู้นำเคารพ ^{IV2.2.2} ความเป็นผู้น่ายก ย่อง ^{IV2.2.3} ความเป็นผู้มีเหตุผล ^{IV2.2.4} ความเป็นผู้ทนต่อคำ วิพากษ์วิจารณ์ ^{IV2.2.5} ความเป็นผู้รู้แจ่มแจ้ง ^{IV2.2.6} การไม่เป็น ผู้นำไปในทางเสียหาย ^{IV2.2.7}
IV2.3 บุคลิกภาพพรหมวิหาร IV2.3.1 เมตตา IV2.3.2 กรุณา IV2.3.3 มุทิตา IV2.3.4 อุเบกขา	2.3 บุคลิกภาพพรหมวิหาร ^{IV2.3} หมายถึง เมตตา ^{IV2.3.1} กรุณา ^{IV2.3.2} มุทิตา ^{IV2.3.3} อุเบกขา ^{IV2.3.4}
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ IV3.1 บุคลิกภาพจากธรรมะ IV3.1.1 รู้จักฟัง IV3.1.2 สามารถพูดให้คนอื่นฟังได้ IV3.1.3 ใฝ่ศึกษา IV3.1.4 ความทรงจำดี IV3.1.5 เป็นผู้รู้ IV3.1.6 สามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจ	3. บุคลิกภาพจำเพาะ 3.1 บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ ^{IV3.1} หมายถึง รู้จักฟัง ^{IV3.1.1} สามารถพูดให้คนอื่นฟังได้ ^{IV3.1.2} ใฝ่ศึกษา ^{IV3.1.3} ความทรงจำดี ^{IV3.1.4} เป็นผู้รู้ ^{IV3.1.5} สามารถพูดให้คนอื่น เข้าใจ ^{IV3.1.6} ฉลาดในสิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็น ประโยชน์ ^{IV3.1.7} ไม่ก่อความทะเลาะวิวาท ^{IV3.1.8}

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

ดัชนีของตัวแปรต้น	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรต้น ด้วยตัวชี้วัด
<p>IV3.1.7 ฉลาดในสิ่งที่เป็น ประโยชน์และไม่เป็น ประโยชน์</p> <p>IV3.1.8 ไม่ก่อความทะเลาะ วิวาท</p>	
<p>IV4 บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย</p> <p>IV4.1 บุคลิกภาพสำคัญ</p> <p>IV4.1.1 มั่นใจในคุณค่าความดี งามของพระพุทธ ศาสนา</p> <p>IV4.1.2 เข้าใจปัญหาและความ ต้องการของท้องถิ่น</p> <p>IV4.1.3 มีวิธีการสื่อสารที่ เหมาะสมสอดคล้อง กับยุคสมัย</p> <p>IV4.1.4 มุ่งมั่นแน่วแน่ต่อ อุดมการณ์ของ พระพุทธศาสนา</p>	<p>4. บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย</p> <p>4.1 บุคลิกภาพสำคัญ^{IV4.1} หมายถึง มั่นใจในคุณค่าความ ดีงามของพระพุทธศาสนา^{IV4.1.1} เข้าใจปัญหาและความ ต้องการของท้องถิ่น^{IV4.1.2} มีวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม สอดคล้องกับยุคสมัย^{IV4.1.3} มุ่งมั่นแน่วแน่ต่ออุดมการณ์ของ พระพุทธศาสนา^{IV4.1.4}</p>
<p>IV4.2 บุคลิกภาพภายใน</p> <p>IV4.2.1 ความเชื่อมั่นในตัวเอง</p> <p>IV4.2.2 การควบคุมตนเอง</p> <p>IV4.2.3 ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์</p> <p>IV4.2.4 ความรับผิดชอบ</p> <p>IV4.2.5 ความซื่อสัตย์</p> <p>IV4.2.6 ความเสียสละ</p> <p>IV4.2.7 ความมีวินัย</p> <p>IV4.2.8 ความสุภาพ</p> <p>IV4.2.9 ความแนบเนียน</p>	<p>4.2 บุคลิกภาพภายใน^{IV4.2} หมายถึง ความเชื่อมั่นใน ตัวเอง^{IV4.2.1} การควบคุมตนเอง^{IV4.2.2} ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์^{IV4.2.3} ความรับผิดชอบ^{IV4.2.4} ความซื่อสัตย์^{IV4.2.5} ความเสียสละ^{IV4.2.6} ความมีวินัย^{IV4.2.7} ความสุภาพ^{IV4.2.8} ความแนบเนียน^{IV4.2.9}</p>

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

ดัชนีของตัวแปรต้น	นิยามปฏิบัติการดัชนีของตัวแปรต้น ด้วยตัวชี้วัด
IV4.3 บุคลิกภาพภายนอก IV4.3.1 ความสะอาด IV4.3.2 กิริยาท่าทาง IV4.3.3 การใช้น้ำเสียง IV4.3.4 การแต่งกาย	4.3 บุคลิกภาพภายนอก ^{IV4.3} หมายถึง ความสะอาด ^{IV4.3.1} กิริยาท่าทาง ^{IV4.3.2} การใช้น้ำเสียง ^{IV4.3.3} การแต่งกาย ^{IV4.3.4}

3.5 การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย (Instrument) ที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ เครื่องมือแบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ (Interview) สำหรับการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

3.5.1 เครื่องมือแบบสอบถามเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบและสร้างเครื่องมือวิจัย เป็นแบบสอบถาม สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต คำถามในแบบสอบถาม เป็นคำถามปลายปิด ซึ่งสอดคล้องและมีความสัมพันธ์กับกรอบแนวคิด โดยเฉพาะตัวแปรต้น ตัวแปรตาม รวมทั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยคำถามที่เป็นข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ซึ่งเป็นตัวแปรตาม ส่วนที่ 3 ระดับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นตัวแปรต้น และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

เครื่องมือแบบสอบถามสำหรับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

3.5.1.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับอายุ ระดับการศึกษาทางโลก ระดับการศึกษาทางธรรม และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

3.5.1.2 ส่วนที่ 2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ประกอบด้วย ตัวแปรตามย่อย 11 ด้าน ดัชนี 33 ตัว และตัวชี้วัด 61 ตัว สร้างเป็นแบบสอบถามจำนวนรวม 61 ข้อ ดังนี้

- 1) นโยบาย ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 1 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัด จำนวน 3 ข้อ

- 2) ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 4 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัด จำนวน 5 ข้อ
- 3) การวางแผน ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 5 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัด จำนวน 10 ข้อ
- 4) แผนงาน/โครงการ ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 4 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัด จำนวน 6 ข้อ
- 5) ติดตามประเมินผล ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 6 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัด จำนวน 12 ข้อ
- 6) เป้าหมาย ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 3 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัดจำนวน 6 ข้อ
- 7) มรรควิธี ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 3 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัดจำนวน 6 ข้อ
- 8) ผลงาน ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 1 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัดจำนวน 2 ข้อ
- 9) บริบท ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 2 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัดจำนวน 4 ข้อ
- 10) ความสามารถ ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 2 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัดจำนวน 4 ข้อ
- 11) การกระตุ้นแรงจูงใจ ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 2 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัด จำนวน 3 ข้อ

3.5.1.3 ส่วนที่ 3 ระดับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ประกอบด้วย ตัวแปรต้นย่อย 4 ด้าน ดัชนี 10 ตัว และตัวชี้วัด 55 ตัว สร้างเป็นแบบสอบถามจำนวนรวม 55 ข้อ ดังนี้

- 1) บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 3 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัดจำนวน 13 ข้อ
- 2) บุคลิกภาพพื้นฐานของพระธรรมทูต ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 3 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัดจำนวน 17 ข้อ
- 3) บุคลิกภาพจำเพาะของพระธรรมทูต ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 1 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัดจำนวน 8 ข้อ
- 4) บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย ประกอบด้วยดัชนีจำนวน 3 ตัว แบบสอบถามตามตัวชี้วัดจำนวน 17 ข้อ

3.5.1.4 ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังคมพลูตริตติ์ จำนวน 1 ข้อ

ตารางที่ 3.8 การสร้างเครื่องมือการวิจัยจากตัวชี้วัดของดัชนีตัวแปรตาม ค่าความเที่ยงตรงของคำถาม (IVC) ระบบเกณฑ์วัด และระบบการให้น้ำหนัก

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
DV1 นโยบาย DV1.1 นโยบายสำคัญของ สำนักงานพระพุทธ ศาสนาแห่งชาติ DV1.1.1 ส่งเสริมและ พัฒนาวัด ให้เป็น ศูนย์กลาง การเรียนรู้ ของชุมชน	1.1.1 นโยบาย ส่งเสริมพัฒนาวัดให้ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ มี ผลต่อความสำเร็จในการ บริหารการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาในระดับ ใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV1.1.2 เสริมสร้าง สิ่งจูงใจให้ ประชาชน ทุกชุมชน ทุกวัย ทุกระดับ เข้าวัด	1.1.2 นโยบาย สร้างแรงจูงใจให้ ประชาชนเข้าวัด มีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร การเผยแผ่พระพุทธศาสนา ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV1.1.3 เสริมสร้างให้ พุทธศาสนิก ชนศรัทธา ยึดมั่นให้ หลักธรรม	1.1.3 นโยบายเสริมสร้าง พุทธศาสนิกชนให้มีความ ศรัทธายึดมั่นหลักธรรม คำสอนของพระพุทธเจ้า มีผลต่อความสำเร็จ ในการบริหารการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาในระดับ ใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
<p>DV2 ยุทธศาสตร์</p> <p>DV2.1 อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุน การเผยแผ่ พระพุทธศาสนา</p> <p>DV2.1.1 ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนา งานด้านการ เผยแผ่</p>	<p>2.1.1 การส่งเสริมสนับสนุนการ พัฒนางานด้านการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาทำให้การ บริหารการเผยแผ่บรรลุ ความสำเร็จระดับใด</p>		Interval	<p>1 คือ น้อยที่สุด</p> <p>2 คือ น้อย</p> <p>3 คือ ปานกลาง</p> <p>4 คือ มาก</p> <p>5 คือ มากที่สุด</p>
<p>DV2.2 เพิ่มและพัฒนา บุคลากรผู้เผยแผ่ พระพุทธศาสนา ให้มีศักยภาพและ ขีดความสามารถ ในการเผยแผ่ฯ</p> <p>DV2.2.1 ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา บุคลากร ด้านการ เผยแผ่ พระพุทธ ศาสนา</p>	<p>2.2.1 การส่งเสริมสนับสนุนพัฒนา บุคลากรด้านการเผยแผ่ พระพุทธศาสนา ทำให้การ บริหารการเผยแผ่พระพุท ทธศาสนาบรรลุความสำเร็จ ระดับใด</p>		Interval	<p>1 คือ น้อยที่สุด</p> <p>2 คือ น้อย</p> <p>3 คือ ปานกลาง</p> <p>4 คือ มาก</p> <p>5 คือ มากที่สุด</p>

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
<p>DV2.3 จัดกิจกรรม การเผยแพร่หลัก พุทธธรรมด้วย รูปแบบและวิธีการ ที่หลากหลาย</p> <p>DV2.3.1 ส่งเสริมให้ วัดมี ศักยภาพ เป็นศูนย์ การเรียนรู้ หลักพุทธ ธรรมและ ปฏิบัติ กิจกรรม การเผยแพร่</p>	<p>2.3.1 การส่งเสริมให้วัดเป็นศูนย์ การเรียนรู้หลักพุทธธรรม และการปฏิบัติกิจกรรมการ เผยแพร่ ทำให้การบริหารการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาบรรลุ ความสำเร็จระดับใด</p>		Interval	<p>1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด</p>
<p>DV2.4 สร้างเครือข่าย การมีส่วนร่วม ในการขับเคลื่อน การเผยแผ่</p> <p>DV2.4.1 การจัดตั้ง และพัฒนา ศักยภาพ องค์กร เครือข่าย</p>	<p>2.4.1 การจัดตั้งและพัฒนา ศักยภาพองค์กรเครือข่าย ทำให้การบริหารการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาบรรลุ ความสำเร็จระดับใด</p>		Interval	<p>1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด</p>

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
DV2.4.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่สื่อองค์กรทุกภาคส่วน	2.4.2 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่สื่อองค์กรทุกภาคส่วน ทำให้การบริหารการเผยแพร่พระพุทธศาสนาบรรลุความสำเร็จระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV3 การวางแผน DV3.1 การวิเคราะห์ปัญหา DV3.1.1 การดำเนินงานที่ผ่านมาจากพระธรรมทูตมีจุดแข็งอย่างไร	3.1.1 การดำเนินงานที่ผ่านมาจากพระธรรมทูตมีจุดแข็งที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแพร่พระพุทธศาสนา ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV3.1.2 การดำเนินงานที่ผ่านมาจากพระธรรมทูตมีจุดอ่อนอย่างไร	3.1.2 การดำเนินงานที่ผ่านมาจากพระธรรมทูตมีจุดอ่อนที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแพร่พระพุทธศาสนา ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV3.2 กำหนดวัตถุประสงค์ DV3.2.1 ความชัดเจน	3.2.1 วัดอุปสรรคในการดำเนินงานพระธรรมทูต มีความชัดเจน จนทำให้การบริหารการเผยแพร่พระพุทธศาสนามีความสำเร็จในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตรวัด ของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
DV3.2.3 สามารถ ปฏิบัติได้	3.2.3 วัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน พระธรรมทูตสามารถปฏิบัติ ได้จริงและทำให้การบริหาร การเผยแผ่พระพุทธศาสนามี ความสำเร็จในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV3.3 กำหนดกลยุทธ์ DV3.3.1 แนวทาง ปฏิบัติที่ เหมาะสม	3.3.1 แนวทางปฏิบัติในการบริหาร การเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมทูตทำให้งาน บรรลุผลสำเร็จระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV3.3.2 ชีตความ สามารถที่มี	3.3.2 ชีตความสามารถที่มีอยู่ในการ บริหารการเผยแผ่พระพุทธ ศาสนาของพระธรรมทูต ทำ ให้งานบรรลุผลสำเร็จอยู่ใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV3.4 กำหนดแผน ดำเนินงาน DV3.4.1 บุคลากร	3.4.1 บุคลากร คือ พระธรรมทูตมี ความรู้ความสามารถทำให้ งานบรรลุผลสำเร็จ ในระดับ ใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV3.4.2 งบประมาณ	3.4.2 งบประมาณที่ได้รับในการเผย แผ่พระพุทธศาสนาเมื่ออยู่ใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตรวัด ของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
DV3.5 การประเมินแผน DV3.5.1 ความคุ้มค่า ในการใช้ ทรัพยากร	3.5.1 ความคุ้มค่าในการใช้ ทรัพยากรในการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต อยู่ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV3.5.2 การบรรลุ วัตถุประสงค์ ประสงค์	3.5.2 การบรรลุวัตถุประสงค์ในการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต อยู่ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV4 แผนงาน/โครงการ DV4.1 แผนงานอุปถัมภ์ บุคลากรผู้เผยแผ่ DV4.1.1 โครงการ จัดตั้ง กองทุน เพื่อการ เผยแผ่	4.1.1 โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการ เผยแผ่พระพุทธศาสนา บรรลุผลสำเร็จระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV4.1.2 โครงการ คัดเลือก ผู้นำ ประโยชน์ ด้านการ เผยแผ่ พระพุทธ ศาสนา	4.1.2 โครงการคัดเลือกผู้ทำ ประโยชน์ด้านการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาบรรลุผล สำเร็จระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตรวัด ของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
<p>DV4.2 แผนงานเพิ่มพูน บุคลากรผู้เผยแผ่ พระพุทธศาสนา DV4.2.1 โครงการ พัฒนา บุคลากร ทาง พระพุทธ ศาสนา</p>	<p>4.2.1 โครงการพัฒนาบุคลากรทาง พระพุทธศาสนาบรรลุผล สำเร็จระดับใด</p>		Interval	<p>1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด</p>
<p>DV4.2.2 โครงการฝึก อบรมพระ ธรรมทูต</p>	<p>4.2.2 โครงการฝึกอบรมพระธรรม ทูตจังหวัดอุตรดิตถ์บรรลุผล สำเร็จระดับใด</p>		Interval	<p>1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด</p>
<p>DV4.3 แผนงานพัฒนา บุคลากรผู้เผยแผ่ DV4.3.1 โครงการ ส่งเสริม ศักยภาพ บุคลากรผู้ เผยแผ่</p>	<p>4.3.1 โครงการส่งเสริมศักยภาพ บุคลากรผู้เผยแผ่บรรลุผล สำเร็จระดับใด</p>		Interval	<p>1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด</p>
<p>DV4.4 แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน DV4.4.1 โครงการ พัฒนาวัดให้ เป็นศูนย์ กลางชุมชน</p>	<p>4.4.1 โครงการพัฒนาวัดให้เป็น ศูนย์กลางชุมชนบรรลุผล สำเร็จระดับใด</p>		Interval	<p>1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด</p>

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตรวัด ของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
DV5 ติดตามประเมินผล DV5.1 บุคลากรผู้เผยแพร่ พระพุทธศาสนาที่ ได้รับการอุปถัมภ์ DV5.1.1 พระธรรมทูต ฝ่ายบริหาร	5.1.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหารที่ ได้รับการอุปถัมภ์ปฏิบัติงาน บรรลุผลสำเร็จในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV5.1.2 พระธรรมทูต ฝ่ายปฏิบัติ การ	5.1.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติที่ ได้รับการอุปถัมภ์ปฏิบัติงาน บรรลุผลสำเร็จในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV5.2 บุคลากรผู้เผยแพร่ที่ ได้รับการศึกษา พระปริยัติธรรม DV5.2.1 จำนวนพระ ธรรมทูต ฝ่ายบริหาร	5.2.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหารที่ ได้รับการศึกษาพระปริยัติ ธรรมปฏิบัติงานมีจำนวนเพียง พอที่จะทำให้การปฏิบัติงาน บรรลุผลสำเร็จในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV5.2.2 จำนวนพระ ธรรมทูต ฝ่ายปฏิบัติ การ	5.2.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติที่ ได้รับการศึกษาพระปริยัติ ธรรมปฏิบัติงานมีจำนวนเพียง พอที่จะทำให้การปฏิบัติงาน บรรลุผลสำเร็จในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตรวัด ของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
DV5.3 บุคลากรผู้เผยแผ่ พระพุทธศาสนา ที่ได้รับการพัฒนา ความรู้ ความสามารถ ทักษะและวิธีใน การเผยแผ่ DV5.3.1 จำนวนพระ ธรรมทูต ฝ่ายบริหาร	5.3.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหารที่ ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถทักษะและ วิธีการในการเผยแผ่ ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จ ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV5.3.2 จำนวนพระ ธรรมทูต ฝ่าย ปฏิบัติการ	5.3.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการที่ ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถทักษะและ วิธีการในการเผยแผ่ ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จ ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV5.4 รูปแบบและ นวัตกรรม การเผยแผ่ DV5.4.1 การเผยแผ่ แบบดั้งเดิม	5.4.1 การเผยแผ่พระพุทธศาสนา แบบดั้งเดิมของพระธรรมทูต บรรลุผลสำเร็จในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV5.4.2 การใช้ เทคโนโลยี สมัยใหม่	5.4.2 การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ใน การเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมทูตบรรลุผล สำเร็จอยู่ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตรวัด ของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
DV5.5 องค์กรเครือข่ายที่ มีส่วนร่วมเผยแพร่ พระพุทธศาสนา DV5.5.1 วัดในเขต จังหวัด	5.5.1 วัดในเขตจังหวัดมีส่วนร่วมเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระ ธรรมทูตให้บรรลุผลสำเร็จใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV5.5.2 โรงเรียนใน เขตจังหวัด	5.5.2 โรงเรียนในเขตจังหวัดมีส่วนร่วมเผยแพร่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมทูตให้บรรลุผล สำเร็จในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV5.6 องค์กรที่ส่วนร่วม ในการเผยแพร่ พระพุทธศาสนา DV5.6.1 องค์กร ภาคเอกชน	5.6.1 องค์กรภาคเอกชนมีส่วนร่วม เผยแพร่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูตให้บรรลุผล สำเร็จในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV5.6.2 องค์กร ภาครัฐ	5.6.2 องค์กรภาครัฐมีส่วนร่วมเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระ ธรรมทูตให้บรรลุผลสำเร็จใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV6 เป้าหมาย DV6.1 เป้าหมายด้านการ ทำงาน DV6.1.1 ความสำเร็จ	6.1.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูตประสบความสำเร็จตาม เป้าหมายการเผยแพร่ฯ ใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตรวัด ของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
DV6.1.2 ความ ถูกต้อง	6.1.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูตมีความถูกต้อง ตามเป้าหมายการเผยแผ่ฯ ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV6.2 เป้าหมายด้าน องค์การ DV6.2.1 การบรรลุ วัตถุประสงค์ ประสงค์	6.2.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต บรรลุวัตถุประสงค์ ประสงค์ ตามเป้าหมายของ สำนักงานพระพุทธศาสนา แห่งชาติ ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV6.2.2 ความ สามัคคี	6.2.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูตทำให้เกิดความสามัคคีตาม เป้าหมายของสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ ใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV6.3 เป้าหมายด้าน สังคม DV6.3.1 ความ รับผิดชอบ ทางสังคม	6.3.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต ส่งผลให้พุทธศาสนิกชน เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV6.3.2 ความเท่า เทียมกัน	6.3.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต ส่งผลให้พุทธศาสนิกชน เกิดความเท่าเทียมกันในสังคม ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตรวัด ของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
DV7 มรรควิธี DV7.1 เป้าหมาย DV7.1.1 ชัดเจน	7.1.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูตสู่เป้าหมายมีมรรควิธีที่ ชัดเจนในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV7.1.2 เหมาะสม	7.1.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูตสู่เป้าหมายมีมรรควิธีที่ เหมาะสมในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV7.2 ความท้าทาย DV7.2.1 แรงจูงใจ	7.2.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต มีวิธีการที่ ท้าทาย จนทำให้พระธรรมทูต เกิดแรงจูงใจในการเผยแผ่ฯ ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV7.2.2 การกระตุ้น แรงเร้า	7.2.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต มีวิธีการที่ ท้าทาย และกระตุ้นแรงเร้า ใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV7.3 เกิดผลดี DV7.3.1 วิธีปฏิบัติ	7.3.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต มีวิธีปฏิบัติที่เกิดผลดี ใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตรวัด ของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
DV7.3.2 วิธีแก้ปัญหา	7.3.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต มีวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดผล ดี ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV8 ผลงาน DV8.1 ความสำเร็จตาม เป้าหมาย DV8.1.1 การพัฒนา คุณภาพ ชีวิต	8.1.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูตเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชน ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV8.1.2 การพัฒนา คุณธรรม	8.1.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูตเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย ด้านการพัฒนาคุณธรรมของ ประชาชน ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV9 บริบท DV9.1 ด้านความเป็นผู้นำ DV9.1.1 การพัฒนา แนวคิด	9.1.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต ทำให้เกิดการพัฒนา แนวคิดของประชาชน ระดับ ใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV9.1.2 การสร้าง จิตสำนึก	9.1.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต ทำให้เกิดการสร้าง จิตสำนึกของประชาชน ระดับ ใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตรวัด ของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
DV9.2 ด้านวัฒนธรรม สังคม DV9.2.1 ค่านิยมทาง สังคม	9.2.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต ทำให้เกิดค่านิยมทาง สังคมที่เป็นประโยชน์ ใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV9.2.2 ความเชื่อ	9.2.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต ทำให้เกิดความเชื่อทาง สังคมที่เป็นประโยชน์ ใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV10 ความสามารถ DV10.1 วุฒิภาวะ DV10.1.1 การควบคุม ตนเอง	10.1.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนา ทำให้พระ ธรรมทูตมีความสามารถในการ ควบคุมตนเอง ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV10.1.2 การแสดง น้ำใจกับ คนอื่น	10.1.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนา ทำให้พระ ธรรมทูตเกิดความสามารถ และพร้อมที่จะแสดงน้ำใจต่อ คนอื่น ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV10.2 ความรับผิดชอบ ต่อสังคม DV10.2.1 รู้ผิดชอบ ชั่วดี	10.2.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนา ทำให้พระ ธรรมทูตเกิดความรู้สึกผิด ชอบชั่วดี ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
DV10.2.2 การเคารพ สิทธิบุคคล อื่น	10.2.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนา ทำให้พระ ธรรมทูตเกิดความเคารพสิทธิ บุคคลอื่น ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV11 การกระตุ้นแรงเร้า DV11.1 ความรู้สึก DV11.1.1 ความรู้สึก พึงพอใจ	11.1.1 ในการบริหารจัดการ การเผยแพร่พระพุทธศาสนา พระธรรมทูตกระตุ้นแรงเร้า ให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ ในการทำงานระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV11.2 ความร่วมมือ DV11.2.1 การร่วม กิจกรรม	11.2.1 ในการบริหารจัดการ การเผยแพร่พระพุทธศาสนา จำนวนประชาชนที่เข้าร่วม กิจกรรม ทำให้พระธรรมทูต เกิดแรงกระตุ้นแรงเร้า ในการ เผยแพร่ฯ ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
DV11.2.2 การให้การ สนับสนุน	11.2.2 ในการบริหารจัดการ การเผยแพร่พระพุทธศาสนา การได้รับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์จากประชาชน ทำให้ พระธรรมทูตเกิดแรงกระตุ้น แรงเร้า ในการเผยแพร่ฯ ระดับ ใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.9 การสร้างเครื่องมือการวิจัยจากตัวชี้วัดของดัชนีตัวแปรต้น ค่าความเที่ยงตรงของคำถาม (IVC) ระบบเกณฑ์วัด และระบบการให้น้ำหนัก

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
IV1 บุคลิกภาพตามแนว โอวาทปาฏิโมกข์ของ พระธรรมทูต IV1.1 บุคลิกภาพเฉพาะตัว ตามแนวโอวาท ปาฏิโมกข์ IV1.1.1 มีขันติธรรม	1.1.1 ความมีขันติธรรมมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV1.1.2 ไม่นินทาใคร	1.1.2 การไม่ติฉินนินทาผู้อื่นมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV1.1.3 ไม่กระทบ กระทบใคร	1.1.3 การไม่กระทบกระทั่งผู้อื่นมีผล ต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV1.1.4 มีสมณ สัญญา	1.1.4 การมีสมณสัญญามีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV1.2 บุคลิกภาพด้าน คุณธรรมตามแนว โอวาทปาฏิโมกข์ IV1.2.1 การไม่ทำ บาปทั้งปวง	1.2.1 การไม่ทำบาปทั้งปวงมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
IV1.2.2 การทำกุศล ให้ถึงพร้อม	1.2.2 การทำกุศลให้ถึงพร้อมมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV1.2.3 การทำจิต ของตนให้ ผ่องแผ้ว	1.2.3 การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว มีผลต่อความสำเร็จในการ บริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV1.3 บุคลิกภาพด้านการ ประพฤติปฏิบัติ ตามแนวโอวาท ปาฏิโมกข์ IV1.3.1 ไม่ตำหนิติ เตียนใคร	1.3.1 การไม่ตำหนิติเตียนผู้อื่นมีผล ต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV1.3.2 ไม่เบียด เบียนใคร	1.3.2 การไม่เบียดเบียนใครมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV1.3.3 สำรวมระวัง	1.3.3 การสำรวมระวังมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
IV1.3.4 ไม่เห็นแก่ ปากแก่ท้อง	1.3.4 การไม่เห็นแก่ปากแก่ท้องมีผล ต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV1.3.5 ยินดีพอใจ ณ สถานที่ สงบสงัด	1.3.5 ความยินดีพอใจ ณ สถานที่ สงบสงัดมีผลต่อความสำเร็จ ในการบริหารจัดการการเผย แผ่ฯ ของพระธรรมทูต ใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV1.3.6 ขยันหมั่น เพียรในการ เจริญสมาธิ ภาวนา	1.3.6 ความขยันหมั่นเพียรในการ เจริญสมาธิภาวนามีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐานของ พระธรรมทูต IV2.1 บุคลิกภาพสัปปุริส ธรรม IV2.1.1 รู้หลักและ เหตุ	2.1.1 การรู้หลักและเหตุมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.1.2 รู้ความมุ่ง หมายและ รู้จักผล	2.1.2 การรู้ความมุ่งหมายและรู้จัก ผลมีผลต่อความสำเร็จในการ บริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
IV2.1.3 รู้จักตน	2.1.3 การรู้จักตนของมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.1.4 รู้จัก ประมาณ	2.1.4 การรู้จักประมาณมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.1.5 รู้จักกาล	2.1.5 การรู้จักกาลมีผลต่อความ สำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.1.6 รู้จักชุมชน	2.1.6 การรู้จักชุมชนมีผลต่อความ สำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.2 บุคลิกภาพ กัลยาณมิตร IV2.2.1 ความเป็นผู้ น่ารัก	2.2.1 ความเป็นผู้ที่น่ารักมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
IV2.2.2 ความเป็นผู้นำ เคารพ	2.2.2 ความเป็นผู้นำเคารพมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแพร่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.2.3 ความเป็นผู้นำ ยกย่อง	2.2.3 ความเป็นผู้นำยกย่องมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแพร่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.2.4 ความเป็นผู้มี เหตุผล	2.2.4 ความเป็นผู้มีเหตุผลมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแพร่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.2.5 ความเป็นผู้ ทนต่อคำ วิพากษ์ วิจารณ์	2.2.5 ความเป็นผู้ทนต่อคำวิพากษ์ วิจารณ์มีผลต่อความสำเร็จใน การบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.2.6 ความเป็นผู้ รู้ แจ่มแจ้ง	2.2.6 ความเป็นผู้รู้แจ่มแจ้งมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแพร่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
IV2.2.7 การไม่เป็นผู้ แนะนำไป ในทาง เสียหาย	2.2.7 การไม่เป็นผู้แนะนำไปในทาง เสียหายมีผลต่อความสำเร็จใน การบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.3 บุคลิกภาพพรหม วิหาร IV2.3.1 เมตตา	2.3.1 ความปรารถนาดีมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.3.2 กรุณา	2.3.2 ความสงสารมีผลต่อความ สำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.3.3 มุทิตา	2.3.3 ความพลอยยินดีมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV2.3.4 อุเบกขา	2.3.4 ความมีใจเป็นกลางมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะของ พระธรรมทูต IV3.1 บุคลิกภาพจากธรรม มะ IV3.1.1 รู้จักฟัง	3.1.1 การรู้จักฟังมีผลต่อความ สำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV3.1.2 สามารถพูด ให้คนอื่นฟัง ได้	3.1.2 ความสามารถพูดให้คนอื่นฟัง ได้มีผลต่อความสำเร็จในการ บริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV3.1.3 ใฝ่ศึกษา	3.1.3 ความใฝ่ศึกษามีผลต่อความ สำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV3.1.4 ความทรงจำ ดี	3.1.4 ความทรงจำดีมีผลต่อความ สำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV3.1.5 เป็นผู้รู้	3.1.5 ความเป็นผู้รู้มีผลต่อความ สำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
IV3.1.6 สามารถพูด ให้คนอื่น เข้าใจ	3.1.6 ความสามารถพูดให้คนอื่น เข้าใจมีผลต่อความสำเร็จใน การบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV3.1.7 ฉลาดในสิ่ง ที่เป็น ประโยชน์ และไม่เป็น ประโยชน์	3.1.7 ความฉลาดให้สิ่งที่เป็น ประโยชน์และไม่เป็น ประโยชน์มีผลต่อความสำเร็จ ในการบริหารจัดการการเผย แผ่ฯ ของพระธรรมทูต ใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV3.1.8 ไม่ก่อความ ทะเลาะ วิวาท	3.1.8 การไม่ก่อการทะเลาะวิวาทมี ผลต่อความสำเร็จในการ บริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4 บุคลิกภาพพระธรรมทูต ร่วมสมัย IV4.1 บุคลิกภาพสำคัญ การเผยแผ่พระธรรม IV4.1.1 มั่นใจใน คุณค่าความ ดีงามของ พระพุทธ ศาสนา	4.1.1 ความมั่นใจในคุณค่าความดี งามของพระพุทธศาสนามีผล ต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
IV4.1.2 เข้าใจปัญหา และความ ต้องการ ของท้องถิ่น	4.1.2 ความเข้าใจปัญหาและความ ต้องการของท้องถิ่นมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4.1.3 มีวิธีการ สื่อสารที่ เหมาะสม สอดคล้อง กับยุคสมัย	4.1.3 การมีวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม สอดคล้องกับยุคสมัยมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4.1.4 มุ่งมั่นแน่ว แน่ต่ออุดม การณ์ของ พระพุทธ ศาสนา	4.1.4 ความมุ่งมั่นแน่วแน่ต่อพุทธ อุดมการณ์มีผลต่อความสำเร็จ ในการบริหารจัดการการเผย แผ่ฯ ของพระธรรมทูต ใน ระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4.2 บุคลิกภาพภายใน IV4.2.1 ความเชื่อมั่น ในตัวเอง	4.2.1 ความเชื่อมั่นในตัวเองมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4.2.2 การควบคุม ตนเอง	4.2.2 การควบคุมตนเองมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
IV4.2.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.2.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4.2.4 ความรับผิดชอบ	4.2.4 ความรับผิดชอบมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4.2.5 ความซื่อสัตย์	4.2.5 ความซื่อสัตย์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4.2.6 ความเสียสละ	4.2.6 ความเสียสละมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4.2.7 ความมีวินัย	4.2.7 ความมีวินัยมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
IV4.2.8 ความสุภาพ	4.2.8 ความสุภาพมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4.2.9 ความแนบเนียน	4.2.9 ความแนบเนียนมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4.3 บุคลิกภาพภายนอก IV4.3.1 ความสะอาด	4.3.1 ความสะอาดมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4.3.2 กิริยาท่าทาง	4.3.2 กิริยาท่าทางมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด
IV4.3.3 การใช้ น้ำเสียง	4.3.3 การใช้น้ำเสียงมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	IVC	มาตร วัดของ ตัวชี้วัด	คะแนนของ มาตรวัด
IV4.3.4 การแต่งกาย	4.3.4 การแต่งกายมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด		Interval	1 คือ น้อยที่สุด 2 คือ น้อย 3 คือ ปานกลาง 4 คือ มาก 5 คือ มากที่สุด

3.5.2 การสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม

แบบสอบถาม มีขั้นตอนในการสร้าง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิดตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและปรึกษาพูดคุยกับพระธรรมทูตทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการ รวมทั้งใช้ประสบการณ์ตรง ที่เคยปฏิบัติงาน ทั้งในตำแหน่งเจ้าคณะอำเภอ รองเจ้าคณะจังหวัดและเจ้าคณะจังหวัดพิจารณาเห็นว่า มีข้อมูลเพียงพอแล้ว จึงจัดทำแบบสอบถาม โดยพิจารณาตามตัวชี้วัดที่ได้ทำการศึกษาไว้ก่อนแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรและดัชนี หลังจากนั้น จึงเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาพิจารณา ให้คำแนะนำปรึกษาและนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อเตรียมดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

3.5.3 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

หลังจากอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ตรวจสอบแบบสอบถาม ให้ข้อเสนอแนะและผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ได้นำแบบสอบถามไปหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (รายละเอียดในภาคผนวก) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ใช้เทคนิค IVC (Index of Item Variable Congruence) แล้วเสนอผลการตรวจสอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญให้อาจารย์ที่ปรึกษาทราบต่อไป

ตารางที่ 3.10 การสร้างเครื่องมือการวิจัยจากดัชนีตัวแปรตามและหาค่าความเที่ยงตรงสอดคล้องของคำถาม (IVC)

การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ					จำนวน (N=5)			IVC	สรุป
	1	2	3	4	5	+1	0	-1		
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด					
1. นโยบาย										
1.1 นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ										
1.1.1 นโยบาย ส่งเสริมพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ระดับใด										
1.1.2 นโยบาย สร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้าวัด มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ระดับใด										
1.1.3 นโยบาย เสริมสร้างพุทธศาสนิกชนให้มีความศรัทธายึดมั่นหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ระดับใด										
2. ยุทธศาสตร์										
2.1 อุปถัมภ์ ส่งเสริมสนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา										
2.1.1 การส่งเสริมและพัฒนางานด้านการเผยแผ่ฯ ทำให้การบริหารการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต บรรลุความสำเร็จ ระดับใด										
2.2 เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่ฯ										

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

การบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ					จำนวน (N=5)			IVC	สรุป
	1 น้อย มาก	2 น้อย ปานกลาง	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด	+1	0	-1		
3.1.2 การดำเนินงานที่ผ่านมา ของพระธรรมทูตมีจุดอ่อนที่มีผลต่อความ สำเร็จในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธ ศาสนาระดับใด										
3.2 กำหนดวัตถุประสงค์										
3.2.1 วัตถุประสงค์ในการดำเนิน งานพระธรรมทูตมีความชัดเจนจนทำให้ การบริหารการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต บรรลุผลและทำให้ศาสนามีความสำ เร็จในระดับใด										
3.2.2 วัตถุประสงค์ในการดำเนิน งานพระธรรมทูต สามารถปฏิบัติได้จริง และทำให้การบริหารการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต มีความสำเร็จในระดับใด										
3.3 กำหนดกลยุทธ์										
3.3.1 แนวทางปฏิบัติในการ บริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูตทำให้งานบรรลุผลสำ เร็จระดับใด										
3.3.2 ชีตความสามารถที่มีอยู่ใน การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมทูตทำให้งานบรรลุผล สำเร็จ อยู่ในระดับใด										
3.4 กำหนดแผนดำเนินงาน										

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับการบริหารจัดการ การเผยแพร่					จำนวน (N=5)			IVC	สรุป
	1 น้อย มาก	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด	+1	0	-1		
6.2.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตทำให้เกิดความสามัคคีตามเป้าหมายของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในระดับใด										
6.3 เป้าหมายด้านสังคม										
6.3.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต ส่งผลให้พุทธศาสนิกชนเกิดความรับผิดชอบต่อสังคม ในระดับใด										
6.3.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ส่งผลให้พุทธศาสนิกชนเกิดความเท่าเทียมกันในสังคมระดับใด										
7. มรรควิธี										
7.1 เป้าหมาย										
7.1.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตสู่เป้าหมายมีมรรควิธีที่ชัดเจนในระดับใด										
7.1.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตสู่เป้าหมายมีมรรควิธีที่เหมาะสมในระดับใด										
7.2 ความท้าทาย										

3.5.4 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่น

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยทดสอบกับเจ้าอาวาสที่ไม่เป็นพระธรรมทูตจังหวัดสุโขทัย จำนวน 30 รูป และพระธรรมทูตที่ไม่เป็นเจ้าอาวาสจังหวัดสุโขทัย จำนวน 30 รูป ซึ่งทั้งสองกลุ่มดังกล่าวนี้ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตามพื้นที่ประชากรที่ศึกษา แต่มีความคล้ายคลึงกัน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbachs' Alpha Coefficient) (Cronbach, 1951) สรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ว่า แบบสอบถามที่ใช้ทดสอบกับเจ้าอาวาสที่ไม่เป็นพระธรรมทูตจังหวัดสุโขทัย ได้ค่าความเชื่อมั่น สำหรับแบบสอบถามที่ทดสอบกับพระธรรมทูตที่ไม่เป็นเจ้าอาวาสจังหวัดสุโขทัย ได้ค่าความเชื่อมั่น และได้รวบรวมนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อเตรียมดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดอุดรดิตริตต่อไป

แบบสัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

ภายหลังการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติการวิจัย ได้พิจารณาผลการวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆ ของตัวแปรตามและตัวแปรต้นที่สัมพันธ์กันและมีผลต่อบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เพื่อนำมาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล พระผู้ใหญ่ จำนวน 5 รูป จากทั่วประเทศ ตามประเด็นคำถามหลัก หรือจากดัชนีของตัวแปรดังนี้

รายนามกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นพระชั้นผู้ใหญ่ที่จะทำการสัมภาษณ์

- 1) เจ้าคณะจังหวัดลำพูน สำนักงานเจ้าคณะจังหวัด
- 2) เจ้าคณะจังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเจ้าคณะจังหวัด
- 3) รองเจ้าคณะจังหวัดน่าน สำนักงานรองเจ้าคณะจังหวัด
- 4) รองเจ้าคณะจังหวัดแพร่ สำนักงานรองเจ้าคณะจังหวัด
- 5) รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงราย สำนักงานรองเจ้าคณะจังหวัด

ประเด็นคำถามในแบบสัมภาษณ์ตามตัวแปรตาม

1) นโยบาย

- 1.1) นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

2) ยุทธศาสตร์

- 2.1) อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
- 2.2) เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถ ในการเผยแผ่ฯ
- 2.3) จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย

2.4) สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่

3) การวางแผน

- 3.1) การวิเคราะห์ปัญหา
- 3.2) กำหนดวัตถุประสงค์
- 3.3) กำหนดกลยุทธ์
- 3.4) กำหนดแผนดำเนินงาน
- 3.5) การประเมินแผน

4) แผนงาน / โครงการ

- 4.1) แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่
- 4.2) แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา
- 4.3) แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่
- 4.4) แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน

5) ติดตามประเมินผล

- 5.1) บุคลากร ผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์
- 5.2) บุคลากรผู้เผยแผ่ที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม
- 5.3) บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะและวิธีการในการเผยแผ่
- 5.4) รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแผ่
- 5.5) องค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนา
- 5.6) องค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

6) เป้าหมาย

- 6.1) เป้าหมายด้านการทำงาน
- 6.2) เป้าหมายด้านองค์กร
- 6.3) เป้าหมายด้านสังคม

7) มรรควิธี

- 7.1) แนวทาง
- 7.2) ความท้าทาย
- 7.3) เกิดผลดี

8) ผลงาน

- 8.1) ความสำเร็จตามเป้าหมาย

9) บริบท

- 9.1) ด้านความเป็นผู้นำ

9.2) ด้านวัฒนธรรมสังคม

10) ความสามารถ

10.1) วุฒิภาวะ

10.2) ความรับผิดชอบต่อสังคม

11) การกระตุนเร่งเร้า

11.1) ความรู้สึก

11.2) ความร่วมมือ

รายละเอียดแบบสัมภาษณ์จากดัชนีของตัวแปรตาม ปรากฏตามตารางที่ 3.12 ดังนี้

ตารางที่ 3.12 การสร้างแบบสัมภาษณ์จากดัชนีของตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม และดัชนี	หัวข้อการสัมภาษณ์
DV1 นโยบาย DV1.1 นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	ท่านคิดว่า นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ อย่างไร
DV2 ยุทธศาสตร์ DV2.1 อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา DV2.2 เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่ฯ	ท่านคิดว่า ยุทธศาสตร์ในการอุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา การพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่ฯ การจัดกิจกรรมการเผยแผ่ฯ และสร้างเครือข่ายขับเคลื่อนการเผยแผ่ฯ มีผลต่อ
DV2.3 จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย DV2.4 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่	ความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ อย่างไร ท่านคิดว่า ยุทธศาสตร์ในการอุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา การพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่ฯ การจัดกิจกรรมการเผยแผ่ฯ และสร้างเครือข่ายขับเคลื่อนการเผยแผ่ฯ มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ อย่างไร
DV3 การวางแผน DV3.1 การวิเคราะห์ปัญหา DV3.2 กำหนดวัตถุประสงค์ DV3.3 กำหนดกลยุทธ์ DV3.4 กำหนดแผนดำเนินงาน DV3.5 การประเมินแผน	ท่านคิดว่า การวางแผนเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหา การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดกลยุทธ์ การกำหนดแผนดำเนินงานและการประเมินแผน มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ อย่างไร

ตารางที่ 3.12 (ต่อ)

ตัวแปรตาม และดัชนี	หัวข้อการสัมภาษณ์
<p>DV4 แผนงาน/โครงการ</p> <p>DV4.1 แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแพร่</p> <p>DV4.2 แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแพร่ พระพุทธศาสนา</p> <p>DV4.3 แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแพร่</p> <p>DV4.4 แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน</p>	<p>ท่านคิดว่า แผนงาน/โครงการต่างๆ ได้แก่ แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแพร่ เพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแพร่ พัฒนาบุคลากรผู้เผยแพร่และ การส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกันชุมชน มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแพร่ฯ อย่างไร</p>
<p>DV5 ติดตามประเมินผล</p> <p>DV5.1 บุคลากร ผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์</p> <p>DV5.2 บุคลากรผู้เผยแพร่ที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม</p> <p>DV5.3 บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถทักษะและวิธีการในการเผยแพร่</p> <p>DV5.4 รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแพร่</p> <p>DV5.5 องค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแพร่พระพุทธศาสนา</p> <p>DV5.6 องค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา</p>	<p>ท่านคิดว่า การติดตามประเมินผลบุคลากรผู้เผยแพร่ รูปแบบการเผยแพร่ องค์กรเครือข่าย และองค์กรที่ร่วมเผยแพร่ มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแพร่ฯ อย่างไร</p>
<p>DV6 เป้าหมาย</p> <p>DV6.1 เป้าหมายด้านการทำงาน</p> <p>DV6.2 เป้าหมายด้านองค์กร</p> <p>DV6.3 เป้าหมายด้านสังคม</p>	<p>ท่านคิดว่า เป้าหมายด้านการทำงานด้านองค์กรและด้านสังคม มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแพร่ฯ อย่างไร</p>
<p>DV7 มรรควิธี</p> <p>DV7.1 เป้าหมาย</p> <p>DV7.2 ความท้าทาย</p> <p>DV7.3 เกิดผลดี</p>	<p>ท่านคิดว่า มรรควิธีทางด้านเป้าหมาย ความท้าทาย และเกิดผลดี มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแพร่ฯ อย่างไร</p>

ตารางที่ 3.12 (ต่อ)

ตัวแปรตาม และดัชนี	หัวข้อการสัมภาษณ์
DV8 ผลงาน DV8.1 ความสำเร็จตามเป้าหมาย	ท่านคิดว่า ผลงานความสำเร็จตามเป้าหมาย มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ อย่างไร
DV9 บริบท DV9.1 ด้านความเป็นผู้นำ DV9.2 ด้านวัฒนธรรมสังคม	ท่านคิดว่า บริบทด้านความเป็นผู้นำ และด้านวัฒนธรรมสังคม มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ อย่างไร
DV10 ความสามารถ DV10.1 วุฒิภาวะ DV10.2 ความรับผิดชอบต่อสังคม	ท่านคิดว่า ความสามารถของวุฒิภาวะ และความสามารถรับผิดชอบต่อสังคม มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ อย่างไร
DV11 การกระตุ้นเร้า DV11.1 ความรู้สึก DV11.2 ความร่วมมือ	ท่านคิดว่า การกระตุ้นเร้าความรู้สึก และความร่วมมือ มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ อย่างไร

ประเด็นคำถามในแบบสัมภาษณ์ตามตัวแปรต้น

1) บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์

- 1.1) บุคลิกภาพเฉพาะตัว
- 1.2) บุคลิกภาพด้านคุณธรรม
- 1.3) บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ

2) บุคลิกภาพพื้นฐาน

- 2.1) บุคลิกภาพสัปปุริสธรรม
- 2.2) บุคลิกภาพกัลยาณมิตร
- 2.3) บุคลิกภาพพรหมวิหาร

3) บุคลิกภาพจำเพาะ

- 3.1) บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ

4) บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย

- 4.1) บุคลิกภาพสำคัญ
- 4.2) บุคลิกภาพภายใน
- 4.3) บุคลิกภาพภายนอก

รายละเอียดแบบสัมภาษณ์จากดัชนีของตัวแปรตาม ปรากฏตามตารางที่ 3.13 ดังนี้

ตารางที่ 3.13 การสร้างแบบสัมภาษณ์จากดัชนีของตัวแปรต้น

ตัวแปรต้น และดัชนี	หัวข้อการสัมภาษณ์
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ IV1.1 บุคลิกภาพเฉพาะตัว IV1.2 บุคลิกภาพด้านคุณธรรม IV1.3 บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ	ท่านคิดว่า บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ ได้แก่ บุคลิกภาพเฉพาะตัว บุคลิกภาพด้านคุณธรรม บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ เป็นบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา อย่างไร
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน IV2.1 บุคลิกภาพสัปปุริสธรรม IV2.2 บุคลิกภาพกัลยาณมิตร IV2.3 บุคลิกภาพพรหมวิหาร	ท่านคิดว่า บุคลิกภาพพื้นฐาน ได้แก่ บุคลิกภาพสัปปุริสธรรม บุคลิกภาพกัลยาณมิตร บุคลิกภาพพรหมวิหาร เป็นบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา อย่างไร
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ IV3.1 บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ	ท่านคิดว่า บุคลิกภาพจำเพาะ ได้แก่ บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ เป็นบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา อย่างไร
IV4 บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย IV4.1 บุคลิกภาพสำคัญ IV4.2 บุคลิกภาพภายใน IV4.3 บุคลิกภาพภายนอก	ท่านคิดว่า บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย ได้แก่ บุคลิกภาพสำคัญ บุคลิกภาพภายใน บุคลิกภาพภายนอก เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ของพระพุทธศาสนา อย่างไร

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดำเนินการดังนี้

แบบสอบถาม (ทั้งพระธรรมทูตและเจ้าอาวาส)

3.6.1 ผู้วิจัยจัดประชุมเจ้าคณะอำเภอและเจ้าคณะตำบล ชี้แจงรายละเอียดการตอบแบบสอบถาม

3.6.2 เจ้าคณะตำบลจัดประชุมเจ้าอาวาสและให้ตอบแบบสอบถาม แล้วรวบรวมนำส่งเจ้าคณะตำบล เพื่อนำส่งเจ้าคณะอำเภอ ซึ่งจะนำมอบให้ผู้วิจัยต่อไป

3.6.3 รวบรวมจากตำรา เอกสาร หนังสือทั่วไป ดุษฎีนิพนธ์ และงานวิจัย

3.6.4 รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

ก. แบบสอบถาม รวม 124 ข้อ มี 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 การบริหารจัดการเผยแพร่พระพุทธศาสนา จำนวน 61 ข้อ

ส่วนที่ 3 บุคลิกภาพที่มีผลสำเร็จต่อการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ จำนวน 55 ข้อ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ จำนวน 1 ข้อ

ข. แบบสัมภาษณ์ (ดำเนินการหลังวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม)

มีจำนวนคำถาม หลักจาก DV จำนวน 11 ข้อ และ IV จำนวน 4 ข้อ รวม 15 ข้อ

และคำถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นเพิ่มเติม 2 ข้อ รวมทั้งหมด 17 ข้อ

แบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยส่งแบบสัมภาษณ์ถึงพระชั้นผู้ใหญ่ทั้ง 5 รูป พร้อมแนบซองเพื่อส่งแบบสัมภาษณ์กลับคืน

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิจัย ดังนี้

ข้อมูลเชิงปริมาณ

3.7.1 การวิเคราะห์สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.7.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม ปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ถัดตามค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของ Best (1970) โดยตั้งเกณฑ์ในการคิดค่าน้ำหนักค่าเฉลี่ยของแต่ละช่วงความคิดเห็น ดังนี้

ระดับการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

4.50-5.00 ถือว่า มากที่สุด

3.50-4.49 ถือว่า มาก

2.50-3.49 ถือว่า ปานกลาง

1.50-2.49 ถือว่า น้อย

1.00-1.49 ถือว่า น้อยที่สุด

ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนา

4.50-5.00 ถือว่า มากที่สุด

3.50-4.49 ถือว่า มาก

2.50-3.49 ถือว่า ปานกลาง

1.50-2.49 ถือว่า น้อย

1.00-1.49 ถือว่า น้อยที่สุด

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

มากกว่า 1.75 ถือว่า มีความแตกต่างมาก

1.25-1.75 ถือว่า มีความแตกต่างปานกลาง

น้อยกว่า 1.25 ถือว่า มีความแตกต่างน้อยหรือใกล้เคียงกันเหมือนๆ กัน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด คือ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

4. การวิเคราะห์ต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ใช้สถิติสหสัมพันธ์คาโนนิกอล (Canonical Correlation) โดยเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้

ตารางที่ 3.14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และความหมาย

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ความหมาย
0.00 – 0.19	มีความสัมพันธ์กับระดับต่ำมาก
0.20 – 0.39	มีความสัมพันธ์กับระดับต่ำ
0.40 – 0.69	มีความสัมพันธ์กับระดับปานกลาง
0.70 – 0.89	มีความสัมพันธ์กับระดับสูง
0.90 ขึ้นไป	มีความสัมพันธ์กับระดับสูงมาก

ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยดำเนินการ ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบข้อมูล
2. นำข้อมูลมาเพื่อแยกประเด็นโดยเรียงเรียงเป็นข้อความอย่างเป็นระบบ
3. ทำการวิเคราะห์ข้อมูล และแยกเป็นประเด็นตามกลุ่มข้อมูล
4. ทำการตีความข้อความเพื่อสรุปข้อมูล
5. ทำการอภิปรายผลข้อมูล
6. จัดทำข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ซึ่งเป็นการนำเอาข้อดีของวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผสมผสานเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความถูกต้อง เหมาะสมและครบถ้วนยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงปริมาณก่อน เพื่อให้ได้ข้อมูลภาพรวมเชิงโครงสร้างและทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตาม แล้วนำข้อมูลที่ได้ออกไปดำเนินการในเชิงลึก โดยทำการวิจัยเชิงคุณภาพ ให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ทั้งนี้จะได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

ตอนที่ 3 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนากับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพระธรรมทูตทุกรูปในจังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 78 รูป และเจ้าอาวาสที่ไม่เป็นพระธรรมทูต จำนวน 360 รูป รวมทั้งสิ้น 438 รูป ด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละจากแบบสอบถาม ปรากฏผลตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. 21-30 พรรษา	27	6.2
2. 31-40 พรรษา	68	15.5
3. 41-50 พรรษา	113	25.8
4. 51-60 พรรษา	125	28.5
5. 61-70 พรรษา	62	14.2
6. 71 พรรษาขึ้นไป	43	9.8
รวม	438	100.0

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีช่วงอายุ ระหว่าง 51-60 พรรษา จำนวน 125 รูป คิดเป็นร้อยละ 28.5 รองลงมา มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 พรรษา จำนวน 113 รูป คิดเป็นร้อยละ 25.8 และช่วงอายุ 21-30 พรรษา น้อยที่สุด จำนวน 27 รูป คิดเป็นร้อยละ 6.2

ตารางที่ 4.2 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่อุปสมบท

อุปสมบทมาแล้วกี่พรรษา	จำนวน	ร้อยละ
1. 5-10 พรรษา	120	27.4
2. 11-15 พรรษา	82	18.7
3. 16-20 พรรษา	71	16.2
4. 21-25 พรรษา	59	13.5
5. มากกว่า 25 พรรษา	106	24.2
รวม	438	100.0

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อุปสมบทมาแล้วระหว่าง 5-10 พรรษา จำนวน 120 รูป คิดเป็นร้อยละ 27.4 รองลงมา อุปสมบทมาแล้วมากกว่า 25 พรรษา จำนวน 106 รูป คิดเป็นร้อยละ 24.2 และระยะเวลาอุปสมบทที่น้อยที่สุด อุปสมบทมาแล้ว 16-20 พรรษา จำนวน 71 รูป คิดเป็นร้อยละ 16.2

ตารางที่ 4.3 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามที่อยู่ในปัจจุบัน

ที่อยู่ปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
1. อ.เมืองอุดรดิตต์	95	21.7
2. อ.ลับแล	46	10.5
3. อ.ตรอน	30	6.8
4. อ.พิชัย	64	14.6
5. อ.ท่าปลา	59	13.5
6. อ.น้ำปาด	52	11.9
7. อ.ฟากท่า	29	6.6
8. อ.บ้านโคก	29	6.6
9. อ.ทองแสนขัน	34	7.8
รวม	438	100.0

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในเขต อ.เมืองอุดรดิตต์ จำนวน 95 รูป คิดเป็นร้อยละ 21.7 รองลงมา อาศัยอยู่ที่ อ.พิชัย จำนวน 64 รูป คิดเป็นร้อยละ 14.6 และอาศัยอยู่มนเขต อ.ฟากท่า และ อ.บ้านโคก อำเภอละ 29 รูป คิดเป็นร้อยละ 6.6

ตารางที่ 4.4 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางโลก

วุฒิการศึกษาทางโลก	จำนวน	ร้อยละ
1. ประถมศึกษา	168	38.4
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	51	11.6
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	78	17.8
4. ปริญญาตรี	95	21.7
5. อื่นๆ	46	10.5
รวม	438	100.0

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาทางโลก ระดับประถมศึกษา จำนวน 168 รูป คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมา มีวุฒิการศึกษาทางโลกระดับปริญญาตรี จำนวน 95 รูป คิดเป็นร้อยละ 21.7 และมีวุฒิการศึกษาทางโลกอื่นๆ น้อยที่สุด จำนวน 46 รูป คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 4.5 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางธรรม

วุฒิการศึกษาทางธรรม	จำนวน	ร้อยละ
1. นักธรรมตรี	54	12.3
2. นักธรรมโท	53	12.1
3. นักธรรมเอก	317	72.4
4. บาลีเปรียญธรรม 1-2 - เปรียญธรรม 9	14	3.2
5. อื่นๆ	-	-
รวม	438	100.0

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาทางธรรมระดับนักธรรมเอก จำนวน 317 รูป คิดเป็นร้อยละ 72.4 รองลงมา มีวุฒิการศึกษาทางธรรมระดับนักธรรมตรี จำนวน 54 รูป คิดเป็นร้อยละ 12.3 และวุฒิบาลีเปรียญธรรม 1-2 – เปรียญธรรม 9 จำนวน 14 รูป คิดเป็นร้อยละ 3.2

ตารางที่ 4.6 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าอาวาสที่ไม่เป็นพระธรรมทูต	360	82.2
2. พระธรรมทูต	78	17.8
รวม	438	100.0

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีช่วงอายุ ระหว่าง 51-60 พรรษา จำนวน 125 รูป คิดเป็นร้อยละ 28.5 รองลงมา มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 พรรษา จำนวน 113 รูป คิดเป็นร้อยละ 25.8 และช่วงอายุ 21-30 พรรษา น้อยที่สุด จำนวน 27 รูป คิดเป็นร้อยละ 6.2

ตารางที่ 4.7 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง

ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
1. น้อยกว่า 3 ปี	82	18.7
2. 3-5 ปี	102	23.3
3. 6-8 ปี	81	18.5
4. 9-11 ปี	43	9.8
5. 12-14 ปี	33	7.5
6. 15-17 ปี	26	5.9
7. 18 ปีขึ้นไป	71	16.2
รวม	438	100.0

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 3-5 ปี จำนวน 102 รูป คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมา ดำรงตำแหน่ง น้อยกว่า 3 ปีจำนวน 82 รูป คิดเป็นร้อยละ 18.7 และระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 15-17 ปี น้อยที่สุด จำนวน 26 รูป คิดเป็นร้อยละ 5.9

ผลการศึกษาสถานภาพและข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเชิงปริมาณ สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 51-60 พรรษา อุปสมบทมาแล้ว 5-10 พรรษา พักอาศัยอยู่ ณ วัดในเขต อ.เมืองอุตรดิตถ์ 95 รูป มีวุฒิการศึกษาทางโลกระดับ ประถมศึกษา วุฒิทางธรรมระดับ นักธรรมเอก โดยส่วนใหญ่เป็นเจ้าของอาวาสที่ไม่เป็นพระธรรมทูต

4.2 ตอนที่ 2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

ตารางที่ 4.8 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย มาก	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
DV1 ด้านนโยบาย								
DV1.1 นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ								
DV1.1.1 นโยบาย ส่งเสริมพัฒนา วัดให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้มีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ระดับใด	(3.2%) 14	(4.3%) 19	(43.2%) 189	(40.0%) 175	(9.4%) 41	3.48	0.847	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
DV1.1.2 นโยบาย สร้างแรงจูงใจ ให้ประชาชนเข้าวัด มีผลต่อความ สำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ระดับใด	(2.5%) 11	(6.2%) 27	(37.9%) 166	(43.4%) 190	(10.0%) 44	3.52	0.852	มาก
DV1.1.3 นโยบาย เสริมสร้าง พุทธศาสนิกชนให้มีความศรัทธายึด มั่นหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ระดับใด	(2.3%) 10	(5.0%) 22	(38.1%) 167	(40.6%) 178	(13.9%) 61	3.59	0.872	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV1.1						3.53	0.857	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.53	0.857	
DV2 ด้านยุทธศาสตร์								
DV2.1 อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา								
DV2.1.1 การส่งเสริมและพัฒนา งานด้านการเผยแผ่ฯ ทำให้การบริหาร การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต บรรลุ ความสำเร็จ ระดับใด	(0.9%) 4	(9.4%) 41	(42.5%) 186	(37.4%) 164	(9.8%) 43	3.46	0.830	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV2.1						3.46	0.830	
DV2.2 เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการ เผยแผ่ฯ								
DV2.2.1 การส่งเสริมและพัฒนา บุคลากรด้านการเผยแผ่ฯ ทำให้การ บริหารการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต บรรลุความสำเร็จ ระดับใด	(1.1%) 5	(9.4%) 41	(39.7%) 174	(38.8%) 170	(11.0%) 48	3.49	0.852	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV2.2						3.49	0.852	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
DV2.3 จัดกิจกรรมการเผยแพร่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย								
DV2.3.1 การส่งเสริมให้วัดเป็น ศูนย์การเรียนรู้หลักพุทธธรรม และ การปฏิบัติกิจกรรมการเผยแพร่ ทำให้ การบริหารการเผยแพร่ของพระธรรม ทูต บรรลุความสำเร็จ ระดับใด	(1.6%) 7	(7.5%) 33	(37.2%) 163	(40.2%) 176	(13.5%) 59	3.56	0.874	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV2.3						3.56	0.874	
DV2.4 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแพร่								
DV2.4.1 การพัฒนาศักยภาพ องค์กรเครือข่าย ทำให้การบริหารการ เผยแพร่ ของพระธรรมทูต บรรลุ ความสำเร็จ ระดับใด	(2.1%) 9	(9.4%) 41	(37.9%) 166	(41.1%) 180	(9.6%) 42	3.47	0.868	ปานกลาง
DV2.4.2 การส่งเสริมการมีส่วน ร่วมในการเผยแพร่สู่องค์กรทุกภาคส่วน ทำให้การบริหารการเผยแพร่ ของพระ ธรรมทูต บรรลุความสำเร็จระดับใด	(2.3%) 10	(9.1%) 40	(42.5%) 186	(37.2%) 163	(8.9%) 39	3.41	0.861	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV2.4						3.44	0.864	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.49	0.855	
DV3 ด้านการวางแผน								
DV3.1 การวิเคราะห์ปัญหา								
DV3.1.1 การดำเนินงานที่ผ่านมา ของพระธรรมทูตมีจุดแข็งที่มีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารการเผยแพร่ พระพุทธานุศาสนาระดับใด	(1.4%) 6	(12.1%) 53	(39.0%) 171	(39.7%) 174	(7.8%) 34	3.40	0.850	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
DV3.1.2 การดำเนินงานที่ผ่านมา ของพระธรรมทูตมีจุดอ่อนที่มีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาในระดับใด	(4.6%) 20	(19.9%) 87	(41.1%) 180	(28.5%) 125	(5.9%) 26	3.11	0.945	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV3.1						3.26	0.897	
DV3.2 กำหนดวัตถุประสงค์								
DV3.2.1 วัตถุประสงค์ในการ ดำเนินงานพระธรรมทูตมีความชัดเจน จนทำให้การบริหารการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต บรรลุผลและทำให้ ศาสนามีความสำเร็จ ในระดับใด	(1.8%) 8	(9.1%) 40	(37.9%) 166	(38.1%) 167	(13.0%) 57	3.51	0.897	มาก
DV3.2.2 วัตถุประสงค์ในการ ดำเนินงานพระธรรมทูต สามารถ ปฏิบัติได้จริงและทำให้การบริหารการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต มีความ สำเร็จในระดับใด	(1.4%) 6	(5.3%) 23	(41.1%) 180	(42.7%) 187	(9.6%) 42	3.54	0.793	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV3.2						3.53	0.845	
DV3.3 กำหนดกลยุทธ์								
DV3.3.1 แนวทางปฏิบัติที่ เหมาะสมในการบริหารการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตทำ ให้งานบรรลุผลสำเร็จระดับใด	(2.3%) 10	(9.1%) 40	(36.8%) 161	(45.0%) 197	(6.8%) 30	3.45	0.840	ปานกลาง
DV3.3.2 ชีตความสามารถที่มีอยู่ ในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธ ศาสนาของพระธรรมทูตทำให้งาน บรรลุผลสำเร็จ อยู่ในระดับใด	(2.5%) 11	(7.8%) 34	(43.4%) 190	(33.8%) 148	(12.6%) 55	3.46	0.899	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV3.3						3.46	0.869	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
DV3.4 กำหนดแผนดำเนินงาน								
DV3.4.1 บุคลากร คือ พระธรรมทูตมีความรู้ความสามารถ ทำให้งานบรรลุผลสำเร็จในระดับใด	(2.1%) 9	(8.7%) 38	(35.2%) 154	(43.2%) 189	(11.0%) 48	3.52	0.876	มาก
DV3.4.2 ได้รับงบประมาณสนับสนุนในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับใด	(9.8%) 43	(19.6%) 86	(33.1%) 145	(31.7%) 139	(5.7%) 25	3.04	1.066	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV3.4						3.28	0.971	
DV3.5 การประเมินแผน								
DV3.5.1 ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อยู่ในระดับใด	(2.5%) 11	(13.0%) 57	(40.6%) 178	(34.5%) 151	(9.4%) 41	3.35	0.910	ปานกลาง
DV3.5.2 การบรรลุวัตถุประสงค์ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อยู่ในระดับใด	(3.2%) 14	(7.5%) 33	(38.8%) 170	(42.7%) 187	(7.8%) 34	3.44	0.864	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV3.5						3.40	0.887	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.39	0.893	
DV4 ด้านแผนงาน/โครงการ								
DV4.1 แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่								
DV4.1.1 โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาบรรลุผลสำเร็จ ระดับใด	(3.0%) 13	(18.0%) 79	(40.6%) 178	(33.1%) 145	(5.3%) 23	3.20	0.896	ปานกลาง
DV4.1.2 โครงการคัดเลือกผู้ทำประโยชน์ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาบรรลุผลสำเร็จ ระดับใด	(3.4%) 15	(12.1%) 53	(41.6%) 182	(33.6%) 147	(9.4%) 41	3.33	0.927	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ค่าเฉลี่ยข้อ DV4.1						3.27	0.911	
DV4.2 แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา								
DV4.2.1 โครงการพัฒนาบุคลากร ทางพระพุทธศาสนาบรรลุผลสำเร็จ ระดับใด	(3.2%) 14	(11.9%) 52	(37.4%) 164	(41.8%) 183	(5.7%) 25	3.35	0.879	ปานกลาง
DV4.2.2 โครงการฝึกอบรมพระ ธรรมทูตจังหวัดอุดรดิษฐ์บรรลุผล สำเร็จระดับใด	(2.1%) 9	(9.8%) 43	(36.3%) 159	(41.3%) 181	(10.5%) 46	3.48	0.884	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV4.2						3.42	0.890	
DV4.3 แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่								
DV4.3.1 โครงการส่งเสริม ศักยภาพบุคลากรผู้เผยแผ่บรรลุผล สำเร็จระดับใด	(2.1%) 9	(9.6%) 42	(38.8%) 170	(39.0%) 171	(10.5%) 46	3.46	0.881	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV4.3						3.46	0.881	
DV4.4 แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน								
DV4.4.1 โครงการพัฒนาวัดให้ เป็นศูนย์กลางชุมชนบรรลุผลสำเร็จ ระดับใด	(3.2%) 14	(10.0%) 44	(31.5%) 138	(42.0%) 184	(13.2%) 58	3.52	0.954	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV4.4						3.52	0.954	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.42	0.909	
DV5 ด้านติดตามประเมินผล								
DV5.1 จำนวนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์								
DV5.1.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร ที่ได้รับการอุปถัมภ์ปฏิบัติงานบรรลุผล สำเร็จ ระดับใด	(1.8%) 8	(11.4%) 50	(40.2%) 176	(40.2%) 176	(6.4%) 28	3.38	0.838	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
DV5.1.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติ การที่ได้รับการอุปถัมภ์ ปฏิบัติงาน บรรลุผลสำเร็จ ระดับใด	(2.7%) 12	(9.6%) 42	(35.2%) 154	(46.6%) 204	(5.9%) 26	3.43	0.850	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV5.1						3.41	0.844	
DV5.2 จำนวนบุคลากรผู้เผยแผ่ที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม								
DV5.2.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร ที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด	(1.8%) 8	(9.1%) 40	(35.2%) 154	(43.8%) 192	(10.0%) 44	3.51	0.863	มาก
DV5.2.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติ การที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด	(2.5%) 11	(8.2%) 36	(32.4%) 142	(47.9%) 210	(8.9%) 39	3.53	0.863	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV5.2						3.53	0.863	
DV5.3 จำนวนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถทักษะและ วิธีการในการเผยแผ่								
DV5.3.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร ที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะและวิธีการในการเผยแผ่ ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด	(2.1%) 9	(9.8%) 43	(36.8%) 161	(40.4%) 177	(11.0%) 48	3.48	0.889	ปานกลาง
DV5.3.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติ การที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความ สามารถทักษะและวิธีการในการเผย แผ่ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด	(3.0%) 13	(7.5%) 33	(32.0%) 140	(50.2%) 220	(7.3%) 32	3.51	0.852	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV5.3						3.50	0.870	
DV5.4 รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแผ่								
DV5.4.1 การเผยแผ่พระพุทธ ศาสนาแบบดั้งเดิมของพระธรรมทูต บรรลุผลสำเร็จในระดับใด	(1.6%) 7	(9.1%) 40	(36.8%) 161	(45.7%) 200	(6.8%) 30	3.47	0.816	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
DV5.4.2 การใช้เทคโนโลยีสมัย ใหม่ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูตบรรลุผลสำเร็จอยู่ใน ระดับใด	(2.3%) 10	(8.7%) 38	(28.1%) 123	(47.5%) 208	(13.5%) 59	3.61	0.905	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV5.4						3.54	0.860	
DV5.5 จำนวนที่เพิ่มขึ้นขององค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนา								
DV5.5.1 วัดในเขตจังหวัดมีส่วน ร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระ ธรรมทูตให้บรรลุผลสำเร็จในระดับใด	(3.2%) 14	(5.5%) 24	(30.8%) 135	(51.4%) 225	(9.1%) 40	3.58	0.854	มาก
DV5.5.2 โรงเรียนในเขตจังหวัดมี ส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูตให้บรรลุผลสำเร็จใน ระดับใด	(4.1%) 18	(8.0%) 35	(34.7%) 152	(45.7%) 200	(7.5%) 33	3.45	0.898	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV5.5						3.52	0.876	
DV5.6 จำนวนองค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา								
DV5.6.1 องค์กรภาคเอกชนมี ส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูตให้บรรลุผลสำเร็จใน ระดับใด	(5.9%) 26	(15.1%) 66	(35.2%) 154	(34.9%) 153	(8.9%) 39	3.26	1.015	ปานกลาง
DV5.6.2 องค์กรภาครัฐมีส่วนร่วม เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูตให้บรรลุผลสำเร็จในระดับใด	(5.5%) 24	(14.2%) 62	(37.2%) 163	(37.2%) 163	(5.9%) 26	3.24	0.957	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV5.6						3.25	0.986	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.46	0.883	
DV6 เป้าหมาย								
DV6.1 เป้าหมายด้านการทำงาน								

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
DV6.1.1 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูตประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย การเผยแผ่ฯ ในระดับใด	(1.6%) 7	(8.0%) 35	(41.6%) 182	(42.5%) 186	(6.4%) 28	3.44	0.795	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV6.1						3.47	0.834	
DV6.2 เป้าหมายด้านองค์กร								
DV6.2.1 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต บรรลุวัตถุประสงค์ ตามเป้าหมาย ของสำนักงานพระพุทธศาสนา แห่งชาติ ในระดับใด	(1.6%) 7	(8.9%) 39	(39.5%) 173	(40.4%) 177	(9.6%) 42	3.47	0.847	ปานกลาง
DV6.2.2 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูตทำให้เกิดความสามัคคีตาม เป้าหมายของสำนักงานพระพุทธ ศาสนาแห่งชาติ ในระดับใด	(3.7%) 16	(6.4%) 28	(32.6%) 143	(47.7%) 209	(9.6%) 42	3.53	0.889	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV6.2						3.50	0.868	
DV6.3 เป้าหมายด้านสังคม								
DV6.3.1 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรม ทูต ส่งผลให้พุทธศาสนิกชนเกิดความ รับผิดชอบต่อสังคม ในระดับใด	(2.1%) 9	(6.8%) 30	(38.8%) 170	(43.8%) 192	(8.4%) 37	3.50	0.825	มาก
DV6.3.2 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต ส่งผลให้พุทธศาสนิกชนเกิดความ เท่าเทียมกันในสังคมระดับใด	(3.0%) 13	(8.2%) 36	(37.9%) 166	(43.6%) 191	(7.3%) 32	3.44	0.858	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ค่าเฉลี่ยข้อ DV6.3						3.47	0.841	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.48	0.847	
DV7 ด้านมรรควิธี								
DV7.1 เป้าหมาย								
DV7.1.1 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูตสู่เป้าหมายมีมรรควิธีที่ชัดเจนใน ระดับใด	(1.6%) 7	(10.3%) 45	(38.4%) 168	(43.6%) 191	(6.2%) 27	3.42	0.819	ปานกลาง
DV7.1.2 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูตสู่เป้าหมายมีมรรควิธีที่เหมาะสมใน ระดับใด	(2.1%) 9	(9.4%) 41	(40.6%) 178	(42.9%) 188	(5.0%) 22	3.39	0.808	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV7.1						3.41	0.813	
DV7.2 ความท้าทาย								
DV7.2.1 การบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต มีวิธีการที่ ท้าทาย จนทำให้พระธรรมทูตเกิด แรงจูงใจในการเผยแผ่ฯ ระดับใด	(3.4%) 15	(11.2%) 49	(36.3%) 159	(42.7%) 187	(6.4%) 28	3.37	0.891	ปานกลาง
DV7.2.2 การบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต มีวิธีการที่ ท้าทาย และกระตุ้นแรงเร้า ในระดับใด	(3.9%) 17	(6.6%) 29	(37.4%) 164	(44.5%) 195	(7.5%) 33	3.45	0.875	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV7.2						3.41	0.883	
DV7.3 เกิดผลดี								
DV7.3.1 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรม ทูต มีวิธีปฏิบัติที่เกิดผลดี ในระดับใด	(2.1%) 9	(8.7%) 38	(39.5%) 173	(40.9%) 179	(8.9%) 39	3.46	0.851	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
DV7.3.2 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต มีวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดผลดี ใน ระดับใด	(3.0%) 13	(4.8%) 21	(37.9%) 166	(46.3%) 203	(8.0%) 35	3.52	0.828	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV7.3						3.49	0.839	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.44	0.845	
DV8 ด้านผลงาน								
DV8.1 ความสำเร็จตามเป้าหมาย								
DV8.1.1 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายด้าน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ในระดับใด	(3.2%) 14	(9.4%) 41	(41.1%) 180	(38.1%) 167	(8.2%) 36	3.39	0.885	ปานกลาง
DV8.1.2 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายด้าน การพัฒนาคุณธรรมของประชาชน ใน ระดับใด	(2.1%) 9	(9.6%) 42	(34.5%) 151	(45.0%) 197	(8.9%) 39	3.49	0.863	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV8.1						3.44	0.874	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.44	0.874	
DV9 ด้านบริบท								
DV9.1 ด้านความเป็นผู้นำ								
DV9.1.1 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต ทำให้เกิดการพัฒนาแนวคิดของ ประชาชน ระดับใด	(2.1%) 9	(6.6%) 29	(40.4%) 177	(41.6%) 182	(9.3%) 41	3.50	0.839	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
DV9.1.2 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต ทำให้เกิดการสร้างจิตสำนึกของ ประชาชน ระดับใด	(3.0%) 13	(8.4%) 37	(34.7%) 152	(44.1%) 193	(9.8%) 43	3.49	0.892	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยข้อ DV9.1						3.45	0.865	
DV9.2 ด้านวัฒนธรรมสังคม								
DV9.2.1 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต ทำให้เกิดค่านิยมทางสังคมที่เป็น ประโยชน์ ในระดับใด	(2.3%) 10	(9.4%) 41	(39.3%) 172	(41.6%) 182	(7.5%) 33	3.43	0.855	ปานกลาง
DV9.2.2 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต ทำให้เกิดความเชื่อทางสังคมที่เป็น ประโยชน์ ในระดับใด	(2.7%) 12	(8.4%) 37	(32.0%) 140	(47.5%) 208	(9.4%) 41	3.52	0.879	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV9.2						3.48	0.867	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.47	0.866	
DV10 ด้านความสามารถ								
DV10.1 วุฒิภาวะ								
DV10.1.1 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้พระ ธรรมทูตมีความสามารถในการควบคุม ตนเอง ระดับใด	(2.5%) 11	(7.3%) 32	(35.2%) 154	(46.8%) 205	(8.2%) 36	3.51	0.844	มาก
DV10.1.2 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้พระ ธรรมทูตเกิดความสามารถและพร้อมที่ จะแสดงน้ำใจต่อคนอื่น ในระดับใด	(1.4%) 6	(5.5%) 24	(32.2%) 141	(47.0%) 206	(13.9%) 61	3.67	0.833	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV10.1						3.59	0.838	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
DV10.2 ความรับผิดชอบต่อสังคม								
DV10.2.1 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้พระ ธรรมทูตเกิดความรู้สึกรู้ผิดชอบชั่วดี ในระดับใด	(1.8%) 8	(7.8%) 34	(32.6%) 143	(44.5%) 195	(13.2%) 58	3.60	0.879	มาก
DV10.2.2 การบริหารจัดการการ เผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้พระ ธรรมทูตเกิดความเคารพสิทธิบุคคล อื่น ในระดับใด	(1.4%) 6	(7.5%) 33	(27.6%) 121	(50.9%) 223	(12.6%) 55	3.66	0.843	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV10.2						3.63	0.861	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.61	0.849	
DV11 ด้านการกระตุ้นแรงจูงใจ								
DV11.1 ความรู้สึก								
DV11.1.1 ในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา พระธรรม ทูตกระตุ้นแรงจูงใจให้ตนเองเกิดความ พึงพอใจในการทำงานระดับใด	(1.4%) 6	(8.4%) 37	(33.3%) 146	(47.7%) 209	(9.1%) 40	3.55	0.826	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV11.1						3.55	0.826	
DV11.2 ความร่วมมือ								
DV11.2.1 ในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาจำนวน ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม ทำให้พระ ธรรมทูตเกิดแรงกระตุ้นแรงจูงใจ ในการ เผยแผ่ฯ ระดับใด	(2.1%) 9	(8.2%) 36	(30.6%) 134	(48.2%) 211	(11.0%) 48	3.58	0.867	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับการบริหารจัดการ					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
DV11.2.2 ในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาการได้รับ การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์จากประชา ชน ทำให้พระธรรมทูตเกิดแรงกระตุ้น เร่งเร้า ในการเผยแผ่ฯ ระดับใด	(2.3%) 10	(8.4%) 37	(34.5%) 151	(40.4%) 177	(14.4%) 63	3.56	0.917	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ DV11.2						3.57	0.892	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.56	0.859	
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดของ DV						3.48	0.867	

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (3.48) สามารถสรุปได้ดังนี้

1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า นโยบาย^{DV1} อันเป็นนโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ^{DV1.1} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาด้วยค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก (3.53)

2) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า ยุทธศาสตร์^{DV2} ในการอุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV2.1} เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่ฯ^{DV2.2} จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย^{DV2.3} และสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่ฯ^{DV2.4} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาด้วยค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง (3.49) โดยยุทธศาสตร์^{DV2} ด้านที่มีค่าคะแนนรวมสูงสุด คือ จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย^{DV2.3} มีค่าเฉลี่ยระดับมาก (5.56)

3) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า การวางแผน^{DV3} ทั้งการวิเคราะห์ปัญหา^{DV3.1} กำหนดวัตถุประสงค์^{DV3.2} กำหนดกลยุทธ์^{DV3.3} กำหนดแผนดำเนินงาน^{DV3.4} และการประเมินแผน^{DV3.5} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาด้วยค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง (3.39) โดยการวางแผน^{DV3} ด้านที่มีค่าคะแนนรวมสูงสุด คือ กำหนดวัตถุประสงค์^{DV3.2} มีค่าเฉลี่ยระดับมาก (3.53)

4) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า แผนงาน/โครงการ^{DV4} ทั้งแผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่ฯ^{DV4.1} แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.2} แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่ฯ^{DV4.3} และแผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน^{DV4.4} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการ

การเผยแพร่พระพุทธศาสนาด้วยค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง (3.42) โดยแผนงาน/โครงการ^{DV4} ด้านที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน^{DV4.4} มีค่าเฉลี่ยระดับมาก (3.52)

5) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า การติดตามประเมินผล^{DV5} ทั้งจำนวนบุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์^{DV5.1} จำนวนบุคลากรผู้เผยแพร่ที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม^{DV5.2} จำนวนบุคลากรผู้เผยแพร่ที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะและวิธีการในการเผยแพร่^{DV5.3} รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแพร่^{DV5.4} จำนวนที่เพิ่มขึ้นขององค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแพร่^{DV5.5} และจำนวนองค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่^{DV5.6} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาด้วยค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง (3.46) โดยการติดตามประเมินผล^{DV5} ด้านที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแพร่^{DV5.4} มีค่าเฉลี่ยระดับมาก (3.54)

6) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า เป้าหมาย^{DV6} ทั้งด้านการทำงาน^{DV6.1} ด้านองค์กร^{DV6.2} ด้านสังคม^{DV6.3} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาด้วยค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง (3.48) โดยเป้าหมาย^{DV6} ด้านที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ เป้าหมายด้านองค์กร^{DV6.2} มีค่าเฉลี่ยระดับมาก (3.50)

7) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า มรรควิธี^{DV7} ทั้งมุ่งเป้าหมาย^{DV7.1} ความท้าทาย^{DV7.2} เกิดผลดี^{DV7.3} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาด้วยค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง (3.44) โดยมรรควิธี^{DV7} ด้านที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ เกิดผลดี^{DV7.3} มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง (3.49)

8) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า ผลงาน^{DV8} ความสำเร็จตามเป้าหมาย^{DV8.1} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาด้วยค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง (3.44)

9) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า บริบท^{DV9} ทั้งด้านความเป็นผู้นำ^{DV9.1} และด้านวัฒนธรรมสังคม^{DV9.2} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาด้วยค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง (3.47) โดยบริบท^{DV9} ด้านที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ด้านวัฒนธรรมสังคม^{DV9.2} มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง (3.48)

10) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า ความสามารถ^{DV10} ทั้งการมีวุฒิภาวะ^{DV10.1} และความรับผิดชอบต่อสังคม^{DV10.2} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาด้วยค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก (3.61) โดยความสามารถ^{DV10} ด้านที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ความสามารถรับผิดชอบต่อสังคม^{DV10.2} มีค่าเฉลี่ยระดับมาก (3.63)

11) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า การกระตุ้นเร่งเร้า^{DV11} ทั้งด้านความรู้สึก^{DV11.1} และความร่วมมือ^{DV11.2} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาด้วยค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก (3.56) โดยการกระตุ้นเร่งเร้า^{DV11} ด้านที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ การทำให้เกิดความร่วมมือ^{DV11.2} มีค่าเฉลี่ยระดับมาก (3.57)

ผลการศึกษา ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ พบว่า ความรู้ความสามารถ^{DV10} เป็นองค์ประกอบในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ที่มีค่าเฉลี่ยรวมสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก(3.61) รองลงมา คือ การกระตุ้นเร้า^{DV11} มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก(3.56) และการวางแผน^{DV3} มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง(3.39) โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) น้อยกว่า 1.25 ในทุกค่าเฉลี่ย หมายความว่า มีความเบี่ยงเบนน้อยมาก หรือ การตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ มีความแตกต่างกันน้อยมาก

จึงสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ มีระดับการบริหารภาพรวมในระดับปานกลาง สามารถจัดลำดับระดับการบริหารจัดการตามลำดับ จากระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้ดังนี้ ความสามารถ^{DV10} มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก (3.61) รองลงมาคือ การกระตุ้นเร้า^{DV11} มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก (3.56) นโยบาย^{DV1} มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก (3.53) เป้าหมาย^{DV6} มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง (3.48) บริบท^{DV9} มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง (3.47) การประเมินผล^{DV5} มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง (3.46) ยุทธศาสตร์^{DV2} มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง (3.44) มรรควิธี^{DV7} มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง (3.44) ผลงาน^{DV8} มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง (3.44) แผนงาน/โครงการ^{DV4} มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง (3.42) และการวางแผน^{DV3} มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง (3.39)

สำหรับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่มีต่อตัวแปรย่อย ความสามารถ ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ยรวมสูงสุด ในระดับมาก (3.61) นั้น เมื่อพิจารณารายชื่อ อันเป็นตัวชี้วัดของการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{DV} ตัวแปรย่อย ความรู้ความสามารถ^{DV10} ตัวชี้วัดที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับดังนี้ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้พระธรรมทูตเกิดความสามารถและพร้อมที่จะแสดงน้ำใจต่อคนอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.67 รองลงมาคือ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้พระธรรมทูตเกิดความเคารพสิทธิผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 3.66 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้พระธรรมทูตเกิดความรู้สึกลึกซึ้งอดทนอดกลั้น มีค่าเฉลี่ย 3.60 และ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้พระธรรมทูตมีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.51

4.3 ตอนที่ 3 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

ตารางที่ 4.9 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจาก บุคลิกภาพในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
IV1 ด้านบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ของพระธรรมทูต								
IV1.1 บุคลิกภาพเฉพาะตัวตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์								
IV1.1.1 ความมีขันติธรรมมีผล ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ใน ระดับใด	(1.6%) 7	(5.3%) 23	(27.2%) 119	(51.1%) 224	(14.8%) 65	3.72	0.836	มาก
IV1.1.2 การไม่ตีฉิณินินทาผู้อื่นมี ผลต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	(1.8%) 8	(5.3%) 23	(29.9%) 131	(52.1%) 228	(11.0%) 48	3.65	0.814	มาก
IV1.1.3 การไม่กระทบกระทั่ง ผู้อื่นมีผลต่อความสำเร็จในการ บริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด	(2.3%) 10	(6.6%) 29	(31.3%) 137	(45.2%) 198	(14.6%) 64	3.63	0.892	มาก
IV1.1.4 การมีสมณสัญญาามีผล ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ใน ระดับใด	(1.6%) 7	(6.2%) 27	(30.4%) 133	(48.4%) 212	(13.5%) 59	3.66	0.845	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ IV1.1						3.67	0.846	
IV1.2 บุคลิกภาพด้านคุณธรรมตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์								

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจาก บุคลิกภาพในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
IV1.2.1 การไม่ทำบาปทั้งปวงมี ผลต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	(1.8%) 8	(4.3%) 19	(29.5%) 129	(47.9%) 210	(16.4%) 72	3.73	0.851	มาก
IV1.2.2 การทำกุศลให้ถึงพร้อมมี ผลต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	(1.4%) 6	(5.9%) 26	(26.9%) 118	(46.8%) 205	(18.9%) 83	3.76	0.874	มาก
IV1.2.3 การทำจิตของตนให้ผ่อง แผ้วมีผลต่อความสำเร็จในการ บริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด	(0.9%) 4	(5.0%) 22	(30.8%) 135	(45.0%) 197	(18.3%) 80	3.75	0.843	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ IV1.2						3.75	0.856	
IV1.3 บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติตามแนวทางโอวาทปาฏิโมกข์								
IV1.3.1 การไม่ตำหนิตายผู้อื่น มีผลต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	(0.7%) 3	(5.3%) 23	(35.4%) 155	(50.0%) 219	(8.7%) 38	3.61	0.748	มาก
IV1.3.2 การไม่เบียดเบียนใครมี ผลต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	(0.9%) 4	(3.7%) 16	(27.2%) 119	(54.6%) 239	(13.7%) 60	3.76	0.764	มาก
IV1.3.3 การสำรวมระวังมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(5.7%) 25	(27.4%) 120	(46.6%) 204	(19.6%) 86	3.79	0.847	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจาก บุคลิกภาพในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
IV1.3.4 การไม่เห็นแก่ปากแก่อ ท้องมีผลต่อความสำเร็จในการ บริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด	(1.1%) 5	(5.0%) 22	(30.4%) 133	(46.3%) 203	(17.1%) 75	3.73	0.842	มีผลผลิต มาก
IV1.3.5 ความยินดีพอใจ ณ สถานที่ส่งสงฆ์มีผลต่อความสำเร็จ ในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	(0.9%) 4	(6.2%) 27	(27.4%) 120	(48.4%) 212	(17.1%) 75	3.75	0.843	มาก
IV1.3.6 ความขยันหมั่นเพียรใน การเจริญสมาธิภาวนามีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(6.4%) 28	(24.4%) 107	(47.0%) 206	(21.5%) 94	3.82	0.864	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ IV1.3						3.74	0.818	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.72	0.840	
IV2 ด้านบุคลิกภาพพื้นฐานของพระธรรมทูต								
IV2.1 บุคลิกภาพสัปบุริสธรรม								
IV2.1.1 การรู้หลักและเหตุมีผล ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ใน ระดับใด	(0.7%) 3	(4.3%) 19	(32.0%) 140	(44.5%) 195	(18.5%) 81	3.76	0.826	มาก
IV2.1.2 การรู้ความมุ่งหมายและ รู้จักผลมีผลต่อความสำเร็จในการ บริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด	(0.9%) 4	(3.2%) 14	(29.0%) 127	(51.4%) 225	(15.5%) 68	3.77	0.778	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจาก บุคลิกภาพในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
IV2.1.3 การรู้จักตนเองมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(5.3%) 23	(25.8%) 113	(48.4%) 212	(19.9%) 87	3.82	0.834	มาก
IV2.1.4 การรู้จักประมาณมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.9%) 4	(3.2%) 14	(29.7%) 130	(48.2%) 211	(18.0%) 79	3.79	0.803	มาก
IV2.1.5 การรู้จักกาลมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.9%) 4	(4.8%) 21	(31.5%) 138	(45.4%) 199	(17.4%) 76	3.74	0.833	มาก
IV2.1.6 การรู้จักชุมชนมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(5.7%) 25	(26.5%) 116	(44.5%) 195	(22.6%) 99	3.83	0.867	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ IV2.1						3.79	0.823	
IV2.2 บุคลิกภาพกัลยาณมิตร								
IV2.2.1 ความเป็นผู้นำรักมีผล ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ใน ระดับใด	(1.4%) 6	(7.1%) 31	(30.4%) 133	(47.0%) 206	(14.2%) 62	3.66	0.857	มาก
IV2.2.2 ความเป็นผู้นำเคารพมี ผลต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	(0.9%) 4	(6.2%) 27	(23.1%) 101	(48.2%) 211	(21.7%) 95	3.84	0.867	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจาก บุคลิกภาพในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
IV2.2.3 ความเป็นผู้นำที่ย่อมมี ผลต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	(1.1%) 5	(5.0%) 22	(32.0%) 140	(44.3%) 194	(17.6%) 77	3.72	0.850	มาก
IV2.2.4 ความเป็นผู้มีเหตุผลมีผล ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ใน ระดับใด	(0.7%) 3	(5.9%) 26	(24.7%) 108	(46.6%) 204	(22.1%) 97	3.84	0.861	มาก
IV2.2.5 ความเป็นผู้ทนต่อคำ วิพากษ์วิจารณ์มีผลต่อความสำเร็จใน การบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด	(0.9%) 4	(5.5%) 24	(27.6%) 121	(47.3%) 207	(18.7%) 82	3.77	0.846	มาก
IV2.2.6 ความเป็นผู้รู้แจ้งแจ่มแจ้งมี ผลต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	(1.6%) 7	(3.4%) 15	(27.4%) 120	(45.2%) 198	(22.4%) 98	3.83	0.867	มาก
IV2.2.7 การไม่เป็นผู้แนะนำไป ในทางเสียหายมีผลต่อความสำเร็จใน การบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด	(1.1%) 5	(4.3%) 19	(28.8%) 126	(45.4%) 199	(20.3%) 89	3.79	0.852	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ IV2.2						3.78	0.857	
IV2.3 บุคลิกภาพพรหมวิหาร								
IV2.3.1 ความปรารถนาดีมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.9%) 4	(5.7%) 25	(30.4%) 133	(45.2%) 198	(17.8%) 78	3.73	0.850	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจาก บุคลิกภาพในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
IV2.3.2 ความสงสารมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(7.1%) 31	(32.2%) 141	(41.1%) 180	(18.9%) 83	3.71	0.878	มาก
IV2.3.3 ความพลอยยินดีมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.9%) 4	(5.3%) 23	(30.6%) 134	(43.4%) 190	(19.9%) 87	3.76	0.861	มาก
IV2.3.4 ความมีใจเป็นกลางมีผล ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ใน ระดับใด	(1.1%) 5	(6.2%) 27	(27.6%) 121	(49.5%) 217	(15.5%) 68	3.72	0.840	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ IV2.3						3.73	0.857	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.77	0.845	
IV3 ด้านบุคลิกภาพจำเพาะของพระธรรมทูต								
IV3.1 บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ								
IV3.1.1 การรู้จักฟังมีผลต่อความ สำเร็จในการบริหารจัดการการเผย แผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	(0.7%) 3	(5.7%) 25	(26.7%) 117	(48.9%) 214	(18.0%) 79	3.78	0.831	มาก
IV3.1.2 ความสามารถพูดให้คน อื่นฟังได้มีผลต่อความสำเร็จในการ บริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด	(1.4%) 6	(5.5%) 24	(27.6%) 121	(46.6%) 204	(18.9%) 83	3.76	0.868	มาก
IV3.1.3 ความใฝ่ศึกษามีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(5.0%) 22	(26.0%) 114	(45.4%) 199	(22.8%) 100	3.85	0.854	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจาก บุคลิกภาพในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
IV3.1.4 ความทรงจำดีมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(3.7%) 16	(31.7%) 139	(43.8%) 192	(20.1%) 88	3.79	0.827	มาก
IV3.1.5 ความเป็นผู้รู้มีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(5.0%) 22	(28.8%) 126	(44.1%) 193	(21.5%) 94	3.81	0.854	มาก
IV3.1.6 ความสามารถพูดให้คน อื่นเข้าใจมีผลต่อความสำเร็จในการ บริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด	(0.7%) 3	(3.7%) 16	(25.8%) 113	(45.9%) 201	(24.0%) 105	3.89	0.833	มาก
IV3.1.7 ความฉลาดให้สิ่งที่เป็น ประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์มีผล ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ใน ระดับใด	(0.7%) 3	(5.0%) 22	(29.2%) 128	(43.4%) 190	(21.7%) 95	3.80	0.857	มีผลผลิต มาก
IV3.1.8 การไม่ก่อการทะเลาะ วิวาทมีผลต่อความสำเร็จในการ บริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของ พระธรรมทูต ในระดับใด	(0.7%) 3	(4.6%) 20	(27.9%) 122	(45.9%) 201	(21.0%) 92	3.82	0.838	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ IV3.1						3.81	0.845	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.81	0.845	

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจาก บุคลิกภาพในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
IV4 ด้านบุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย								
IV4.1 บุคลิกภาพสำคัญการเผยแผ่พระพุทธศาสนา								
IV4.1.1 ความมั่นใจในคุณค่า ความดีงามของพระพุทธศาสนามีผล ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ในระดับใด	(0.7%) 3	(4.1%) 18	(30.8%) 135	(40.4%) 177	(24.0%) 105	3.83	0.864	มาก
IV4.1.2 ความเข้าใจปัญหาและ ความต้องการของท้องถิ่นมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(1.1%) 5	(2.5%) 11	(27.2%) 119	(49.1%) 215	(20.1%) 88	3.84	0.808	มาก
IV4.1.3 การมีวิธีการสื่อสารที่ เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัยมีผล ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ใน ระดับใด	(0.7%) 3	(4.3%) 19	(28.1%) 123	(47.7%) 209	(19.2%) 84	3.80	0.819	มาก
IV4.1.4 ความมุ่งมั่นแน่วแน่ต่อ พุทธอุดมการณ์มีผลต่อความสำเร็จ ในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	(1.6%) 7	(4.3%) 19	(26.7%) 117	(48.6%) 213	(18.7%) 82	3.79	0.853	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ IV4.1						3.82	0.836	
IV4.2 บุคลิกภาพภายใน								
IV4.2.1 ความเชื่อมั่นในตัวเองมี ผลต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	(0.9%) 4	(2.7%) 12	(31.5%) 138	(45.7%) 200	(19.2%) 84	3.79	0.811	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจาก บุคลิกภาพในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
IV4.2.2 การควบคุมตนเองมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ในระดับใด	(0.7%) 3	(5.0%) 22	(28.8%) 126	(47.5%) 208	(18.0%) 79	3.77	0.825	มาก
IV4.2.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(5.5%) 24	(23.1%) 101	(54.6%) 239	(16.2%) 71	3.80	0.797	มาก
IV4.2.4 ความรับผิดชอบมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(4.3%) 19	(25.6%) 112	(43.8%) 192	(25.6%) 112	3.89	0.858	มาก
IV4.2.5 ความซื่อสัตย์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(5.3%) 23	(26.0%) 114	(43.4%) 190	(24.7%) 108	3.86	0.872	มาก
IV4.2.6 ความเสียสละมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(4.3%) 19	(24.0%) 105	(45.2%) 198	(25.8%) 113	3.91	0.852	มาก
IV4.2.7 ความมีวินัยมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(4.6%) 20	(25.6%) 112	(44.7%) 196	(24.4%) 107	3.88	0.855	มาก
IV4.2.8 ความสุภาพมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(5.5%) 24	(30.1%) 132	(42.2%) 185	(21.5%) 94	3.78	0.867	มาก
IV4.2.9 ความแนบเนียนมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(7.3%) 32	(25.8%) 113	(47.3%) 207	(18.9%) 83	3.76	0.865	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจาก บุคลิกภาพในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา					\bar{x}	S.D	ความหมาย
	น้อย มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ค่าเฉลี่ยข้อ IV.4.2						3.83	0.844	
IV.4.3 บุคลิกภาพภายนอก								
IV4.3.1 ความสะอาดมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.9%) 4	(4.3%) 19	(30.1%) 132	(41.3%) 181	(23.3%) 102	3.82	0.871	มาก
IV4.3.2 กิริยาท่าทางมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(3.4%) 15	(24.4%) 107	(42.0%) 184	(29.5%) 129	3.96	0.859	มาก
IV4.3.3 การใช้น้ำเสียงมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(1.4%) 6	(5.3%) 23	(22.1%) 97	(42.0%) 184	(29.2%) 128	3.92	0.918	มาก
IV4.3.4 การแต่งกายมีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการการ เผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	(0.7%) 3	(4.8%) 21	(23.1%) 101	(42.7%) 187	(28.8%) 126	3.94	0.877	มาก
ค่าเฉลี่ยข้อ IV.4.3						3.91	0.881	
ค่าเฉลี่ยรวม						3.85	0.853	
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดของ IV						3.79	0.845	

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษา ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.79) สามารถสรุปได้ดังนี้

1) ผู้ตอบแบบสอบถามสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ของพระ ธรรมทูต^{IV1} ประกอบด้วย บุคลิกภาพเฉพาะตัวตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1.1} บุคลิกภาพด้านคุณธรรมตาม แนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1.2} และบุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1.3} พระธรรม ทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้วยค่าเฉลี่ยรวมระดับมาก (3.72) โดย บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมสูงสุด คือ ด้านคุณธรรมตามโอวาท

ปาฏิโมกข์^{IV1.2} มีค่าเฉลี่ยระดับมาก (3.75)

2) ผู้ตอบแบบสอบถามสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า บุคลิกภาพพื้นฐานของพระธรรมทูต^{IV2} ประกอบด้วย บุคลิกภาพสัปบุริสธรรม^{IV2.1} บุคลิกภาพกัลยาณมิตร^{IV2.2} และ บุคลิกภาพพรหมวิหาร^{IV2.3} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้วยค่าเฉลี่ยรวมระดับมาก (3.77) โดยบุคลิกภาพพื้นฐานของพระธรรมทูต^{IV2} ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมสูงสุด คือ บุคลิกภาพสัปบุริสธรรม^{IV2.1} มีค่าเฉลี่ยระดับมาก (3.79)

3) ผู้ตอบแบบสอบถามสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า บุคลิกภาพจำเพาะของพระธรรมทูต^{IV3} คือ บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้วยค่าเฉลี่ยรวมระดับมาก (3.81)

4) ผู้ตอบแบบสอบถามสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย^{IV4} ประกอบด้วย บุคลิกภาพสำคัญการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{IV4.1} บุคลิกภาพภายใน^{IV4.2} และ บุคลิกภาพภายนอก^{IV4.3} พระธรรมทูตบรรลุผลในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้วยค่าเฉลี่ยรวมระดับมาก (3.85) โดยบุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย^{IV4} ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมสูงสุด คือ บุคลิกภาพภายนอก^{IV4.3} มีค่าเฉลี่ยระดับมาก (3.91)

ผลการศึกษา ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ พบว่า บุคลิกภาพร่วมสมัย เป็นองค์ประกอบในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ที่มีค่าเฉลี่ยรวมสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก (3.85) รองลงมาคือ บุคลิกภาพจำเพาะ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก (3.81) และ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก (3.72) โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) น้อยกว่า 1.25 ในทุกค่าเฉลี่ย หมายความว่า มีความเบี่ยงเบนน้อยมาก หรือ การตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ มีความแตกต่างกันน้อยมาก

จึงสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ มีระดับความสำเร็จในระดับมาก สามารถจัดลำดับ ตามลำดับจากระดับค่าเฉลี่ยสูงสุดได้ดังนี้ บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย^{IV4} มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก (3.85) รองลงมา คือ บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก (3.81) บุคลิกภาพพื้นฐานของพระธรรมทูต^{IV2} มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก (3.77) และบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ของพระธรรมทูต^{IV1} มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก (3.72)

สำหรับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่มีต่อตัวแปรย่อย บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย^{IV4} ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ยรวมสูงสุดในระดับมาก (3.85) นั้น เมื่อพิจารณารายชื่อ อันเป็นตัวชี้วัด

ของความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} ตัวแปรย่อย บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย^{IV4} ตัวชี้วัดที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับ ดังนี้ กิริยาท่าทาง มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.92 รองลงมา การแต่งกาย มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.94 การใช้น้ำเสียง มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.92 ความเสียสละ มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.91 ความรับผิดชอบ มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.89 ความมีวินัย มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย ระดับ 3.88 ความซื่อสัตย์ มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.86 ความเข้าใจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.84 ความมั่นใจในคุณค่าความดีงามของพระพุทธศาสนา มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.83 ความสะอาด มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.82 การมีวิธีสื่อสารที่เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัย มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.80 ความคิดสร้างสรรค์ มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.80 ความมุ่งมั่นแน่วแน่ต่อพุทธอุดมการณ์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.79 ความเชื่อมั่นในตัวเอง มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.79 ความสุภาพ มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.78 การควบคุมตนเอง มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.77 และความแนบเนียน มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ มีค่าเฉลี่ย 3.76

4.4 ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 3 ที่กำหนดไว้ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตต์ กับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ต้องทำการทดสอบสมมติฐานที่ 1-11 เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรตามกับตัวแปรต้น ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical Correlation Analysis) ตามกรอบแนวคิดในการศึกษา การบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ซึ่งเป็นตัวแปรตาม และบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ซึ่งเป็นตัวแปรต้น โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ตั้งแต่สมมติฐานที่ 1 ไปจนถึงสมมติฐานรวม ดังต่อไปนี้

4.4.1 สมมติฐานที่ 1 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ได้แก่ บุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพ

จำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านนโยบาย^{DV1} คือ นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ^{DV1.1} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.10 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับนโยบาย

	ชุดที่ 1
Variate number	0.70
Canonical correlation	0.70
Eigenvalue	0.49
Wilk' lambda	0.29
F-Value (chi square)	3.62
Significance (PL)	0.00
Variance extracted (%) ความแปรปรวนที่สกัดได้ IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต	34.47
DV1 นโยบาย	34.69
Redundancy (%) ความทับซ้อน IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต	70.17
DV1 นโยบาย	17.04

จากตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} กับ การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV} ด้านนโยบาย^{DV1} มีค่าสถิติ 1 ชุด พิจารณานัยสำคัญ (Significance) ที่มีค่า Sig(P>0.01) พบว่ามีนัยสำคัญระดับ 0.00 มีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลระดับปานกลางที่ 0.70 ในขณะที่ค่าความทับซ้อน (Redundancy) ที่มีค่าสูงกว่า 1.50 สำหรับ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} มีค่า 70.17 และค่าความทับซ้อนของนโยบาย^{DV1} มีค่า 17.04 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในทางบวก พิจารณาค่า Eigenvalue มีค่า 0.49 แสดงว่าตัวแปรคาโนนิคอล กลุ่มตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิคอลกลุ่มตัวแปรตาม นโยบาย^{DV1} ได้ร้อยละ 49

พิจารณาความแปรปรวนที่สกัดได้ ของตัวแปรคาโนนิคอล พบว่า ตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น ได้ร้อยละ 34.47 สำหรับคาโนนิคอลกลุ่มตัวแปรตาม นโยบาย^{DV1} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ได้ร้อยละ 34.69

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐาน พบว่า ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับ นโยบาย^{DV1} ในระดับปานกลาง สำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ปรากฏตามค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง ในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Canonical Correlation Analysis) แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมทูต กับ นโยบาย

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต		
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	0.11	0.70
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	0.43	0.84
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	0.76	0.96
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	0.54	0.85
ตัวแปรตาม : DV1 นโยบาย		
DV1.1 นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	0.25	0.73

ตารางที่ 4.11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยตามตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรย่อยของตัวแปรตามนโยบาย^{DV1} มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.76) อยู่ในระดับสูง บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.54) ระดับปานกลาง บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.43) ระดับต่ำ และบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.11) อยู่ในระดับต่ำมาก

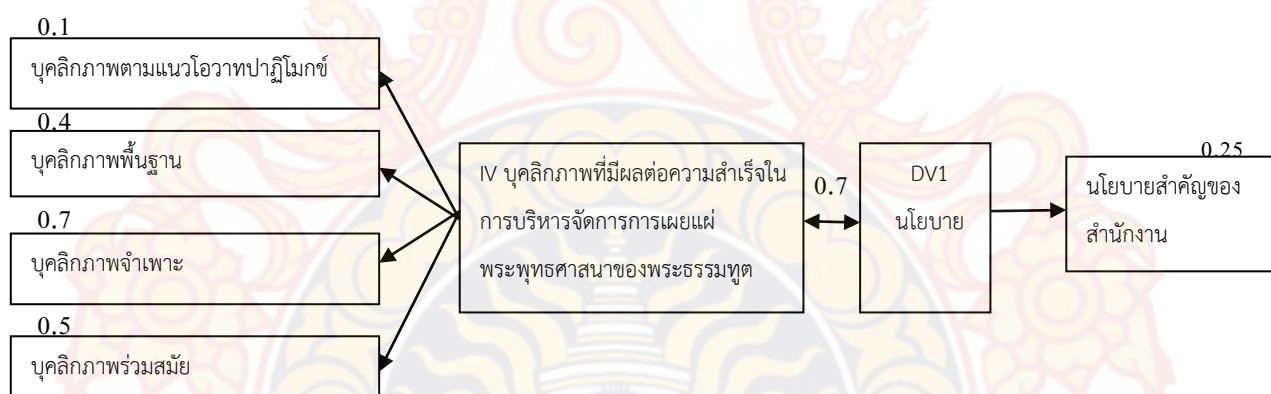
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคอล มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.96) อยู่ในระดับสูงมาก บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.85) และบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.84) อยู่ในระดับสูง และบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.11) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยของตัวแปรตาม คือ นโยบาย^{DV1} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้น โดยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล มีค่าดังนี้ นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ^{DV1.1} (0.25) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม คือ นโยบาย^{DV1} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรตาม โดย นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ^{DV1.1} (0.73) อยู่ในระดับสูง

ดังนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับ นโยบาย^{DV1} มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล 0.70 โดย ตัวแปรเริ่มต้นของบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} คือ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} และ บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม คือ นโยบาย^{DV1} ทั้งในระดับสูงมาก สูง และต่ำมาก รายละเอียดตามตารางที่ 4.11

ตัวแบบที่ 4.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ นโยบาย

สรุปผลการศึกษา พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 1 เป็นจริง คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับนโยบาย^{DV1} ในระดับปานกลาง โดยความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้นกับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบคะแนนมาตรฐาน มีทั้งในระดับสูง ปานกลาง และต่ำมาก ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นกับตัวแปรต้นและตัวแปรตาม อยู่ในระดับสูงมาก คือ บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} ระดับสูง คือ บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} และบุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} โดยบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} อยู่ในระดับปานกลาง

4.4.2 สมมติฐานที่ 2 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในด้านบุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3}

บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านยุทธศาสตร์^{DV2} อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV2.1} ความสามารถในการเผยแผ่^{DV2.2} จัดกิจกรรมเผยแผ่หลักพระพุทธ^{DV2.3} สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่^{DV2.4} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.12 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับยุทธศาสตร์

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4
Variate number				
Canonical correlation	0.72	0.53	0.48	0.41
Eigenvalue	0.51	0.28	0.23	0.17
Wilk' lambda	0.19	0.40	0.55	0.72
F-Value (chi square)	2.73	1.86	1.59	1.33
Significance (PL)	0.00	0.00	0.00	0.02
Variance extracted (%) ความแปรปรวนที่สกัดได้ IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	35.46	2.55	1.64	1.13
DV2 ยุทธศาสตร์	36.46	1.50	1.14	1.10
Redundancy (%) ความทับซ้อน IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	69.32	9.00	7.10	6.60
DV2 ยุทธศาสตร์	18.64	19.07	19.33	19.52

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} กับ ยุทธศาสตร์^{DV2} โดยค่าสถิติทั้ง 4 ชุด อิสระต่อกัน เมื่อพิจารณานัยสำคัญที่มีค่า Sig(P>0.01) พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 3 ชุด คือ ชุดที่ 1-3 จึงตัดชุดที่ 4 ออก เหลือเพียงชุดที่ 1-3 ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล 0.72 (ระดับสูง) 0.53 (ระดับปานกลาง) และ 0.48 (ระดับต่ำ) ตามลำดับ มีค่าการทับซ้อนที่ค่าสูงกว่าร้อยละ 1.5 โดยมีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล 0.80, 0.59 และ 0.56 ตามลำดับ ชุดที่ 1 อยู่ในระดับสูง และชุดที่ 2-3 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าทับซ้อนที่มีค่าสูงกว่า 1.50 สำหรับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} มีค่า 69.32, 9.00, 7.10 ตามลำดับ และค่าการทับซ้อนของยุทธศาสตร์^{DV2} มีค่า 18.64, 19.07 และ 19.33 ตามลำดับ

แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลทั้ง 3 ชุด กลุ่มตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์ กับกลุ่มตัวแปรตามในทางบวก เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Eigenvalue ชุดที่ 1-3 มีค่า 0.51, 0.28 และ 0.23 ตามลำดับ บ่งชี้ว่า ตัวแปรคาโนนิคอล กลุ่มตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิคอล กลุ่มตัวแปรตามในด้านยุทธศาสตร์^{DV2} ได้ร้อยละ 51, ร้อยละ 28 และร้อยละ 23 ตามลำดับ

พิจารณาค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ของตัวแปรคาโนนิคอล แต่ละชุด พบว่า ตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้นแต่ละตัวได้ร้อยละ 35.46, ร้อยละ 2.55 และร้อยละ 1.64 ตามลำดับ สำหรับคาโนนิคอลกลุ่มตัวแปรตามยุทธศาสตร์^{DV2} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามแต่ละตัวได้ร้อยละ 36.46, ร้อยละ 1.50 และ ร้อยละ 1.14 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาชุดความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามชุดที่ 1-3 ตามสมมติฐาน พบว่า ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์^{DV2} ในระดับสูง 1 ชุด ระดับปานกลาง 1 ชุด และระดับต่ำ 1 ชุด สำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ปรากฏตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง ในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Canonical Correlation Analysis) แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธรศาสนาของพระธรรมทูต กับ ยุทธศาสตร์

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธรศาสนาของพระธรรมทูต		
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	0.06	0.73
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	0.28	0.84
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	0.49	0.90
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	0.27	0.86
ตัวแปรตาม : DV2 ยุทธศาสตร์		
DV2.1 อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธรศาสนา	0.08	0.70

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล	
	แบบคะแนน มาตรฐาน	แบบเชิง โครงสร้าง
DV2.2 ความสามารถในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา	0.20	0.71
DV2.3 การจัดกิจกรรมการเผยแพร่หลักพระพุทธศาสนา	0.24	0.68
DV2.4 การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน การเผยแพร่	0.05	0.68

ตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยตามตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรย่อยของตัวแปรตามยุทธศาสตร์^{DV2} มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.49) บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.28) บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.27) และบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.06) อยู่ในระดับต่ำ-ต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.90) บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.86) บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.84) และบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.73) อยู่ในระดับสูง

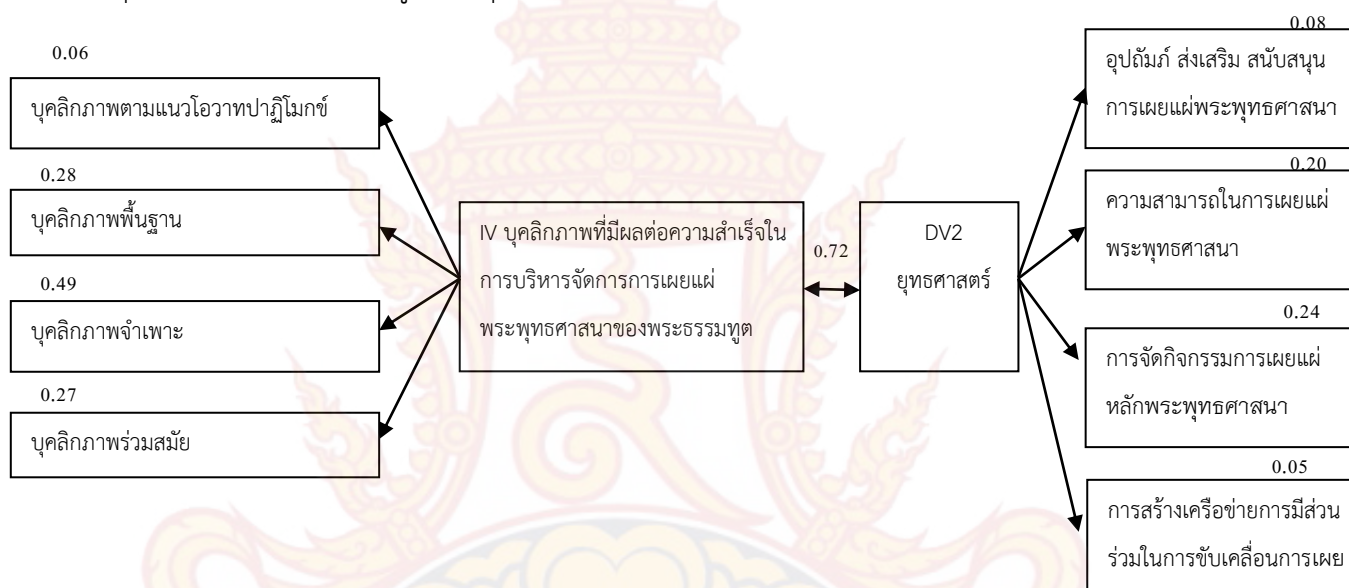
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยของตัวแปรตามยุทธศาสตร์^{DV2} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น โดยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล มีค่าตามลำดับดังนี้ การจัดกิจกรรมการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV2.3} (0.24) ความสามารถในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV2.2} (0.20) อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV2.1} (0.08) และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแพร่^{DV2.4} (0.05) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม คือ ยุทธศาสตร์^{DV2} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้น มีค่าตามลำดับดังนี้ ความสามารถในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV2.2} (0.71) อยู่ในระดับสูง อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV2.1} (0.72) การจัดกิจกรรมการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV2.3} (0.68) และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแพร่^{DV2.4} (0.68) อยู่ในระดับต่ำ

ดังนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับยุทธศาสตร์^{DV2} ทั้ง 3 ชุดมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง 1 ชุด ปานกลาง 1 ชุด และระดับต่ำ 1 ชุด โดยตัวแปรเริ่มต้นของบุคลิกภาพที่มีผลต่อ

ความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ทุกตัว ทั้ง บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพพร้อมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ทั้ง อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV2.1} ความสามารถในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV2.2} การจัดกิจกรรมการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV2.3} และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแพร่^{DV2.4} ในระดับต่ำมาก รายละเอียดตามตารางที่ 4.13

ตัวแบบที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ ยุทธศาสตร์

สรุปผลการศึกษา พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 2 เป็นจริง คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์^{DV2} ทั้งในระดับสูง ปานกลางและต่ำ ทั้ง 3 ชุด โดยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้นกับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ตามคะแนนแบบมาตรฐาน อยู่ในระดับต่ำ ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้างระหว่างตัวแปรเริ่มต้นกับตัวแปรต้นและตัวแปรตาม อยู่ในระดับสูงและระดับปานกลาง

4.4.3 สมมติฐานที่ 3 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพพร้อมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแพร่พระพุทธศาสนาในด้านการวางแผน^{DV3} การวิเคราะห์ปัญหา^{DV3.1} การกำหนดวัตถุประสงค์^{DV3.2} กำหนดกลยุทธ์^{DV3.3} กำหนดแผนการดำเนินงาน^{DV3.4} และการประเมินอนุมัติแผน^{DV3.5} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.14 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับการวางแผน

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5
Variate number					
Canonical correlation	0.78	0.68	0.61	0.52	0.50
Eigenvalue	0.61	0.46	0.37	0.27	0.25
Wilk' lambda	0.29	0.72	0.13	0.21	0.29
F-Value (chi square)	3.00	2.42	2.08	1.84	1.73
Significance (PL)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Variance extracted (%) ความแปรปรวนที่สกัดได้					
IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	29.12	2.40	2.07	1.71	1.52
DV3 การวางแผน	31.15	6.42	2.89	0.93	2.75
Redundancy (%) ความทับซ้อน					
IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	48.15	5.17	5.63	6.33	6.00
DV3 การวางแผน	18.84	21.82	22.88	23.13	23.82

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} กับการวางแผน^{DV3} โดยค่าสถิติทั้ง 5 ชุด มีความเป็นอิสระต่อกัน เมื่อพิจารณานัยสำคัญ มีค่า Sig(P>0.01) พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 ทั้ง 5 ชุด คือ ชุดที่ 1-5 มีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล 0.78, 0.68, 0.61, 0.52 และ 0.50 ตามลำดับ โดยชุดที่ 1 มีค่าความสัมพันธ์ระดับสูง ชุดที่ 2, 3 และ 4 ระดับปานกลาง และชุดที่ 5 ระดับต่ำ ค่าการทับซ้อน ที่มีค่าสูงกว่า 1.50 สำหรับตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} มีค่า 48.15, 5.17, 5.63, 6.33 และ 6.50 ตามลำดับ และค่าทับซ้อนตัวแปรตาม การวางแผน^{DV3} มีค่า 18.84, 21.82, 22.88, 23.13 และ 23.82 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ในทางบวก

พิจารณาว่า Eigenvalues ชุดที่ 1-5 มีค่า 0.61, 0.46, 0.37, 0.27 และ 0.25 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรคาโนนิกอล กลุ่มตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่

พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิคอล กลุ่มตัวแปรตาม การวางแผน^{DV3} แต่ละตัวได้ร้อยละ 61, ร้อยละ 46, ร้อยละ 37, ร้อยละ 27 และร้อยละ 25 ตามลำดับ

พิจารณาค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ของตัวแปรคาโนนิคอล พบว่า ตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น ได้ร้อยละ 29.12, ร้อยละ 2.40, ร้อยละ 2.07, ร้อยละ 1.71 และร้อยละ 1.52 ตามลำดับ สำหรับคาโนนิคอลกลุ่มตัวแปรตาม การวางแผน^{DV3} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามได้ร้อยละ 31.15, ร้อยละ 6.42, ร้อยละ 2.89, ร้อยละ 0.93 และ ร้อยละ 2.75 ตามลำดับ

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามชุดที่ 1-5 ตามสมมติฐาน พบว่า ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับการวางแผน^{DV3} โดยชุดที่ 1 อยู่ในระดับสูง ชุดที่ 2, 3 และ 4 อยู่ในระดับปานกลาง และชุดที่ 5 ระดับต่ำ สำหรับความสัมพันธ์ตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามปรากฏตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง ในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Canonical Correlation Analysis) แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ การวางแผน

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต		
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	0.18	0.63
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	0.06	0.27
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	0.26	0.80
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	0.17	0.80
ตัวแปรตาม : DV3 การวางแผน		
DV3.1 การวิเคราะห์ปัญหา	0.32	0.61
DV3.2 การกำหนดวัตถุประสงค์	0.02	0.56
DV3.3 การกำหนดกลยุทธ์	0.40	0.73

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล	
	แบบคะแนน มาตรฐาน	แบบเชิง โครงสร้าง
DV3.4 การกำหนดแผนการดำเนินงาน	0.02	0.52
DV3.5 การประเมินและอนุมัติแผน	0.17	0.51

ตารางที่ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยตามตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรย่อยของตัวแปรตามการวางแผน^{DV3} มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.26) บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.18) บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.17) และบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.06) ตามลำดับ อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.80) และบุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.80) อยู่ในระดับสูง บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.63) ระดับปานกลาง และบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.27) อยู่ในระดับต่ำมาก

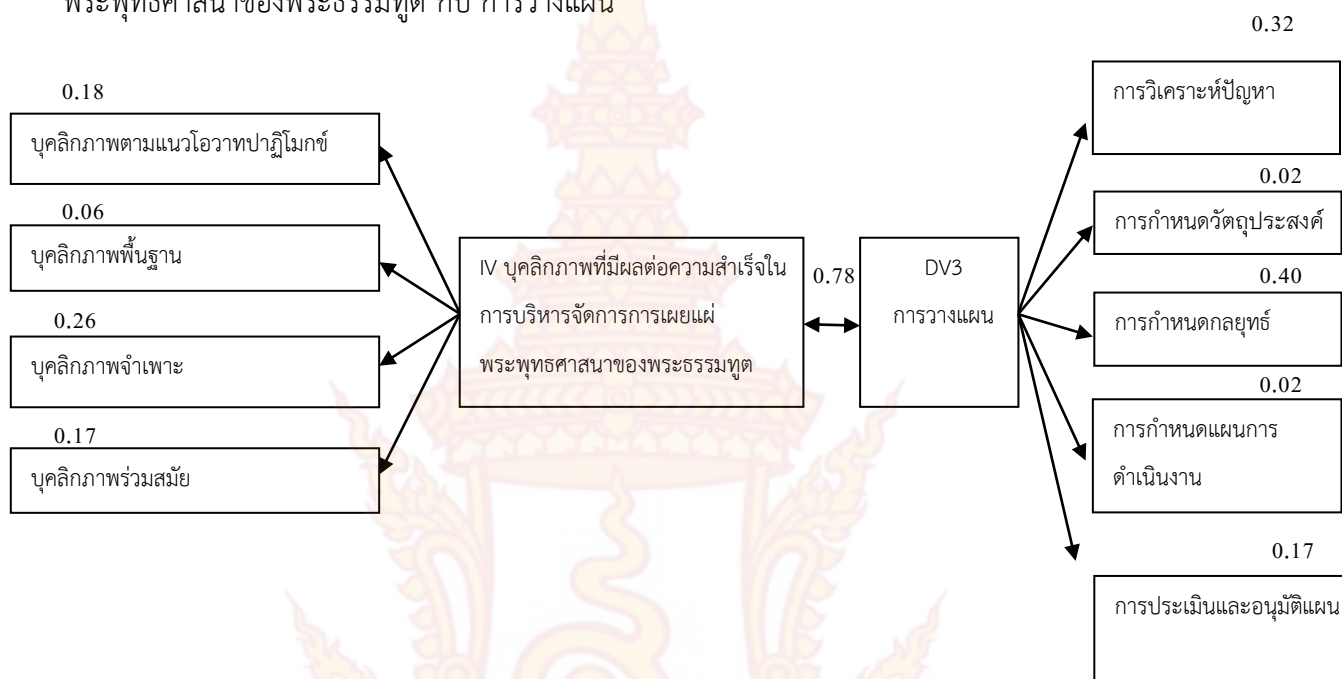
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยของตัวแปรตามการวางแผน^{DV3} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น โดยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล ตามลำดับดังนี้ การกำหนดกลยุทธ์^{DV3.3} (0.40) และการวิเคราะห์ปัญหา^{DV3.1} (0.32) อยู่ในระดับต่ำ การประเมินและอนุมัติแผน^{DV3.5} (0.17) การกำหนดวัตถุประสงค์^{DV3.2} (0.02) และการกำหนดแผนดำเนินงาน^{DV3.4} (0.02) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม คือ การวางแผน^{DV3} เป็นตัวแปรย่อย ที่ทำให้เกิดตัวแปรตาม โดยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล มีค่าตามลำดับดังนี้ การกำหนดกลยุทธ์^{DV3.3} (0.73) อยู่ในระดับสูง การวิเคราะห์ปัญหา^{DV3.1} (0.61) การกำหนดวัตถุประสงค์^{DV3.2} (0.56) การกำหนดแผนดำเนินงาน^{DV3.4} (0.52) และ การประเมินและอนุมัติแผน^{DV3.5} (0.51) ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้น จึงสรุปผลการวิเคราะห์ ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับการวางแผน^{DV3} มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ในชุดที่ 1 ในขณะที่ ชุดที่ 2-4 อยู่ในระดับปานกลาง และชุดที่ 5 ในระดับต่ำ โดยตัวแปรเริ่มต้นของบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} คือ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วม

สมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม คือ การวางแผน^{DV3} ทั้งในระดับสูง ปานกลาง และต่ำมาก รายละเอียดตามตารางที่ 4.15

ตัวแบบที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ การวางแผน

สรุปผลการศึกษา พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 3 เป็นจริง คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับการวางแผน^{DV3} ทั้งชุดที่ 1-5 ซึ่งชุดที่ 1 อยู่ในระดับสูง ชุดที่ 2-4 อยู่ในระดับปานกลาง และชุดที่ 5 ในระดับต่ำ โดยความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้นกับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบคะแนนมาตรฐาน มีทั้งระดับสูง ปานกลาง และต่ำมาก ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม อยู่ในระดับสูงและระดับปานกลาง

4.4.4 สมมติฐานที่ 4 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านแผนงาน / โครงการ^{DV4} แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.1} แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.2} แผนงานการพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.3} แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน^{DV4.4} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.16 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับแผนงาน/โครงการ

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4
Variate number	0.78	0.60	0.56	0.54
Canonical correlation				
Eigenvalue	0.61	0.36	0.31	0.29
Wilk' lambda	0.08	0.19	0.30	0.44
F-Value (chi square)	3.79	2.79	2.56	2.36
Significance (PL)	0.00	0.00	0.00	0.00
Variance extracted (%) ความแปรปรวนที่สกัดได้				
IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	39.53	2.46	2.84	2.71
DV4 แผนงาน / โครงการ	32.98	0.85	2.51	1.64
Redundancy (%) ความทับซ้อน				
IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	64.85	6.85	9.09	9.28
DV4 แผนงาน / โครงการ	20.11	20.41	21.20	21.68

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับแผนงาน / โครงการ^{DV4} โดยค่าสถิติทั้ง 4 ชุด มีความเป็นอิสระต่อกัน เมื่อพิจารณานัยสำคัญ มีค่า Sig(P>0.01) พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 ทั้ง 4 ชุด คือ ชุด 1-4 มีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล 0.78 0.60 0.56 และ 0.54 ตามลำดับ โดยชุดที่ 1 มีค่าความสัมพันธ์ระดับสูง ชุดที่ 2-4 ระดับปานกลาง ค่าทับซ้อนที่มีค่าสูงกว่า 1.50 สำหรับตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีค่า 64.85, 6.85, 9.09 และ 9.28 ตามลำดับ และค่าทับซ้อนตัวแปรตาม แผนงาน / โครงการ^{DV4} มีค่า 20.11, 20.41, 21.20 และ 21.68 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ในทางบวก

พิจารณาว่า Eigenvalues ชุด 1-4 มีค่า 0.61, 0.36, 0.31 และ 0.29 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรคาโนนิกอล กลุ่มตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิกอล กลุ่มตัวแปรตาม แผนงาน / โครงการ^{DV4} แต่ละตัวได้ร้อยละ 61, ร้อยละ 36, ร้อยละ 31 และร้อยละ 29 ตามลำดับ

พิจารณาค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ของตัวแปรคาโนนิคอล พบว่า ตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น ได้ร้อยละ 39.53, ร้อยละ 2.46, ร้อยละ 2.84 และร้อยละ 2.21 ตามลำดับ สำหรับคาโนนิคอลกลุ่มตัวแปรตามแผนงาน / โครงการ^{DV4} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามได้ร้อยละ 32.98, ร้อยละ 0.85, ร้อยละ 2.51 และร้อยละ 1.64 ตามลำดับ

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามชุดที่ 1-4 ตามสมมติฐานพบว่า ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับแผนงาน / โครงการ^{DV4} โดยชุดที่ 1 อยู่ในระดับสูง และชุดที่ 2-4 อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับความสัมพันธ์ตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ปรากฏตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง ในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Canonical Correlation Analysis) แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ แผนงาน/โครงการ

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต		
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	0.12	0.66
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	0.00	0.71
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	0.27	0.87
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	0.38	0.88
ตัวแปรตาม : DV4 แผนงาน/โครงการ		
DV4.1 แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา	0.43	0.71
DV4.2 แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา	0.09	0.56
DV4.3 แผนงานการพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา	0.29	0.71
DV4.4 แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน	0.02	0.55

ตารางที่ 4.17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล แบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยตามตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรย่อยของตัวแปรตามแผนงาน / โครงการ^{DV4} มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.38) อยู่ในระดับต่ำ โดยบุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.27) บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.12) และบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.00) อยู่ในระดับต่ำมาก

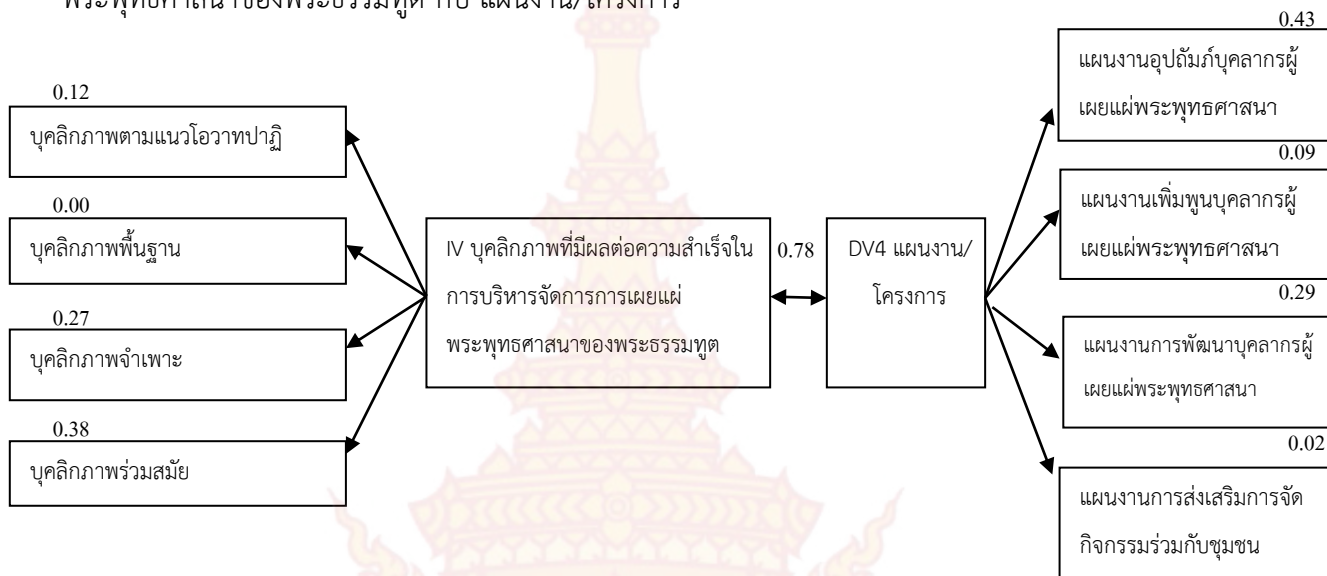
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.88) บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.87) และบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.71) อยู่ในระดับสูง โดยบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.66) อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยของตัวแปรตามแผนงาน / โครงการ^{DV4} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น โดยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล มีค่าตามลำดับดังนี้ แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.1} (0.43) อยู่ในระดับต่ำ โดยแผนงานการพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.3} (0.29) แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.2} (0.09) และ แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน^{DV4.4} (0.02) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม คือ แผนงาน / โครงการ^{DV4} เป็นตัวแปรย่อย ที่ทำให้เกิดตัวแปรตาม โดยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล มีค่าตามลำดับดังนี้ แผนงานการพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.3} (0.71) และแผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.1} (0.71) อยู่ในระดับสูง โดยแผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.2} (0.56) และแผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน^{DV4.4} (0.55) อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับแผนงาน / โครงการ^{DV4} มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ในชุดที่ 1 ในขณะที่ ชุดที่ 2-4 ระดับปานกลาง โดยตัวแปรเริ่มต้นของบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} คือ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม คือ แผนงาน / โครงการ^{DV4} ทั้งในระดับสูง ปานกลาง และต่ำมาก รายละเอียดตามตารางที่ 4.17

ตัวแบบที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ แผนงาน/โครงการ

สรุปผลการศึกษา พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 4 เป็นจริง คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับแผนงาน / โครงการ^{DV4} ทั้งชุดที่ 1-4 ซึ่งชุดที่ 1 อยู่ในระดับสูง ชุดที่ 2-4 อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม อยู่ในระดับสูงและระดับปานกลาง

4.4.5 สมมติฐานที่ 5 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านการประเมินผล^{DV5} บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์^{DV5.1} บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม^{DV5.2} บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะและวิธีการในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV5.3} รูปแบบและนวัตกรรม การเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV5.4} องค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV5.5} องค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV5.6} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.18 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับการประเมินผล

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6
Variate number	0.82	0.71	0.67	0.66	0.64	0.59
Canonical correlation						
Eigenvalue	0.67	0.50	0.44	0.44	0.41	0.35
Wilk' lambda	0.00	0.15	0.03	0.05	0.09	0.15
F-Value (chi square)	3.93	3.35	3.09	2.88	2.63	2.36
Significance (PL)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Variance extracted (%) ความแปรปรวนที่สกัดได้						
IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	34.91	2.14	1.56	3.28	2.53	0.77
DV5 การประเมินผล	33.00	0.88	1.20	2.71	1.09	0.79
Redundancy (%) ความทับซ้อน						
IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	51.95	4.29	3.51	7.55	6.22	2.17
DV5 การประเมินผล	22.18	22.62	23.15	24.33	24.77	25.05

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับการประเมินผล^{DV5} โดยค่าสถิติทั้ง 6 ชุด มีความเป็นอิสระต่อกัน เมื่อพิจารณานัยสำคัญ มีค่า Sig(P>0.01) พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 ทั้ง 6 ชุด คือ ชุดที่ 1-6 มีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล 0.82, 0.71, 0.67, 0.66, 0.64 และ 0.59 ตามลำดับ โดยชุดที่ 1 และ 2 อยู่ในระดับสูง และชุดที่ 3-6 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าทับซ้อนที่มีค่าสูงกว่า 1.50 สำหรับตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีค่า 51.95, 4.29, 3.51, 7.55, 6.22 และ 2.17 ตามลำดับ และค่าทับซ้อนตัวแปรตาม การประเมินผล^{DV5} มีค่า 22.18, 22.62, 23.15, 24.33, 24.77 และ 25.05 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ในทางบวก

พิจารณาว่า Eigenvalues ชุด 1-6 มีค่า 0.67, 0.50, 0.44, 0.44, 0.41 และ 0.35 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรคาโนนิคอล กลุ่มตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิคอล กลุ่มตัวแปรตาม การประเมินผล^{DV5} แต่ละตัวได้ร้อยละ 67, ร้อยละ 50, ร้อยละ 44, ร้อยละ 44, ร้อยละ 41 และร้อยละ 35 ตามลำดับ

พิจารณาค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ของตัวแปรคาโนนิคอล พบว่า ตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น ได้ร้อยละ 34.91, ร้อยละ 2.14, ร้อยละ 1.56, ร้อยละ 3.28, ร้อยละ 2.53 และร้อยละ 0.77 ตามลำดับ สำหรับคาโนนิคอลกลุ่มตัวแปรตามการประเมินผล^{DV5} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามได้ร้อยละ 33, ร้อยละ 0.88, ร้อยละ 1.20, ร้อยละ 2.71, ร้อยละ 1.09 และ ร้อยละ 0.79 ตามลำดับ

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามชุดที่ 1-6 ตามสมมติฐานพบว่า ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับการประเมินผล^{DV5} โดยชุดที่ 1 และ 2 อยู่ในระดับสูง และชุดที่ 3-6 อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับความสัมพันธ์ตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามปรากฏตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง ในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Canonical Correlation Analysis) แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ การประเมินผล

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต		
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	0.29	0.77
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	0.03	0.72
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	0.07	0.72
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	0.09	0.78
ตัวแปรตาม : DV5 การประเมินผล		
DV5.1 บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์	0.49	0.78

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
DV5.2 บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม	0.13	0.66
DV5.3 บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะและวิธีการในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา	0.10	0.69
DV5.4 รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแพร่พระพุทธศาสนา	0.11	0.60
DV5.5 องค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแพร่พระพุทธศาสนา	0.07	0.68
DV5.6 องค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา	0.31	0.68

ตารางที่ 4.19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยตามตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรย่อยของตัวแปรตามการประเมินผล^{DV5} มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.29) บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.09) บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.07) และบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.03) อยู่ในระดับต่ำมาก

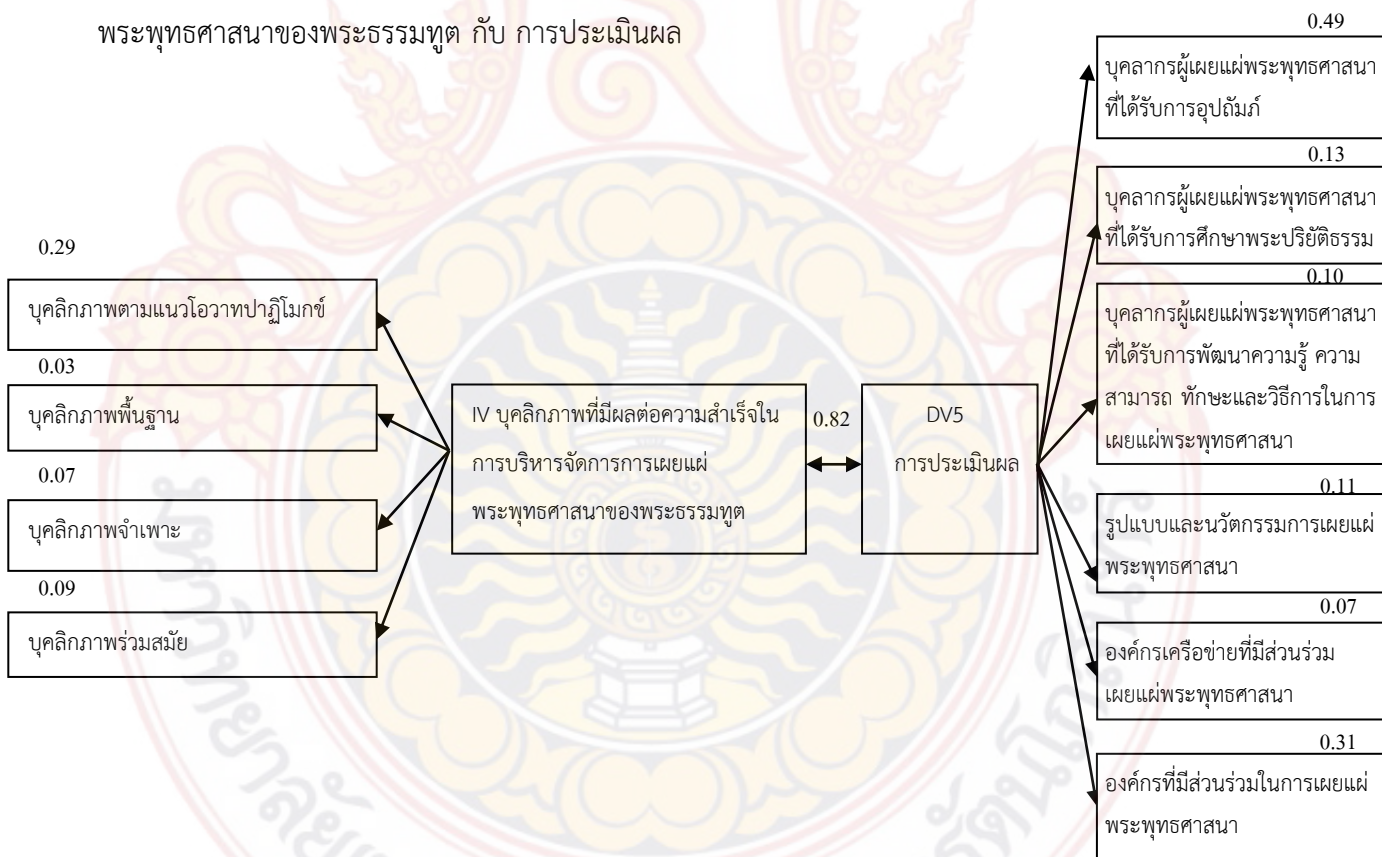
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.78) บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.77) บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.72) และบุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.72) และ อยู่ในระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยของตัวแปรตามการประเมินผล^{DV5} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น โดยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์^{DV5.1} (0.49) อยู่ในระดับต่ำ โดยองค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV5.6} (0.31) บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม^{DV5.2} (0.13) บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะและวิธีการในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV5.3} (0.10) รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV5.4} (0.11) และองค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV5.5} (0.07) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม คือ การประเมินผล^{DV5} เป็นตัวแปรย่อย ที่ทำให้เกิดตัวแปรตาม โดยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์^{DV5.1} (0.78) อยู่ในระดับสูง บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะและวิธีการในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV5.3} (0.69) องค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV5.5} (0.68) องค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV5.6} (0.68) บุคลากรผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม^{DV5.2} (0.66) และรูปแบบและนวัตกรรมการเผยแพร่พระพุทธศาสนา^{DV5.4} (0.60) อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับการประเมินผล^{DV5} มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ในชุดที่ 1-2 และชุดที่ 3-6 อยู่ในระดับปานกลาง โดยตัวแปรเริ่มต้นของบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ทุกตัว มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม คือ การประเมินผล^{DV5} ทั้งในระดับ สูง ปานกลาง และระดับต่ำมาก

ตัวแบบที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ การประเมินผล

สรุปผลการศึกษา พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 5 เป็นจริง คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับการประเมินผล^{DV5} ทั้งชุดที่ 1-6 โดยชุดที่ 1-2 อยู่ในระดับสูง และชุดที่ 3-6 อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม อยู่ในระดับสูง ปานกลาง และต่ำมาก

4.4.6 สมมติฐานที่ 6 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านเป้าหมาย^{DV6} เป้าหมายด้านการทำงาน^{DV6.1} เป้าหมายด้านองค์กร^{DV6.2} เป้าหมายด้านสังคม^{DV6.3} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.20 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับเป้าหมาย

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
Variate number			
Canonical correlation	0.79	0.63	0.62
Eigenvalue	0.63	0.40	0.39
Wilk' lambda	0.05	0.13	0.22
F-Value (chi square)	4.60	3.60	3.39
Significance (PL)	0.00	0.00	0.00
Variance extracted (%) ความแปรปรวนที่สกัดได้ IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	43.63	2.36	4.90
DV6 เป้าหมาย	38.22	2.36	2.46
Redundancy (%) ความทับซ้อน IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	69.44	5.87	12.62
DV6 เป้าหมาย	24.01	24.96	25.92

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} กับเป้าหมาย^{DV6} โดยค่าสถิติทั้ง 3 ชุด มีความเป็นอิสระต่อกัน เมื่อพิจารณาที่สำคัญ มีค่า Sig(P>0.01) พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 ทั้ง 3 ชุด โดยมีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล

0.79, 0.63 และ 0.62 ตามลำดับ ชุดที่ 1 อยู่ในระดับสูง และชุดที่ 2-3 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าทับซ้อนที่มีค่าสูงกว่า 1.50 สำหรับตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีค่า 69.44, 5.87 และ 12.62 ตามลำดับ และค่าทับซ้อนตัวแปรตามเป้าหมาย^{DV6} มีค่า 24.01, 24.96 และ 25.92 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ในทางบวก

พิจารณาว่า Eigenvalues ชุด 1-3 มีค่า 0.63, 0.40 และ 0.39 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรคานอนิคอล กลุ่มตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคานอนิคอล กลุ่มตัวแปรตาม เป้าหมาย^{DV6} แต่ละตัวได้ร้อยละ 63, ร้อยละ 40 และร้อยละ 39 ตามลำดับ

พิจารณาค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ของตัวแปรคานอนิคอล พบว่า ตัวแปรคานอนิคอลของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น ได้ร้อยละ 43.63, ร้อยละ 2.36 และร้อยละ 4.90 ตามลำดับ สำหรับคานอนิคอลลกลุ่มตัวแปรตามเป้าหมาย^{DV6} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามได้ร้อยละ 38.22, ร้อยละ 2.36 และร้อยละ 2.46 ตามลำดับ

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามชุดที่ 1-3 ตามสมมติฐานพบว่า ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับเป้าหมาย^{DV6} โดยชุดที่ 1 อยู่ในระดับสูง ชุดที่ 2-3 อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับความสัมพันธ์ตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ปรากฏตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้างในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Canonical Correlation Analysis) แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ เป้าหมาย

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต		
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	0.05	0.71
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	0.02	0.76
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	0.16	0.84
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	0.45	0.93

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรตาม : DV6 เป้าหมาย		
DV6.1 เป้าหมายด้านการทำงาน	0.22	0.73
DV6.2 เป้าหมายด้านองค์กร	0.12	0.61
DV6.3 เป้าหมายด้านสังคม	0.38	0.76

ตารางที่ 4.21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล แบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยตามตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรย่อยของตัวแปรตามเป้าหมาย^{DV6} มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.45) อยู่ในระดับต่ำ โดยบุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.16) บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.05) และบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.02) อยู่ในระดับต่ำมาก

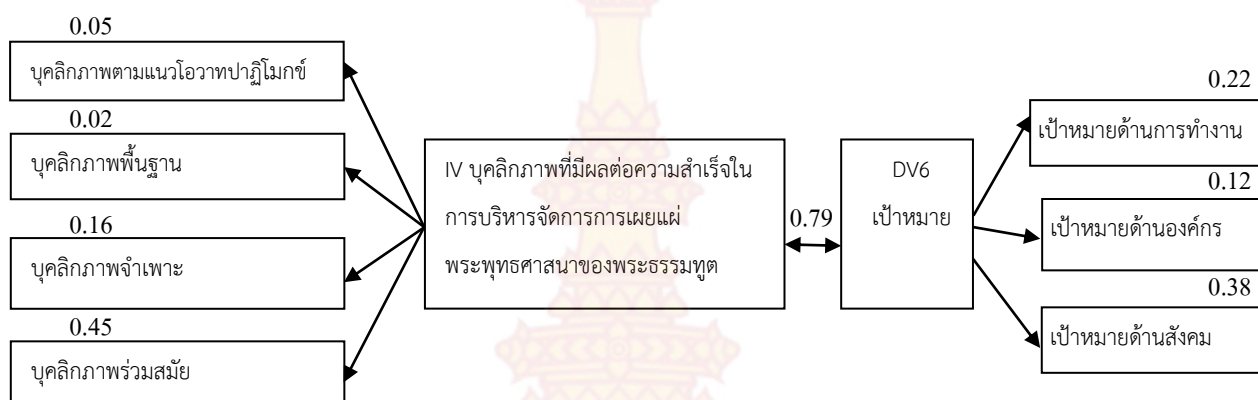
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อย ที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า มีค่าตามลำดับดังนี้บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.93) อยู่ในระดับสูงมาก บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.84) บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.76) และ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.71) อยู่ในระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยของตัวแปรตามเป้าหมาย^{DV6} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น โดยพบว่า เป้าหมายด้านสังคม^{DV6.3} (0.38) อยู่ในระดับปานกลาง โดยเป้าหมายด้านการทำงาน^{DV6.1} (0.22) และเป้าหมายด้านองค์กร^{DV6.2} (0.12) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม คือ เป้าหมาย^{DV6} เป็นตัวแปรย่อย ที่ทำให้เกิดตัวแปรตาม โดยพบว่า เป้าหมายด้านสังคม^{DV6.3} (0.76) และเป้าหมายด้านการทำงาน^{DV6.1} (0.73) อยู่ในระดับสูงและเป้าหมายด้านองค์กร^{DV6.2} (0.61) อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับ เป้าหมาย^{DV6} มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ในชุดที่ 1 ระดับปานกลาง ในชุดที่ 2-3 โดยตัวแปรเริ่มต้นของบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ทุกตัว มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม คือ เป้าหมาย^{DV6} ทั้งในระดับสูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำมาก

ตัวแบบที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ เป้าหมาย

สรุปผลการศึกษา พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 6 เป็นจริง คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับเป้าหมาย^{DV6} ทั้งชุดที่ 1-3 โดยชุดที่ 1 อยู่ในระดับสูง ชุดที่ 2-3 อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม อยู่ในระดับสูงมาก สูงปานกลางและต่ำมาก

4.4.7 สมมติฐานที่ 7 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านมรรควิธี^{DV7} ได้แก่ เป้าหมาย^{DV7.1} ความท้าทาย^{DV7.2} และ เกิดผลดี^{DV7.3} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนิตารายที่ 4.22 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับมรรควิธี

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
Variate number	0.80	0.59	0.56
Canonical correlation	0.64	0.35	0.32
Eigenvalue	0.06	0.18	0.27
F-Value (chi square)	4.10	0.18	0.27
Significance (PL)	0.00	0.00	0.00
Variance extracted (%) ความแปรปรวนที่สกัดได้ IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	46.11	2.67	2.03

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
DV7 มรรควิธี	34.35	1.38	1.94
Redundancy (%) ความทับซ้อน IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	71.91	79.50	6.39
DV7 มรรควิธี	22.01	22.51	23.11

ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับมรรควิธี^{DV7} โดยค่าสถิติทั้ง 3 ชุด มีความเป็นอิสระต่อกัน เมื่อพิจารณานัยสำคัญ มีค่า Sig(P>0.01) พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 ทั้ง 3 ชุด โดยมีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล 0.80, 0.59 และ 0.56 ตามลำดับ ชุดที่ 1 อยู่ในระดับสูง และชุดที่ 2-3 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าทับซ้อนที่มีค่าสูงกว่า 1.50 สำหรับตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีค่า 71.91, 79.50 และ 6.30 ตามลำดับ และค่าทับซ้อนตัวแปรตาม มรรควิธี^{DV7} มีค่า 22.01, 22.51 และ 23.11 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ในทางบวก

พิจารณาว่า Eigenvalues ชุด 1-3 มีค่า 0.64, 0.35 และ 0.32 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรคาโนนิคอล กลุ่มตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิคอล กลุ่มตัวแปรตาม มรรควิธี^{DV7} แต่ละตัวได้ร้อยละ 64, ร้อยละ 36 และร้อยละ 32 ตามลำดับ

พิจารณาค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ของตัวแปรคาโนนิคอล พบว่า ตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น ได้ร้อยละ 46.11, ร้อยละ 2.67 และร้อยละ 2.03 ตามลำดับ สำหรับคาโนนิคอลกลุ่มตัวแปรตามมรรควิธี^{DV7} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามได้ร้อยละ 22.01, ร้อยละ 22.51 และ ร้อยละ 23.11 ตามลำดับ

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามชุดที่ 1-3 ตามสมมติฐานพบว่าตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับมรรควิธี^{DV7} โดยชุดที่ 1 อยู่ในระดับสูง ชุดที่ 2-3 อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับความสัมพันธ์ตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ปรากฏตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง ในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Canonical Correlation Analysis) แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมทูต กับ มรรควิธี

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต		
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	0.46	0.91
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	0.08	0.79
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	0.07	0.83
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	0.10	0.81
ตัวแปรตาม : DV7 มรรควิธี		
DV7.1 เป้าหมาย	0.41	0.72
DV7.2 ความท้าทาย	0.15	0.63
DV7.3 เกิดผลดี	0.42	0.78

ตารางที่ 4.23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยตามตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรย่อยของตัวแปรตามมรรควิธี^{DV7} มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.46) อยู่ในระดับต่ำ โดยบุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.10) บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.08) และบุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.07) อยู่ในระดับต่ำมาก

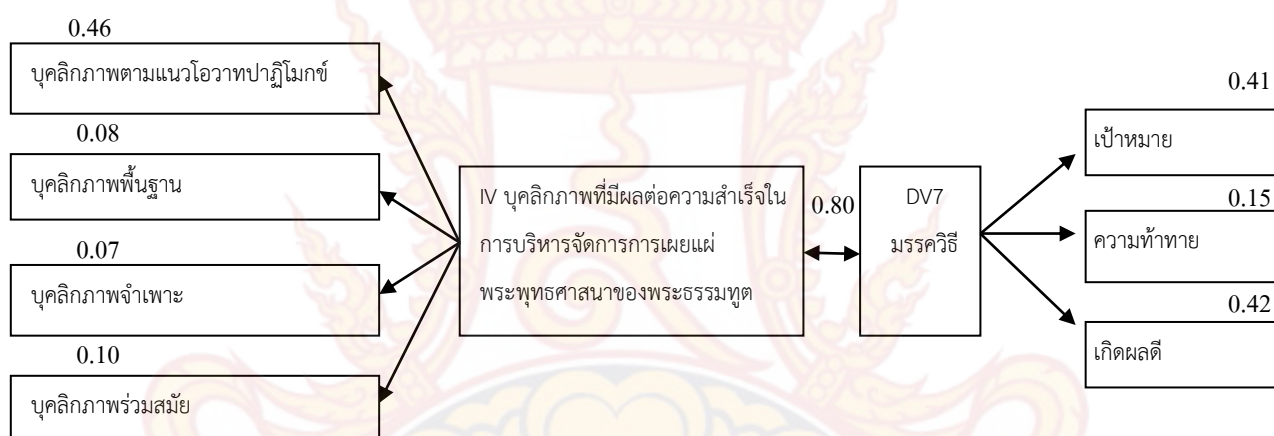
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.91) อยู่ในระดับสูงมาก สำหรับบุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.83) บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.81) และบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.74) อยู่ในระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยของตัวแปรตามมรรควิธี^{DV7} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น โดยพบว่า เกิดผลดี^{DV7.3} (0.42) และเป้าหมาย^{DV7.1} (0.41) อยู่ในระดับต่ำ สำหรับความท้าทาย^{DV7.2} (0.15) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม คือ มรรควิธี^{DV7} เป็นตัวแปรย่อย ที่ทำให้เกิดตัวแปรตาม โดยพบว่า เกิดผลดี^{DV7.3} (0.78) และเป้าหมาย^{DV7.1} (0.72) อยู่ในระดับสูง สำหรับความท้าทาย^{DV7.2} (0.63) อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับ มรรควิธี^{DV7} มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ในชุดที่ 1 ระดับปานกลาง ในชุดที่ 2 และ 3 โดยตัวแปรเริ่มต้นของบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ทุกตัว มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม คือ มรรควิธี^{DV7} ทั้งในระดับสูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

ตัวแบบที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ มรรควิธี

การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับมรรควิธี^{DV7} ทั้งชุดที่ 1-3 โดยชุดที่ 1 อยู่ในระดับสูง ชุดที่ 2-3 อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม อยู่ในระดับต่ำและต่ำมาก

4.4.8 สมมติฐานที่ 8 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านผลงาน^{DV8} ความสำเร็จตามเป้าหมาย^{DV8.1} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.24 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับผลงาน

	ชุดที่ 1
Variate number	0.78
Canonical correlation	
Eigenvalue	0.61
Wilk' lambda	0.25
F-Value (chi square)	7.14
Significance (PL)	0.00
Variance extracted (%) ความแปรปรวนที่สกัดได้ IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมทูต	54.46
DV8 ผลงาน	30.31
Redundancy (%) ความทับซ้อน IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมทูต	89.33
DV8 ผลงาน	18.48

ตารางที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับผลงาน^{DV8} เพียง 1 ชุด โดยค่าสถิติ เมื่อพิจารณานัยสำคัญ มีค่า Sig(P>0.01) พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 โดยมีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล 89.33 อยู่ในระดับสูง ค่าทับซ้อนที่มีค่าสูงกว่า 1.50 สำหรับตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีค่า 89.33 และค่าทับซ้อนตัวแปรตาม ผลงาน^{DV8} มีค่า 18.48 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ในทางบวก

พิจารณาว่า Eigenvalues ชุด 1-4 มีค่า 0.61 แสดงว่าตัวแปรคาโนนิคอล กลุ่มตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิคอล กลุ่มตัวแปรตามผลงาน^{DV8} แต่ละตัวได้ร้อยละ 61

พิจารณาค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ของตัวแปรคาโนนิคอล พบว่า ตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น ได้ร้อยละ 54.46 สำหรับคาโนนิ

คอลกลุ่มตัวแปรตามผลงาน^{DV8} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามได้ร้อยละ 30.31

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานพบว่า ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับผลงาน^{DV8} อยู่ในระดับสูง สำหรับความสัมพันธ์ตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ปรากฏตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง ในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Canonical Correlation Analysis) แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ ผลงาน

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต		
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	0.46	0.93
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	0.60	0.96
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	0.05	0.66
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	0.10	0.67
ตัวแปรตาม : DV8 ผลงาน		
DV8.1 ความสำเร็จตามเป้าหมาย	0.32	0.69

ตารางที่ 47 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยตามตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรย่อยของตัวแปรตามผลงาน^{DV8} มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.60) อยู่ในระดับปานกลาง บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.46) อยู่ในระดับต่ำ โดยบุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.10) และบุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.07) อยู่ในระดับต่ำมาก

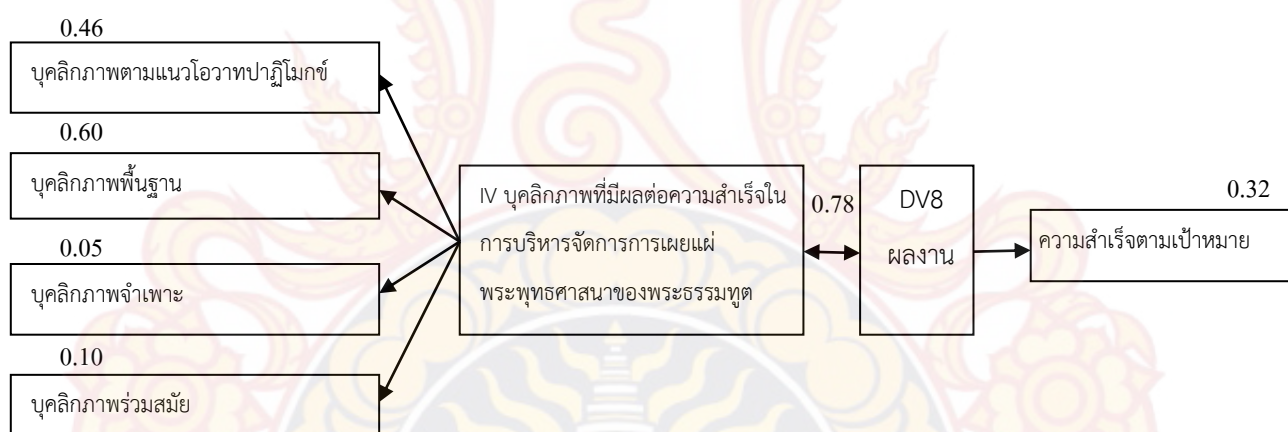
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.96) และบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.93) อยู่ในระดับสูงมาก สำหรับบุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.67) และบุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.66) และ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยของตัวแปรตาม ผลงาน^{DV8} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น โดยพบว่า ความสำเร็จตามเป้าหมาย^{DV8.1} (0.32) อยู่ในระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม คือ ผลงาน^{DV8} เป็นตัวแปรย่อย ที่ทำให้เกิดตัวแปรตาม โดยพบว่า ความสำเร็จตามเป้าหมาย^{DV8.1} (0.69) อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับผลงาน^{DV8} มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง โดยตัวแปรเริ่มต้นของบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ทุกตัว มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม คือ ผลงาน^{DV8} ทั้งในระดับปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

ตัวแบบที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ ผลงาน

สรุปผลการศึกษา พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 8 เป็นจริง คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับผลงาน^{DV8} ในระดับสูง ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม อยู่ในระดับปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

4.4.9 สมมติฐานที่ 9 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านบริบท^{DV9} ด้านความเป็นผู้นำ^{DV9.1} ด้านวัฒนธรรมสังคม^{DV9.2} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.26 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับบริบท

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
Variate number	0.80	0.65
Canonical correlation		
Eigenvalue	0.64	0.43
Wilk' lambda	0.11	0.31

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
F-Value (chi square)	5.11	3.44
Significance (PL)	0.00	0.00
Variance extracted (%) ความแปรปรวนที่สกัดได้ IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	49.89	2.83
DV9 บริบท	35.90	0.96
Redundancy (%) ความทับซ้อน IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	78.58	6.66
DV9 บริบท	22.80	23.20

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับบริบท^{DV9} โดยค่าสถิติทั้ง 2 ชุด มีความเป็นอิสระต่อกัน เมื่อพิจารณาัยสำคัญ มีค่า Sig(P>0.01) พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 โดยมีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล 0.80 อยู่ในระดับสูง และ 0.65 ระดับปานกลาง ค่าทับซ้อนที่มีค่าสูงกว่า 1.50 สำหรับตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีค่า 78.58 และ 6.66 ตามลำดับ และค่าทับซ้อนตัวแปรตาม บริบท^{DV9} มีค่า 22.80 และ 23.20 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

พิจารณาว่า Eigenvalues ชุด 1-4 มีค่า 0.64 และ 0.43 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรคาโนนิกอล กลุ่มตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิกอล กลุ่มตัวแปรตาม บริบท^{DV9} แต่ละตัวได้ ร้อยละ 64 และร้อยละ 43 ตามลำดับ

พิจารณาค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ของตัวแปรคาโนนิคอล พบว่า ตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น ได้ร้อยละ 49.89 และร้อยละ 2.83 ตามลำดับ สำหรับคาโนนิคอลกลุ่มตัวแปรตามบริบท^{DV9} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามได้ร้อยละ 35.90 และร้อยละ 0.96 ตามลำดับ

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานพบว่า ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับบริบท^{DV9} ระดับสูง ในชุดที่ 1 และระดับปานกลาง ในชุดที่ 2 สำหรับความสัมพันธ์ตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ปรากฏตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง ในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical Correlation Analysis) แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ บริบท

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต		
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	0.36	0.90
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	0.33	0.92
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	0.12	0.86
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	0.30	0.87
ตัวแปรตาม : DV9 บริบท		
DV9.1 ด้านความเป็นผู้นำ	0.33	0.71
DV9.2 ด้านวัฒนธรรมสังคม	0.09	0.67

ตารางที่ 4.27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยตามตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.36) และบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.33) อยู่ในระดับต่ำ สำหรับบุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.30) และบุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.12) อยู่ในระดับต่ำมาก

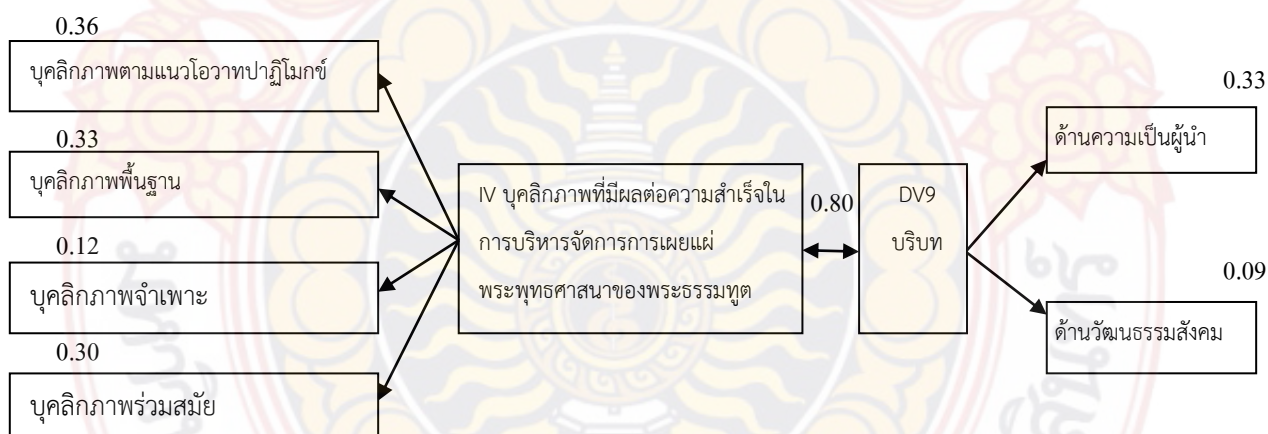
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV²} (0.92) และ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV¹} (0.90) อยู่ในระดับสูงมาก สำหรับบุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV⁴} (0.87) และบุคลิกภาพจำเพาะ^{IV³} (0.86) อยู่ในระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยของตัวแปรตาม บริบท^{DV⁹} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น โดยพบว่า ด้านความเป็นผู้นำ^{DV^{9.1}} (0.33) อยู่ในระดับต่ำ และ ด้านวัฒนธรรมสังคม^{DV^{9.2}} (0.09) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม คือ บริบท^{DV⁹} เป็นตัวแปรย่อย ที่ทำให้เกิดตัวแปรตาม โดยพบว่า ด้านความเป็นผู้นำ^{DV^{9.1}} (0.71) อยู่ในระดับสูง และ ด้านวัฒนธรรมสังคม^{DV^{9.2}} (0.67) อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับ บริบท^{DV⁹} มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง สำหรับชุดที่ 1 และระดับปานกลาง ในชุดที่ 2 โดยตัวแปรเริ่มต้นของบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ทุกตัว มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม คือ บริบท^{DV⁹} ทั้งในระดับ ต่ำ และต่ำมาก

ตัวแบบที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ บริบท

สรุปผลการศึกษา พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 9 เป็นจริง คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับบริบท^{DV⁹} ระดับสูง ในชุดที่ 1 และระดับปานกลาง ในชุดที่ 2 ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม อยู่ในระดับ ต่ำ และต่ำมาก

4.4.10 สมมติฐานที่ 10 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านความสามารถ^{DV10} วุฒิภาวะ^{DV10.1} ความรับผิดชอบต่อสังคม^{DV10.2} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.28 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับความสามารถ

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
Variate number		
Canonical correlation	0.83	0.66
Eigenvalue	0.69	0.43
Wilk' lambda	0.96	0.32
F-Value (chi square)	5.61	3.38
Significance (PL)	0.00	0.00
Variance extracted (%) ความแปรปรวนที่สกัดได้ IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	53.08	3.13
DV10 ความสามารถ	42.88	0.87
Redundancy (%) ความทับซ้อน IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	76.44	7.24
DV10 ความสามารถ	29.77	30.16

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับความสามารถ^{DV10} โดยค่าสถิติทั้ง 2 ชุด มีความเป็นอิสระต่อกัน เมื่อพิจารณานัยสำคัญ มีค่า Sig(P>0.01) พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 โดยมีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล 0.83 อยู่ในระดับสูง และ 0.66 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าทับซ้อนที่มีค่าสูงกว่า 1.50 สำหรับตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีค่า 76.44 และ 7.24ตามลำดับ และค่าทับซ้อนตัวแปรตาม ความสามารถ^{DV10} มีค่า 29.77 และ 30.16 ตามลำดับแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

พิจารณาว่า Eigenvalues มีค่า 0.69 และ 0.43 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรคาโนนิกอล กลุ่มตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม

หุต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิคอล กลุ่มตัวแปรตาม ความสามารถ^{DV10} แต่ละตัวได้ร้อยละ 69 และร้อยละ 43 ตามลำดับ

พิจารณาค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ของตัวแปรคาโนนิคอล พบว่า ตัวแปรคาโนนิคอลของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมหุต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น ได้ร้อยละ 53.08 และร้อยละ 3.13 ตามลำดับ สำหรับคาโนนิคอลกลุ่มตัวแปรตามความสามารถ^{DV10} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามได้ร้อยละ 42.88 และร้อยละ 0.87 ตามลำดับ

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานพบว่า ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมหุต^{IV} มีความสัมพันธ์กับความสามารถ^{DV10} ระดับสูง ในชุดที่ 1 และระดับปานกลาง ในชุดที่ 2 สำหรับความสัมพันธ์ตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ปรากฏตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง ในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical Correlation Analysis) แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมหุต กับ ความสามารถ

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมหุต		
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	0.18	0.84
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	0.16	0.82
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	0.34	0.91
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	0.43	0.93
ตัวแปรตาม : DV10 ความสามารถ		
DV10.1 วุฒิภาวะ	0.37	0.82
DV10.2 ความรับผิดชอบต่อสังคม	0.08	0.68

ตารางที่ 4.29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยตามตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมหุต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4}

(0.43) และบุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.34) อยู่ในระดับต่ำ สำหรับบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.18) และบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.16) อยู่ในระดับต่ำมาก

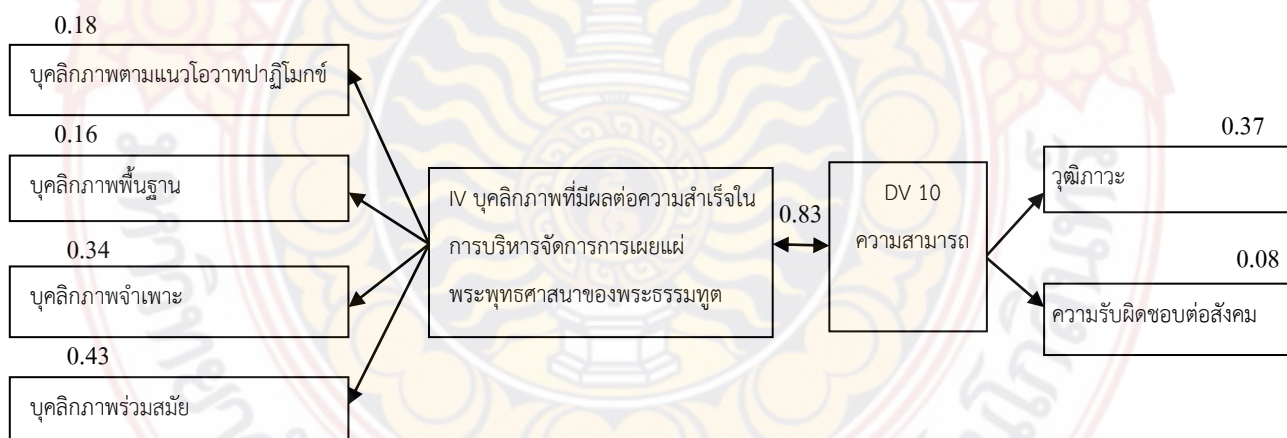
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.93) และบุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.91) อยู่ในระดับสูงมาก สำหรับบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.84) และบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.82) อยู่ในระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยของตัวแปรตามความสามารถ^{DV10} มีความสัมพันธ์ กับ ตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น โดยพบว่า วุฒิภาวะ^{DV10.1} (0.37) อยู่ในระดับสูง และความรับผิดชอบต่อสังคม^{DV10.2} (0.08) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม คือความสามารถ^{DV10} เป็นตัวแปรย่อย ที่ทำให้เกิดตัวแปรตาม โดยพบว่า วุฒิภาวะ^{DV10.1} (0.82) อยู่ในระดับสูง และความรับผิดชอบต่อสังคม^{DV10.2} (0.68) อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับความสามารถ^{DV10} มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง สำหรับชุดที่ 1 และระดับปานกลาง ในชุดที่ 2 โดยตัวแปรเริ่มต้นของบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ทุกตัว มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม คือ ความสามารถ^{DV10} ทั้งในระดับ ต่ำ และต่ำมาก

ตัวแบบที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ ความสามารถ

สรุปผลการศึกษา พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 10 เป็นจริง คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับความสามารถ^{DV10}

ระดับสูงในชุดที่ 1 และระดับปานกลางในชุดที่ 2 ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม อยู่ในระดับ ต่ำ และต่ำมาก

4.4.11 สมมติฐานที่ 11 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ในด้านบุคลิกภาพตามโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในด้านการกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} ความรู้สึก^{DV11.1} ความร่วมมือ^{DV11.2} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.30 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ การกระตุ้นแรงเร้า

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
Variate number	0.83	0.60
Canonical correlation		
Eigenvalue	0.70	0.36
Wilk' lambda	0.40	0.47
F-Value (chi square)	6.53	3.35
Significance (PL)	0.00	0.00
Variance extracted (%) ความแปรปรวนที่สกัดได้		
IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	54.14	3.99
DV11 การกระตุ้นแรงเร้า	41.70	0.68
Redundancy (%) ความทับซ้อน		
IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	77.45	11.22
DV11 การกระตุ้นแรงเร้า	29.15	29.39

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับการกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} โดยค่าสถิติทั้ง 2 ชุด มีความเป็นอิสระต่อกัน เมื่อพิจารณานัยสำคัญ มีค่า Sig(P>0.01) พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 โดยมีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล 0.83 อยู่ในระดับสูง และ 0.60 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าทับซ้อนที่มีค่าสูงกว่า 1.50 สำหรับตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีค่า 77.45 และ 11.22 ตามลำดับ และค่าทับซ้อนตัวแปรตาม การกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} มีค่า 29.15 และ 29.39 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

พิจารณาว่า Eigenvalues ชุด 1-4 มีค่า 0.70 และ 0.36 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรคาโนนิกอล กลุ่มตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิกอล กลุ่มตัวแปรตาม การกระตุ้นเร้า^{DV11} แต่ละตัวได้ร้อยละ 70 และร้อยละ 36 ตามลำดับ

พิจารณาค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ของตัวแปรคาโนนิกอล พบว่า ตัวแปรคาโนนิกอลของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น ได้ร้อยละ 54.14 และร้อยละ 3.99 ตามลำดับ สำหรับคาโนนิกอลลกลุ่มตัวแปรตามการกระตุ้นเร้า^{DV11} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามได้ร้อยละ 41.70 และ ร้อยละ 0.68 ตามลำดับ

การพิจารณาชุดความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานพบว่า ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับการกระตุ้นเร้า^{DV11} ระดับสูงในชุดที่ 1 และระดับปานกลางในชุดที่ 2 สำหรับความสัมพันธ์ตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ปรากฏตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง ในตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Canonical Correlation Analysis) แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ การกระตุ้นเร้า

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต		
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	0.34	0.86
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	0.30	0.87
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	0.49	0.91
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	0.16	0.80
ตัวแปรตาม : DV11 การกระตุ้นเร้า		
DV11.1 ความรู้สึก	0.18	0.70
DV11.2 ความร่วมมือ	0.09	0.69

ตารางที่ 4.31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลล แบบคะแนนมาตรฐานของตัวแปรย่อยตามตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.49) และบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.34) อยู่ในระดับต่ำ สำหรับบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.30) และบุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.16) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.91) อยู่ในระดับสูงมาก โดยบุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.87) บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.86) และบุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.80) อยู่ในระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยของตัวแปรตาม การกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น โดยพบว่า ความรู้สึก^{DV11.1} (0.18) และความร่วมมือ^{DV11.2} (0.09) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม คือ การกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} เป็นตัวแปรย่อย ที่ทำให้เกิดตัวแปรตาม โดยพบว่า ความรู้สึก^{DV11.1} (0.70) และความร่วมมือ^{DV11.2} (0.69) อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับการกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงสำหรับชุดที่ 1 และระดับปานกลาง ในชุดที่ 2 โดยตัวแปรเริ่มต้นของบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ทุกตัว มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม คือ การกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} ทั้งในระดับต่ำ และระดับต่ำมาก

ตัวแบบที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ การกระตุ้นแรงเร้า

สรุปผลการศึกษา พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 11 เป็นจริง คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับการกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} ระดับสูงในชุดที่ 1 และระดับปานกลางในชุดที่ 2 ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล ระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม อยู่ในระดับต่ำ และต่ำมาก

4.4.12 สมมติฐานรวม บุคลิกภาพที่มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ได้แก่ บุคลิกภาพตามไอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV} ในด้านนโยบาย^{DV1} ยุทธศาสตร์^{DV2} การวางแผน^{DV3} แผนงาน/โครงการ^{DV4} ติดตามประเมินผล^{DV5} เป้าหมาย^{DV6} มรรควิธี^{DV7} ผลงาน^{DV8} บริบท^{DV9} ความสามารถ^{DV10} การกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.32 ค่าสถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	ชุดที่ 7	ชุดที่ 8	ชุดที่ 9	ชุดที่ 10	ชุดที่ 11
Variate number	0.93	0.87	0.85	0.84	0.83	0.83	0.82	0.78	0.77	0.76	0.74
Canonical correlation											
Eigenvalue	0.86	0.76	0.72	0.70	0.69	0.68	0.66	0.60	0.59	0.57	0.55
Wilk' lambda	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
F-Value (chi square)	3.27	3.05	2.92	2.81	2.71	2.60	2.50	2.39	2.31	2.24	2.16
Significance (PL)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Variance extracted (%) ความแปรปรวนที่สกัดได้											
IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	30.37	0.96	2.00	0.65	1.07	1.50	0.76	1.47	0.50	0.57	0.91
DV การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	41.97	0.75	1.11	0.87	0.95	0.10	2.04	1.85	0.99	1.08	1.80

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	ชุดที่ 7	ชุดที่ 8	ชุดที่ 9	ชุดที่ 10	ชุดที่ 11
Redundancy (%) ความทับซ้อน IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระ ธรรมทูต	35.47	36.74	39.54	40.47	42.02	44.21	45.36	47.80	48.65	49.65	51.31
DV การบริหารการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	35.94	36.51	37.30	37.91	38.56	39.24	40.60	41.71	42.30	42.91	43.91

ความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV} โดยค่าสถิติทั้ง 11 ชุด มีความเป็นอิสระต่อกัน เมื่อพิจารณานัยสำคัญ มีค่า Sig(P>0.01) พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 โดยมีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล 0.93 อยู่ในระดับสูงมาก และ 0.87, 0.85, 0.84, 0.83, 0.83, 0.82, 0.82, 0.78 และ 0.76 อยู่ในระดับสูง ค่าทับซ้อนที่มีค่าสูงกว่า 1.50 สำหรับตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} มีค่า 35.47, 36.74, 39.54, 40.47, 42.02, 44.21, 45.36, 47.80, 48.65, 49.65 และ 51.31 ตามลำดับ และค่าทับซ้อนตัวแปรตาม การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV} มีค่า 35.94, 36.51, 37.30, 37.91, 38.56, 39.24, 40.60, 41.71, 42.30, 42.91 และ 43.91 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรตาม

พิจารณาว่า Eigenvalues มีค่า 0.86, 0.76, 0.72, 0.70, 0.69, 0.68, 0.66, 0.60, 0.59, 0.57 และ 0.55 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรคาโนนิกอล กลุ่มตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรคาโนนิกอล กลุ่มตัวแปรตาม การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV} แต่ละตัวได้ร้อยละ 86, ร้อยละ 76, ร้อยละ 72, ร้อยละ 70, ร้อยละ 69, ร้อยละ 68, ร้อยละ 66, ร้อยละ 60, ร้อยละ 59, ร้อยละ 57 และร้อยละ 55 ตามลำดับ

พิจารณาค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ของตัวแปรคาโนนิกอล พบว่า ตัวแปรคาโนนิกอลของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น ได้ร้อยละ 30.37, ร้อยละ 0.96, ร้อยละ 2.00, ร้อยละ 0.65, ร้อยละ 1.07, ร้อยละ 1.50, ร้อยละ 0.76, ร้อยละ 1.47, ร้อยละ 0.50, ร้อยละ 0.57 และร้อยละ 0.91 ตามลำดับ สำหรับคาโนนิกอลกลุ่มตัวแปรตามการบริหารจัดการการเผยแผ่

พระพุทธศาสนา^{DV} สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตามได้ร้อยละ 35.94, ร้อยละ 36.51, ร้อยละ 37.30, ร้อยละ 37.91, ร้อยละ 38.56, ร้อยละ 39.24, ร้อยละ 40.60, ร้อยละ 41.71, ร้อยละ 42.30, ร้อยละ 42.91 และ ร้อยละ 43.91 ตามลำดับ

การพิจารณาความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานพบว่า ตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV} ระดับสูงมากในชุดที่ 1 และระดับสูงในชุดที่ 2-11 สำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม ปรากฏตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบเชิงโครงสร้าง ในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานและแบบเชิงโครงสร้าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ กับการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น : IV บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต		
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์	0.05	0.55
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	0.02	0.54
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ	0.00	0.60
IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย	0.01	0.52
ตัวแปรตาม : DV การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต		
DV1 นโยบาย	0.11	0.80
DV2 ยุทธศาสตร์	0.03	0.70
DV3 การวางแผน	0.22	0.73
DV4 แผนงาน/โครงการ	0.20	0.70
DV5 การประเมินผล	0.08	0.78
DV6 เป้าหมาย	0.05	0.79
DV7 มรรควิธี	0.10	0.72
DV8 ผลงาน	0.00	0.58
DV9 บริบท	0.12	0.68
DV10 ความสามารถ	0.09	0.67
DV11 การกระตุ้นเร้า	0.05	0.64

ตารางที่ 4.33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.05) บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.02) บุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.01) และบุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.00) อยู่ในระดับต่ำมาก

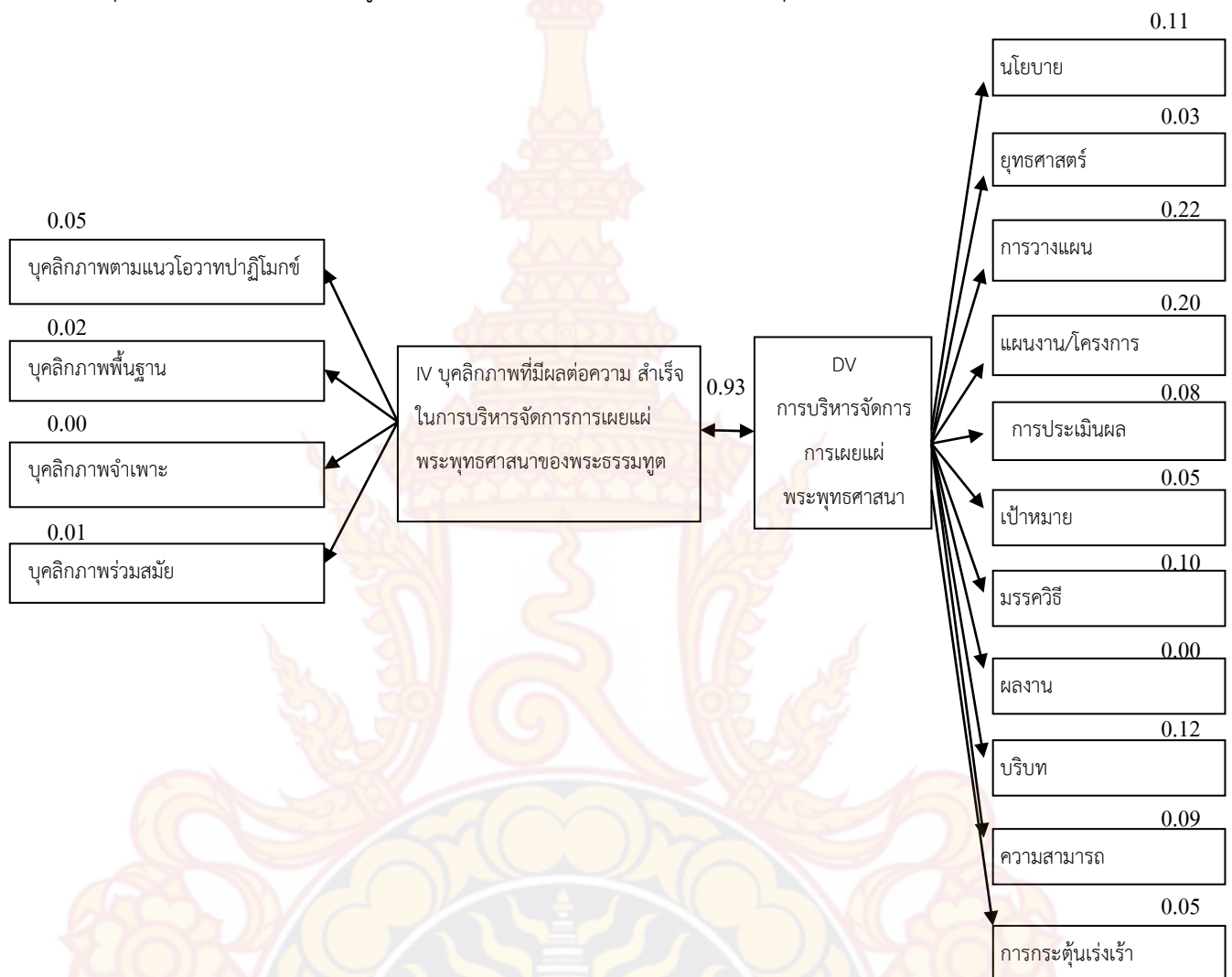
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} เป็นตัวแปรย่อยที่ทำให้เกิดตัวแปรต้น โดยพบว่า มีค่าตามลำดับดังนี้ บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} (0.60) บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1} (0.55) บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} (0.54) และบุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} (0.52) และอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐาน ตัวแปรย่อยของตัวแปรตาม การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น โดยพบว่า การวางแผน^{DV3} (0.22) แผนงาน/โครงการ^{DV4} (0.20) บริบท^{DV9} (0.12) นโยบาย^{DV1} (0.11) มรรควิธี^{DV7} (0.10) ความสามารถ^{DV10} (0.09) การประเมินผล^{DV5} (0.08) การกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} (0.05) เป้าหมาย^{DV6} (0.05) ยุทธศาสตร์^{DV2} (0.03) และผลงาน^{DV8} (0.00) อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้าง ตัวแปรย่อยทุกตัวของตัวแปรตาม คือ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV} เป็นตัวแปรย่อย ที่ทำให้เกิดตัวแปรตาม โดยพบว่า นโยบาย^{DV1} (0.80) เป้าหมาย^{DV6} (0.78) การประเมินผล^{DV5} (0.78) การวางแผน^{DV3} (0.73) และ มรรควิธี^{DV7} (0.72) อยู่ในระดับสูง สำหรับยุทธศาสตร์^{DV2} (0.70) แผนงาน/โครงการ^{DV4} (0.70) บริบท^{DV9} (0.68) ความสามารถ^{DV10} (0.67) การกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} (0.64) และผลงาน^{DV8} (0.58) อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV} มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมากในชุดที่ 1 และระดับสูงในชุดที่ 2-11 โดยตัวแปรเริ่มต้นของบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต^{IV} ทุกตัว มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV} ระดับต่ำมาก

ตัวแบบที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

สรุปผลการศึกษา พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานรวมเป็นจริง คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} มีความสัมพันธ์กับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV} ในระดับสูงมากในชุดที่ 1 และระดับสูงในชุดที่ 2-11 ในขณะที่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานิคอลระหว่างตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม อยู่ในระดับต่ำมาก

ดังนั้น การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ซึ่งมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในสังมณฑลอุตรดิตถ์จึงมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตฯ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.5 ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่ทรงความรู้และมากด้วยประสบการณ์ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาประกอบกับข้อมูลเชิงปริมาณ ทั้งข้อมูลค่าสถิติที่ได้จากค่าเฉลี่ยและข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{IV} กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต^{DV} ซึ่งเป็นตัวแปรตาม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทรงความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญและปฏิบัติงานบริหารกิจการพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาโดยตรง ประกอบด้วย

1) พระราชปัญญาโมลี	เจ้าคณะจังหวัดลำพูน
2) พระธรรมภาณพิลาส	เจ้าคณะจังหวัดกำแพงเพชร
3) พระรัตนมณี (ปทุมมี วิสารโท)	รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงราย
(ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์เชียงราย มจร.)
4) พระโกศยเจติยารักษ์	รองเจ้าคณะจังหวัดแพร่
5) พระสุนทรมุนี	รองเจ้าคณะจังหวัดน่าน

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัย จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวมและนำผลที่ได้มาสนับสนุนและยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ น่าเชื่อถือ ยิ่งขึ้น โดยข้อสรุปจากการสัมภาษณ์จัดเรียงลำดับตามรายนามของพระราชาคณะลำดับที่ 1-5 เป็นข้อๆ ตามลำดับ ดังนี้

สรุปผลการสัมภาษณ์ สำหรับตัวแปรตาม การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในภาพรวม ตามลำดับตัวแปรย่อย(DV1-DV11)

1) นโยบาย^{DV1} : นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ^{DV1.1}

- 1.1) เป็นนโยบายสำคัญ 1 ใน 6 ด้านการปกครองคณะสงฆ์ จะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับมหาเถรสมาคม
- 1.2) พระสงฆ์ระดับบริหารต้องเข้าใจนโยบาย และนำสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
- 1.3) พระธรรมทูตจะทำงานบรรลุผลสำเร็จได้นอกจากทำตามนโยบายแล้วจะต้องได้รับการสนับสนุนจากประชาชน
- 1.4) พระธรรมทูตต้องปฏิบัติงานตามนโยบาย ด้วยความรู้คู่คุณธรรมซึ่งทุกท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบแล้ว
- 1.5) นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ทำให้การบริหารงานเผยแผ่ฯ มีเครื่องมือในการทำงานชัดเจน โดยเฉพาะในถิ่นทุรกันดาร แต่ต้องร่วมมือกันทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนจึงจะมีเครื่องมือเครื่องใช้พร้อมยิ่งขึ้น

- 1.6) นโยบายทำให้การบริหารงานการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีทิศทางในการทำงานชัดเจนยิ่งขึ้น

2) ยุทธศาสตร์^{DV2} : อนุรักษ์ส่งเสริมสนับสนุนการเผยแผ่^{DV2.1} เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่ฯ ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่^{DV2.2} จัดกิจกรรมการเผยแผ่ฯ หลักพุทธธรรมด้วยวิธีการที่หลากหลาย^{DV2.3} และสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการเผยแผ่^{DV2.4}

- 2.1) การทำให้การทำงานบริหารการเผยแผ่ฯ เป็นไปอย่างมีระบบ พระธรรมทูตและพระสังฆาธิการทุกระดับต้องเข้าใจในยุทธศาสตร์การทำงาน

- 2.2) เกิดการบูรณาการงานการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเข้าหากัน จากวัดถึงตำบล จากตำบลสู่อำเภอ ไปรวบรวมนกันที่ระดับจังหวัด

- 2.3) เมื่อเกิดปัญหาในการทำงาน ทำให้สามารถตรวจสอบและแก้ไขร่วมกันได้

- 2.4) ภารกิจต่างๆ ตามยุทธศาสตร์ จะบรรลุความสำเร็จได้ จำต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์กรเครือข่าย รวมทั้งการได้รับความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาเกิดผลดี จนเกิดผลสัมฤทธิ์

- 2.5) ยุทธศาสตร์ ทั้ง 3 ประการ ต้องสามารถขับเคลื่อนให้เกิดขึ้นให้ได้ เพื่อให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้อง เกิดกัลยาณมิตร ประสบผลสำเร็จ จะต้องมีพระธรรมทูตที่มีความรู้ความสามารถและบุคลิกภาพที่ดี

- 2.6) ยุทธศาสตร์การเผยแผ่พระพุทธศาสนายังไม่สามารถสร้างเครือข่ายได้อย่างเป็นเอกภาพ เพราะต่างฝ่ายต่างทำ

- 2.7) กิจกรรมต่างๆ ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่จัดขึ้น เป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อลาภสักการะเป็นส่วนใหญ่

3) การวางแผน^{DV3} : การวิเคราะห์ปัญหา^{DV3.1} กำหนดวัตถุประสงค์^{DV3.2} กำหนดกลยุทธ์^{DV3.3} กำหนดแผนดำเนินงาน^{DV3.4} และการประเมินแผน^{DV3.5}

- 3.1) การวางแผน มีผลต่อความสำเร็จได้จริง ร้อยเปอร์เซ็นต์ เฉพาะกับผู้มีตำแหน่ง และทำตามหน้าที่

- 3.2) ไม่มีการวางแผน วิเคราะห์ปัญหา กำหนดวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ แผนงาน และการประเมินผล ก็จะทำให้ความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นไปอย่างเชื่องช้า ไม่ตรงตามเป้าหมาย

- 3.3) การทำงานที่มีแผนงาน มีเป้าหมายชัดเจนช่วยให้งานสำเร็จไปแล้วครั้งหนึ่ง ไม่ใช่ทำไปคิดไป ทำให้ขาดความรอบคอบ สิ้นเปลือง ทั้งมันสมอง เวลา และค่าใช้จ่าย

- 3.4) การทำงานอย่างมีระเบียบ มีแผนเป็นขั้นเป็นตอน จะสามารถทำได้ง่าย ได้ผลดี มีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3.5) การวางแผน ทำให้การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นระบบยิ่งขึ้น สามารถตรวจสอบได้เพราะมีแผนรองรับ

3.6) การทำงานต้องมีกลยุทธ์ กลวิธีในการทำงาน โดยอาศัยแผนหลัก คือ แผนงานบริหารกิจการคณะสงฆ์ เป็นต้นแบบหรือเป็นต้นเรื่อง

4) แผนงาน/โครงการ^{DV4} : แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่^{DV4.1} แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.2} แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่^{DV4.3} และแผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน^{DV4.4}

4.1) ทำให้การทำงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา มีเป้าหมาย รู้ทิศทางการทำงาน

4.2) เป็นหลักประกันความเสี่ยง

4.3) แผนงาน/โครงการทำให้พระสงฆ์ผู้ทำงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา มีทิศทางการทำงานที่ชัดเจน และเป็นการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน เพราะมีความเกี่ยวเนื่อง สอดคล้องกันกับบุคลิกภาพของพระธรรมทูต ผู้ทำหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนาโดยตรง

4.4) การจัดทำโครงการที่ดีมีส่วนช่วยให้งานประสบความสำเร็จ

4.5) ควรร่วมกันกับทุกฝ่าย โดยร่วมมือร่วมใจกัน หรือสร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นของหลายๆ ฝ่าย และประสานงานประสานใจกันทำงาน

4.6) แผนงาน/โครงการ มีความสำคัญ มีผลอย่างยิ่งต่อผู้ปฏิบัติ

4.7) แผนงาน/โครงการ ในปัจจุบันยังขาดความชัดเจน ควรจะทำให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4.8) ปัจจุบันงานอุปถัมภ์ เพิ่มพูน พัฒนาและส่งเสริม มีน้อยมาก ทำกับเพียงแต่ให้ผ่านๆ ไป ทำให้พระธรรมทูตขาดขวัญกำลังใจ ขาดจิตสำนึกของพระธรรมทูต เพราะขาดแผนงาน/โครงการในด้านนี้

5) การติดตามประเมินผล^{DV5} : บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์^{DV5.1} บุคลากรผู้เผยแผ่ที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม^{DV5.2} บุคลากรผู้เผยแผ่ที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะและวิธีการในการเผยแผ่^{DV5.3} รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแผ่^{DV5.4} จำนวนที่เพิ่มขึ้นขององค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแผ่^{DV5.5} จำนวนองค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแผ่^{DV5.6}

5.1) ไม่มีการติดตามประเมินผลบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา เป็นเพราะบุคลากรมีความเชื่อมั่นในความรู้ ไม่ยอมให้ใครมาเสนอแนะ เคยปฏิบัติมาอย่างไรก็ปฏิบัติต่อไปอย่างนั้น

5.2) ไม่สามารถใช้เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมในการทำงาน แม้จะได้รับการพัฒนาหรือฝึกอบรมมาแล้ว

5.3) การติดตามประเมินผล ควรแจ้งให้ผู้ปฏิบัติได้รับทราบ และเผยแผ่สายตาสาธารณชน เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนา และปรับปรุงวิธีการทำงานของผู้ปฏิบัติในระดับล่าง

- 5.4) การตรวจสอบ ติดตามประเมินผลมีความจำเป็น เพราะจะได้ทราบข้อดี ที่จะได้ส่งเสริมต่อไป หรือมีข้อด้อยอะไร ก็จะได้ปรับปรุง แก้ไขได้ทันที่
- 5.5) ผลจากการติดตามประเมินผล สามารถใช้เป็นข้อมูล การทำงานในครั้งต่อไป แต่การติดตามประเมินผลงานบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตอาจมีจุดอ่อน เพราะการเผยแผ่พระพุทธศาสนาร่วมกันทำหลายฝ่าย
- 5.6) มีผลดีคือ จะทำให้คนทำงานได้เก็บข้อมูล และหลักฐานต่างๆ ไว้ให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบ และนำเสนอเป็นผลงานการบริหารการเผยแผ่ เพื่อจะได้รับการยกย่องเชิดชูในโอกาสต่อไป

6) เป้าหมาย^{DV6} : เป้าหมายด้านการทำงาน^{DV6.1} เป้าหมายด้านองค์กร^{DV6.2} และเป้าหมายด้านสังคม^{DV6.3}

- 6.1) มีผลต่อความสำเร็จในการทำงานบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพราะจะทำให้เกิดการทำงานที่เป็นระบบ รู้จุดหมาย เพราะมีเป้าหมายอย่างชัดเจน
- 6.2) เป้าหมายจะทำให้ การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา มีทิศทางที่ชัดเจน นำมาซึ่งการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตให้ประสบผลสำเร็จ
- 6.3) เป้าหมายการทำงานของพระธรรมทูต ควรทำในภาคของพระธรรมทูต หรือสนองตอบต่อองค์กรพระธรรมทูตก่อน นั่นคือ มุ่งให้ประโยชน์เกิดกับคณะสงฆ์ก่อน
- 6.4) เป้าหมายในลำดับต่อมา จึงทำเพื่อสังคม เกิดความสงบสุข ร่มเย็นเป็นประชาธิปไตย เพราะมีจิตใจเป็นธรรม
- 6.5) เป้าหมายทุกด้าน ในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ล้วนเพื่อสันติสุขของประชาชน ความพอเพียงและความมั่นคงของสังคม ดังนั้น เป้าหมายจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง
- 6.6) ในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพื่อให้การเผยแผ่สำเร็จการบริหารส่วนใหญ่ทำในระดับชุมชน หรือในหมู่บ้าน วัดของตนเอง เมื่อวัดตนเองดีแล้วจึงไปจัดที่ระดับอำเภอ

7) มรรควิธี^{DV7} : เป้าหมาย^{DV7.1} ความท้าทาย^{DV7.2} และเกิดผลดี^{DV7.3}

- 7.1) หากมรรควิธี สู่เป้าหมาย ยังไม่ค่อยชัดเจน รวมทั้งยังขาดวิธีการที่เหมาะสม อาจทำให้พระธรรมทูตไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ
- 7.2) ความท้าทาย ควรสร้างขึ้นเพื่อให้พระธรรมทูตเกิดแรงจูงใจ สามารถบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างเต็มกำลัง
- 7.3) ควรจะเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ พระธรรมทูตที่มีความสามารถนำเอามรรควิธีต่างๆ ไปใช้บริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างได้ผล เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการที่เป็นผลดี ในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพราะมรรควิธีมีผลต่อความสำเร็จมาก

- 7.4) มรรควิธีสู่เป้าหมายมีความสำคัญต่อความสำเร็จ ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ต้องมีการปรับให้เกิดความยืดหยุ่น หลากหลาย ครอบคลุม เพื่อพระธรรมทูตสามารถบริหารการเผยแผ่ให้กับบุคคลทุกเพศทุกวัย
- 7.5) มีผลต่ออย่างยิ่งต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพราะจะทำให้มีวิธี ทำให้สำเร็จตามเป้าหมาย เกิดความท้าทาย และเป็นผลดีต่อพุทธศาสนา

8) ผลงาน^{DV8} : ความสำเร็จตามเป้าหมาย

- 8.1) การทำงานบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้เกิดผลงานบรรลุตามเป้าหมาย มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง จะเป็นผลงานที่น่าศึกษา ความสำเร็จตามเป้าหมายเป็นผลงานที่สามารถนำไปเผยแพร่อุ่สาธารณชน และผู้บังคับบัญชา
- 8.2) ผลงานที่สำเร็จตามเป้าหมาย จะสะท้อนให้เห็นความรู้ ความสามารถของพระธรรมทูต เป็นสิ่งที่ดี เป็นบารมี เพราะมีผลงานสำเร็จเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
- 8.3) ผลงานที่สำเร็จตามเป้าหมาย ถือว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง หากทำให้สำเร็จระดับ 70% ก็ถือว่าสูงสุดแล้ว สำหรับการบริหารการเผยแผ่พระธรรมทูต
- 8.4) ผลงานที่ดีมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ปัจจุบัน ความสำเร็จตามเป้าหมาย ยังอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะในเชิงคุณธรรมและเชิงวัฒนธรรม เพราะการเปลี่ยนแปลง โดยวัฒนธรรมเข้ามาครอบงำจิตใจจน
- 8.5) หากมีเป้าหมาย และทำงานเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายย่อมเป็นสิ่งที่ดีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

9) บริบท^{DV9} : ด้านความเป็นผู้นำ^{DV9.1} และด้านวัฒนธรรมสังคม^{DV9.2}

- 9.1) หากพระธรรมทูตเป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำ ก็จะเป็นหลักประกันในการทำงานบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เพราะจะเสริมสร้างความศรัทธาในการทำงานได้อย่างดียิ่ง
- 9.2) เป็นผลต่ออย่างยิ่ง เมื่อพระธรรมทูตสามารถสร้างผลงานให้เกิดขึ้นด้วยความเสียสละ และเกิดจากความเป็นผู้นำด้านจิตใจของประชาชน ก็จะทำให้ประชาชนศรัทธาเลื่อมใส และมีความเสียสละเช่นเดียวกัน
- 9.3) ผู้นำต้องมีความโดดเด่น ในทุกๆ ด้าน สามารถรับรู้ เข้าใจ สรุปรุ หาทองแก้ไขปัญหาคได้ อย่างรวดเร็ว ความเป็นผู้นำของพระธรรมทูต มีผลดีต่อการทำงานบริหารการเผยแผ่มาก และจะทำให้สังคมมีความสุขสงบ
- 9.4) มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่มาก เพราะเมื่อพระธรรมทูตมีภาวะผู้นำทำงาน คนสำราญ งานสำเร็จ โดยยึดหลัก 3 ประการ คือ 1. นำเขาได้ 2. จูงใจเขาเป็น 3. โดดเด่นคุณธรรม

9.5) ความเป็นผู้นำและสร้างวัฒนธรรมสังคม ให้เกิดขึ้นในทางสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับพระธรรมทูต

10) ความสามารถ^{DV10} : วุฒิภาวะ^{DV10.1} และความรับผิดชอบต่อสังคม^{DV10.2}

10.1) ความสามารถ โดยเฉพาะการมีวุฒิภาวะสูง และความรับผิดชอบต่อสังคม มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตเป็นอย่างมาก โดยปกติแล้วพระธรรมทูต จะเป็นบุคคลที่มีวุฒิภาวะสูง เพราะผู้ที่จะมาทำหน้าที่พระธรรมทูตต้องมีการคัดเลือก ต้องฝึกอบรม ต้องมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น รู้ผิดชอบชั่วดี เคารพสิทธิผู้อื่น รวมทั้งรับผิดชอบต่อสังคม

10.2) สำหรับพระธรรมทูตแล้ว เรื่องความสามารถ มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหาร ความสำเร็จให้เกิดขึ้นในการเผยแผ่พระธรรมคำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความสามารถ สิ่งสำคัญควบคู่กันก็คือ จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะพระธรรมทูตมีภารกิจที่เป็นผู้เผยแผ่พระธรรมคำสอน หากขาดซึ่งความรับผิดชอบต่อสังคม หรือขาดวุฒิภาวะ แม้จะมีความสุขมากก็ คงจะไม่สามารถสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ศาสนาได้อย่างเต็มที่

10.3) วุฒิภาวะจะทำให้พระธรรมทูตมีความกระตือรือร้นที่จะทำงาน เพื่อรับใช้สังคม ด้วยความรู้ความสามารถอย่างเต็มกำลัง ดังนั้น ทั้งความสามารถ วุฒิภาวะ และ ความรับผิดชอบต่อสังคม จึงมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง

10.4) นอกจากวุฒิภาวะ ความรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยความสามารถ ซึ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อ ความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสำหรับพระธรรมทูตแล้ว ผู้ที่ ทำงานให้สำเร็จ ต้องบำเพ็ญตนให้ได้ 3 ประการ คือ 1. มีความรู้ 2. สู้งาน 3. สันดาน ดี

10.5) ผู้นำต้องรับผิดชอบต่อสูง มีความรู้ความสามารถ สำหรับพระธรรมทูต คุณสมบัติเหล่านี้ มีผลต่ออย่างยิ่งต่อการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพราะพร้อมที่จะต่อสู้และ แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นในทุกสถานการณ์

11) การกระตุ้นแรงเร้า^{DV11} : ความสำเร็จ^{DV11.1} ความร่วมมือ^{DV11.2}

11.1) การกระตุ้นแรงเร้า ให้ตัวพระธรรมทูตเอง เกิดความรู้สึก อยากทำงาน อยากสร้าง ผลงานให้กับพระพุทธศาสนา หรือกระตุ้นแรงเร้าในทางวิถีชีวิตทางพุทธมาเป็น แนวทาง จะได้รับความร่วมมือในการทำงาน เป็นผลดีต่อการงานบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา

11.2) แน่ใจที่สุดว่า ต้องสร้างความรู้สึก หรือกระตุ้นทั้งตนเอง และคนอื่นให้เกิดอารมณ์ ร่วมในการที่รับเอาธรรมของพระพุทธเจ้าเข้ามาในชีวิต พระธรรมทูตต้องมีใจ พอใจ

และสนใจในการทำงาน เกิดความรู้สึก เหมือนกระตุ้นให้อยากทำงาน ทำให้ไม่เหนื่อย ไม่รำคาญ ทำงานเพื่องาน ผลงานบานชื่นในใจ เพราะค่าของคนอยู่ที่ผลงาน หรืองาน คือเครื่องวัดค่าของคน งานคืออาหารของตนเอง

- 11.3) มีผลต่อความสำเร็จคือ จะทำให้พระธรรมทูต เกิดความกระตือรือร้น ใครที่จะปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น ผลต่องานการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต คือ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลตามที่ได้ตั้งไว้
- 11.4) ผลที่เกิดขึ้นต่อการบริหารการเผยแผ่ คือ ทำให้เกิดความมุ่งมั่นในการทำงาน แม้ว่าในบางเวลาอาจเกิดการท้อถอย อุดมการณ์อาจจะลดลงแต่ต่อไปเมื่อได้รับความร่วมมือ ก็จะมีแรงบันดาลใจที่จะทำงานต่อไป
- 11.5) ผลคือ เกิดการกระตุ้นให้พระธรรมทูต เกิดความรู้สึกมีพลังในการทำงาน เมื่อได้รับความร่วมมือจากประชาชน ก็จะทำให้เกิดการกระตุ้นเร่งเร้าให้ทำงานพระพุทธศาสนา

สรุปผลการสัมภาษณ์ สำหรับตัวแปรต้น บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีดังนี้

1) บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ของพระธรรมทูต^{IV1} : บุคลิกภาพเฉพาะตัวตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1.1} บุคลิกภาพด้านคุณธรรมตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1.2} บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1.3}

- 1.1) เกิดผลดี จะได้รับการยอมรับจากประชาชน รวมทั้งได้รับความเชื่อถือ ศรัทธา
- 1.2) สามารถนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติได้จริงในระบอบวิถีชีวิตของพระธรรมทูต
- 1.3) พระธรรมทูตควรนำมาเป็นหลักในการปฏิบัติ เพราะการปฏิบัติดี ดีกว่าคำสอน นำหลักการมาเป็นแนวทางสร้างบุคลิกภาพ มาปฏิบัติแล้วลงมือทำงานให้ดี เพราะเป็นสิ่งไม่ล้าสมัย ปรับประยุกต์บ้างในบางกรณี
- 1.4) ผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ คือ เป็นการเสริมสร้างความศรัทธาต่อผู้พบเห็น ทำให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาเข้าถึงคน เข้าถึงใจมากยิ่งขึ้น พระธรรมทูตจะมีบุคลิกภาพที่ตรงตามพระธรรมวินัย ถือว่ามีภาวะผู้นำอยู่ด้วย
- 1.5) นักเผยแผ่ต้องยึดหลักโอวาทปาฏิโมกข์อย่างมาก เพราะนั่นคือต้นแบบของพระนักเผยแผ่ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ให้ไว้ตั้งแต่ครั้งแรก แต่ปัจจุบันพระธรรมทูต อาจปฏิบัติหย่อนยานจากหลักโอวาทปาฏิโมกข์ไปอย่างมาก จึงขอให้นำหลักการมาปฏิบัติและตระหนักในบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ให้มากยิ่งขึ้น

2) บุคลิกภาพพื้นฐาน^{IV2} : บุคลิกภาพสัปปุริสธรรม^{IV2.1} บุคลิกภาพกัลยาณมิตร^{IV2.2} บุคลิกภาพพรหมวิหาร^{IV2.3}

- 2.1) ถ้าหากพระธรรมทูตนำธรรมทั้ง 3 ประเภท มาเป็นครูคู่คิด มิตรคู่ตัวมีหัวอึดแน่นด้วยเมตตา อภัย ใจเย็นเป็นกลาง จะสร้างความสำเร็จได้อย่างมหาศาลในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
- 2.2) บุคลิกภาพของพระธรรมทูต ถ้าใช้พรหมวิหารได้จริง และต่อเนืองย่อมมีผลอย่างยั่งยืนในตัวพระธรรมทูต และการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
- 2.3) บุคลิกภาพพื้นฐาน มีความสำคัญมากต่อการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา แต่พระธรรมทูตควรปฏิบัติดีทั้งกาย วาจา ใจ โดยเน้นการแต่งกาย นุ่งห่ม ผีกใช้ไอทีและปรับตัวให้เข้ากับโลกปัจจุบัน
- 2.4) ผลสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ คือ ทำให้พระธรรมทูตเกิดความมั่นใจในตนเอง ในการที่จะเผยแผ่พระพุทธศาสนา ประชาชนก็จะเชื่อถือ เกิดความเลื่อมใส ทำให้ได้รับประโยชน์ทั้งสองฝ่ายในงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา
- 2.5) เมื่อนำธรรมมาเป็นตัวนำในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ก็จะทำให้สร้างความสำเร็จได้อย่างมากที่สุด

3) บุคลิกภาพจำเพาะ^{IV3} : บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ

- 3.1) มีความสำคัญต่อพระธรรมทูต เพราะคุณสมบัติของนักเผยแผ่คือ ความรู้พอเพียง มีเสียงกังวาน ปฏิภาณว่องไว จิตใจสะอาด มารยาทเรียบร้อย มีความสำคัญมาก
- 3.2) มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ต้องยึดถือเป็นหลัก
- 3.3) บุคลิกภาพจำเพาะ 8 ประการนี้ คุณลักษณะเฉพาะของพระธรรมทูต และนักเผยแผ่ มีความจำเป็นสำหรับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา แต่ปัจจุบันอาจปฏิบัติได้ในพระธรรมทูตบางรูปเท่านั้น จึงต้องให้เกิดมีขึ้นในบุคลิกภาพพระธรรมทูต ให้เป็นผู้นำมาสัมผัสมาทิวชฎี ก็จะทำให้การบริหารการเผยแผ่ประสบความสำเร็จ
- 3.4) บุคลิกภาพดังกล่าวนี้ เป็นบุคลิกภาพเฉพาะตัวของพระธรรมทูต จะต้องมีบุคลิกภาพจำเพาะในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
- 3.5) เป็นบุคลิกภาพที่สำคัญของพระธรรมทูต ที่จะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้น เพื่อทำให้งานเผยแผ่พระพุทธศาสนาบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

4) บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย^{IV4} : บุคลิกภาพสำคัญการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{IV4.1}

บุคลิกภาพภายใน^{IV4.2} บุคลิกภาพภายนอก^{IV4.3}

- 4.1) ในภาพรวมย่อมมีผลต่อความสำเร็จแน่ ถ้าภายในจิตใจมีคุณธรรม ย่อมทำให้ภายนอกดูดี มีประโยชน์ มีผลต่อความสำเร็จในงานอย่างแน่นอน สรูป คือ หุ่นให้ ใจรัก หลักธรรม นำศรัทธา กล้าแสดง
- 4.2) ส่งผลต่อความสำเร็จอย่างมาก โดยการใช้ชีวิต ทำให้ดู อยู่ให้เห็น

- 4.3) บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย ทั้ง บุคลิกภาพสำคัญ บุคลิกภาพภายใน-ภายนอก เป็นบุคลิกภาพที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พระธรรมทูตต้องนำยึดถือ นำความรู้ ความสามารถ มาสร้างสรรค์การเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้วยศีล สมาธิ ปัญญาและสำรวม ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เพราะความสำรวมในสิ่งดีทั้งปวงเป็นเรื่องดี
- 4.4) บุคลิกภาพสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา บุคลิกภาพภายในและบุคลิกภาพภายนอก จะมีผลให้การบริหารจัดการง่ายขึ้น การทำงานของพระธรรมทูตประเภทนี้ จะรับคำสั่งผู้บังคับบัญชาด้วยความเคารพ ด้วยความจริงใจ ไม่มีข้อต่อรอง มีแต่ความซื่อสัตย์สุจริตต่อผู้บังคับบัญชา ต่อพระพุทธ พระธรรม ต่อส่วนรวม
- 4.5) เป็นบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จมาก เพราะจะทำให้หลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าเข้าถึงพุทธศาสนิกชนได้ง่าย ผู้คนจะนับถือศาสนาไปในทิศทางเดียวกัน ด้วยพระธรรมทูตที่มีคุณสมบัติทั้งต้น ประเทศชาติบ้านเมืองก็จะรุ่งเรือง โชติช่วง ชัชวาล ตลอดกาลเป็นนิจเทอญ

สรุปได้ว่า ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากพระราชกฤษฎีกา ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ซึ่งข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สามารถนำไปใช้ในการสนับสนุนผลการวิจัยเชิงปริมาณได้เป็นอย่างดี เพราะมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันหลายประเด็น

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลการศึกษาวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย หัวข้อ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ซึ่งในทางนี้จะได้ สรุป อภิปราย และนำเสนอข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย มีดังนี้ 1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ 2. เพื่อศึกษาบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์กับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 4. เพื่อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ให้ประสบผลสำเร็จ โดยมีพื้นที่เป้าหมาย คือ วัดทุกแห่งในจังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 422 วัด และพระภิกษุ จำนวน 2,127 รูป สำหรับประชากรกลุ่มเป้าหมายการวิจัย คือ เจ้าอาวาสที่ไม่เป็นพระธรรมทูต จำนวน 360 รูป และพระธรรมทูต จำนวน 68 รูป รวม 438 รูป

5.1.2 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 51-60 พรรษา อุปสมบทมาแล้ว 5-10 พรรษา พักอาศัยอยู่ ณ วัดในเขต อ.เมืองอุดรดิตถ์ 95 รูป มีวุฒิการศึกษาทางโลกระดับประถมศึกษา วุฒิต่างธรรมระดับ นักธรรมเอก โดยส่วนใหญ่เป็นเจ้าอาวาสที่ไม่เป็นพระธรรมทูต

5.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

ตามวัตถุประสงค์ การวิจัยข้อที่ 1 เมื่อศึกษาการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ตัวแปรย่อยที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย นโยบาย ยุทธศาสตร์ การวางแผน แผนงาน/โครงการ การประเมินผล เป้าหมาย มรรควิธี ผลงาน บริบท ความสามารถ และการกระตุ้นเร่งเร้า ผลการศึกษามีดังนี้

5.2.1 DV1 นโยบาย ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตด้านนโยบาย มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1.1 DV1.1 นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ อยู่ในระดับมาก 2 ประเด็น ได้แก่ นโยบายสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้าวัดทุกวัน^{DV1.1.2} และนโยบายเสริมสร้างพุทธศาสนิกชนให้มีความศรัทธายึดมั่นหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า^{DV1.1.3} ระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ นโยบายส่งเสริมพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้^{DV1.1.1}

5.2.2 DV2 ยุทธศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ด้านยุทธศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.2.1 DV2.1 อุปถัมภ์ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา อยู่ในระดับปานกลาง คือ การส่งเสริมและพัฒนางานด้านการเผยแผ่^{DV2.1.1}

5.2.2.2 DV2.2 เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่^{DV2.2.1} คือ การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการเผยแผ่^{DV2.2.1}

5.2.2.3 DV2.3 จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายอยู่ในระดับมาก คือ การส่งเสริมให้วัดเป็นศูนย์การเรียนรู้หลักพุทธธรรมและการปฏิบัติกิจกรรมการเผยแผ่^{DV2.3.1}

5.2.2.4 DV2.4 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่ อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น คือ การพัฒนาศักยภาพองค์กรเครือข่าย^{DV2.4.1} และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเผยแผ่สู่องค์กรทุกภาคส่วน^{DV2.4.2}

5.2.3 DV3 การวางแผน ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.3.1 DV3.1 การวิเคราะห์ปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง คือ การดำเนินงานที่ผ่านมาของพระธรรมทูตมีจุดแข็งอย่างไร^{DV3.1.1} และการดำเนินงานที่ผ่านมาของพระธรรมทูตมีจุดอ่อนอย่างไร^{DV3.1.2}

5.2.3.2 DV3.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมากทุกประเด็น คือ วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานพระธรรมทูตมีความชัดเจน^{DV3.2.1} และวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานพระธรรมทูตสามารถปฏิบัติได้^{DV3.2.1}

5.2.3.3 DV3.3 กำหนดกลยุทธ์ อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น คือ แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมในการบริหารการเผยแผ่ของพระธรรมทูต^{DV3.3.1} ขีดความสามารถที่มีอยู่ในการบริหารการเผยแผ่ของพระธรรมทูต^{DV3.3.2}

5.2.3.4 DV3.4 กำหนดแผนดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก 1 ประเด็น คือ บุคลากรคือพระธรรมทูตมีความรู้ความสามารถ^{DV3.4.1} และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ ได้รับงบประมาณสนับสนุนในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV3.4.2}

5.2.3.5 DV3.5 การประเมินแผน อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น คือ ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรในการเผยแผ่^{DV3.5.1} และการบรรลุวัตถุประสงค์ในการเผยแผ่^{DV3.5.2}

5.2.4 DV4 แผนงาน/โครงการ ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ด้านแผนงาน/โครงการ มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลางดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.4.1 DV4.1 แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่ อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น คือ โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.1.1} และโครงการคัดเลือกผู้ทำประโยชน์ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา^{DV4.1.2}

5.2.4.2 DV4.2 แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น คือ โครงการพัฒนาบุคลากรทางพระพุทธศาสนา^{DV4.2.1} และโครงการฝึกอบรมพระธรรมทูต จ.อุตรดิตถ์^{DV4.2.2}

5.2.4.3 DV4.3 แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่ อยู่ในระดับปานกลาง คือ โครงการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรผู้เผยแผ่^{DV4.3.1}

5.2.4.4 DV4.4 แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน อยู่ในระดับมาก คือ โครงการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางชุมชน^{DV4.4.1}

5.2.5 DV5 การติดตามประเมินผล ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ด้านการติดตามประเมินผล มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.5.1 DV5.1 จำนวนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์ อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น คือ พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร^{DV5.1.1} และพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการ^{DV5.1.2}

5.2.5.2 DV5.2 จำนวนบุคลากรผู้เผยแผ่ที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม อยู่ในระดับมากทุกประเด็น คือ พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร^{DV5.2.1} และพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการ^{DV5.2.2}

5.2.5.3 DV5.3 จำนวนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ และวิธีการในการเผยแผ่ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร^{DV5.3.1} และระดับสูง 1 ประเด็น คือ พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการ^{DV5.3.2}

5.2.5.4 DV5.4 รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแผ่ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ การเผยแผ่พระธรรมทูตแบบดั้งเดิม^{DV5.4.1} และระดับมาก 1 ประเด็น คือ การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเผยแผ่^{DV5.4.2}

5.2.5.5 DV5.5 จำนวนที่เพิ่มขึ้นขององค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนา อยู่ในระดับมาก 1 ประเด็น คือ วัดในเขตจังหวัด^{DV5.5.1} และระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ โรงเรียนในเขตจังหวัด^{DV5.5.2}

5.2.5.6 DV5.6 จำนวนองค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น คือ องค์กรภาคเอกชน^{DV5.6.1} และองค์กรภาครัฐ^{DV5.6.2}

5.2.6 DV6 เป้าหมาย ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ด้านเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.6.1 DV6.1 เป้าหมายด้านการทำงาน อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น คือ ความสำเร็จ^{DV6.1.1} และความถูกต้อง^{DV6.1.2}

5.2.6.2 DV6.2 เป้าหมายด้านองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ การบรรลุวัตถุประสงค์^{DV6.2.1} และระดับมาก 1 ประเด็น คือ ความสามัคคี^{DV6.2.2}

5.2.6.3 DV6.3 เป้าหมายด้านสังคม อยู่ในระดับมาก 1 ประเด็น คือ ความรับผิดชอบสังคม^{DV6.3.1} และระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ ความเท่าเทียมกัน^{DV6.3.2}

5.2.7 DV7 มรรควิธี ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ด้านมรรควิธี มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.7.1 DV7.1 เป้าหมาย อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น คือ ความชัดเจน^{DV7.1.1} และความเหมาะสม^{DV7.1.2}

5.2.7.2 DV7.2 ความท้าทาย อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 2 ประเด็น คือ แรงจูงใจ^{DV7.2.1} และการกระตุ้นเร่งเร้า^{DV7.2.2}

5.2.7.3 DV7.3 เกิดผลดี อยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ วิธีปฏิบัติ^{DV7.3.1} และระดับมาก 1 ประเด็น คือ วิธีแก้ปัญหา^{DV7.3.2}

5.2.8 DV8 ผลงาน ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ด้านผลงาน มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.8.1 DV8.1 ความสำเร็จตามเป้าหมาย อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิต^{DV8.1.1} และการพัฒนาคุณธรรม^{DV8.1.2}

5.2.9 DV9 บริบท ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ด้านบริบท มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.9.1 DV9.1 ด้านความเป็นผู้นำ อยู่ในระดับมาก 1 ประเด็น คือ การพัฒนาแนวคิด^{DV9.1.1} และระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ การสร้างจิตสำนึก^{DV9.1.2}

5.2.9.2 DV9.2 ด้านวัฒนธรรมสังคม อยู่ในระดับปานกลางทุกระดับ คือ ค่านิยมทางสังคม^{DV9.2.1} และความเชื่อ^{DV9.2.2}

5.2.10 DV10 ความสามารถ ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ด้านความสามารถ มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.10.1 DV10.1 วุฒิภาวะ อยู่ในระดับมากทุกประเด็น คือ การควบคุมตนเอง^{DV10.1.1} และการสร้างจิตสำนึก^{DV10.1.2}

5.2.10.2 DV10.2 ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม อยู่ในระดับมากทุกประเด็น คือ รู้ผิดชอบ
ชั่วดี^{DV10.2.1} และการแสดงน้ำใจกับผู้อื่น^{DV10.2.2}

5.2.11 DV11 การกระตุ้นแรงเร้า ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่
พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ด้านการกระตุ้นแรงเร้า มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก ดังรายละเอียด
ต่อไปนี้

5.2.11.1 DV11.1 ความรู้สึก อยู่ในระดับมาก คือ ความรู้สึกพึงพอใจ^{DV11.1.1}

5.2.11.2 DV11.2 ความร่วมมือ อยู่ในระดับมากทุกประเด็น คือ การร่วมกิจกรรม^{DV11.2.1}
และการให้การสนับสนุน^{DV11.2.1}

5.3 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรม ทูต

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผย
แผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ตัวแปรย่อยที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย บุคลิกภาพตามแนว
โอวาทปาฏิโมกข์ของพระธรรมทูต^{IV1} บุคลิกภาพพื้นฐานของพระธรรมทูต^{IV2} บุคลิกภาพจำเพาะของพระ
ธรรมทูต^{IV3} และบุคลิกภาพร่วมสมัย^{IV4} ผลการศึกษามีดังนี้

5.3.1 IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ พบว่า ระดับความสำเร็จที่เกิดจากบุคลิกภาพ
ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีค่ารวมเฉลี่ยในระดับมาก ดัง
รายละเอียดต่อไปนี้

5.3.1.1 IV1.1 บุคลิกภาพเฉพาะตัวตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ อยู่ในระดับมากทุกประเด็น
คือ มีขันติธรรม^{IV1.1.1} ไม่นินทาใคร^{IV1.1.2} ไม่กระทบกระทั่งใคร^{IV1.1.3} มีสมณสัญญา^{IV1.1.4}

5.3.1.2 IV1.2 บุคลิกภาพด้านคุณธรรม พบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็น คือ การไม่ทำ
บาปทั้งปวง^{IV1.2.1} การทำกุศลให้ถึงพร้อม^{IV1.2.2} การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว^{IV1.2.3}

5.3.1.3 IV1.3 บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกประเด็น คือ ไม่ตำหนิ
ติเตียงใคร^{IV1.3.1} ไม่เบียดเบียนใคร^{IV1.3.2} สำรวมระวัง^{IV1.3.3} ไม่เห็นแก่ปากแก่ท้อง^{IV1.3.4} ยินดีพอใจอยู่ ณ
สถานที่สงบสงัด^{IV1.3.5} มีความขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา^{IV1.3.6}

5.3.2 IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสำเร็จที่เกิดจากบุคลิกภาพในการ
บริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีค่ารวมเฉลี่ยในระดับมาก ดังรายละเอียด
ต่อไปนี้

5.3.2.1 IV2.1 บุคลิกภาพสัปปริสธรรม อยู่ในระดับมากทุกประเด็น คือ รู้หลัก และรู้จัก
เหตุ^{IV2.1.1} รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล^{IV2.1.2} รู้จักตน^{IV2.1.3} รู้จักประมาณ^{IV2.1.4} รู้จักกาล^{IV2.1.5} รู้จักชุมชน^{IV2.1.6}

5.3.2.2 IV2.2 บุคลิกภาพกัลยาณมิตร อยู่ในระดับมากทุกประเด็นคือ ความผู้ที่น่ารัก^{IV2.2.1}
 ความผู้นำเคารพ^{IV2.2.2} ความผู้ว่ายกย่อง^{IV2.2.3} ความเป็นผู้มีเหตุผล^{IV2.2.4} ความเป็นผู้ทนต่อคำ
 วิพากษ์วิจารณ์^{IV2.2.5} ความเป็นผู้รู้แจ่มแจ้ง^{IV2.2.6} ความเป็นผู้แนะนำไปในทางเสียหาย^{IV2.2.7}

5.3.2.3 IV2.3 บุคลิกภาพพรหมวิหาร อยู่ในระดับมากทุกประเด็น คือ เมตตา^{IV2.3.1}
 กรุณา^{IV2.3.2} มุทิตา^{IV2.3.3} อุเบกขา^{IV2.3.4}

5.3.3 IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ การศึกษาพบว่า ระดับความสำเร็จที่เกิดจากบุคลิกภาพในการ
 บริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีค่ารวมเฉลี่ยในระดับมาก ดังรายละเอียด
 ต่อไปนี้

5.3.3.1 IV3.1 บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ อยู่ในระดับมากทุกประเด็นคือ รู้จักฟัง^{IV3.1.1}
 สามารถพูดให้คนอื่นฟังได้^{IV3.1.2} ใฝ่ศึกษา^{IV3.1.3} ความทรงจำดี^{IV3.1.4} เป็นผู้รู้^{IV3.1.5} สามารถพูดให้คนอื่น
 เข้าใจ^{IV3.1.6} ฉลาดให้สิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์^{IV3.1.7} ไม่ก่อความทะเลาะวิวาท^{IV3.1.8}

5.3.4 IV4 บุคลิกภาพร่วมสมัย การศึกษาพบว่า ระดับความสำเร็จที่เกิดจากบุคลิกภาพในการ
 บริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีค่ารวมเฉลี่ยในระดับมาก ดังรายละเอียด
 ต่อไปนี้

5.3.4.1 IV4.1 บุคลิกภาพสำคัญการเผยแผ่พระธรรม อยู่ในระดับมากทุกประเด็น คือ มั่นใจ
 ในคุณค่าความดีงามของพระพุทธศาสนา^{IV4.1.1} เข้าใจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น^{IV4.1.2} มีวิธีการ
 สื่อสารที่เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัย^{IV4.1.3} มุ่งมั่นแน่วแน่ต่อพุทธอุดมการณ์^{IV4.1.4}

5.3.4.2 IV4.2 บุคลิกภาพภายใน อยู่ในระดับมากทุกประเด็น คือ ความเชื่อมั่นในตัว
 เอง^{IV4.2.1} การควบคุมตนเอง^{IV4.2.2} ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์^{IV4.2.3} ความรับผิดชอบ^{IV4.2.4} ความซื่อสัตย์^{IV4.2.5}
 ความเสียสละ^{IV4.2.6} ความมีวินัย^{IV4.2.7} ความสุขภาพ^{IV4.2.8} ความแนบเนียน^{IV4.2.9}

5.3.4.3 IV4.3 บุคลิกภาพภายนอก 4 ประการ อยู่ในระดับมากทุกประเด็น คือ ความ
 สะอาด^{IV4.3.1} กิริยาท่าทาง^{IV4.3.2} การพูด^{IV4.3.3} การแต่งกาย^{IV4.3.4}

5.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐาน

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จใน
 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน
 1-11 โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดย
 วิธีสหสัมพันธ์คานอนิคอล (Canonical Correlation Analysis) ผลการศึกษามีดังนี้

5.4.1 สมมติฐานที่ 1

จากสมมติฐานที่ 1 บุคลิกภาพที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
 ของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านนโยบาย ซึ่งผล
 การวิเคราะห์พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 1 เป็นจริง และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์

บริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านแผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับต่ำ ในขณะที่ค่าความสัมพันธ์คานอนิคอล แบบเชิงโครงสร้างอยู่ในระดับสูงและปานกลาง

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ แผนงาน/โครงการ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก แต่มีชุดตัวแปรต้น 1 ตัวคือ บุคลิกภาพร่วมสมัย มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านแผนงาน/โครงการ เกี่ยวกับ แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

5.4.5 สมมติฐานที่ 5

จากสมมติฐานที่ 5 บุคลิกภาพที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านการประเมินผล ซึ่งผลการวิเคราะห์พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 5 เป็นจริง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตาม ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำมาก ในขณะที่ค่าความสัมพันธ์คานอนิคอล แบบเชิงโครงสร้างอยู่ในระดับสูงและปานกลาง

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การประเมินผล ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

5.4.6 สมมติฐานที่ 6

จากสมมติฐานที่ 6 บุคลิกภาพที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านเป้าหมาย ซึ่งผลการวิเคราะห์พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 6 เป็นจริง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตาม ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำมาก ยกเว้นบุคลิกภาพร่วมสมัย ซึ่งพบว่า มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านเป้าหมายด้านสังคมในระดับต่ำ ในขณะที่ค่าความสัมพันธ์คานอนิคอล แบบเชิงโครงสร้างอยู่ในระดับสูงมาก สูง และปานกลาง

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ เป้าหมาย ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก แต่มีชุดตัวแปรต้น 1 ตัว คือ บุคลิกภาพร่วมสมัย มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเกี่ยวกับเป้าหมายทางสังคมโดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

5.4.7 สมมติฐานที่ 7

จากสมมติฐานที่ 7 บุคลิกภาพที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านมรรควิธี ซึ่งผลการวิเคราะห์พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 7 เป็นจริง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตาม ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำมาก ยกเว้นบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ ซึ่งพบว่า มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านมรรควิธี เกี่ยวกับ เป้าหมายและทำให้เกิดผลดีในระดับต่ำ ในขณะที่ค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้างอยู่ในระดับสูงมาก สูง และปานกลาง

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ มรรควิธี ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก แต่มีชุดตัวแปรต้น 1 ตัว คือ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 2 ตัว คือ เป้าหมายกับวิธีปฏิบัติที่เกิดผลดี โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

5.4.8 สมมติฐานที่ 8

จากสมมติฐานที่ 8 บุคลิกภาพที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านผลงาน ซึ่งผลการวิเคราะห์พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 8 เป็นจริง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตาม ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำและต่ำมาก โดยมีชุดตัวแปรต้น 2 ตัว คือ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ และบุคลิกภาพพื้นฐาน ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต คือ ความสำเร็จตามเป้าหมายในระดับต่ำ ในขณะที่ค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้างอยู่ในระดับสูงมากและปานกลาง

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ ผลงาน ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ ชุดตัวแปรต้น 2 ตัว คือ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์กับบุคลิกภาพพื้นฐาน มีผลต่อ ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยมีความสัมพันธ์ในต่ำ

5.4.9 สมมติฐานที่ 9

จากสมมติฐานที่ 9 บุคลิกภาพที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านบริบท ซึ่งผลการวิเคราะห์พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 9 เป็นจริง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์

ระหว่างชุดตัวแปรต้น ชุดตัวแปรต้นส่วนใหญ่กับชุดตัวแปรตามส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำ โดยมีชุดตัวแปรต้น 3 ตัว คือ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ บุคลิกภาพพื้นฐานและบุคลิกภาพร่วมสมัย มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทางด้านความเป็นผู้นำในระดับต่ำ ในขณะที่ค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้างอยู่ในระดับสูงมาก สูงและปานกลาง

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ บริบท ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ โดยมีชุดตัวแปร 3 ตัว คือ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ บุคลิกภาพพื้นฐานและบุคลิกภาพร่วมสมัย มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต คือ ทางด้านความเป็นผู้นำ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

5.4.10 สมมติฐานที่ 10

จากสมมติฐานที่ 10 บุคลิกภาพที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านความสามารถ ซึ่งผลการวิเคราะห์พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 10 เป็นจริง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตาม ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานอยู่ต่ำมาก 3 ตัวและระดับต่ำ 3 ตัว คือ บุคลิกภาพจำเพาะ และบุคลิกภาพร่วมสมัย มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เกี่ยวกับบุคลิกภาวะในระดับต่ำ ในขณะที่ค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้างอยู่ในระดับสูงมาก และสูง

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ ความสามารถ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและต่ำมาก โดยมีชุดตัวแปรต้น 2 ตัว คือ บุคลิกภาพจำเพาะ และบุคลิกภาพร่วมสมัย มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต คือ ด้านบุคลิกภาวะ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

5.4.11 สมมติฐานที่ 11

จากสมมติฐานที่ 11 บุคลิกภาพที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านการกระตุ้นเร่งเร้า ซึ่งผลการวิเคราะห์พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานที่ 11 เป็นจริง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตาม ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบคะแนนมาตรฐานส่วนใหญ่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำ โดยมีค่าต่ำมาก 1 ประเด็นในกลุ่มตัวแปรต้น แต่ค่าความสัมพันธ์ในกลุ่มตัวแปรตาม อยู่ในระดับต่ำมาก ในขณะที่ค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอล แบบเชิงโครงสร้างอยู่ในระดับสูงมาก สูงและปานกลาง

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การกระตุ้นเร่งเร้า ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คาโนนิกอล ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามอยู่ในระดับต่ำมาก

5.4.12 สมมติฐานรวม

จากสมมติฐานรวม บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งผลการวิเคราะห์ พิสูจน์ได้ว่า สมมติฐานรวม เป็นจริง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์ระหว่าง ชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตาม ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุด ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล แบบคะแนนมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำมาก ในขณะที่ค่าความสัมพันธ์คาโนนิกอล แบบเชิงโครงสร้างอยู่ในระดับสูงและปานกลาง

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์คาโนนิกอล ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.5.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์

ผลการวิจัย ฉบับนี้พบว่า การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีระดับ การบริหารจัดการในงานรวมทุกด้านระดับปานกลาง โดยด้านที่มีระดับการบริหารมากที่สุด คือ ด้าน ความสามารถของพระธรรมทูต รองลงมา คือ ด้านการกระตุ้นเร่งเร้าตนเองของพระธรรมทูต และด้าน การวางแผนการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อยู่ในระดับต่ำสุด ซึ่งจะได้ กล่าวถึง องค์ประกอบทั้งหมด อันเป็นตัวแปรย่อยของการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต ดังนี้

5.5.1.1 ด้านนโยบาย มีเพียงด้านเดียว คือ นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนา แห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า มีการบริหารในระดับมาก โดยเฉพาะนโยบายสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้า วัด และนโยบายเสริมสร้างพุทธศาสนิกชนให้ศรัทธายึดมั่นหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า ซึ่งพระ ธรรมทูตสามารถบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้ในระดับมากทั้ง 2 ด้าน แสดงให้เห็นว่า พระ ธรรมทูตสามารถบริหารจัดการได้ดี เพราะนโยบายมีความชัดเจน สามารถควบคุมการบริหารการเผยแผ่ ได้สอดคล้องกับภาณูญา บุญยัง (2547) ที่กล่าวว่านโยบายมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน สามารถควบคุม การปฏิบัติงานตามแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับนโยบายด้านส่งเสริมพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้ มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ในระดับปานกลาง อาจเป็นผลมาจากความ

คลุมเครือของนโยบาย ที่ทำให้การนำไปปฏิบัติต้องประสบกับปัญหา **สอดคล้องกับ ธีรรัตน์ ไขแก้ว (2550)** ที่กล่าวว่า ความชัดเจนของนโยบาย มีผลต่อการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินงานบริหารจัดการและ**คำสัมภาษณ์ของพระราชกณะ (พระรัตนมูณี (บุญมี วิสารโท))** รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงราย ที่กล่าวว่า นโยบายทำให้การบริหารงานเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตมีทิศทางในการทำงานชัดเจนยิ่งขึ้น หากมีความชัดเจนก็จะทำให้ง่ายต่อการปฏิบัติ

5.5.1.2 ด้านยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 4 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในระดับปานกลาง โดยมี 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การอุปถัมภ์ส่งเสริมสนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ยุทธศาสตร์เพิ่มและพัฒนาผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเผยแผ่ และยุทธศาสตร์สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่ ซึ่งพระธรรมทูตสามารถบริหารจัดการการเผยแผ่ได้ในระดับปานกลาง ในการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ของพระธรรมทูตนั้น ก่อนทั้งเป็นเรื่องที่ยุ่ยาก เนื่องจากต้องมีการพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับทิศทางและบริบทของสังคม รวมทั้งสภาพของชุมชน ที่จะต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ทั้งวัฒนธรรมชุมชนตลอดจนวิถีชีวิตของชาวบ้าน พระธรรมทูตต้องปรับเปลี่ยนและพัฒนาตนเองให้มีความสามารถทั้งงานเอกสาร มนุษย์สัมพันธ์ และการสร้างความร่วมมือจากทุกองค์กร **สอดคล้องกับพระมหาปราโมทย์ มหาวิริโย (ปีกรม)(2548)** ที่กล่าวว่า ยุทธศาสตร์การเผยแผ่พระพุทธศาสนา ต้องมีการเตรียมงานวางแผน สร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เป็นงานที่ยุ่ยากซับซ้อน เกี่ยวข้องทั้งเอกสารและตัวคน ต้องมีการเตรียมคน สร้างเครือข่าย ให้สามารถทำงานเกื้อกูลกันได้ อย่างไรก็ตาม ยุทธศาสตร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเผยแผ่พุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย พระธรรมทูตมีระดับการบริหารจัดการอยู่ในระดับสูง หากพิจารณาโดยรายละเอียดแล้ว จะเห็นว่า วัดต่างๆ ในจังหวัดอุตรดิตถ์จะเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งการจัดเทศนา จัดงานประเพณีต่างๆ งานบุญ งานบวช ตลอดจนการจัดกิจกรรมในโอกาสต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และแสดงให้เห็นว่า วัดให้ความสำคัญกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา การใช้วัดเป็นศูนย์กลางอาจเป็นเพราะความพร้อม สะดวก อีกทั้งเป็นความสามารถของพระธรรมทูตในการบริหารจัดการให้เกิดขึ้น โดยจะต้องร่วมมือกันทุกฝ่ายในชุมชน ทั้งบ้าน วัด โรงเรียน (บวร) **สอดคล้องกับสัมภาษณ์ พระราชกณะ (พระโกศัยเจติยารักษ์)** รองเจ้าคณะจังหวัดแพร่ ที่ว่า ภารกิจต่างๆ ตามยุทธศาสตร์จะสำเร็จได้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์กรเครือข่าย รวมทั้งการได้รับความร่วมมือ ในการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาเกิดผลดี เกิดผลสัมฤทธิ์

5.5.1.3 ด้านการวางแผน ประกอบด้วย 5 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ด้านการวางแผนในระดับปานกลาง โดยมี 4 ด้านที่พระธรรมทูตบริหารจัดการได้ในระดับปานกลาง ได้แก่ การวิเคราะห์ปัญหา การกำหนดกลยุทธ์ การกำหนดแผนดำเนินงาน และการประเมินแผน ซึ่งในการวางแผน มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารจัดการงานให้บรรลุความสำเร็จ การที่พระธรรมทูตสามารถบริหารจัดการได้ในระดับปานกลาง จึงเป็น

เรื่องที่จะต้องพิจารณาสาเหตุ ที่ไม่สามารถบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีความก้าวหน้ากว่านั้น เพราะการวางแผนเป็นเรื่องสำคัญ สำหรับการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะที่ได้รับจากแบบสอบถามว่า พระธรรมทูตควรมีการวางแผนการทำงานอย่างมีระบบ เพื่อให้การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยต้องกำหนดขอบเขต พื้นที่ โดยร่วมวางแผนกับองค์กรต่างๆ ให้มากขึ้น ทำงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ให้มากขึ้น **สอดคล้องกับ พระมหาปราโมทย์ มหาวิริโย (ปีกรม)(2548)** ที่กล่าวว่า การวางแผนเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นการกำหนดขอบข่าย และสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นๆ สำหรับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า การวางแผนเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ พระธรรมทูตสามารถบริหารจัดการได้ในระดับสูงนั้น เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานพระธรรมทูตให้มีความชัดเจน สามารถปฏิบัติได้เนื่องจากแผนที่ชัดเจนย่อมเป็นการง่าย สำหรับการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง **สอดคล้องกับ กนกวรรณ อินทร์น้อย (2553)** ซึ่งกล่าวว่า การวางแผนเป็นความสำคัญอันดับแรกที่จะต้องวางแผนให้สอดคล้องกับพันธกิจ มีความชัดเจนและปฏิบัติได้จริง **สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ พระราชาคณะ (พระรัตนมุนี (บุญมี วิสารโท))** รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงราย ที่ว่า การทำงานที่มีแผน มีเป้าหมายชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้ ช่วยให้เกิดความสำเร็จไปแล้วครั้งหนึ่ง ไม่ใช่ทำไปคิดไป ทำให้ขาดความรอบคอบ สิ้นเปลืองมันสมอง เวลา และค่าใช้จ่าย

5.5.1.4 ด้านแผนงาน/โครงการ ประกอบด้วย แผนงาน/โครงการ 4 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในระดับปานกลาง โดยมี 3 ด้านที่พระธรรมทูตสามารถบริหารจัดการในระดับปานกลาง ได้แก่ แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่ แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่ และแผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่ สำหรับแผนงาน/โครงการต่างๆ ดังกล่าวนี มีโครงการซึ่งพระธรรมทูตจะต้องศึกษาเรียนรู้และเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการ เช่น โครงการพัฒนาบุคลากรทางพระพุทธศาสนา โครงการฝึกอบรมพระธรรมทูตและโครงการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรผู้เผยแผ่ เป็นต้น เนื่องจากโครงการเหล่านี้เป็นโครงการที่มีการดำเนินการร่วมกับหลายฝ่าย เป็นลักษณะโครงการที่ร่วมกันทำ ดังนั้นการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตจึงอาจจะไม่ชัดเจน **สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของพระราชาคณะ (พระสุนทรมุนี)** รองเจ้าคณะจังหวัดน่าน ที่กล่าวว่า โครงการตามแผนงาน/โครงการควรร่วมกันทุกฝ่าย โดยร่วมใจกัน หรือสร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นของหลายๆ ฝ่าย และประสานงานประสานใจกันทำงาน จึงเห็นได้ว่า โครงการดังกล่าวนี้ พระธรรมทูตไม่สามารถแสดงบทบาทในการบริหารจัดการการเผยแผ่ได้อย่างเต็มที่ สำหรับแผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน โครงการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางชุมชน พระธรรมทูตสามารถบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับมาก โครงการดังกล่าวนี้เป็นโครงการที่พระธรรมทูตมีประสบการณ์ตรง เพราะได้ทำโครงการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางชุมชนร่วมกับประชาชน ชุมชนและองค์กรต่างๆ จนทำให้มีความรู้ความสามารถ ในการบริหารจัดการ **สอดคล้องกับพระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต)(2541)** ที่กล่าวไว้ว่า โครงการตามแผนงาน/โครงการ จะส่งเสริมให้พระธรรมทูตมี

ความรู้ความสามารถในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาประชาชนโดยใช้วัดเป็นศูนย์กลาง

5.5.1.5 ด้านติดตามประเมินผล ประกอบด้วย การติดตามประเมินผลรวม 6 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการติดตามประเมินผลการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตนั้น มีการติดตามผลทั้งระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด โดยเฉพาะในเรื่องการได้รับการอุปถัมภ์ ทั้งพระธรรมทูตฝ่ายบริหาร และพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการ แต่ในเรื่องการอุปถัมภ์นั้นส่วนใหญ่จะได้รับสนับสนุนน้อย ต้องช่วยเหลือตนเอง โดยขอรับการสนับสนุนจากประชาชน และชุมชนเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตจึงค่อนข้างขาดพลังในการดำเนินงาน **สอดคล้องกับข้อเสนอแนะที่ได้รับจากแบบสอบถามว่า** พระธรรมทูตทั้งฝ่ายบริหารและปฏิบัติการได้รับการอุปถัมภ์ทางด้านงบประมาณน้อย ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลกระทบต่อภารกิจที่รับผิดชอบ ต้องขอรับการสนับสนุนจากฝ่ายประชาชน ชุมชนและองค์กรสาธารณกุศลต่างๆ ในขณะที่เดียวกันผลการวิจัยจึงพบว่า จำนวนองค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทั้งองค์กรภาคเอกชน และองค์กรภาครัฐมีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนา ในระดับปานกลาง ซึ่งในเรื่องนี้ มีสิ่งที่น่าสนใจอยู่ที่ความสามารถในการสร้างการมีส่วนร่วมของพระธรรมทูตเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่ง ประกอบกับสังคมไทยมักจะมีการยึดโยง หรือยึดติดอยู่กับตัวบุคคล ดังนั้นแม้จะมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะทางภาครัฐแต่ยังมีองค์ประกอบอีกหลายประการ โดยเฉพาะในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างพระธรรมทูตกับบุคคลหรือองค์กร เนื่องจากพระธรรมทูตบางท่านอาจจะไม่ให้ความสำคัญกับการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคล มุ่งเน้นภารกิจปฏิบัติของสงฆ์ ทำให้ขาดโอกาสในการสร้างการมีส่วนร่วม โดยเฉพาะในภาครัฐซึ่งแม้จะมีการติดตามประเมินผลการบริหารงานองค์กรอย่างต่อเนื่อง แต่การสร้างการมีส่วนร่วมก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ **สอดคล้องกับ สายรุ้ง ปลั่งกลาง (2547)** ซึ่งมีการติดตามประเมินผล ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของการบริหารโรงเรียนกับการสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่การติดตามประเมินผล ด้านอื่นๆ ล้วนแต่มีค่าเฉลี่ยรวมแต่ละด้านในระดับมาก ได้แก่ จำนวนบุคลากรผู้เผยแผ่ที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม จำนวนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถทักษะและวิธีการเผยแผ่ รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแผ่ และจำนวนที่เพิ่มขึ้นขององค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งการติดตามประเมินผล ดังกล่าวนี้อันแล้วแต่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต สามารถใช้เป็นข้อมูลปรับปรุงการทำงานข้อต่อและข้อดีที่ได้รับ **สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์พระราชอาณา (พระโกศัยเจติยารักษ์)** รองเจ้าคณะจังหวัดแพร่ ที่กล่าวว่า การตรวจสอบ ติดตามประเมินผลมีความจำเป็น เพราะจะได้ทราบข้อดีที่จะได้ส่งเสริมต่อไป หรือมีข้อต่ออะไร ก็จะได้ปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

5.5.1.6 ด้านเป้าหมาย ประกอบด้วยเป้าหมายด้านต่างๆ รวม 3 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา อยู่ในระดับปานกลาง เป้าหมายในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มี 3 ด้าน คือ เป้าหมายด้านการทำงาน เป้าหมายด้านองค์กร และเป้าหมายด้านสังคม การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต จะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน จึงจะสามารถบรรลุความสำเร็จได้ เริ่มตั้งแต่เป้าหมายในการทำงาน ซึ่งจะต้องบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้สำเร็จตามเป้าหมาย รวมทั้งบริหารจัดการให้ถูกต้องตามเป้าหมาย ทั้งสองประการนี้ พระธรรมทูตควรสามารถบริหารจัดการการเผยแผ่ให้ได้ตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้เพื่อความสำเร็จในการทำงาน ซึ่งพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ก็สามารถทำได้ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับการบริหารที่ใกล้เคียงกับระดับมาก นั่นแสดงว่า การบริหารการเผยแผ่ของพระธรรมทูตมีเป้าหมายมีความชัดเจนในเป้าหมาย **สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ พระราชาคณะ (พระราชปัญญาโมลี) เจ้าคณะจังหวัดลำพูน** ที่กล่าวว่า เป้าหมายมีผลต่อความสำเร็จในการทำงานการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพราะจะทำให้เกิดการทำงานที่เป็นระบบ รู้จุดหมาย มีทิศทางที่ชัดเจนในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต สำหรับเป้าหมายด้านองค์กร ซึ่งภาพรวมทั้งการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์ และทำให้เกิดความสามัคคีนั้น พระธรรมทูตสามารถบริหารจัดการให้เกิดผลงานการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก นับได้ว่าเป็นความสำเร็จ ที่ทำให้องค์กรพระพุทธศาสนาได้รับประโยชน์อย่างยิ่ง **สอดคล้องกับคำกล่าวของ ปรีชา พงษ์พัฒนา (2544)** ที่กล่าวว่า ในการปฏิบัติงานของพระธรรมทูต จะต้องมีเป้าหมายหรือความสำเร็จอย่างชัดเจนขึ้นในองค์กรในสังกัดของพระธรรมทูต ในขณะที่เป้าหมายด้านสังคมด้านการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ส่งผลให้พุทธศาสนิกชนเกิดความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า ค่าเฉลี่ยในการบริหารจัดการดังกล่าวอยู่ในระดับมาก แสดงว่าพระธรรมทูตสามารถบริหารจัดการให้เกิดผลที่ดีต่อสังคม **สอดคล้องกับคำกล่าวของ ปรีชา พงษ์พัฒนา (2544, อ้างแล้ว)** ที่กล่าวว่า การปฏิบัติงานของพระธรรมทูตจะต้องมีเป้าหมายให้เกิดความสำเร็จในการพัฒนาสังคม สำหรับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา รวมทั้ง **สอดคล้องกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์** ที่นำเสนอว่าพลัง อีโก (Ego) ในตัวมนุษย์ว่า เป็นพลังแห่งความรู้ ความเข้าใจ การใช้เหตุผลการทำงานตามเป้าหมายให้บรรลุความสำเร็จ เช่นเดียวกับการมุ่งทำงานตามเป้าหมายของพระธรรมทูตในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายทางสังคมที่ตั้งไว้ ในส่วนของการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ให้บรรลุวัตถุประสงค์ ก็กับการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคม ซึ่งพระธรรมทูตมีระดับการบริหารด้วยค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง จะต้องปรับวิธีการ ตลอดจนกลยุทธ์การทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น **สอดคล้องกับข้อเสนอแนะ ในแบบสอบถาม** ที่แนะนำให้พระธรรมทูตปรับวิธีการทำงานการบริหารการเผยแผ่ฯ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และสร้างความเท่าเทียมกันในสังคมของพุทธศาสนิกชน

5.5.1.7 **ด้านมรรควิธี** ประกอบด้วย ดัชนีตัวแปร รวม 3 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งมรรควิธีสู่เป้าหมาย มรรควิธีที่ทำทนาย และมรรควิธีที่มุ่งให้เกิดผลดี มรรควิธีต่างๆ ที่พระธรรมทูตใช้ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา แม้จะมีเป้าหมาย แต่ในความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ยังเห็นว่า มรรควิธีอาจจะยังไม่ชัดเจน อีกทั้งอาจจะยังขาดมรรควิธีสู่เป้าหมายอย่างเหมาะสม จึงทำให้ค่าเฉลี่ยระดับการบริหารจัดการยังอยู่ในระดับปานกลาง **สอดคล้องกับข้อเสนอแนะในแบบสอบถาม** ของกลุ่มตัวอย่าง ที่เสนอแนะให้พระธรรมทูตคิดว่ามรรควิธีในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาตามเป้าหมายที่มีความชัดเจน และเหมาะสม โดยพยายามคิดหามรรควิธีที่สามารถดำเนินการได้ง่าย ไม่สลับซับซ้อนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชุมชน เช่น ชุมชนในเขตเมือง และชุมชนในชนบท ซึ่งมีบริบทแตกต่างกัน **สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของพระราชาคณะ** (พระราชปัญญาโมลี) เจ้าคณะจังหวัดลำพูน ที่กล่าวว่า มรรควิธีสู่เป้าหมายยังไม่ค่อยชัดเจน รวมทั้งยังขาดวิธีการที่เหมาะสม อาจทำให้พระธรรมทูตขาดความสามารถ ทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ เช่นเดียวกับมรรควิธีที่มีความทำทนาย ทั้งการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ที่ทำทนายจนทำให้พระธรรมทูตเกิดแรงจูงใจในการบริหารจัดการการเผยแผ่ และการบริหารจัดการการเผยแผ่ที่ทำทนายจนทำให้เกิดการกระตุ้นเร่งเร้าในการบริหารจัดการการเผยแผ่ หมายความว่าหากพระธรรมทูตไม่เกิดความรู้สึกที่ทำทนาย ให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานก็จะไม่สามารถสร้างแรงจูงใจในการทำงานด้วยความทำทนาย **สอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's heirachical theory of motivation) ของอับราฮัม มาสโลว์** ผู้นำแนวคิดทฤษฎีบุคลิกภาพกลุ่มมนุษยนิยม ที่กล่าวถึงพฤติกรรมของมนุษย์ทุกรูปแบบว่าเกิดจากแรงจูงใจของตัวเอง แรงจูงใจต่างกันก็จะมีพฤติกรรมไม่เหมือนกัน ดังนั้นจึงต้องพยายาม หามรรควิธีที่สามารถทำให้พระธรรมทูตมีวิธีการที่ทำทนาย จนทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน **สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์พระราชาคณะ** (พระธรรมภาณพิลาส) เจ้าคณะจังหวัดกำแพงเพชร ที่กล่าวว่า ความทำทนาย ควรสร้างขึ้นเพื่อให้พระธรรมทูตเกิดแรงจูงใจ สามารถบริหารการเผยแผ่ได้อย่างเต็มกำลัง สำหรับมรรควิธีที่จะทำให้เกิดผลดี ทั้งการบริหารการเผยแผ่ของพระธรรมทูตมีวิธีปฏิบัติที่เกิดผลดี และการบริหารการเผยแผ่ฯของพระธรรมทูตมีวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดผลดี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ก็เช่นเดียวกัน นั่นคือ พระธรรมทูตยังไม่สามารถค้นพบวิธีปฏิบัติในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้เกิดผลดี รวมทั้งวิธีแก้ปัญหาก็เกิดผลดี **สอดคล้องกับคำแนะนำในแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถาม** ที่เสนอแนะให้พระธรรมทูตแสวงหามรรควิธีที่จะทำให้การบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ เกิดผลดี ทั้งในวิธีการปฏิบัติ และการเข้าใจปัญหาในการปฏิบัติงาน และ **สอดคล้องกับพระมหาปราโมทย์ มหาวิริโย (ปีกรม)(2548)** ที่กล่าวว่า พระธรรมทูต ต้องมีมรรควิธีในการบริหารการเผยแผ่ที่มีเป้าหมายและมรรควิธีสู่เป้าหมายที่ส่งผลดีต่อการปฏิบัติงาน

5.5.1.8 **ด้านผลงาน** มีเพียงด้านความสำเร็จตามเป้าหมาย ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อยู่ในระดับปานกลาง จากตัวชี้วัด 2 ตัว

คือ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย ด้านการพัฒนาคุณภาพของประชาชน ซึ่งผลสำเร็จตามเป้าหมายการปฏิบัติงานยังอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า การปฏิบัติงานของพระธรรมทูต ยังต้องพัฒนาวิธีดำเนินการอีก ทั้งผลงานความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และการพัฒนาคุณธรรมของประชาชน โดยผลงานที่เกิดขึ้นในขณะนี้ยังไม่สำเร็จตามเป้าหมาย **สอดคล้องกับคำแนะนำของผู้ตอบแบบสอบถาม** ที่เสนอแนะให้พระธรรมทูต มุ่งทำให้งานตามเป้าหมาย ทั้ง 2 ด้าน ดังกล่าวให้ปรากฏเป็นรูปธรรม โดยเสนอแนะให้มีการพระธรรมทูตฝ่ายบริหารติดตามให้คำแนะนำและมีการประชุมแลกเปลี่ยนเทคนิควิธีการทำงาน รวมทั้งจัดสัมมนาในช่วงปลายปี เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานให้เกิดผลงานตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และ**สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์พระราชกณะ** (พระราชปัญญาโมลี) เจ้าคณะจังหวัดลำพูน ที่กล่าวว่า การทำงานบริหารการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้เกิดผลงานบรรลุตามเป้าหมาย มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นผลงานที่น่าศึกษา ความสำเร็จตามเป้าหมายเป็นผลงานที่สามารถนำไปเผยแพร่สู่สาธารณชนและผู้บังคับบัญชา รวมทั้ง**สอดคล้องกับ ปรีชา พงษ์พัฒนา (2544)** ที่กล่าวว่า การทำงานของพระธรรมทูตจะต้องมีเป้าหมายหรือผลงานที่มีความสำเร็จ

5.5.1.9 ด้านบริบท ประกอบด้วยบริบท รวม 2 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งบริบททางด้านความเป็นผู้นำ และบริบททางด้านวัฒนธรรมสังคม โดยบริบททางด้านความเป็นผู้นำมีตัวชี้วัด 2 ตัวชี้วัด คือ การบริหารจัดการการเผยแผ่ให้เกิดการพัฒนาแนวคิดของประชาชน และการบริหารจัดการการเผยแผ่ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกของประชาชน สำหรับบริบทด้านวัฒนธรรมสังคมก็มี 2 ตัวชี้วัด คือ การบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ให้เกิดค่านิยมทางสังคมที่เป็นประโยชน์ และการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ให้เกิดความเชื่อทางสังคมที่เป็นประโยชน์ จะเห็นได้ว่าทั้งดัชนีทั้ง 2 ด้านและตัวชี้วัดทั้ง 4 ตัว ก่อนทั้งเป็นตัวชี้วัดที่เป็นนามธรรม ซึ่งมีความสลับซับซ้อนในการพิจารณา รวมทั้ง การพัฒนาแนวคิดประชาชน การสร้างจิตสำนึกของประชาชน การสร้างค่านิยมทางสังคม และความเชื่อทางสังคมที่เป็นประโยชน์ มีการรณรงค์และปลูกฝังให้เกิดนามธรรมต่างๆดังกล่าวจากทุกหน่วยงาน สู่ประชาชน ทั้งในระดับท้องถิ่น ส่วนภูมิภาค ตลอดจนองค์กรสาธารณะกุศลต่างๆ ดังนั้นจึงอาจเป็นไปได้ว่า บริบททั้ง 2 ด้าน แม้จะเป็นเรื่องสำคัญแต่ทุกฝ่ายต้องร่วมกันรับผิดชอบให้เกิดขึ้นในสังคม ทำให้ผลการประเมินระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่ออกมาในระดับปานกลาง ซึ่ง**สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม** ที่เสนอแนะว่าเป็นเรื่องที่ยืดได้ยากกว่า เป็นผลมาจากการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูตโดยตรงหรือว่าเป็นผลที่เกิดจากการดำเนินการของหลายๆ ฝ่าย จึงควรทำการประเมินให้ชัดเจนด้วย เช่นจะพัฒนาแนวคิดประชาชนด้านใด จะสร้างจิตสำนึกประชาชนด้านใด รวมทั้งค่านิยมและความเชื่อทางสังคมด้านใด จึงควรพัฒนาพระธรรมทูตให้มีภาวะผู้นำอย่างแท้จริง ก็จะสามารถบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ จนเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นกับประชาชน **สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของพระราชกณะ** (พระราชปัญญาโมลี) เจ้าคณะ

จังหวัดลำพูน ที่กล่าวว่า หากพระธรรมทูตเป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำก็จะเป็นหลักประกันในการทำงานบริหาร การเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพราะจะเสริมสร้างความศรัทธาในการทำงานได้อย่างดียิ่ง

5.5.1.10 ด้านความสามารถ ประกอบด้วย ความสามารถรวม 2 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อยู่ในระดับมาก และเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในชุดตัวแปรตามทั้งหมด จะเห็นได้ว่าความสามารถทางด้านวุฒิภาวะ ในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ที่ทำให้พระธรรมทูตเกิดความสามารถและพร้อมที่จะแสดงน้ำใจต่อคนอื่น มีระดับ การบริหารจัดการให้เกิดขึ้นในระดับมาก ซึ่งในเรื่องวุฒิภาวะนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง พระธรรมทูตทุกรูป จะต้องมีความสามารถในเรื่องวุฒิภาวะในการบริหารจัดการตนเอง จึงจะสามารถบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะความสามารถดังกล่าวนี้ ย่อมแสดงถึงความพร้อมของพระธรรมทูตในการปฏิบัติงานที่หวังในความสำเร็จอย่างน่าเลื่อมใสศรัทธา **สอดคล้องกับทฤษฎี Psychosocial stages (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2536, หน้า 43-58) 8 ขั้นตอนและพลังอีโก้ ของเอริก เอช. เอริกสัน (Erik It. Erikson) ที่พบว่า มนุษย์มีพลังอีโก้ที่สร้างสรรค์ ทำให้รู้จักควบคุมตนเอง มีแนวทางและเห็นความหมาย ของภารกิจที่กำลังทำอยู่ รู้จักวิธีการบริหารจัดการด้วยความสามารถ มีสมรรถภาพและวุฒิภาวะ เช่นเดียวกับ มาร์ติน อี ฟอร์ด (Martin E. Ford, 1992) ที่กล่าวถึง ความสามารถว่าของบุคคลมีความสำคัญในการบริหารจัดการภารกิจต่างๆ รวมทั้งการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ สำหรับพระธรรมทูตนั้น ความสามารถมีวุฒิภาวะในการควบคุมตนเอง พร้อมที่จะแสดงความมีน้ำใจต่อบุคคลคนอื่น เป็นคุณลักษณะสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพราะเป็นสิ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงานที่มากด้วย ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ในสังคมแห่งอุดมการณ์ทางด้านวัตถุนิยมของโลกแห่งธุรกิจและผลประโยชน์ ในขณะที่ความสามารถในการรับผิดชอบสังคม ความรู้สึกรู้ผิดชอบชั่วดี อันเกิดจากการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต และการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ทำให้พระธรรมทูตเกิดความเคารพสิทธิบุคคลอื่น ก็เป็นอีก 2 ตัวชี้วัด ในเรื่องความสามารถควบคุมตนเองให้รับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งและพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ ก็สามารถบริหารจัดการให้เกิดขึ้นได้ในระดับมาก นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา รวมทั้งกิจการต่างๆ ของสงฆ์ **สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ พระราชาคณะ (พระราชปัญญาโมลี) เจ้าคณะจังหวัดลำพูน ที่กล่าวว่า ความสามารถโดยเฉพาะการมีวุฒิภาวะสูง รู้ผิดชอบชั่วดี และเคารพสิทธิของผู้อื่น มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตเป็นอย่างมาก ซึ่งโดยปกติแล้ว พระธรรมทูตจะเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะสูง เพราะผู้ที่จะมาทำหน้าที่พระธรรมทูตต้องมีการคัดเลือก ต้องฝึกอบรมจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น รวมทั้งรับผิดชอบต่อสังคม****

5.5.1.11 ด้านการกระตุ้นแรงเร้า ประกอบด้วย 2 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อยู่ในระดับมาก และเป็นค่าเฉลี่ยที่มากกว่ารองจากความสามารถ การกระตุ้นแรงเร้าทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ของพระธรรมทูตการกระตุ้นเร้าให้ตนเองเกิดความพึงพอใจในการทำงาน การกระตุ้นเร้าตนเองดังกล่าวนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งและมีผลอย่างมากต่อการทำงานให้บรรลุความสำเร็จ การกระตุ้นเร้าอีกประการหนึ่งคือ การกระตุ้นเร้าให้เกิดความร่วมมือ เป็นบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต โดยทำให้พระธรรมทูตเกิดการกระตุ้นเร้าจากจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม และการที่พระธรรมทูตกระตุ้นเร้าตัวเองให้บริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา อันเป็นผลมาจากการได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์จากประชาชน การกระตุ้นเร้าทั้งความรู้สึก และการกระตุ้นเร้าตนเองของพระธรรมทูต อันเนื่องมาจากการได้รับความร่วมมือ ล้วนแล้วแต่การกระตุ้นเร้าที่มีผลต่อตัวพระธรรมทูตทั้งสิ้น จะเห็นได้ว่า การกระตุ้นเร้ามีผลเป็นอย่างมากต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ซึ่งพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ สามารถบริหารจัดการให้เกิดขึ้นได้ในระดับมาก อันเป็นระดับที่น่าจะวัดได้ถึงประสิทธิผลที่เกิดขึ้น และย่อมส่งผลให้พระธรรมทูตมีพลังที่จะขับเคลื่อนให้การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความมั่นคงอย่างยั่งยืน **สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์พระราชคณะ (พระธรรมภาณพิลาส) เจ้าคณะจังหวัดกำแพงเพชร** ที่กล่าวว่า ต้องสร้างความรู้สึก หรือกระตุ้นทั้งตนเองและผู้อื่น ให้เกิดอารมณ์ร่วมในการที่จะรับเอาธรรมะของพระพุทธเจ้าเข้ามาในชีวิต พระธรรมทูตต้องมีใจ พอใจ และสนใจในการทำงาน เกิดความรู้สึกเหมือนถูกกระตุ้นให้อยากทำงาน ทำให้ไม่เหนื่อย ไม่รำคาญ ทำงานเพื่องาน ผลงานนานขึ้นในใจ เพราะค่าของคนอยู่ที่ผลงาน หรืองานคือ เครื่องค่าของคน งานคืออาหารของตนเอง ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จ คือ จะทำให้พระธรรมทูต มีความกระตือรือร้น ใครที่จะปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น ผลงานต่องานการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตคือ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามที่ได้ตั้งไว้ สำหรับการกระตุ้นเร้า นั้น มาร์ติน อี. ฟอร์ด (Martin E. Ford, 1992) กล่าวว่า การกระตุ้นเร้าทางความรู้สึกเป็นพลังที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของบุคคล คือ ทำให้เกิดพลังในการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเชิงจิตวิทยากับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เนื่องจากการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เป็นการบริหารจัดการตนเองของบุคคลที่จะต้องมีความรู้ความสามารถ มีความรู้ความสามารถ ซึ่งพระธรรมทูตก็มีความรู้ความสามารถดังกล่าวเป็นอย่างดี

5.5.2 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

5.5.2.1 ด้านบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ของพระธรรมทูต

ผลการวิจัยพบว่า ทั้งบุคลิกภาพเฉพาะตัวตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ บุคลิกภาพด้านคุณธรรมตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ และบุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ มีระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในภาพรวมระดับมาก ทั้ง 3 ด้านชี้ให้เห็นว่า ความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ มีความสำเร็จอยู่ในระดับที่น่าสนใจ แสดงว่า พระธรรมทูตสามารถนำ

คุณลักษณะทางด้านบุคลิกภาพทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้อย่างดี พิจารณาในรายละเอียดเป็นด้านๆ เริ่มจาก บุคลิกภาพเฉพาะตัวตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1.1} ได้แก่ ความซนติธรรม^{IV1.1.1} การไม่ติฉินนินทา^{IV1.1.2} การไม่กระทบกระทั่งผู้อื่น^{IV1.1.3} และการมีสมณสัญญา^{IV1.1.4} บุคลิกภาพทั้ง 4 ประการนี้ มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต จังหวัดอุตรดิตถ์ ในภาพรวมทั้ง 4 ประการ ในระดับมาก ซึ่ให้เห็นว่า พระธรรมทูตจังหวัดอุตรดิตถ์ มีคุณลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 4 ประการ นั่นคือ พระธรรมทูตได้พัฒนาตัวเองให้มีคุณลักษณะตามบุคลิกภาพดังกล่าวนี้ จนนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้อย่างน่าเลื่อมใสศรัทธา ลำดับถัดมาคือ บุคลิกภาพด้านคุณธรรมตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1.2} ได้แก่ การไม่ทำบาปทั้งปวง^{IV1.2.1} การทำกุศลให้ถึงพร้อม^{IV1.2.2} การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว^{IV1.2.3} มีการบริหารจัดการในการเผยแผ่ในระดับมาก เช่นเดียวกับบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ ทั้ง 2 ด้าน ดังกล่าวนี้ เป็นบุคลิกภาพที่สำคัญ สำหรับพระธรรมทูตที่ส่งเสริมให้พระธรรมทูตสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จลุล่วง **สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรมการศาสนา (2540)** ซึ่งได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเจ้าอาวาสในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถพิเศษ อันเป็นคุณลักษณะพิเศษ หรือบุคลิกภาพของพระภิกษุที่มีลักษณะพิเศษ เป็นบุคลิกภาพภาวะผู้นำ เช่น เป็นนักมนุษยสัมพันธ์ ความมีซนติธรรม สำรวมระวัง เป็นปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงานบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้ประสบความสำเร็จ สำหรับบุคลิกภาพด้านประพฤติปฏิบัติตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์^{IV1.3} ได้แก่ การไม่ตำหนิตายอื่น^{IV1.3.1} การไม่เบียดเบียนใคร^{IV1.3.2} การสำรวมระวัง^{IV1.3.3} การไม่เห็นแก่ปากแก่ท้อง^{IV1.3.4} การยินดีพอใจ ณ สถานที่ที่สงบสงัด^{IV1.3.5} และความขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา^{IV1.3.6} มีการบริหารจัดการในระดับมาก จึงทำให้การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นไปอย่างเกิดประสิทธิผล มีความก้าวหน้าอย่างน่ายินดี **สอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาปราโมทย์ (ปีกรม) (2546)** ทำการศึกษาการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระราชาธรรตน์รังสี (วีรยุทธ์ วีรยุทธโส) พบว่า บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ เป็นคุณสมบัติพิเศษเฉพาะคน มีความอดทน มีเป้าหมายชัดเจน ไม่ตำหนิตายอื่นผู้อื่น พระธรรมทูตผู้ซึ่งมีคุณลักษณะดังกล่าวเป็นบุคลิกภาพประจำตัวก็จะถือว่าปฏิบัติตนตามต้นแบบที่พระพุทธองค์ทรงค้นพบ **สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ (พระสุนทรมนู)** รองเจ้าคณะจังหวัดน่าน ที่ว่า นักเผยแผ่ต้องยึดหลักโอวาทปาฏิโมกข์อย่างมาก เพราะนั่นคือต้นแบบของพระนักเผยแผ่ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ไว้ ตั้งแต่ครั้งแรก ปัจจุบันพระธรรมทูตอาจปฏิบัติหย่อนยานจากหลักโอวาทปาฏิโมกข์อย่างมาก จึงขอให้นำหลักการมาปฏิบัติและตระหนักในบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ให้มาก ให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้ง **สอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาณรงค์ศักดิ์ โสภณสิทธิ (โสภ)** ศึกษาวิจัยบทบาทการเผยแผ่พุทธธรรมของพระธรรมปริยัติเวที (สุเทพ ผุสสุธมโม) พบว่า บทบาทการเผยแผ่พุทธธรรมของพระธรรมปริยัติเวที มีปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ คือ ศิล สมาธิ ปัญญา ขยันหมั่นเพียร อันเป็นบุคลิกภาพที่ดีตามแนวทางที่พระพุทธองค์ให้ไว้ในโอวาทปาฏิโมกข์

5.5.2.2 **บุคลิกภาพพื้นฐานของพระธรรมทูต** ผลการวิจัยพบว่า ทั้งบุคลิกภาพสัปปริสธรรม บุคลิกภาพกัลยาณมิตร และบุคลิกภาพพรหมวิหาร มีระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในภาพรวม ระดับมากทั้ง 3 ด้าน ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ มีความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในระดับที่น่าพอใจ แสดงว่า พระธรรมทูตสามารถ นำคุณลักษณะทางด้านบุคลิกภาพทั้ง 3 ด้านดังกล่าว ไปใช้ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้มาก พิจารณาในรายละเอียดเป็นด้านๆ เริ่มจากบุคลิกภาพสัปปริสธรรม^{IV2.1} การรู้หลัก และเหตุ^{IV2.1.1} การรู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล^{IV2.1.2} การรู้จักตนเอง^{IV2.1.3} การรู้จักประมาณ^{IV2.1.4} การรู้จักกาล^{IV2.1.5} และการรู้จักชุมชน^{IV2.1.6} คุณลักษณะทั้ง 5 ประการนี้ มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตจังหวัดอุดรดิตถ์ ในภาพรวมทุกด้านในระดับมาก ซึ่งชี้ให้เห็นว่า พระธรรมทูตจังหวัดอุดรดิตถ์ มีลักษณะทางบุคลิกภาพทั้ง 5 ประการ นั่นคือ พระธรรมทูตได้พัฒนา ตัวเองให้มีคุณลักษณะดังกล่าวนี้ จนนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ได้อย่างน่าศรัทธา ลำดับถัดมาคือ บุคลิกภาพกัลยาณมิตร^{IV2.2} ได้แก่ ความเป็นผู้ที่น่ารัก^{IV2.2.1} ความเป็นผู้นำ^{IV2.2.2} ความเป็นผู้นำที่ยอเยียม^{IV2.2.3} ความเป็นผู้มีเหตุผล^{IV2.2.4} ความเป็นผู้ทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์^{IV2.2.5} ความเป็นผู้รู้แจ้งแจ่มแจ้ง^{IV2.2.6} ความเป็นผู้แนะนำใคร่ไปในทางเสียหาย^{IV2.2.7} มีการบริหารจัดการในการเผยแผ่ฯ ในระดับมากเช่นเดียวกัน บุคลิกภาพพื้นฐานของพระธรรมทูต ทั้ง 2 ด้านดังกล่าว นี้ มีความสำคัญ สำหรับพระธรรมทูตที่ส่งเสริมพระธรรมทูต สามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จ **สอดคล้องกับการศึกษาของพระอวยชัย อินศรีเมือง (2542)** เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาวัดให้เป็น ศูนย์กลางชุมชน ที่ว่า บุคลิกภาพที่ทำให้ประชาชน เกิดความศรัทธาเชื่อถือในพระสงฆ์ เป็นบุคลิกภาพ ของผู้นำสงฆ์ในเขตอำเภอบรมีอ จังหวัดมหาสารคาม ทั้ง 5 วัด คือ ความเป็นผู้ใหญ่ นำเคารพ นายกอง มีความสุขุม สारวม อันเป็นคุณลักษณะบุคลิกภาพ ของพระที่น่าเลื่อมใสศรัทธา สำหรับบุคลิกภาพพรหม วิหาร^{IV2.3} ได้แก่ ความปรารถนาดี^{IV2.3.1} ความสงสาร^{IV2.3.2} ความพลอยยินดี^{IV2.3.3} และความมีใจเป็น กลาง^{IV2.3.4} มีการบริหารจัดการในระดับมาก จึงทำให้การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาดำเนิน ไปอย่างดี เกิดประสิทธิผล เกิดความก้าวหน้า **สอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาปราโมทย์ (ปีกรม) (2546)** ทำการศึกษาการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระราชรัตนรังสี (วีรยุทธ์ วีรยุทธ์โส) พบว่า บุคลิกภาพพื้นฐานของพระธรรมทูต ที่พระธรรมทูตทุกรูปจะต้องทำให้เกิดขึ้นในตน คือ บุคลิกภาพ สัปปริสธรรม บุคลิกภาพกัลยาณมิตร บุคลิกภาพพรหมวิหาร **สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของ พระราชาคณะ (พระรัตนมุนี (ปุณมี วิสารโท))** รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงราย ที่ว่า บุคลิกภาพพื้นฐาน มีความสำคัญมาก ต่อการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ถ้าหากพระธรรมทูต นำธรรม 3 ประเภท มา เป็นคู่คิด มีหัวอัดแน่นด้วยเมตตา อภัย ใจเย็นเป็นกลาง จะสร้างความสำเร็จได้อย่างมหาศาลใน การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

5.5.2.3 บุคลิกภาพจำเพาะของพระธรรมทูต ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพจำเพาะของพระธรรมทูต ซึ่งมีเพียง 1 ด้าน คือ บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ ประกอบด้วยชีวิต 8 ตัว ได้แก่ การรู้จักฟัง^{IV3.1.1} ความสามารถพูดให้คนอื่นฟังได้^{IV3.1.2} ความไม่ศึกษา^{IV3.1.3} ความทรงจำดี^{IV3.1.4} ความเป็นผู้รู้^{IV3.1.5} ความสามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจ^{IV3.1.6} ความฉลาดในสิ่งที่เป็นประโยชน์ และไม่เป็นประโยชน์^{IV3.1.7} และการไม่ก่อการทะเลาะวิวาท^{IV3.1.8} มีระดับความสำเร็จที่มีผลมาจาก บุคลิกภาพในการบริหารจัดการระดับมาก ซึ่งให้เห็นว่า ความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ มีความสำเร็จอย่างน่าพอใจ แสดงว่าพระธรรมทูตสามารถนำคุณลักษณะ ทางด้านบุคลิกภาพจำเพาะของพระธรรมทูต ไปใช้ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของพระครูสังฆรักษ์พิศวีร์ ธีรปัญญา (ภวภานันท์) (2541) ได้ศึกษาวิจัยบทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์พบว่า บทบาทพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์เกี่ยวกับการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา จะต้องมียุทธวิธี 8 ประการ โดยสามารถพูดให้เข้าใจง่าย เป็นคุณลักษณะพิเศษของพระสงฆ์นักเผยแผ่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหารุ่งเพชร ขวนปัญญา (พิศทาป) ได้ศึกษาวิจัย รูปแบบและวิธีการเผยแผ่พุทธธรรมของพระธรรมกิตติวงษ์ (ทองดี สุรเดโช) (2548) พบว่า รูปแบบและวิธีการเผยแผ่พุทธธรรมของพระธรรมกิตติวงษ์ (ทองดี สุรเดโช) ท่านมีความเชี่ยวชาญในการเทศน์ จนได้รับการยกย่องให้เป็นพระนักเผยแผ่ ที่กล้าคิด กล้าพูด กล้าแสดงออก มีความสามารถพูดได้เข้าใจง่าย หมั่นขบคิด ค้นหาหลักความรู้ ถือว่าเป็นบุคลิกเฉพาะตัวของท่าน โดยเฉพาะการพูดให้คนอื่นชื่นใจ นับว่าสำคัญมาก รวมทั้งสอดคล้องกับ การศึกษาวิจัยของ พระมหาปราโมทย์ (ปีกรม) (2548) ได้ศึกษาการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระราชารัตนรังสี (วีรยุทธ์ วีรยุทธโส) พบว่า บุคลิกภาพจำเพาะ 8 ประการ ที่พระพุทธเจ้าทรงวางไว้เป็นแบบอย่างแก่พระธรรมทูต มีความสำคัญต่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ เป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของ พระราชาคณะ (พระสุนทรธมฺณี) รองเจ้าคณะจังหวัดน่าน ที่กล่าวว่า บุคลิกภาพจำเพาะนี้ เป็นบุคลิกภาพเฉพาะของพระธรรมทูต ที่จะต้องมีเพื่อใช้ในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

5.5.2.4 บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย ผลการวิจัยพบว่า ทั้งบุคลิกภาพสำคัญการเผยแผ่พระธรรม บุคลิกภาพภายใน และบุคลิกภาพภายนอก มีระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในภาพรวม ระดับมากทุกด้าน ซึ่งให้เห็นว่า ความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ อยู่ในระดับที่น่าพอใจ แสดงว่า พระธรรมทูต สามารถนำคุณลักษณะทางด้านบุคลิกภาพทั้งทุกด้าน ดังกล่าวไปใช้ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้มาก พิจารณาในรายละเอียดเป็นด้านๆ เริ่มจาก บุคลิกภาพสำคัญในการเผยแผ่พระธรรม ได้แก่ ความมั่นใจในคุณค่า ความดีงามของพระพุทธศาสนา^{IV4.1.1} ความเข้าใจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น^{IV4.1.2} การมีวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม^{IV4.1.3} ความมุ่งมั่นแน่วแน่ต่อพุทธอุดมการณ์^{IV4.1.4} คุณลักษณะแห่งบุคลิกภาพทั้งหมด

ล้วนมีค่าเฉลี่ยในการบริหารจัดการในระดับมากทุกรายการ แสดงให้เห็นว่า พระธรรมทูตสามารถบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาด้วยบุคลิกภาพในสังฆมณฑลอุดรดีดีได้มาก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา **สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ พระมหาสุริยา อภิวัฒน์โน (มะสันเทียะ) (2551)** ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาบทบาทในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อครู ปริสุทฺโธ) ที่ว่า พระเทพวิทยาคม เป็นพระเถระผู้ใหญ่ เปี่ยมคุณธรรม จริยธรรม ทานบารมี ศีลบารมี ความมุ่งมั่นต่อพระพุทธศาสนา มีวิธีการสื่อสารที่พิเศษ ตามบุคลิกภาพประจำตัวท่าน รวมทั้งมีบุญบารมี และวาสนาบารมีได้บำเพ็ญตนเป็นประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา และประเทศชาติ ด้วยบุคลิกภาพอันมีลักษณะพิเศษของท่าน สำหรับบุคลิกภาพภายในนั้น มีลักษณะบุคลิกภาพ 9 ประการ ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตัวเอง^{IV4.2.1} การควบคุมตนเอง^{IV4.2.2} ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์^{IV4.2.3} ความรับผิดชอบ^{IV4.2.4} ความซื่อสัตย์^{IV4.2.5} ความเสียสละ^{IV4.2.6} ความมีวินัย^{IV4.2.7} ความสุภาพ^{IV4.2.8} และความแนบเนียน^{IV4.2.9} ซึ่งคุณลักษณะแห่งบุคลิกภาพทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยในระดับมากทุกรายการ แสดงให้เห็นว่า พระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดีดี สามารถบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้วยบุคลิกภาพได้มาก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในสังฆมณฑลอุดรดีดี **สอดคล้องกับ การศึกษาวิจัยของพระมหาอานนท์ อานนโท (นรมาตร), 2552** ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารกิจการคณะสงฆ์ในเขตจังหวัดชุมพร กับการใช้หลักกติกายุทธวิธีที่ว่าการบริหารกิจการคณะสงฆ์ โดยการนำหลักกติกายุทธวิธีมาใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.61 ในข้อไม่ลู่อานาจต้นหา หรือความอยากที่เกิดขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.58 ข้อที่ว่า มีสติกติกายุ้งทำสติไว้ภายใน คือ การควบคุมตนเองได้ เป็นลักษณะที่พระภิกษุจะต้องพิจารณานำมาใช้ให้เป็นบุคลิกภาพประจำตัว ซึ่งมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพของพระธรรมทูตและล้วนแล้วส่งผลต่อการประพฤติปฏิบัติตนให้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ทุกฝ่ายและการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในส่วนของบุคลิกภาพภายนอกได้แก่ ความสะอาด^{IV4.3.1} กิริยาท่าทาง^{IV4.3.2} การใช้น้ำเสียง^{IV4.3.3} และการแต่งกาย^{IV4.3.4} มีค่าเฉลี่ยของความสำเร็จอันเกิดจากการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า พระธรรมทูตสามารถนำคุณลักษณะแห่งบุคลิกภาพดังกล่าวมาใช้ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้ **สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของพระบรรจบ ธีรวิโส (ศรีแพงมน)** ได้ศึกษาวิจัย บทบาทและผลงานในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระครูสุตสารพิมล (พระมหาพิมพา ธมมทินโน) พบว่า บทบาทและผลงานในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระครูสุตสารพิมล ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พบว่า ท่านใช้วิธีบริหารจัดการ 4 วิธี และพบว่า การเป็นพระนักเทศน์ การฝึกฝนตนเองพอสมควร โดยเฉพาะการใช้น้ำเสียง และวิธีสื่อสาร อันเป็นบุคลิกภาพเฉพาะของภิกษุแต่ละรูปที่มีความแตกต่างกันรวมทั้งกิริยาท่าทาง และการแต่งกาย ล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยท่านได้พยายามฝึกฝนและพัฒนาบุคลิกภาพของท่าน จนทำให้การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาประสบความสำเร็จ **สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ (พระโกศัยเจติยารักษ์) รองเจ้าคณะจังหวัดแพร่** ที่กล่าวว่า เป็นบุคลิกภาพสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทั้งบุคลิกภาพภายใน และบุคลิกภาพ

ภายนอก จะมีผลให้การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาง่ายขึ้น การทำงานของพระธรรมทูตที่มีบุคลิกภาพดังกล่าวนี้ จะน้อยรับคำสั่งของผู้บังคับบัญชาด้วยความเคารพ ด้วยความจริงใจ ไม่มีข้อต่อรอง มีแต่ความซื่อสัตย์สุจริตต่อผู้บังคับบัญชา ต่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และต่อส่วนรวม

5.5.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งยืนยันความสัมพันธ์ดังกล่าว ตามสมมติฐานที่ 1-11 โดยวิธีสหสัมพันธ์คาโนนิกอล (Canonical Correlation Analysis) สามารถอภิปรายผลการศึกษา ดังนี้

5.5.3.1 สมมติฐานที่ 1 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านนโยบาย โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง

ความสัมพันธ์ดังกล่าว เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น เนื่องจากพระธรรมทูตผู้ปฏิบัติงานงานบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ล้วนแล้วแต่มีคุณลักษณะทางบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในตัวสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของกรมการศาสนา (2540) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของเจ้าอาวาสในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถพิเศษ อันเป็นคุณลักษณะพิเศษหรือบุคลิกภาพของพระภิกษุที่มีลักษณะพิเศษ เป็นบุคลิกภาพภาวะผู้นำ เช่น นักรบมนุษย์สัมพันธ์ ความมีขันติธรรม การระวังสำรวม ความซื่อสัตย์ เป็นปัจจัยสนับสนุนการทำงานการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจากพระธรรมทูตทุกรูปนั้น ได้ผ่านกระบวนการคัดเลือกและผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมตามหลักสูตรการเป็นพระธรรมทูตอย่างเข้มข้นทุกรูป ทั้งพระธรรมทูตฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการ รวมทั้ง มีการจัดฝึกอบรมสัมมนา ประชุมอย่างต่อเนื่องตามนโยบายโดยสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ผู้รับสนองงานคณะสงฆ์ สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ (พระโกศัยเจติยารักษ์) รองเจ้าคณะจังหวัดแพร่ ที่กล่าวว่า พระธรรมทูตต้องปฏิบัติงานตามนโยบาย ด้วยความรู้คู่คุณธรรม ซึ่งทุกท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบแล้ว

ดังนั้น นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้าวัดทุกวัน และเสริมสร้างพุทธศาสนิกชนในศรัทธายึดมั่นในหลักธรรม ซึ่งพระธรรมทูตจะต้องไปบริหารจัดการให้เกิดผลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาตามนโยบาย อาจจะยังไม่เข้มแข็งพอที่จะทำให้มหาชนส่วนใหญ่เกิดความศรัทธาเลื่อมใส เนื่องจากการสร้างศรัทธาจากประชาชน และการทำให้วัดเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายประการ โดยเฉพาะการสนับสนุนจากประชาชน สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ (พระรัตนมณี (ปุณณิ วิสารโท) รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงราย) ที่กล่าวว่า พระธรรมทูตจะทำงานบรรลุผลสำเร็จได้

นอกจากทำตามนโยบายแล้วจะต้องได้รับการสนับสนุนจากประชาชนด้วย จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ นโยบายอยู่ในระดับต่ำมาก

อีกประการหนึ่งก็คือ ความชัดเจนของนโยบาย และสนับสนุนจากภาครัฐ เอกชน อาจเป็นตัวแปรแทรกที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าว **สอดคล้องกับ คำให้สัมภาษณ์ของ พระราชาคณะ (พระสุนทรธมฺมณี) รองเจ้าคณะจังหวัดแพร่** ที่กล่าวว่า นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ทำให้การบริหารการเผยแผ่ฯ มีเครื่องมือในการทำงานชัดเจน โดยเฉพาะในถิ่นทุรกันดารเป็นไปตามระบบ แต่พระธรรมทูตต้องร่วมมือกันทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน จึงจะมีเครื่องใช้พร้อมยิ่งขึ้น

คำกล่าวทั้งหมดนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นตัวแปรและเงื่อนไขที่จะทำให้บุคลิกภาพพระธรรมทูตกับนโยบายมีความชัดเจนต่อผลสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตทั้งสิ้น **สอดคล้องกับ กาญจนา บุญยัง (2547)** ศึกษาวิจัยประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กรณีศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ พบว่า นโยบายที่สามารถปฏิบัติได้จริง มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน จึงจะสามารถควบคุมการปฏิบัติงานตามแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ **เช่นเดียวกับ ธิธา รัตน์ ไชแก้ว (2550)** ศึกษาวิจัย ประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านชุมชน (SML) ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลของเชียงราย พบว่า นโยบาย โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านชุมชน (SML) มีความชัดเจนในระดับปานกลางเท่านั้น ดังนั้นจึงเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

5.5.3.2 สมมติฐานที่ 2 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้าน ยุทธศาสตร์ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต นั้น บุคลิกภาพทุกตัว ล้วนแต่เป็นคุณลักษณะสำคัญ ที่มีปรากฏอยู่ในตัวพระธรรมทูต ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างน่าเลื่อมใสศรัทธา **สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ พระอวยชัย อินศรีเมือง (2542)** ศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางชุมชน กรณีศึกษาวัดในเขตอำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า บุคลิกภาพที่ทำให้ประชาชน เกิดความศรัทธาเชื่อถือในพระสงฆ์เป็นบุคลิกภาพของผู้นำสงฆ์ในเขต อำเภอบรบือ ทั้ง 5 วัด คือ ความเป็นผู้นำเคารพ นายกอง มีความสุขุม สාරวม อันเป็นคุณลักษณะของพระที่น่าเลื่อมใสศรัทธา ตามยุทธศาสตร์ของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ตามตัวชี้วัดที่ศึกษาวิจัย ได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนวัดเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้^{DV2.1.1} ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาบุคลากร^{DV2.1.2} การจัดตั้งและพัฒนาองค์กรเครือข่าย^{DV2.1.3} และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเผยแผ่สู่องค์กรทุกภาคส่วน^{DV2.1.4} ตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์เหล่านี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาศักยภาพ

ของบุคลากรทุกฝ่าย โดยเฉพาะพระธรรมทูต ตลอดจนพระสังฆาธิการทุกระดับ **สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของพระราชอาณา** (พระราชปัญญาโมลี) เจ้าคณะจังหวัดลำพูน ที่กล่าวว่า การทำให้การทำงานบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เป็นไปอย่างมีระบบ พระธรรมทูตและพระสังฆาธิการทุกระดับต้องเข้าใจยุทธศาสตร์การทำงาน ซึ่งมีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่ปวงชน อีกทั้งยุทธศาสตร์จะต้องสอดคล้องกับนโยบาย ทั้งของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติและนโยบายภาครัฐ รายได้กรมการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) **สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ พระมหาปราโมทย์ (มหาวิริโย) (ปีกรม) (2548)** ศึกษาการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระราชรัตนรังสี (วีรยุทธ์ วีรยุทธ์โส) พบว่า ยุทธศาสตร์จะต้องสอดคล้องกับนโยบาย และศักยภาพของผู้ปฏิบัติ แสดงให้เห็นว่า ยุทธศาสตร์ การดำเนินงานขององค์กรนั้น มีความสำคัญมากในการกำหนดยุทธศาสตร์ จึงต้องพิจารณากำหนดอย่างรอบคอบ โดยเฉพาะในเรื่องการบริหารการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา จะต้องพิจารณาถึง ความรู้ความสามารถของพระธรรมทูตในภาพรวมอย่างละเอียด ลึกซึ้ง จะต้องคัดเลือกพระธรรมทูตอย่างรอบคอบ มีเกณฑ์ชัดเจนในการคัดเลือกอย่างครอบคลุม ถูกต้อง ครบถ้วน เพื่อให้ได้พระธรรมทูตที่มีคุณลักษณะบุคลิกภาพมีความรู้ความสามารถจริงๆ รวมทั้งต้องฝึกอบรม พัฒนา อย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง **ดังที่ สิริชัย พิพัฒน์รัตนกุล (2549)** ได้ศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ ศึกษากรณีสำนักงานงบประมาณ พบว่า ควรจัดให้มีการฝึกอบรม เสริมความรู้เกี่ยวกับระบบงาน และกำหนดยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน **สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชอาณา** (พระสุนทรมุณี) รองเจ้าคณะจังหวัดน่าน ที่กล่าวว่า ยุทธศาสตร์ทั้ง 3 ประการ ต้องสามารถขับเคลื่อนให้เกิดขึ้นได้ เพื่อทำให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้อง เกิดกลยุธมิตร ประสบความสำเร็จ โดยต้องมีพระธรรมทูตที่มีความรู้ความสามารถ และบุคลิกภาพที่ดี ดังนั้นยุทธศาสตร์จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องกำหนดขึ้นอย่างแยบยล

5.5.3.3 สมมติฐานที่ 3 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านการวางแผน โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนานั้น บุคลิกภาพทุกตัวล้วนแต่เป็นคุณลักษณะสำคัญที่มีปรากฏอยู่ในตัวพระธรรมทูต ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาตามแผนงานต่างๆ ของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ตามตัวชี้วัดที่ทำการศึกษาวิจัย ได้แก่ จุดแข็ง, จุดอ่อนในการดำเนินการที่ผ่านมา ^{DV3.1.1-DV3.1.2} ความชัดเจน-สามารถปฏิบัติได้ ^{DV3.2.1-DV3.2.2} แนวทางปฏิบัติ-ขีดความสามารถที่มี ^{DV3.3.1-DV3.3.2} บุคลากร ^{DV3.4.1} งบประมาณ ^{DV3.4.2} ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร ^{DV3.5.1} และการบรรลุวัตถุประสงค์ ^{DV3.5.2} ตัวชี้วัดเหล่านี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้พระธรรมทูต พระสังฆาธิการตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการบริหารจัดการการเผยแผ่

พระพุทธศาสนา ได้มีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการวางแผน สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของ พระราชาคณะ (พระธรรมภาณพิลาส) เจ้าคณะจังหวัดกำแพงเพชร ที่กล่าวว่า ไม่มีการวางแผนวิเคราะห์ ปัญหา กำหนดวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ แผนงานและการประเมินผล จะทำให้ความสำเร็จในการบริหารการ เผยแผ่พระพุทธศาสนา เป็นไปอย่างเชิงรุก ไม่ตรงเป้าหมาย เพื่อร่วมกันวางแผนให้สอดคล้องกับ นโยบาย เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ อินทร์น้อย (2553) ศึกษากระบวนการ บริหารที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนสังกัด สำนักงานทางการศึกษาปทุมธานี เขต 12 พบว่า อันดับแรกในการวางแผนนั้น ต้องวางแผนให้สอดคล้องกับ นโยบาย พันธกิจ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ ขององค์กร รวมทั้งงานวิจัยของพระมหาปราโมทย์ มหาวิริโย (ปีกรม) (2548) ศึกษาวิจัย การศึกษา การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระราชรัตนรังสี (วิริยวิทย์ วิริยวิโส) พบว่า การวางแผน การเผยแผ่ พระพุทธศาสนาต้องให้สอดคล้องกับ นโยบาย เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน เช่นเดียวกับการ ให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ (พระสุนทรมนี) รองเจ้าคณะจังหวัดน่าน ที่กล่าวว่า การวางแผนทำให้ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นระบบยิ่งขึ้น สามารถตรวจสอบได้เพราะมีแผนรองรับ

5.5.3.4 สมมติฐานที่ 4 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้าน แผนงาน/โครงการ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพร่วมสมัย ซึ่งประกอบด้วย บุคลิกภาพสำคัญการเผยแผ่พระ ธรรม บุคลิกภาพภายใน และบุคลิกภาพภายนอก เป็นบุคลิกภาพที่มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ที่มีค่าเฉลี่ยการบริหารสูงสุดในบรรดาบุคลิกภาพด้านต่างๆ ทุกตัว มี ความสัมพันธ์ระดับต่ำ กับ แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรภาครัฐ ซึ่งประกอบด้วย โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา และ โครงการคัดเลือกผู้ทำประโยชน์ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พิจารณาแล้วเห็นว่า ชุดตัวแปรต้น และชุดตัวแปรตามชุดนี้ มีความสัมพันธ์เกื้อกูลกันด้วยเหตุที่ บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย มีตัวชี้วัดเชิงรูปธรรมชัดเจนหลายตัวที่พระธรรมทูตสามารถปลูกฝัง คุณสมบัติทางบุคลิกภาพให้เกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรมเห็นผลทันที คือ การเทศน์หรือการสื่อสาร การ ใช้น้ำเสียงที่สามารถตรึงใจพุทธศาสนิกชนผู้ฟังธรรม ซึ่งพระธรรมทูตสามารถฝึกฝนพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถขึ้นได้ ก็จะสามารถพัฒนาบุคลิกภาพให้มีผลต่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้อย่างเห็นผล จริง สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของพระมหารุ่งเพชร ชวนปญโญ (พิศทาป) ศึกษารูปแบบและวิธีการ เผยแผ่พุทธธรรมของพระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช) พบว่า รูปแบบและวิธีการเผยแผ่พุทธธรรมของ พระธรรมกิตติวงศ์ ท่านมีความเชี่ยวชาญในการเทศน์ จนได้รับการยกย่องให้เป็นพระนักเผยแผ่ด้วย คุณสมบัติบุคลิกภาพที่กล้าคิดกล้าพูด กล้าแสดงออก มีความสามารถพูดให้เข้าใจง่าย หมั่นขบคิด ค้นหาลักษณะธรรมความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอถือว่าเป็นบุคลิกภาพเฉพาะของท่าน โดยเฉพาะการพูดให้คนอื่น เข้าใจนับว่าสำคัญมาก เช่นเดียวกับการศึกษาวิจัยของพระบรรจบ สารพิมล (พระมหาพิมพา ธมมทิน

โน) พบว่า ท่านใช้วิธีจัดการการเผยแผ่ฯ 4 วิธี โดยการเป็นพระนักเทศน์ ต้องฝึกฝนตนเองพอสมควร โดยเฉพาะการใช้น้ำเสียง และวิธีสื่อสาร อันเป็นบุคลิกภาพของพระภิกษุแต่ละรูป มีความแตกต่างกัน กิริยาท่าทางและการแต่งกาย ล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในปัจจุบัน ซึ่งมีการใช้เครือข่ายการติดต่อสื่อสาร (Social network) ผ่านสื่อหลากหลาย จึงไปมีความสัมพันธ์กับการคัดเลือกผู้ทำประโยชน์ ตามโครงการคัดเลือกผู้ทำประโยชน์ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งมีทั้งพระภิกษุและฆราวาสทั่วไป และนอกประเทศ ตลอดจน พัฒนาคณ องค์กร มูลนิธิ และหน่วยงานที่ส่งเสริมพระพุทธศาสนา ซึ่งมีส่วนในการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาด้วยเช่นกัน โดยเป็นผู้อุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่ มีความสัมพันธ์อย่างผสมกลมกลืนกัน และเห็นว่า การที่พระธรรมทูตได้เพียรพยายามพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยพยายามฝึกฝนคุณลักษณะต่างๆ ให้เกิดบุคลิกภาพพิเศษเฉพาะตัว ก็ส่งผลต่อการขับเคลื่อนให้การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และแผนงาน/โครงการต่างๆ เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลงานการศึกษาของพระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต, 2541) กล่าวไว้ในพุทธวิธีในการสอน ว่า พระพุทธองค์ทรงกล่าวถึง บุคลิกภาพของพระธรรมทูตว่าจะต้องมีบุคลิกภาพที่มีทั้งบุคลิกภาพภายใน อันได้แก่ คุณธรรมต่างๆ และบุคลิกภาพภายนอก ที่ปรากฏให้คนทุกคนพบเห็นเกิดความเลื่อมใสศรัทธา โดยมีแผนงาน/โครงการพัฒนาพระธรรมทูตให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ร่วมกับชุมชน โดยใช้วัดเป็นศูนย์กลาง รวมทั้งสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชอาณา พระรัตนมุนี (ปุณมี วิสารโท) รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงราย ที่กล่าวว่า แผนงาน/โครงการ ทำให้พระสงฆ์ผู้ทำหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนา มีทิศทางการทำงานที่ชัดเจน และเป็นการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน เพราะมีความเกื้อกูลสอดคล้องกับการพัฒนาบุคลิกภาพของพระธรรมทูต ผู้ทำหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนาโดยตรง

5.5.3.5 สมมติฐานที่ 5 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านการติดตามประเมินผล โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนานั้น บุคลิกภาพทุกตัว ล้วนแต่เป็นคุณลักษณะสำคัญที่มีปรากฏอยู่ในตัวพระธรรมทูต ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยการติดตามประเมินผล อันเป็นกระบวนการตัดสินใจเลือกวิธีดำเนินการที่เหมาะสม ตามเนื้องานที่ปรากฏในนโยบาย กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการของสำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ตามตัวชี้วัดที่ทำการศึกษาวิจัย ได้แก่ พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร^{DV5.1.1} พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติ^{DV5.1.2} จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายบริหาร^{DV5.2.1} จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติ^{DV5.2.2} จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายบริหาร^{DV5.3.1} จำนวนพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติ^{DV5.3.2} การเผยแผ่ฯ แบบดั้งเดิม^{DV5.4.1} การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่^{DV5.4.2} วัดในเขต^{DV5.5.1} โรงเรียนในเขตจังหวัด^{DV5.5.2} องค์กรภาคเอกชน^{DV5.6.1} และองค์กรภาครัฐ^{DV5.6.2} ตัวชี้วัดเหล่านี้จะชี้ถึงผลที่จะเกิดจากการบริหารจัดการการเผยแผ่

พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ว่าผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นขึ้น คือ การติดตามประเมินผล เป็นไปในลักษณะอย่างไร ผลการติดตามประเมินมีข้อดีข้อเสียอย่างไร **สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ (พระโกศัยเจติยารักษ์)** รองเจ้าคณะจังหวัดแพร่ ที่กล่าวว่า การตรวจสอบติดตามประเมินผลมีความจำเป็น เพราะจะได้ทราบข้อดีที่จะเสริมต่อไปหรือข้อด้อยอะไร จะได้ปรับปรุง แก้ไขได้ทันที ซึ่งเห็นได้ว่า พระธรรมทูตสามารถบริหารจัดการให้เกิดขึ้นตามบทบาทหน้าที่ผู้บริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับปานกลาง โดยวัดจากค่าเฉลี่ย เนื่องจากการติดตามประเมินผลเป็นการประเมินที่ค่อนข้างยาก เพราะผลส่วนใหญ่ เป็นผลทางด้านนามธรรม และดำเนินการร่วมกันหลายฝ่าย อีกทั้งผู้ประเมินเป็นทั้ง พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร และพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการ รวมทั้งชุมชนและองค์กรภาครัฐและเอกชน ตัดสินผลการประเมินจึงอาจมีความคลาดเคลื่อนได้ง่าย ดังเช่น **งานวิจัยของธิดารัตน์ ไขแก้ว (2550)** ศึกษาประสิทธิผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านชุมชน (SML) : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลนครเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า การติดตามประเมินผล ซึ่งเป็นการประเมินผลจาก ผลงานที่ร่วมกันทำหลายฝ่าย ทำให้ผลการประเมินมีความเที่ยงเบนได้ **สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ (พระสุนทรมุณี)** รองเจ้าคณะจังหวัดน่าน ที่กล่าวว่า ผลจากการติดตามประเมินผล สามารถใช้เป็นข้อมูล การทำงานในครั้งต่อไปได้ แต่การติดตามประเมินผล การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อาจมีจุดอ่อน เพราะการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ร่วมกันทำหลายฝ่าย

5.5.3.6 สมมติฐานที่ 6 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านเป้าหมาย โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพรวมสมัย ซึ่งประกอบด้วย บุคลิกภาพสำคัญการเผยแผ่พระธรรม บุคลิกภาพภายใน และบุคลิกภาพภายนอก เป็นบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ที่มีค่าเฉลี่ยการบริหารจัดการสูงสุด ในบรรดาบุคลิกภาพด้านต่างๆ ทุกด้าน มีความสัมพันธ์ระดับต่ำกับ เป้าหมายด้านสังคม พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ชุดตัวแปรต้นและชุดตัวแปรตามชุดนี้ มีความเกี่ยวเนื่องกันเพราะบุคลิกภาพรวมสมัย มีลักษณะสำคัญในภาพรวมคือ มุ่งให้พระธรรมทูตมีความสำเร็จ ความเสียสละ และรับผิดชอบพุทธศาสนิกชนเช่นเดียวกับ เป้าหมายด้านสังคมในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต **สอดคล้องกับงานวิจัยของปรีชา พงษ์พัฒนะ (2544)** ศึกษาวิจัยเรื่อง การติดตามและการประเมินผลโครงการอบรมพระธรรมทูตสายต่างประเทศ ศึกษาเฉพาะกรณีพระธรรมทูตไทยในสหรัฐอเมริกา พบว่าในการทำงานจะต้องมีเป้าหมาย หรือ ผลงานมีความสำเร็จอย่างชัดเจนทั้งในองค์กรและการพัฒนาสังคม และ**สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ (พระสุนทรมุณี)** รองเจ้าคณะจังหวัดน่าน ที่กล่าวว่า ในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพื่อให้การเผยแผ่สำเร็จตามเป้าหมาย ส่วนใหญ่ทำในระดับชุมชน หรือในหมู่บ้าน วัดของตนเองก่อน เมื่อวัดตนเองมีแล้ว จึงไปวัดที่ระดับอำเภอ นอกจากนี้เป้าหมายยังนำไปสู่การ

ชี้ทิศทาง เพื่อให้สามารถเดินไปสู่เป้าหมายได้อย่างชัดเจน จนบรรลุผลสำเร็จดัง **การให้สัมภาษณ์ของ พระราชาคณะ** (พระธรรมภาณพิลาส) เจ้าคณะจังหวัดกำแพงเพชร ที่กล่าวว่า เป้าหมายจะทำให้ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา มีทิศทางที่ชัดเจน นำมาซึ่งการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตให้ประสบผลสำเร็จ

5.5.3.7 สมมติฐานที่ 7 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านมรรควิธี โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพโอวาทปาฏิโมกข์ ซึ่งประกอบด้วย บุคลิกภาพเฉพาะตัว บุคลิกภาพด้านคุณธรรม และบุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ เป็นบุคลิกภาพที่มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ กับมรรควิธี ด้านเป้าหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ชุดตัวแปรต้นและชุดตัวแปรตามชุดนี้ มีความสัมพันธ์เกื้อกูลกันเพราะบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ มีคุณลักษณะบุคลิกภาพที่สำคัญของพระธรรมทูต เกี่ยวกับความมีขันติธรรม สำรวม และขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา ในขณะที่ มรรควิธีในเป้าหมายมุ่งบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ สู่มุ่งเป้าหมายด้วยมรรควิธีที่ชัดเจนและเหมาะสม ซึ่งสามารถสำเร็จได้ด้วยขันติ และความขยันใน อันที่จะดำเนินการสู่เป้าหมาย ดังกล่าวของพระธรรมทูต **สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ พระมหาปราโมทย์ มหาวิริโย (ปีกรม) (2548)** ที่ศึกษาวิจัยพบว่า มรรควิธีต้องมีเป้าหมาย และวิธีการสู่เป้าหมาย ที่เกิดผลดีต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งวิธีการสู่เป้าหมายที่เกิดผลดีต่อการปฏิบัติงานดังกล่าว คือ พระธรรมทูตต้องมีขันติธรรมและความขยันในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรคต่างๆ จนสามารถบรรลุตามเป้าหมาย ด้วยวิธีการที่ชัดเจนและเหมาะสม **สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ** (พระโกศัยเจติยารักษ์) รองเจ้าคณะจังหวัดแพร่ ที่กล่าวว่า มรรควิธีสู่เป้าหมาย มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ต้องมีการปรับให้เกิดความยืดหยุ่น หลากหลาย ครอบคลุมเพื่อพระธรรมทูตสามารถบริหารการเผยแผ่ให้กับบุคคลทุกเพศทุกวัย มีมรรควิธีตามเป้าหมายที่ชัดเจน ดังนั้นจึงควรทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จะทำให้อุบายวิธีสู่เป้าหมาย มีความหลากหลายยิ่งขึ้น ดัง**การให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ** (พระรัตนมุนี (บุญมี วิสารโท) รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงราย) ที่กล่าวว่า ควรจะเผยแผ่ประชาสัมพันธ์ พระธรรมทูตที่มีความสามารถนำเอามรรควิธีต่างๆ ไปใช้ในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างได้ผล เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ วิธีการที่เป็นผลดีในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพราะมรรควิธีเป็นผลต่อความสำเร็จมาก

5.5.3.8 สมมติฐานที่ 8 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านผลงาน โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

พิจารณาเห็นว่า บุคลิกภาพพื้นฐาน มีลักษณะสำคัญในภาพรวมคือ เป็นคุณธรรมในการปฏิบัติงานของพระธรรมทูต ทั้งรู้หลักรู้จักเหตุ รู้จักตน ความมีเหตุผล นำเอาคารพ และเมตตา กรุณา

สำหรับบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ มีคุณลักษณะบุคลิกภาพที่สำคัญของพระธรรมทูตเกี่ยวกับความมีขันติธรรม สำรวม และขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา **สอดคล้องกับการศึกษาของพระมหาณรงค์ศักดิ์ โสภณสิทธิ (โสภ)** ศึกษาบทบาทการเผยแผ่พุทธธรรมของ พระธรรมปริยัติเวที (สุเทพ ผุสสธมโม) พบว่า บทบาทการเผยแผ่ธรรมะของพระธรรมปริยัติเวที (สุเทพ ผุสสธมโม) มีปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ คือ ศิล สมาธิ ปัญญา ความขยันหมั่นเพียร อันเป็นความมีบุคลิกดีตามแนวทางที่พระพุทธรองค์ ให้ไว้ในโอวาทปาฏิโมกข์ ซึ่งคุณลักษณะทางบุคลิกภาพดังกล่าวนี้ เป็นคุณธรรมในการประพฤติปฏิบัติตนของพระธรรมทูต ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณธรรมของประชาชน ในการที่จะทำให้ ผลงาน ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย จึงมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างมาก **สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชอาณา (พระธรรมภาณพิลาส)** เจ้าคณะจังหวัดกำแพงเพชร ที่กล่าวว่า ผลงานที่ทำสำเร็จตามเป้าหมาย จะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ความสามารถของพระธรรมทูต เป็นสิ่งที่ดี เป็นบารมี เพราะมีผลงานสำเร็จเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล **สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของพระมหาปราโมทย์ มหาวิริโย (ปีกรม) (2548)** ศึกษาวิจัยการศึกษาการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระราชรัตนรังสี (วิริยุทธ์ วิริยุทธ์โส) พบว่า บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ เป็นคุณสมบัติเฉพาะตน มีความอดทน มีเป้าหมายชัดเจน ไม่ตำหนิตัวคนอื่น สำหรับบุคลิกภาพพื้นฐาน ที่พระธรรมทูตทุกรูปจะต้องทำให้เกิดขึ้นในตนคือ สปัจริยธรรม มีกัลยาณมิตรดี มีพรหมวิหาร มีหลักการบริหาร คือ เมตตากรุณา ดังนั้นการมีเป้าหมายและทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย โดยหลักการบริหารที่ดีจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา **สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชอาณา (พระสุนทรมุณี)** รองเจ้าคณะจังหวัดน่าน ที่กล่าวว่า หากมีเป้าหมายและทำงานสำเร็จตามเป้าหมายย่อมเป็นสิ่งที่ดีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

5.5.3.9 สมมติฐานที่ 9 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านบริหาร โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง พิจารณาเห็นว่า บุคลิกภาพที่มีผลต่อการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ทั้งบุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ บุคลิกภาพพื้นฐาน และบุคลิกภาพร่วมสมัย มีลักษณะสำคัญในภาพรวมที่มีลักษณะทางด้านบุคลิกภาพ ทางด้านคุณธรรมอันเป็นนามธรรม ซึ่งพระธรรมทูต นำไปใช้ประพฤติปฏิบัติในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา จนเป็นอริยธรรมการปฏิบัติ ทั้งในเรื่องขันติธรรม ขยันหมั่นเพียร มีเหตุผล เมตตากรุณา ตลอดจน ความเชื่อมั่นในตนเอง คิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ เสียสละ และสุขภาพ ในขณะที่ บริบททางด้านการเป็นผู้นำ ที่มุ่งบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้เกิดการพัฒนาแนวคิด และการสร้างจิตสำนึกของประชาชน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคือ การประพฤติปฏิบัติให้เห็นเป็นตัวอย่าง เช่น ความเสียสละ ซึ่งเป็นคุณลักษณะทางบุคลิกภาพที่สามารถมองเห็นได้จากการประพฤติปฏิบัติตนของพระธรรมทูต **สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของพระราชอาณา (พระธรรมภาณพิลาส)** เจ้าคณะจังหวัดกำแพงเพชร ที่กล่าวว่า เป็นผลดีอย่างย่อง เมื่อพระธรรมทูตสามารถสร้างผลงานให้เกิดขึ้นด้วยความ

เสียสละ และเกิดจากความเป็นผู้นำด้านจิตใจของประชาชน ก็จะทำให้ประชาชนเลื่อมใสศรัทธา และมีความเสียสละเช่นเดียวกัน

ความสัมพันธ์กันดังกล่าวนี้ โดยเฉพาะคุณลักษณะทางบุคลิกภาพของพระธรรมทูตที่มีความสามารถในเรื่องการเทศน์ คือ การสื่อสาร การใช้น้ำเสียง กับคุณลักษณะของผู้นำที่จะต้องกล้าพูด กล้าแสดง อันเป็นบริบทของผู้นำที่จะต้องกล้าแสดงความคิดเห็นในโอกาสต่างๆ ย่อมเห็นได้ชัดว่าคุณลักษณะต่างๆ อันเป็นบุคลิกภาพของผู้นำ มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะบุคลิกภาพของพระธรรมทูต **สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชกณะ** (พระราชปัญญาโมลี) เจ้าคณะจังหวัดลำพูน ที่กล่าวว่า หากพระธรรมทูตเป็นผู้มีภาวะผู้นำ ก็จะเป็นหลักประกันในการทำงานบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เพราะจะเสริมสร้างความศรัทธาในการทำงานได้อย่างดียิ่ง อีกทั้งผู้นำยังมีความสามารถในการแก้ไขปัญหา อันเป็นความสามารถของบุคคลที่มีรคุณภาพดี ต้องสามารถบริหารจัดการกับปัญหาได้ **สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชกณะ** (พระรัตนมุนี (บุญมี วิสารโท) รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงราย) ที่กล่าวว่า ผู้นำต้องมีความโดดเด่นในทุกๆ ด้าน สามารถรับรู้เข้าใจ สรุป หาทางแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ความเป็นผู้นำของพระธรรมทูต มีผลต่อการทำงานบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และจะทำให้สังคมมีความสุขสงบ

5.5.3.10 สมมติฐานที่ 10 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านความสามารถ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง บุคลิกภาพจำเพาะ และบุคลิกภาพร่วมสมัย มีลักษณะสำคัญในภาพรวมที่มีคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ทางด้านคุณธรรม ซึ่งพระธรรมทูตนำไปใช้ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้เกิดวิฤภาวะ คือ มีความสามารถควบคุมตนเอง และพร้อมที่จะแสดงน้ำใจต่อบุคคลอื่น **สอดคล้องกับพุทธวิธีในการสอนของพระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2541)** ที่ว่าความสามารถในการควบคุมตนเองอย่างดีและรับผิดชอบสังคมเป็นคุณลักษณะสำคัญของพระธรรมทูต ซึ่งคุณลักษณะทางบุคลิกภาพ ดังกล่าวโดยภาพรวม คือ ใฝ่ศึกษา เป็นผู้รู้ ฉลาดให้สิ่งที่เป็นประโยชน์ และสิ่งไม่เป็นประโยชน์ มุ่งมั่นแน่วแน่ต่อพุทธอุดมการณ์ ความรับผิดชอบต่อความซื่อสัตย์ เสียสละ ความมีวินัย กิริยาท่าทางและการใช้น้ำเสียง คุณลักษณะของบุคลิกภาพเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กับ วิฤภาวะในการควบคุมตนเอง และการแสดงน้ำใจต่อคนอื่น **สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของพระราชกณะ** (พระธรรมภาณพิลาส) เจ้าคณะจังหวัดกำแพงเพชร ที่กล่าวว่า สำหรับพระธรรมทูตแล้ว เรื่องความสามารถโดยเฉพาะการมีวิฤภาวะสูง และความรับผิดชอบต่อสังคม มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตเป็นอย่างมาก โดยปกติแล้วพระธรรมทูตจะเป็นบุคคลที่มีวิฤภาวะสูง เพราะผู้ที่จะมาทำหน้าที่พระธรรมทูต ต้องมีการคัดเลือก ต้องฝึกอบรม ต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

วิฤภาวะและความรับผิดชอบต่อสังคม จึงเป็นคุณลักษณะที่พระธรรมทูตจะต้องฝึกปฏิบัติให้มากขึ้นในตนเอง และครองตนให้ตั้งมั่นอยู่ในพุทธอุดมการณ์ เพื่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ

เผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้วยความมั่นใจในคุณค่าความประเสริฐของพระพุทธศาสนา **ตั้งการให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ** (พระโกศยเจติยารักษ์) รองเจ้าคณะจังหวัดแพร่ ที่กล่าวว่า นอกจากวุฒิภาวะ ความรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยความสามารถซึ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา สำหรับพระธรรมทูตแล้ว ผู้ที่ทำงานได้สำเร็จ ต้องบำเพ็ญตนให้ได้ 3 ประการ คือ 1. มีความความรู้ 2. สู้งาน 3. สันตารดี ซึ่งเป็นสิ่งที่พระธรรมทูตทุกรูปจะต้องพยายามเสริมสร้างให้มีปรากฏอยู่ในคุณลักษณะของตน

5.5.3.11 สมมติฐานที่ 11 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต มีความสัมพันธ์กับ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านการกระตุ้นแรงเร้า โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

พิจารณาความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น แม้ บุคลิกภาพ 3 ด้าน คือ บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ บุคลิกภาพพื้นฐาน และบุคลิกภาพจำเพาะ จะแสดงต่อความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ในการแสดงความสัมพันธ์กับการกระตุ้นแรงเร้าในด้านความรู้สึกที่จะกระตุ้นแรงเร้าให้ตนเองเกิดความพึงพอใจในการทำงาน และด้านความร่วมมือ ซึ่งจะก่อให้เกิดการกระตุ้นแรงเร้าในการบริหารการเผยแผ่ จากจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และจากการได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์จากประชาชนในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งแสดงค่าความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากก็ตาม แต่ก็แสดงความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับหนึ่ง แสดงว่าการกระตุ้นแรงเร้า น่าจะเกิดขึ้นภายในตนเองมากกว่าที่จะมาจากภายนอก คือทั้งจากจำนวนประชาชน และวัสดุอุปกรณ์ที่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชน **ตั้งการให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ** (พระราชปัญญาโมลี) เจ้าคณะจังหวัดลำพูน กล่าวว่า การกระตุ้นแรงเร้าให้ตัวพระธรรมทูตเองเกิดความรู้สึกอยากทำงาน อยากสร้างผลงาน ให้กับพระพุทธศาสนาหรือกระตุ้นแรงเร้าในทางวิธชาวพุทธมาเป็นแนวทาง จะได้รับความร่วมมือในการทำงาน เป็นผลดีต่อการทำงานบริหารจัดการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และ**การให้สัมภาษณ์ของพระราชาคณะ** (พระธรรมภาณพิลาส) เจ้าคณะจังหวัดกำแพงเพชร ที่กล่าวว่า แน่นนอนที่สุดว่า ต้องสร้างความรู้สึก หรือการกระตุ้นตนเองและคนอื่นให้เกิดอารมณ์ร่วม ที่จะรับเอาธรรมะของพระพุทธเจ้าเข้ามาในชีวิตพระธรรมทูต ต้องมีใจ พอใจ และสนใจในการทำงาน เกิดความรู้สึกเหมือนจะกระตุ้นให้อยากทำงาน ทำให้ไม่เหนื่อย ไม่รำคาญ ทำงานเพื่องาน ผลงานบานชื่นในใจ เพราะค่าของคนอยู่ที่ผลงานหรืองานก็คือ เครื่องวัดค่าของคน งานคืออาหารของตนเอง

5.6 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ พบว่า บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ประกอบด้วย บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ บุคลิกภาพพื้นฐาน บุคลิกภาพจำเพาะ และบุคลิกภาพร่วมสมัย มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเผยแผ่

พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตระดับสูง สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อให้พระธรรมทูตมีบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความสำเร็จมากขึ้นในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา มีดังนี้

5.6.1 ข้อเสนอแนะเพื่อให้พระธรรมทูตมีบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนามากขึ้น

5.6.1.1 บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ที่พระธรรมทูตสามารถทำให้การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย โดยเฉพาะบุคลิกภาพภายนอก ควรสร้างกลไกการจัดการให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็น กิริยาท่าทางที่เหมาะสม การแต่งกาย ความสะอาด และการใช้น้ำเสียง เพราะพระธรรมทูตทุกรูปสามารถปฏิบัติฝึกฝนให้ปรากฏเป็นบุคลิกภาพประจำตัวที่ประจักษ์แก่สาธารณชน

5.6.1.2 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพระธรรมทูต เพราะเป็นคุณลักษณะของบุคลิกภาพที่พระพุทธองค์ทรงตรัสแก่สาวกรวมทั้งเป็นพระพุทธพจน์ที่พระพุทธองค์ทรงตรัสแก่พระอรหันต์ 1,250 รูป ในวันมาฆะบูชา ตั้งแต่สมัยพุทธกาล และเป็นแม่บทในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสงฆ์ ซึ่งพระธรรมทูตทุกรูปต้องปฏิบัติเป็นแบบอย่างในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

5.6.1.3 พระธรรมทูตทุกรูปทุกนามควรได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะแห่งบุคลิกภาพทุกด้าน รวมทั้งมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้พระธรรมทูตเป็นปูชนียบุคคลที่มีบุคลิกภาพเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน

5.6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อให้การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตประสบความสำเร็จมากขึ้น

5.6.2.1 พระธรรมทูต ควรมีการพัฒนาความรู้ทางด้านการบริหารจัดการการวางแผนไว้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

5.6.2.2 การปฏิบัติงานของพระธรรมทูต ควรได้รับงบประมาณสนับสนุนให้สามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ควรปล่อยให้เป็นการขอพระธรรมทูตในการจัดหางบประมาณมาใช้ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพราะจะส่งผลเสียต่องานเผยแผ่พระพุทธศาสนาโดยตรง

5.6.2.3 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ควรดำเนินการร่วมกันกับภาคีเครือข่ายต่างๆ อย่างหลากหลาย โดยให้พระธรรมทูตเป็นแกนหลักสำคัญ เพื่อทำให้การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนามีพันธมิตร มาร่วมดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ไม่ให้เป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ซึ่งจะทำให้งานบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาขาดทิศทางและเป้าหมาย

5.6.2.4 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เป็นงานที่มีลักษณะ และธรรมชาติของงานที่ต้องปฏิบัติเหมือนกัน มีผลให้การดำเนินงานในระยะยาวของพระธรรมทูต อาจจะสามารถแรงจูงใจให้ดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง จึงควรมีบรรทัดฐานที่ท้าทาย และกระตุ้นเร้าให้พระธรรมทูต เกิดแรงบันดาลใจให้ปฏิบัติภารกิจในระยะยาวได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจให้บุคคล องค์กร หน่วยงานอื่นๆ เกิดพลังที่จะเข้ามามีส่วนร่วมการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

5.6.2.5 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในแต่ละพื้นที่ มีบริบทที่แตกต่างกัน แต่ความเป็นพุทธศาสนิกชนมีลักษณะเหมือนกัน จึงควรมีการจัดประชุม อบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนเทคนิควิธีการ ในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้พระธรรมทูตเกิดการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคนิควิธีการ การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เพื่อให้พระธรรมทูตสามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.6.2.6 เพื่อให้การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้รับผลสำเร็จมากขึ้น และสอดคล้องกับยุคสมัย ควรสร้างกลไกจัดการให้มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมที่ได้เข้าสู่ยุคสมัยแห่งความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการสื่อสาร

5.6.3 ข้อเสนอแนะทางวิชาการเพื่อทำการวิจัยต่อไป

5.6.3.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในพื้นที่จังหวัดอื่นๆ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการศึกษาวิจัยว่ามีความต่างกันหรือเหมือนกันใน ประเด็นใด

5.6.3.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในแต่ละภาคของประเทศไทย เพื่อให้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมพื้นที่การวิจัยให้มากยิ่งขึ้น

5.6.3.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในระดับประเทศ เพื่อผลการศึกษาวิจัยที่ครอบคลุมพื้นที่ การวิจัยในระดับประเทศ ว่ามีประเด็นที่น่าสนใจอย่างไรบ้าง

5.6.3.4 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในต่างประเทศที่มีวัด โดยพระธรรมทูตในต่างประเทศ ปฏิบัติภารกิจอยู่ เพื่อศึกษาวิจัยระหว่างการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา แก่พุทธศาสนิกชน ที่เป็นคนไทยและชาวต่างชาติ ให้ได้องค์ความรู้ที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา บุญยัง. (2547). *ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่: กรณีศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์. ปริญญาคุชฎีบัณฑิต. สาขาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- กนกวรรณ อินทร์น้อย. (2553). *กระบวนการการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตการศึกษาปทุมธานีเขต 2. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขา เทคโนโลยี บริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.*
- กองงานพระธรรมทูต. (2552). *ประวัติพระธรรมทูต. เข้าถึงได้จาก <http://www.ddhad.org/?file=page&op=work>, 25 กุมภาพันธ์ 2557.*
- กองแผนงาน กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *เอกสารประกอบการประชุมพระราชบัญญัติ กฎ ระเบียบ คำสั่ง ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทภารกิจของกรมการศาสนา. กรุงเทพฯ: กองแผนงาน กรมการศาสนา*
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2519). *วัยรุ่นและการปรับปรุงบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.*
- คณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2552). *ภาษากับการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.*
- พระธรรมเจดีย์ (ประกอบ ธรรมเสฏฐโธ). (2551). *คู่มือพระธรรมทูต. สำนักพิมพ์กรมการศาสนา สำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ. เอกสารอัดสำเนา.*
- ศรีนิตย์ จันทบุตร. (2532). *สถานะและบทบาทของพระพุทธศาสนาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ภาพพิมพ์จำกัด.*
- ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์. (2536). *ประเทศจีนพระพุทธศาสนา (ฝ่ายมหายาน). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหา มงกุฎราชวิทยาลัย.*
- ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และคณะ. (2540). *พระพุทธเจ้าสอนอะไร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย.*
- ไชย ณ พล. (2537). *การปกครองของพระพุทธเจ้าระบบธรรมมาธิปไตย : การปกครองตนโดยธรรม การ ปกครองครอบครัวและองค์กรโดยธรรม การปกครองประเทศชาติโดยธรรม การปกครองศาสน จักรโดยธรรม. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.*
- ติน ปรัชญพฤทธิ์. (2546). *การบริหารการพัฒนา: ความหมาย เนื้อหา แนวทาง และปัญหา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.*
- ธนา โกมลภิส. (2527). *มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.*

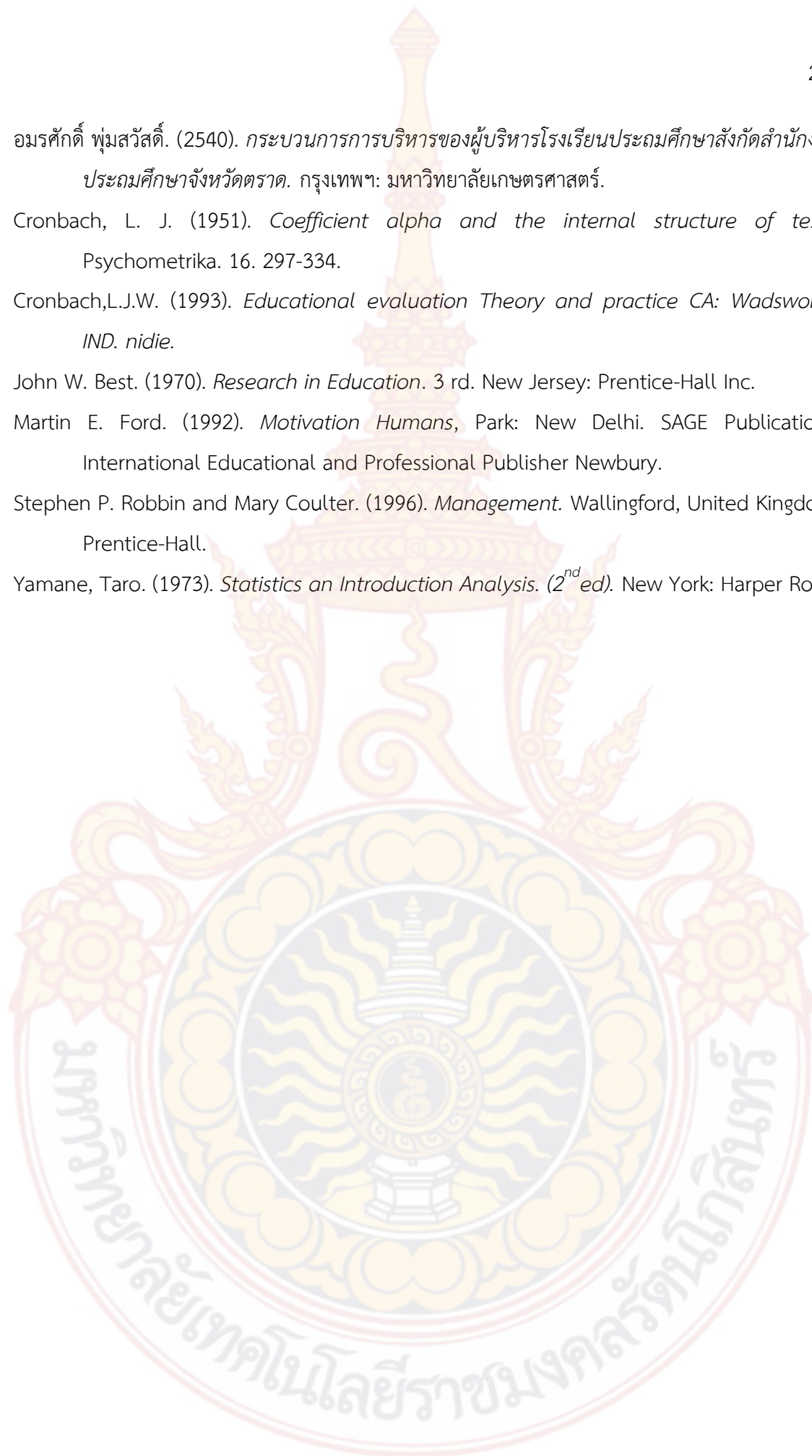
- ธิดารัตน์ ไช้แก้ว. (2550). *ประสิทธิผลการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเชียงราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. เชียงราย.
- ธีรวิศ บำเพ็ญบุญบารมี. (2551). *รู้ปัญหาสังคม*. เข้าถึงได้จาก <http://www.gotoknow.org/posts/512753>, 20 มีนาคม 2558.
- ธรรมรส โชติคุณุช. (2524). *มนุษย์สัมพันธ์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- นพดล เวชสวัสดิ์. (2534). *บุคลิกภาพสู่ความเป็นผู้นำ*. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- บุญศรี พานะจิตต์ และคณะ. (2543). *ความสำเร็จในการปฏิบัติการกิจของวัด: ศึกษาเฉพาะกรณี วัดสวนแก้ว อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี*. กรุงเทพฯ: บริษัท นำไทยมิตรการพิมพ์ (1996) จำกัด.
- ประมวล ดิคนินสัน. (2524). *สนทนาปราศรัยในภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: แพร่วิทยາ.
- ปรีชา พงษ์พัฒนา. (2544). *การติดตามและการประเมินผลโครงการอบรมพระธรรมทูตสายต่างประเทศ ศึกษาเฉพาะกรณีพระธรรมทูตไทยในสหรัฐอเมริกา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2554). *แผนแม่บทการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- พิสิฐ เจริญสุข. (2539). *เกร็ดความรู้ในนิทานชาดก*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- พระกิตติศักดิ์ ยโสธโร. (2539). *ศึกษาบทบาทของพระสารีบุตรเถระในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย, มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระครูใบฎีกา ชิตตรีสส์ธวัชโย (ทนนาน). (2554). *ประสิทธิภาพการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในสถานศึกษาอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย, มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระครูสังฆรักษ์พศวีร์ ธีรปัญญา (ภาวนันท์). (2551). *บทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์: ศึกษากรณีพระสังฆาธิการในจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. สาขารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ออยุธยา.
- พระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระสูตรตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ปัญจก-ฉักกนิบาต*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *สังสาวกไปประกาศพระพุทธศาสนา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *ส่งพระเถระไปประกาศพระพุทธศาสนาในต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- พระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2539). *ส่งสาวกไปประกาศพระพุทธศาสนา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระเทพดิลก (ระแบบ ฐิตญาโณ). (2534). *การสื่อภาษาเพื่อเข้าถึงสังฆธรรม*. กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.
- พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตช). (2553). *พจนานุกรมเพื่อการศึกษาพุทธศาสน์ชุดคำวัต*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม.
- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตโต). (2548). *การเผยแผ่เชิงรุก*. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตโต). (2549). *พุทธวิธีในการบริหาร*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ประยูรยุตโต). (2538). *ปาฐกถาในการประชุมทางไกล โครงการถวายเป็นความรู้แด่พระสงฆ์ฆาธิการ ของกรมการศาสนา และสำนักงานสถาบันราชภัฏ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กราฟิคเซนเตอร์.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). *พุทธวิธีในการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระบรรจบ ธีรวิโส (ศรีแพงมน). (2549). *ศึกษาบทบาทและผลงานในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระครูสุตสารพิมล (พระมหาพิมพ์พา ธมฺมสาโร)*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. สาขารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. อุดรธานี.
- พระปลัดสามารถ ธมฺมธโร. (2549). *บทบาทการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระอุบาลีคุณูปมาจารย์*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. สาขารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. อุดรธานี.
- พระมหาณรงค์ศักดิ์ โสภณสิทธิ (โสภา). (2548). *ศึกษาบทบาทการเผยแผ่พุทธธรรมของพระธรรมปริยัติเวที (สุเทพ มุสสุธมโม)*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. สาขารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. อุดรธานี.
- พระมหาปราโมทย์ มหาวีริโย (ปีกรม). (2548). *การศึกษาการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระราชรัตนรังสี (วีรยุทธ์ วีรยุทธโส)*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. สาขารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. อุดรธานี.
- พระมหาเป้า เตชปญฺโญ. (2552). *นโยบายการเผยแผ่พระพุทธศาสนา*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. อุดรธานี.
- พระมหารุ่งเพชร ชวนปญฺโญ (พิศทาป). (2548). *ศึกษารูปแบบและวิธีการเผยแผ่พุทธธรรมของพระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช)*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. อุดรธานี.

- พระมหาสุริยา อภิวัตโน (มะสันเทียะ). (2551). *การศึกษาบทบาทในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อคุณ ปริสุทโธ)*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, อยุธยา.
- พระมหาอานนท์ อานนโท (นรมาตร์). (2552). *การบริหารกิจการคณะสงฆ์ในเขตจังหวัดชุมพรกับการประยุกต์ใช้หลักภิกขุอุปทานิยธรรม 7*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, อยุธยา.
- พระราชญาณวิสิฐ (เสริมชัย ชยมงคโล). (2548). *การบริหารวัด*. พิมพ์ครั้งที่ ๗, นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.
- พระราชธรรมนิเทศ (ระแบบ ฐิตญาโณ). (2540). *พุทธวิธีเผยแผ่พระพุทธศาสนา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มхамกุฎราชวิทยาลัย.
- พระราชนิพนธ์ของกรมสมเด็จพระปรมาธิบดีชิโนรส. (2523). *พระปฐมสมโพธิกถา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา. (2505). *พระราชบัญญัติคณะสงฆ์*, กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา. เอกสารอัดสำเนา.
- พระสุธีวรญาณ (ณรงค์ จิตตโสภโณ). (2553). *จิตวิทยาการเผยแผ่*. กรุงเทพฯ: สำนักฝึกอบรมพระธรรมทูต.
- พระอวยชัย อินศรีเมือง. (2542). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางชุมชนศึกษาเฉพาะกรณีวัดในเขตอำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม*. รายงานการค้นคว้าอิสระปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. คณะสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ภัทรพร สิริกาญจน์. (2535). *หน้าที่ของพระสงฆ์ตามพุทธบัญญัติ: แนวคิดและบทบาทของพระคำเขียนสุวณน ในการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น. (2545). *อัดสำเนา*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น.
- มหาวิทยาลัยมหามกุฎราชวิทยาลัย. (2532). *อัดสำเนา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหามกุฎราชวิทยาลัย.
- มาณพ พลไพรินทร์. (2531). *คู่มือการบริหารกิจการคณะสงฆ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ หจก. ชูติมาการพิมพ์ IND.IND.C.IV.
- ระเบียบมหาเถรสมาคมว่าด้วยการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พ.ศ. 2550 . *อัดสำเนา*. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- วศิน อินทสระ. (2536). *การเผยแผ่พระศาสนา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหามกุฎราชวิทยาลัย.
- ศิริชัย พิพัฒน์รัตนกุล. (2549). *ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ: ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานประมาณ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ศิรินทิพย์ สติรศิลป์และคณะ. (2546). *รูปแบบการจัดการศึกษาและการเผยแผ่ศาสนาธรรมของวัดในพระพุทธศาสนา : กรณีศึกษาวัดพระธรรมกายอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ศิริมนัส อินตะแก้ว. (2551). *ประสิทธิผลการบริหารงานของสำนักงานหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2536). *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศูนย์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2554). *แผนแม่บทการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พ.ศ. 2554-2559*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- สายงานพระธรรมทูต. (2554). เข้าถึงได้จาก: <http://www.ddhad.org/file=page&op=work>, 25 กุมภาพันธ์ 2557.
- สายรุ่ง ปลั่งกลาง. (2547). *กระบวนการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. เลย.
- สิริ เพ็ชรไชย. (2522). *ความหมายของคำในหน้าที่พระสังฆาธิการ*. อัดสำเนา. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.
- สิริวัฒน์ คำวันสา. (2534). *ประวัติพระพุทธศาสนา*. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุนทร ณ รังสี. (2530). *สถาบันทางการเมืองตามแนวทางพุทธศาสตร์รัฐศาสตร์แนวทางพุทธศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2546). *จิตวิทยาการศึกษา* สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- สมคิด บางโม. (2546). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสถียรพงษ์ วรรณปก. (2540). *ราชบัณฑิต, พุทธวิธีสอนจากพระไตรปิฎก*. (พิมพ์ครั้งที่ 1) กรุงเทพฯ: บริษัท เพชรรุ่งการพิมพ์ จำกัด.
- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2551). *แผนแม่บทการเผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. อัดสำเนา.
- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2554). *แผนแม่บทการเผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ พ.ศ. 2554-2559*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. อัดสำเนา.
- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2557). *แผนแม่บทการเผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. เอกสารอัดสำเนา.
- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2558). *แผนแม่บทการเผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. อัดสำเนา.

- อมรศักดิ์ พุ่มสวัสดิ์. (2540). *กระบวนการการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน
ประถมศึกษาจังหวัดตราด*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Cronbach, L. J. (1951). *Coefficient alpha and the internal structure of tests*.
Psychometrika. 16. 297-334.
- Cronbach, L.J.W. (1993). *Educational evaluation Theory and practice CA: Wadsworth*.
IND. nidie.
- John W. Best. (1970). *Research in Education*. 3 rd. New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Martin E. Ford. (1992). *Motivation Humans*, Park: New Delhi. SAGE Publications,
International Educational and Professional Publisher Newbury.
- Stephen P. Robbin and Mary Coulter. (1996). *Management*. Wallingford, United Kingdom,
Prentice-Hall.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics an Introduction Analysis*. (2nd ed). New York: Harper Row.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ก

ค่าความเที่ยงตรง / สอดคล้องของ IVC แต่ละข้อ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ที่ ศธ. ๖๑๑๖.๒๓๗ ๒๗ / ๕๘

หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราชจังหวัดอุดรดิตถ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัดหมอนไม้ ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง

จังหวัดอุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

กราบเรียน **๕ ท่าน (ชายสามคน)**

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. วัตถุประสงค์ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
 ๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด
 ๓. แบบประเมินแบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อนุมัติให้ พระนิพนธ์ ฮวดเกิด บุคลากรของหน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราชจังหวัดอุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดหมอนไม้ ซึ่งกำลังศึกษาในระดับปริญญาเอก สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ รหัส ๑๕๖๒๐๙๐๒๘๑๐๒ จัดทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์ (Factors Affect the Success of Buddhist Propagation Management of Missionary Monks in the Diocese of Uttaradit)

หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช วัดหมอนไม้ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา รวมทั้งข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาด้วยความเคารพอย่างสูง

(พระครูเกษมธรรมมาลังการ)

ประธานหน่วยบริการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดหมอนไม้

สนง. หน่วยวิทยบริการจังหวัดอุดรดิตถ์ วัดหมอนไม้

โทร. (๐๕๕)๔๔๒-๖๓๕

๒๖ ต.ค. ๕๘

๑. พระราชวรมุนี รองเจ้าคณะภาค ๖

๒. พระราชเชมมารุณ ผศ.ดร. รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

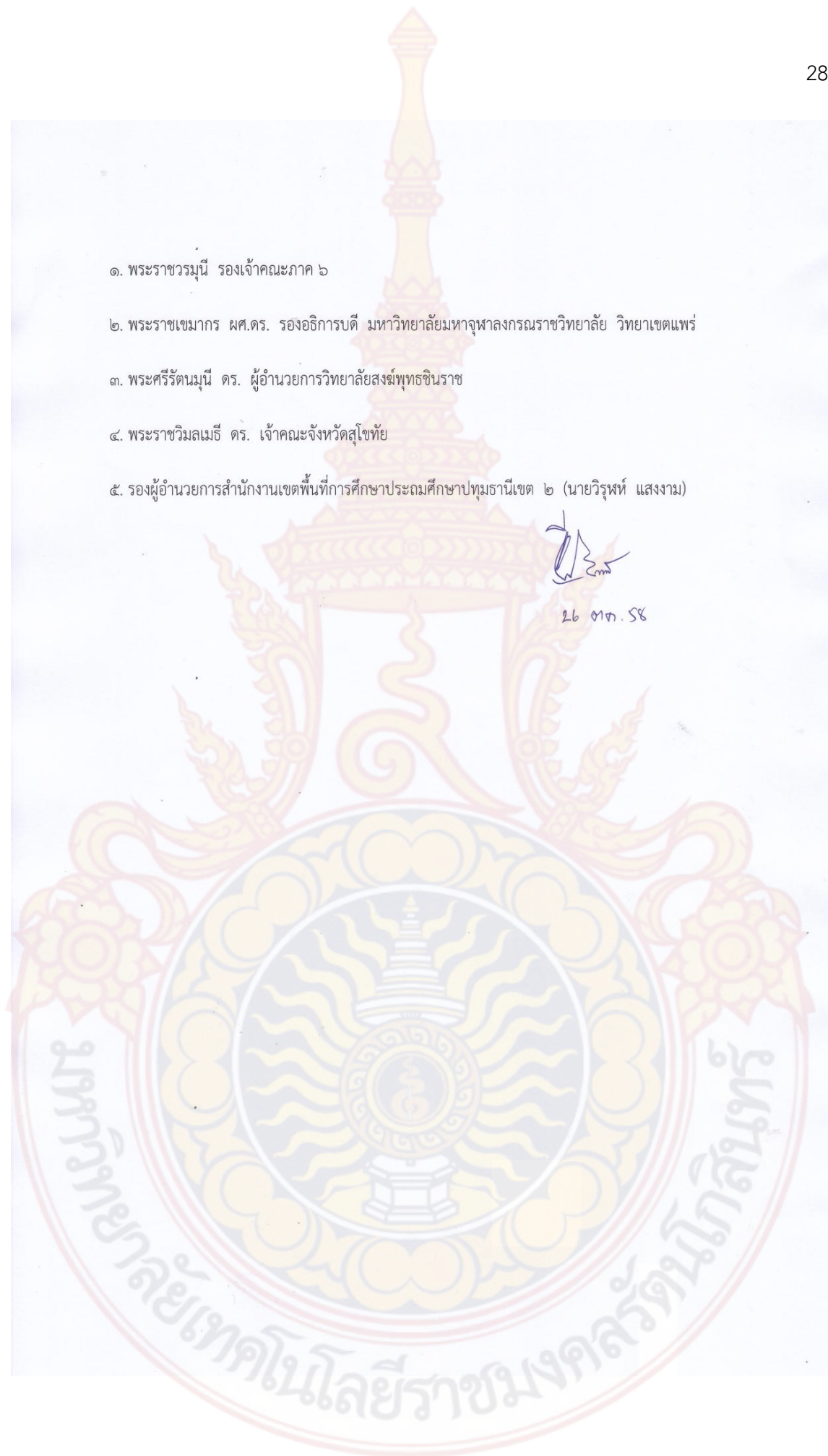
๓. พระศรีรัตนมุนี ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

๔. พระราชวิมลเมธี ดร. เจ้าคณะจังหวัดสุโขทัย

๕. รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต ๒ (นายวิรุฬห์ แสงงาม)

26 ต.ค. 58

ก การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. การทดสอบค่าความเที่ยงตรง / สอดคล้อง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำคำถามเนื้อหา และตัวแปรของการวิจัย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ให้ความเห็นและลงคะแนน แล้วนำไปคำนวณค่าดัชนี ความเที่ยงตรง / สอดคล้อง ระหว่างคำถามกับตัวแปรของการวิจัย (Index of Item-Variable Congruence: IVC) คะแนนแต่ละข้อที่ได้มาจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจหรือข้อคำถามมีลักษณะไม่ชัดเจน คลุมเครือ

คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สำหรับเกณฑ์การพิจารณาคำถาม ใช้เกณฑ์การพิจารณาคำถามที่มีค่า IVC ระหว่าง 0.50 –1.00 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต สำหรับคำตอบของตัวแปรตาม คือ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต โดย

- 1 หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตอยู่ในระดับน้อยมาก ระหว่าง ร้อยละ 1-20
- 2 หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตอยู่ในระดับน้อย ระหว่าง ร้อยละ 21-40
- 3 หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตอยู่ในระดับปานกลาง ระหว่าง ร้อยละ 41-60
- 4 หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตอยู่ในระดับมาก ระหว่าง ร้อยละ 61-80
- 5 หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตอยู่ในระดับมากที่สุด ระหว่าง ร้อยละ 81-100

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงตรงและสอดคล้อง					รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
DV1 นโยบาย DV1.1 นโยบายสำคัญของ สำนักงานพระพุทธศาสนา แห่งชาติ DV1.1.1 ส่งเสริมและพัฒนาวัดให้ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน	1.1.1 นโยบาย ส่งเสริมพัฒนาวัดให้เป็น ศูนย์กลางการเรียนรู้มีผลต่อความสำเร็จในการ บริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับ ชาติ	1	1	1	1	1	1.00
DV1.1.2 เสริมสร้างสิ่งจูงใจให้ ประชาชนทุกชุมชน ทุกวัย ทุก ระดับ เข้าวัด	1.1.2 นโยบาย สร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้า วัด มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผย แผ่พระพุทธศาสนาในระดับ ชาติ	1	1	1	1	1	1.00
DV1.1.3 เสริมสร้างให้ พุทธศาสนิกชนศรัทธายึดมั่นใน หลักธรรม	1.1.3 นโยบาย เสริมสร้างพุทธศาสนิกชนให้มี ความศรัทธายึดมั่นหลักธรรมคำสอนของ พระพุทธเจ้ามีผลต่อความสำเร็จในการบริหาร การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับ ชาติ	1	1	1	1	1	1.00
DV2 ยุทธศาสตร์ DV2.1 อุปถัมภ์ ส่งเสริมสนับสนุน การเผยแผ่พระพุทธศาสนา DV2.1.1 ส่งเสริมสนับสนุนและ พัฒนางานด้านการเผยแผ่	2.1.1 การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนางานด้าน การเผยแผ่พระพุทธศาสนาทำให้การบริหาร การเผยแผ่บรรลุความสำเร็จระดับ ชาติ	1	1	1	1	1	1.00
DV2.2 เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้ เผยแผ่พระพุทธ ศาสนาให้มี ศักยภาพและขีดความสามารถใน การเผยแผ่ DV2.2.1 ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนา บุคลากรด้านการเผยแผ่ พระพุทธศาสนา	2.2.1 การส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาบุคลากร ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาทำให้การ บริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาบรรลุ ความสำเร็จระดับ ชาติ	1	1	1	1	1	1.00
DV2.3 จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลัก พุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่ หลากหลาย DV2.3.1 ส่งเสริมให้วัดมีศักยภาพ เป็นศูนย์การเรียนรู้หลักพุทธธรรม และปฏิบัติกิจกรรมการเผยแผ่	2.3.1 การส่งเสริมให้วัดเป็นศูนย์การเรียนรู้ หลักพุทธธรรม และการปฏิบัติกิจกรรมการเผย แผ่ ทำให้การบริหารการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาบรรลุความสำเร็จระดับ ชาติ	1	1	1	1	1	1.00

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงตรงและสอดคล้อง					รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
DV2.4 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม ร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่ DV2.4.1 การจัดตั้งและพัฒนา ศักยภาพองค์กรเครือข่าย	2.4.1 การจัดตั้งและพัฒนาศักยภาพองค์กร เครือข่าย ทำให้การบริหารการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาบรรลุความสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV2.4.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมใน การเผยแผ่สู่องค์กรทุกภาคส่วน	2.4.2 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเผยแผ่สู่ องค์กรทุกภาคส่วน ทำให้การบริหารการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาบรรลุความสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV3 การวางแผน DV3.1 การวิเคราะห์ปัญหา DV3.1.1 การดำเนินงานที่ผ่านมา ของพระธรรมทูตมีจุดแข็งอย่างไร	3.1.1 การดำเนินงานที่ผ่านมาของพระธรรมทูต มีจุดแข็งที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหาร การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับใด	0	1	1	1	0	0.60
DV3.1.2 การดำเนินงานที่ผ่านมา ของพระธรรมทูตมีจุดอ่อนอย่างไร	3.1.2 การดำเนินงานที่ผ่านมาของพระธรรมทูต มีจุดอ่อนที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหาร การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับใด	0	1	1	1	0	0.60
DV3.2 กำหนดวัตถุประสงค์ DV3.2.1 ความชัดเจน	3.2.1 วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานพระธรรม ทูต มีความชัดเจน จนทำให้การบริหารการเผย แผ่พระพุทธศาสนาประสบความสำเร็จในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV3.2.2 สามารถปฏิบัติได้	3.2.2 วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานพระธรรม ทูตสามารถปฏิบัติได้จริงและทำให้การบริหาร การเผยแผ่พระพุทธศาสนาประสบความสำเร็จใน ระดับใด	1	0	1	1	0	0.60
DV3.3 กำหนดกลยุทธ์ DV3.3.1 แนวทางปฏิบัติที่ เหมาะสม	3.3.1 แนวทางปฏิบัติในการบริหารการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตทำให้งาน บรรลุผลสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV3.3.2 ชีตความสามารถที่มี	3.3.2 ชีตความสามารถที่มีอยู่ในการบริหารการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ทำให้ งานบรรลุผลสำเร็จอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV3.4 กำหนดแผนดำเนินงาน DV3.4.1 บุคลากร	3.4.1 บุคลากร คือ พระธรรมทูตมีความรู้ ความสามารถทำให้งานบรรลุผลสำเร็จ ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV3.4.2 งบประมาณ	3.4.2 งบประมาณที่ได้รับในการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV3.5 การประเมินแผน DV3.5.1 ความคุ้มค่าในการใช้ ทรัพยากร	3.5.1 ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรในการ เผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อยู่ใน ระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV3.5.2 การบรรลุวัตถุประสงค์	3.5.2 การบรรลุวัตถุประสงค์ในการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อยู่ในระดับ ใด	1	1	1	1	1	1.00

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงตรงและสอดคล้อง					รวม
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
		1	2	3	4	5	
DV4 แผนงาน/โครงการ DV4.1 แผนงานอุปถัมภ์บุคลากร ผู้เผยแพร่ DV4.1.1 โครงการจัดตั้งกองทุน เพื่อการเผยแพร่	4.1.1 โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาบรรลุผลสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV4.1.2 โครงการคัดเลือกผู้นำ ประโยชน์ด้านการเผยแพร่ พระพุทธศาสนา	4.1.2 โครงการคัดเลือกผู้ทำประโยชน์ด้านการ เผยแพร่พระพุทธศาสนาบรรลุผลสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV4.2 แผนงานเพิ่มพูนบุคลากร ผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนา DV4.2.1 โครงการพัฒนาบุคลากร ทางพระพุทธศาสนา	4.2.1 โครงการพัฒนาบุคลากรทาง พระพุทธศาสนาบรรลุผลสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV4.2.2 โครงการฝึกอบรมพระ ธรรมทูตจังหวัดอุดรดิตถ์	4.2.2 โครงการฝึกอบรมพระธรรมทูตจังหวัด อุดรดิตถ์บรรลุผลสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	0	0.80
DV4.3 แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้ เผยแพร่ DV4.3.1 โครงการส่งเสริมศักยภาพ บุคลากรผู้เผยแพร่	4.3.1 โครงการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรผู้ เผยแพร่บรรลุผลสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV4.4 แผนงานการส่งเสริมการ จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน DV4.4.1 โครงการพัฒนาวัดให้เป็น ศูนย์กลางชุมชน	4.4.1 โครงการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลาง ชุมชนบรรลุผลสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV5 ติดตามประเมินผล DV5.1 บุคลากรผู้เผยแพร่ พระพุทธศาสนาที่ได้รับการ อุปถัมภ์	5.1.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหารที่ได้รับการ อุปถัมภ์ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV5.1.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหาร							
DV5.1.2 พระธรรมทูตฝ่าย ปฏิบัติการ	5.1.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการที่ได้รับการ อุปถัมภ์ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV5.2 บุคลากรผู้เผยแพร่ที่ได้รับ การศึกษาพระปริยัติธรรม DV5.2.1 จำนวนพระธรรมทูตฝ่าย บริหาร	5.2.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหารที่ได้รับ การศึกษาพระปริยัติธรรมปฏิบัติงานมีจำนวน เพียงพอที่จะทำให้การปฏิบัติงานบรรลุผล สำเร็จระดับใด	1	0	1	1	1	0.80
DV5.2.2 จำนวนพระธรรมทูตฝ่าย ปฏิบัติการ	5.2.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการที่ได้รับ การศึกษาพระปริยัติธรรมปฏิบัติงานมีจำนวน เพียงพอที่จะทำให้การปฏิบัติงานบรรลุผล สำเร็จระดับใด	1	1	0	1	1	0.80

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงตรงและสอดคล้อง					รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
DV5.3 บุคลากรผู้เผยแพร่ พระพุทธศาสนาที่ได้รับการ พัฒนาความรู้ความสามารถ DV5.3.1 จำนวนพระธรรมทูตฝ่าย บริหาร	5.3.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหารที่ได้รับการ พัฒนาความรู้ความสามารถทักษะและวิธีการ ในการเผยแพร่ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV5.3.2 จำนวนพระธรรมทูตฝ่าย ปฏิบัติการ	5.3.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติการที่ได้รับการ พัฒนาความรู้ความสามารถทักษะและวิธีการ ในการเผยแพร่ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV5.4 รูปแบบและนวัตกรรมการ เผยแพร่	5.4.1 การเผยแพร่พระพุทธศาสนาแบบดั้งเดิม ของพระธรรมทูต บรรลุผลสำเร็จในระดับใด	1	0	1	1	1	0.80
DV5.4.1 การเผยแพร่แบบดั้งเดิม							
DV5.4.2 การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่	5.4.2 มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตบรรลุผล สำเร็จอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV5.5 องค์กรเครือข่ายที่มีส่วน ร่วมเผยแพร่พระพุทธศาสนา	5.5.1 วัดในเขตจังหวัดมีส่วนร่วมเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตให้บรรลุผล สำเร็จในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV5.5.1 วัดในเขตจังหวัด							
DV5.5.2 โรงเรียนในเขตจังหวัด	5.5.2 โรงเรียนในเขตจังหวัดมีส่วนร่วมเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตให้บรรลุผล สำเร็จในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV5.5.2 โรงเรียนในเขตจังหวัด							
DV5.6 องค์กรที่ส่วนร่วมในการ เผยแพร่พระพุทธศาสนา	5.6.1 องค์กรภาคเอกชนมีส่วนร่วมเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตให้บรรลุผล สำเร็จในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV5.6.1 องค์กรภาคเอกชน							
DV5.6.2 องค์กรภาครัฐ	5.6.2 องค์กรภาครัฐมีส่วนร่วมเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตให้บรรลุผล สำเร็จในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV5.6.2 องค์กรภาครัฐ							
DV6 เป้าหมาย	6.1.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตประสบ ความสำเร็จตามเป้าหมายการเผยแพร่ฯ ใน ระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV6.1 เป้าหมายด้านการทำงาน							
DV6.1.1 ความสำเร็จ							
DV6.1.2 ความถูกต้อง	6.1.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตมีความ ถูกต้องตามเป้าหมายการเผยแพร่ฯ ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV6.1.2 ความถูกต้อง							
DV6.2 เป้าหมายด้านองค์กร	6.2.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต บรรลุ วัตถุประสงค์ ตามเป้าหมายของสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV6.2.1 การบรรลุวัตถุประสงค์							

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงตรงและสอดคล้อง					รวม
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
		1	2	3	4	5	
DV6.2.2 ความสามัคคี	6.2.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตทำให้เกิดความสามัคคีตามเป้าหมายของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV6.3 เป้าหมายด้านสังคม DV6.3.1 ความรับผิดชอบต่อทางสังคม	6.3.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต ส่งผลให้พุทธศาสนิกชนเกิดความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV6.3.2 ความเท่าเทียมกัน	6.3.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ส่งผลให้พุทธศาสนิกชนเกิดความเท่าเทียมกันในสังคมระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV7 มรรควิธี DV7.1 เป้าหมาย DV7.1.1 ชัดเจน	7.1.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตสู่เป้าหมายมีมรรควิธีที่ชัดเจนในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV7.1.2 เหมาะสม	7.1.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตสู่เป้าหมายมีมรรควิธีที่เหมาะสมในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV7.2 ความท้าทาย DV7.2.1 แรงจูงใจ	7.2.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูต มีวิธีการที่ท้าทาย จนทำให้พระธรรมทูตเกิดแรงจูงใจในการเผยแพร่ฯ ระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV7.2.2 การกระตุ้นแรงจูงใจ	7.2.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูต มีวิธีการที่ท้าทาย และกระตุ้นแรงจูงใจในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV7.3 เกิดผลดี DV7.3.1 วิธีปฏิบัติ	7.3.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต มีวิธีปฏิบัติที่เกิดผลดี ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV7.3.2 วิธีแก้ปัญหา	7.3.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต มีวิธีแก้ไขปัญหที่เกิดผลดี ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV8 ผลงาน DV8.1 ความสำเร็จตามเป้าหมาย DV8.1.1 การพัฒนาคุณภาพชีวิต	8.1.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV8.1.2 การพัฒนาคุณธรรม	8.1.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายด้านการพัฒนาคุณธรรมของประชาชน ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00

ตัวแปรตาม ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงตรงและสอดคล้อง					รวม
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
		1	2	3	4	5	
DV9 บริบท DV9.1 ด้านความเป็นผู้นำ DV9.1.1 การพัฒนาแนวคิด	9.1.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ทำให้เกิด การพัฒนาแนวคิดของประชาชน ระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV9.1.2 การสร้างจิตสำนึก	9.1.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ทำให้เกิด การสร้างจิตสำนึกของประชาชน ระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV9.2 ด้านวัฒนธรรมสังคม DV9.2.1 ค่านิยมทางสังคม	9.2.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ทำให้เกิด ค่านิยมทางสังคมที่เป็นประโยชน์ ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV9.2.2 ความเชื่อ	9.2.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ทำให้เกิด ความเชื่อทางสังคมที่เป็นประโยชน์ ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV10 ความสามารถ DV10.1 วุฒิภาวะ DV10.1.1 การควบคุมตนเอง	10.1.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนา ทำให้พระธรรมทูตมี ความสามารถในการควบคุมตนเอง ระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV10.1.2 การแสดงน้ำใจกับคน อื่น	10.1.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนา ทำให้พระธรรมทูตเกิด ความสามารถและพร้อมที่จะแสดงน้ำใจต่อคน อื่น ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV10.2 ความรับผิดชอบต่อ สังคม DV10.2.1 รู้ผิดชอบชั่วดี	10.2.1 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนา ทำให้พระธรรมทูตเกิด ความรู้สึกรู้ผิดชอบชั่วดี ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV10.2.2 การเคารพสิทธิบุคคล อื่น	10.2.2 การบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนา ทำให้พระธรรมทูตเกิดความ เคารพสิทธิบุคคลอื่น ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV11 การกระตุ้นแรงจูงใจ DV11.1 ความรู้สึก DV11.1.1 ความรู้สึกพึงพอใจ	11.1.1 ในการบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนา พระธรรมทูตกระตุ้นแรงจูงใจ ให้ตนเองเกิดความพึงพอใจในการทำงานระดับ ใด	1	1	1	1	1	1.00
DV11.2 ความร่วมมือ DV11.2.1 การร่วมกิจกรรม	11.2.1 ในการบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาจำนวนประชาชนที่เข้าร่วม กิจกรรม ทำให้พระธรรมทูตเกิดแรงกระตุ้น แรงจูงใจ ในการเผยแพร่ฯ ระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
DV11.2.2 การให้การสนับสนุน	11.2.2 ในการบริหารจัดการการเผยแพร่ พระพุทธศาสนาการได้รับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์จากประชาชน ทำให้พระธรรมทูตเกิด แรงกระตุ้นแรงจูงใจ ในการเผยแพร่ฯ ระดับใด	1	1	1	1	1	1.00

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

สำหรับคำตอบของตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดย

- 1 หมายถึง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ระดับน้อยมาก ระหว่าง ร้อยละ 1-20
- 2 หมายถึง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ระดับน้อย ระหว่าง ร้อยละ 21-40
- 3 หมายถึง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ระดับปานกลาง ระหว่าง ร้อยละ 41-60
- 4 หมายถึง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ระดับมาก ระหว่าง ร้อยละ 61-80
- 5 หมายถึง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ระดับมากที่สุด ระหว่าง ร้อยละ 81-100

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงตรงและสอดคล้อง					รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
IV1 บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ IV1.1 บุคลิกภาพเฉพาะตัว IV1.1.1 มีขันติธรรม	1.1.1 ความมีขันติธรรมมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV1.1.2 ไม่นินทาใคร	1.1.2 การไม่ติฉินนินทาผู้อื่นมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV1.1.3 ไม่กระทบกระทั่งใคร	1.1.3 การไม่กระทบกระทั่งผู้อื่นมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV1.1.4 มีสมณสัญญา	1.1.4 การมีสมณสัญญามีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV1.2 บุคลิกภาพด้านคุณธรรม IV1.2.1 การไม่ทำบาปทั้งปวง	1.2.1 การไม่ทำบาปทั้งปวงมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV1.2.2 การทำกุศลให้ถึงพร้อม	1.2.2 การทำกุศลให้ถึงพร้อมมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงตรงและสอดคล้อง					รวม
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
		1	2	3	4	5	
IV1.2.3 การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว	1.2.3 การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้วมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV1.3 บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติ	1.3.1 การไม่ตำหนิตีเดียผู้อื่นมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV1.3.1 ไม่ตำหนิตีเดียใคร	1.3.2 การไม่เบียดเบียนใครมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV1.3.2 ไม่เบียดเบียนใคร	1.3.3 การสำรวจมรณะมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV1.3.3 สำรวมระวัง	1.3.4 การไม่เห็นแก่ปากแก่ท้องมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	0	1	1	0.80
IV1.3.4 ไม่เห็นแก่ปากแก่ท้อง	1.3.5 ความยินดีพอใจ ณ สถานที่สงบสงัด	1	1	1	1	1	1.00
IV1.3.5 ยินดีพอใจ ณ สถานที่สงบสงัด	1.3.6 ความขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนามีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV1.3.6 ขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา	2.1.1 การรู้หลักและเหตุมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2 บุคลิกภาพพื้นฐาน	2.1.1 การรู้หลักและเหตุมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.1 บุคลิกภาพสัปปุริสธรรม	2.1.2 การรู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล	1	1	1	1	1	1.00
IV2.1.1 รู้หลักและเหตุ	2.1.2 การรู้จักตนของมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.1.2 รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล	2.1.3 การรู้จักประมาณมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.1.3 รู้จักตน	2.1.4 การรู้จักกาลมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.1.4 รู้จักประมาณ	2.1.5 การรู้จักกาลมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.1.5 รู้จักกาล							

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงตรงและ สอดคล้อง					รวม
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
		1	2	3	4	5	
IV2.1.6 รู้จักชุมชน	2.1.6 การรู้จักชุมชนมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.2 บุคลิกภาพกัลยาณมิตร	2.2.1 ความเป็นผู้ที่น่ารักมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.2.1 ความเป็นผู้น่ารัก	2.2.1 ความเป็นผู้น่ารักมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.2.2 ความเป็นผู้นำเคารพ	2.2.2 ความเป็นผู้นำเคารพมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.2.3 ความเป็นผู้นายกย่อง	2.2.3 ความเป็นผู้นายกย่องมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.2.4 ความเป็นผู้มีเหตุผล	2.2.4 ความเป็นผู้มีเหตุผลมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.2.5 ความเป็นผู้ทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์	2.2.5 ความเป็นผู้ทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.2.6 ความเป็นผู้รู้แจ้งแจ่มแจ้ง	2.2.6 ความเป็นผู้รู้แจ้งแจ่มแจ้งมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.2.7 การไม่เป็นผู้แนะนำไปในทางเสียหาย	2.2.7 การไม่เป็นผู้แนะนำไปในทางเสียหายมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.3 บุคลิกภาพพรหมวิหาร	2.3.1 ความปรารถนาดีมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	0	1	0.80
IV2.3.1 เมตตา	2.3.1 ความปรารถนาดีมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	0	1	0.80
IV2.3.2 กรุณา	2.3.2 ความสงสารมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.3.3 มุทิตา	2.3.3 ความพลอยยินดีมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV2.3.4 อุเบกขา	2.3.4 ความมีใจเป็นกลางมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ฯ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงตรงและสอดคล้อง					รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
IV2.2.5 ความเป็นผู้ทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์	2.2.5 ความเป็นผู้ทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด						
IV3 บุคลิกภาพจำเพาะ IV3.1 บุคลิกภาพจากธรรมชาติ IV3.1.1 รู้จักฟัง	3.1.1 การรู้จักฟังมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV3.1.2 สามารถพูดให้คนอื่นฟังได้	3.1.2 ความสามารถพูดให้คนอื่นฟังได้มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV3.1.3 ใฝ่ศึกษา	3.1.3 ความใฝ่ศึกษามีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV3.1.4 ความทรงจำดี	3.1.4 ความทรงจำดีมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV3.1.5 เป็นผู้รู้	3.1.5 ความเป็นผู้รู้มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV3.1.6 สามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจ	3.1.6 ความสามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV3.1.7 ฉลาดในสิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์	3.1.7 ความฉลาดในสิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV3.1.8 ไม่ก่อความทะเลาะวิวาท	3.1.8 การไม่ก่อการทะเลาะวิวาทมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4 บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย IV4.1 บุคลิกภาพสำคัญ IV4.1.1 มั่นใจในคุณค่าความดีงามของพระพุทธศาสนา	4.1.1 ความมั่นใจในคุณค่าความดีงามของพระพุทธศาสนามีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.1.2 เข้าใจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น	4.1.2 ความเข้าใจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงตรงและสอดคล้อง					รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
IV4.1.3 มีวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัย	4.1.3 การมีวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัยมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.1.4 มุ่งมั่นแน่วแน่ต่ออุดมการณ์ของพระพุทธศาสนา	4.1.4 ความมุ่งมั่นแน่วแน่ต่อพุทธอุดมการณ์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.2 บุคลิกภาพภายใน IV4.2.1 ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.2.1 ความเชื่อมั่นในตัวเองมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.2.2 การควบคุมตนเอง	4.2.2 การควบคุมตนเองมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.2.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.2.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.2.4 ความรับผิดชอบ	4.2.4 ความรับผิดชอบมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.2.5 ความซื่อสัตย์	4.2.5 ความซื่อสัตย์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.2.6 ความเสียสละ	4.2.6 ความเสียสละมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.2.7 ความมีวินัย	4.2.7 ความมีวินัยมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.2.8 ความสุภาพ	4.2.8 ความสุภาพมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.2.9 ความแนบเนียน	4.2.9 ความแนบเนียนมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.3 บุคลิกภาพภายนอก IV4.3.1 ความสะอาด	4.3.1 ความสะอาดมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูต ในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00

ตัวแปรต้น ดัชนีและตัวชี้วัด	Questionnaires แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงตรงและสอดคล้อง					รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
IV4.3.2 กิริยาท่าทาง	4.3.2 กิริยาท่าทางมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.3.3 การใช้น้ำเสียง	4.3.3 การใช้น้ำเสียงมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
IV4.3.4 การแต่งกาย	4.3.4 การแต่งกายมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแพร่ ของพระธรรมทูตในระดับใด	1	1	1	1	1	1.00
	รวม	112	112	111	114	112	105.80
	ค่าความเที่ยงตรง / สอดคล้อง	0.97	0.97	0.96	0.98	0.97	-
	ผลรวมค่าความเที่ยงตรง / สอดคล้อง ทั้งฉบับ						0.97

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

ที่ คสจ. ๐๐๔๕ / พิเศษ

สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์
วัดท่าไม้เหนือ ตำบลท่ามะเพือง
อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์
๕๓๑๒๐

๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์การตอบแบบสอบถามของคณะสงฆ์เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น

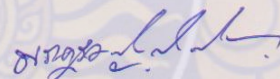
กราบเรียน พระราชวิมลเมธี ดร. เจ้าคณะจังหวัดสุโขทัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน ๖๐ ชุด

ด้วยวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อนุมัติให้
กระผม พระนิพนธ์ สวัสดิ์เกิด รหัสนักศึกษา ๑๕๖๒๐๙๐๒๘๑๐๐๒ ซึ่งกำลังศึกษาในระดับปริญญา
เอก สาขา รัฐประศาสนศาสตร์ จัดทำคุษฎีนิพนธ์ หัวข้อ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหาร
จัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุตรดิตถ์ (Factors Affect the
Success of Buddhist Propagation Management of Missionary Monks in the Diocese
of Uttaradit) และกำลังพัฒนาแบบสอบถาม เพื่อจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่การวิจัยสังฆมณฑลอุตรดิตถ์

ในการนี้ กระผม ใคร่ขอความอนุเคราะห์คณะสงฆ์เขตจังหวัดสุโขทัยทำการทดสอบ (Try Out)
แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแล้ว เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
โดยขอให้เจ้าอาวาสที่ไม่เป็นพระธรรมทูต จำนวน ๓๐ รูป และพระธรรมทูตที่ไม่เป็นเจ้าอาวาส ๓๐
รูป เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ตามแนบ แล้วกรอกรวบรวมไว้ ณ สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดสุโขทัย
เพื่อจักได้ไปรับมาดำเนินการ ต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

(พระครูวิสุทธิปัญญาสาร)

เจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์

สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์ วัดท่าไม้เหนือ

โทร. (๐๕๑)๓๑๔-๙๐๕๙

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ
พระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิศต์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ ใช้สำหรับการศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัย
นวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
2. คำถามตามแบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ
ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต
ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่
พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ
3. กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ
4. ผู้วิจัยจะเก็บความคิดเห็นทั้งหมดของท่านไว้เป็นความลับโดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายใดๆ ต่อ
ตัวท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

พระนิพนธ์ ฮวดเกิด

ผู้ดำเนินการวิจัย

แบบสอบถามเรื่อง

บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต
ในสังฆมณฑลอุดรดิศต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย (✓) และเขียนตอบในช่องว่างหน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับ

ตัวท่าน

1. อายุ

☐ 1. 21 - 30 พรรษา	☐ 4. 51 - 60 พรรษา
☐ 2. 31 - 40 พรรษา	☐ 5. 61 - 70 พรรษา
☐ 3. 41 - 50 พรรษา	☐ 6. 71 พรรษาขึ้นไป

2. อุปสมบทมาแล้วกี่พรรษา

1. 5 - 10 พรรษา
2. 11 - 15 พรรษา
3. 16 - 20 พรรษา
4. 21 - 25 พรรษา
5. มากกว่า 25 พรรษา (ระบุ)

3. ที่อยู่ปัจจุบัน วัด หมู่ที่ ตำบล อำเภอ
จังหวัด.....

4. วุฒิทางโลก

☐ 1. ประถมศึกษา	☐ 4. ปริญญาตรี
☐ 2. มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 5. อื่นๆ (ระบุ)
☐ 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	

5. วุฒิทางธรรม

☐ 1. นักธรรมตรี	☐ 4. บาลี เปรียญธรรม 1-2 – เปรียญธรรม 9 (ระบุ)
☐ 2. นักธรรมโท	☐ 5. อื่นๆ (ระบุ)
☐ 3. นักธรรมเอก	

6. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

7. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

☐ 1. น้อยกว่า 3 ปี
☐ 2. 3 – 5 ปี
☐ 3. 6 – 8 ปี
☐ 4. 9 – 11 ปี
☐ 5. 12 – 14 ปี
☐ 6. 15 – 17 ปี
☐ 7. 18 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับคำตอบของท่านตามความเป็นจริงมากที่สุด ทุกข้อย่อย

สำหรับคำตอบของตัวแปรตาม คือ การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต โดย

- 1 หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตอยู่ในระดับน้อยมาก ระหว่าง ร้อยละ 1-20
- 2 หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตอยู่ในระดับน้อย ระหว่าง ร้อยละ 21-40
- 3 หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตอยู่ในระดับปานกลาง ระหว่าง ร้อยละ 41-60
- 4 หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตอยู่ในระดับมาก ระหว่าง ร้อยละ 61-80
- 5 หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตอยู่ในระดับมากที่สุด ระหว่าง ร้อยละ 81-100

แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต				
	1 น้อย มาก	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1. นโยบาย					
1.1 นโยบายสำคัญของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ					
1.1.1 นโยบาย ส่งเสริมพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ระดับใด					
1.1.2 นโยบาย สร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้าวัด มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ระดับใด					
1.1.3 นโยบาย เสริมสร้างพุทธศาสนิกชนให้มีความศรัทธายึดมั่นหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ระดับใด					
2. ยุทธศาสตร์					
2.1 อุปถัมภ์ ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา					
2.1.1 การส่งเสริมและพัฒนางานด้านการเผยแผ่ฯ ทำให้การบริหารการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต บรรลุความสำเร็จ ระดับใด					

แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต				
	1 น้อย มาก	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
2.2 เพิ่มและพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีศักยภาพและขีดความสามารถ ในการเผยแผ่					
2.2.1 การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการเผยแผ่ ทำให้การบริหารการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต บรรลุความสำเร็จ ระดับใด					
2.3 จัดกิจกรรมการเผยแผ่หลักพุทธธรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย					
2.3.1 การส่งเสริมให้วัดเป็นศูนย์การเรียนรู้หลักพุทธธรรม และการปฏิบัติ กิจกรรมการเผยแผ่ ทำให้การบริหารการเผยแผ่ของพระธรรมทูต บรรลุความสำเร็จ ระดับใด					
2.4 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเผยแผ่					
2.4.1 การพัฒนาศักยภาพองค์กรเครือข่าย ทำให้การบริหารการเผยแผ่ ของ พระธรรมทูต บรรลุความสำเร็จ ระดับใด					
2.4.2 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเผยแผ่สู่องค์กรทุกภาคส่วน ทำให้การ บริหารการเผยแผ่ ของพระธรรมทูต บรรลุความสำเร็จระดับใด					
3. การวางแผน					
3.1 การวิเคราะห์ปัญหา					
3.1.1 การดำเนินงานที่ผ่านมาของพระธรรมทูตมีจุดแข็งที่มีผลต่อความสำเร็จใน การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับใด					
3.1.2 การดำเนินงานที่ผ่านมาของพระธรรมทูตมีจุดอ่อนที่มีผลต่อความสำเร็จใน การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับใด					
3.2 กำหนดวัตถุประสงค์					
3.2.1 วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานพระธรรมทูตมีความชัดเจนจนทำให้การ บริหารการเผยแผ่ ของพระธรรมทูต บรรลุผลและทำให้ศาสนามีความสำเร็จ ในระดับ ใด					
3.2.2 วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานพระธรรมทูต สามารถปฏิบัติได้จริงและทำ ให้การบริหารการเผยแผ่ ของพระธรรมทูต มีความสำเร็จในระดับใด					
3.3 กำหนดกลยุทธ์					
3.3.1 แนวทางปฏิบัติในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ทำให้งานบรรลุผลสำเร็จระดับใด					
3.3.2 ขีดความสามารถที่มีอยู่ในการบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระ ธรรมทูตทำให้งานบรรลุผลสำเร็จ อยู่ในระดับใด					
3.4 กำหนดแผนดำเนินงาน					
3.4.1 บุคลากร คือ พระธรรมทูตมีความรู้ความสามารถ ทำให้งานบรรลุผลสำเร็จ ในระดับใด					
3.4.2 ได้รับงบประมาณสนับสนุนในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับใด					

แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต				
	1 น้อย มาก	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
3.5 การประเมินแผน					
3.5.1 ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อยู่ในระดับใด					
3.5.2 การบรรลุวัตถุประสงค์ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อยู่ในระดับใด					
4. แผนงาน/โครงการ					
4.1 แผนงานอุปถัมภ์บุคลากรผู้เผยแผ่					
4.1.1 โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาบรรลุผลสำเร็จ ระดับใด					
4.1.2 โครงการคัดเลือกผู้ทำประโยชน์ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาบรรลุผลสำเร็จ ระดับใด					
4.2 แผนงานเพิ่มพูนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา					
4.2.1 โครงการพัฒนาบุคลากรทางพระพุทธศาสนาบรรลุผลสำเร็จระดับใด					
4.2.2 โครงการฝึกอบรมพระธรรมทูตจังหวัดอุดรธานีบรรลุผลสำเร็จระดับใด					
4.3 แผนงานพัฒนาบุคลากรผู้เผยแผ่					
4.3.1 โครงการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรผู้เผยแผ่บรรลุผลสำเร็จระดับใด					
4.4 แผนงานการส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน					
4.4.1 โครงการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางชุมชนบรรลุผลสำเร็จระดับใด					
5. ติดตามประเมินผล					
5.1 จำนวนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการอุปถัมภ์					
5.1.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหารที่ได้รับการอุปถัมภ์ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด					
5.1.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติที่ได้รับการอุปถัมภ์ ปฏิบัติงาน บรรลุผลสำเร็จระดับใด					
5.2 จำนวนบุคลากรผู้เผยแผ่ที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม					
5.2.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหารที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรมปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด					
5.2.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติที่ได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรมปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด					
5.3 จำนวนบุคลากรผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถทักษะและวิธีการในการเผยแผ่					
5.3.1 พระธรรมทูตฝ่ายบริหารที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถทักษะและวิธีการในการเผยแผ่ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด					
5.3.2 พระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถทักษะและวิธีการในการเผยแผ่ปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จระดับใด					

แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต				
	1 น้อย มาก	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
5.4 รูปแบบและนวัตกรรมการเผยแผ่					
5.4.1 การเผยแผ่พระพุทธศาสนาแบบดั้งเดิมของพระธรรมทูต บรรลุผลสำเร็จในระดับใด					
5.4.2 การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต บรรลุผลสำเร็จอยู่ในระดับใด					
5.5 จำนวนที่เพิ่มขึ้นขององค์กรเครือข่ายที่มีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนา					
5.5.1 วัดในเขตจังหวัดมีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตให้บรรลุผลสำเร็จในระดับใด					
5.5.2 โรงเรียนในเขตจังหวัดมีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตให้บรรลุผลสำเร็จในระดับใด					
5.6 จำนวนองค์กรที่มีส่วนร่วมในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา					
5.6.1 องค์กรภาคเอกชนมีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตให้บรรลุผลสำเร็จในระดับใด					
5.6.2 องค์กรภาครัฐมีส่วนร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตให้บรรลุผลสำเร็จในระดับใด					
6. เป้าหมาย					
6.1 เป้าหมายด้านการทำงาน					
6.1.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตประสบความสำเร็จตามเป้าหมายการเผยแผ่ฯ ในระดับใด					
6.1.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตมีความถูกต้องตามเป้าหมายการเผยแผ่ฯ ในระดับใด					
6.2 เป้าหมายด้านองค์กร					
6.2.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต บรรลุวัตถุประสงค์ ตามเป้าหมายของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในระดับใด					
6.2.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตทำให้เกิดความสามัคคีตามเป้าหมายของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในระดับใด					
6.3 เป้าหมายด้านสังคม					
6.3.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ส่งผลให้พุทธศาสนิกชนเกิดความรับผิดชอบต่อสังคม ในระดับใด					
6.3.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ส่งผลให้พุทธศาสนิกชนเกิดความเท่าเทียมกันในสังคมระดับใด					

แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต				
	1 น้อย มาก	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
7. มรรควิธี					
7.1 เป้าหมาย					
7.1.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตสู่เป้าหมาย มีมรรควิธีที่ชัดเจนในระดับใด					
7.1.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตสู่เป้าหมาย มีมรรควิธีที่เหมาะสมในระดับใด					
7.2 ความท้าทาย					
7.2.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต มีวิธีการที่ท้าทาย จนทำให้พระธรรมทูตเกิดแรงจูงใจในการเผยแผ่ฯ ระดับใด					
7.2.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต มีวิธีการที่ท้าทาย และกระตุ้นเร้า ในระดับใด					
7.3 เกิดผลดี					
7.3.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต มีวิธี ปฏิบัติที่เกิดผลดี ในระดับใด					
7.3.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระธรรมทูต มีวิธีแก้ไข ปัญหาที่เกิดผลดี ในระดับใด					
8. ผลงาน					
8.1 ความสำเร็จตามเป้าหมาย					
8.1.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เกิด ผลสำเร็จตามเป้าหมายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ในระดับใด					
8.1.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต เกิด ผลสำเร็จตามเป้าหมายด้านการพัฒนาคุณธรรมของประชาชน ในระดับใด					
9. บริบท					
9.1 ด้านความเป็นผู้นำ					
9.1.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ทำให้เกิด การพัฒนาแนวคิดของประชาชน ระดับใด					
9.1.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ทำให้เกิด การสร้างจิตสำนึกของประชาชน ระดับใด					
9.2 ด้านวัฒนธรรมสังคม					
9.2.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ทำให้เกิด ค่านิยมทางสังคมที่เป็นประโยชน์ ในระดับใด					
9.2.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ทำให้เกิด ความเชื่อทางสังคมที่เป็นประโยชน์ ในระดับใด					

แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต				
	1 น้อย มาก	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
10. ความสามารถ					
10.1 วุฒิภาวะ					
10.1.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้พระธรรมทูตมีความสามารถในการควบคุมตนเอง ระดับใด					
10.1.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้พระธรรมทูตเกิดความสามารถและพร้อมที่จะแสดงน้ำใจต่อคนอื่น ในระดับใด					
10.2 ความรับผิดชอบต่อสังคม					
10.2.1 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้พระธรรมทูตเกิดความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ในระดับใด					
10.2.2 การบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้พระธรรมทูตเกิดความเคารพสิทธิบุคคลอื่น ในระดับใด					
11. การกระตุ้นเร้า					
11.1 ความรู้สึก					
11.1.1 ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พระธรรมทูตกระตุ้นเร้าให้ตนเองเกิดความพึงพอใจในการทำงานระดับใด					
แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต					
ระดับการบริหารจัดการการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต					
11.2 ความร่วมมือ					
11.2.1 ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม ทำให้พระธรรมทูตเกิดแรงกระตุ้นเร้า ในการเผยแผ่ฯ ระดับใด					
11.2.2 ในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาการได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์จากประชาชน ทำให้พระธรรมทูตเกิดแรงกระตุ้นเร้า ในการเผยแผ่ฯ ระดับใด					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับคำตอบของท่านตามความเป็นจริงมากที่สุด ทุกข้อย่อย สำหรับคำตอบของตัวแปรต้น คือ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดย

- 1 หมายถึง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ระดับน้อยมาก ระหว่าง ร้อยละ 1-20
- 2 หมายถึง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ระดับน้อย ระหว่าง ร้อยละ 21-40
- 3 หมายถึง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ระดับปานกลาง ระหว่าง ร้อยละ 41-60
- 4 หมายถึง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ระดับมาก ระหว่าง ร้อยละ 61-80
- 5 หมายถึง บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ระดับมากที่สุด ระหว่าง ร้อยละ 81-100

แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต				
	1 น้อย มาก	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1. บุคลิกภาพตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์ของพระธรรมทูต					
1.1 บุคลิกภาพเฉพาะตัวตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์					
1.1.1 ความมีขันติธรรมมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
1.1.2 การไม่ตัดสินินทาผู้อื่นมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
1.1.3 การไม่กระทบกระทั่งผู้อื่นมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
1.1.4 การมีสมณสัญญา มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
1.2 บุคลิกภาพด้านคุณธรรมตามแนวโอวาทปาฏิโมกข์					
1.2.1 การไม่ทำบาปทั้งปวงมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในระดับใด					

แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต				
	1 น้อย มาก	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1.2.2 การทำกุศลให้ถึงพร้อมมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
1.2.3 การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้วมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
1.3 บุคลิกภาพด้านการประพฤติปฏิบัติตามแนวทางโอวาทปาฏิโมกข์					
1.3.1 การไม่ทำหน็ดเตียนผู้อื่นมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
1.3.2 การไม่เบียดเบียนใครมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
1.3.3 การสำรวมระวังมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
1.3.4 การไม่เห็นแก่ปากแก่ท้องมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
1.3.5 ความยินดีพอใจ ณ สถานที่ส่งสงฆ์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
1.3.6 ความขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนามีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2. บุคลิกภาพพื้นฐานของพระธรรมทูต					
2.1 บุคลิกภาพสัปปุริสธรรม					
2.1.1 การรู้หลักและเหตุมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.1.2 การรู้ความมุ่งหมายและรู้จักผลมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.1.3 การรู้จักตนของมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.1.4 การรู้จักประมาณมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.1.5 การรู้จักกาลมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.1.6 การรู้จักชุมชนมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.2 บุคลิกภาพกัลยาณมิตร					
2.2.1 ความเป็นผู้ที่น่ารักมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.2.2 ความเป็นผู้นำเคารพมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					

แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต				
	1 น้อย มาก	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
2.2.3 ความเป็นผู้นำที่ยั่งยืนมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.2.4 ความเป็นผู้มีเหตุผลมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.2.6 ความเป็นผู้มุ่งมั่นมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.2.7 การไม่เป็นผู้แนะนำไปในทางเสียหายมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.3 บุคลิกภาพพรหมวิหาร					
2.3.1 ความปรารถนาดีมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.3.2 ความสงสารมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.3.3 ความพลอยยินดีมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
2.3.4 ความมีใจเป็นกลางมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
3. บุคลิกภาพจำเพาะของพระธรรมทูต					
3.1 บุคลิกภาพจากธรรมะ 8 ประการ					
3.1.1 การรู้จักฟังมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
3.1.2 ความสามารถพูดให้คนอื่นฟังได้มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
3.1.3 ความใฝ่ศึกษามีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
3.1.4 ความทรงจำดีมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
3.1.5 ความเป็นผู้รู้มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
3.1.6 ความสามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
3.1.7 ความฉลาดให้สิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
3.1.8 การไม่ก่อการทะเลาะวิวาทมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					

แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต				
	1 น้อย มาก	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
4. บุคลิกภาพพระธรรมทูตร่วมสมัย					
4.1 บุคลิกภาพสำคัญการเผยแผ่พระธรรม					
4.1.1 ความมั่นใจในคุณค่าความดีงามของพระพุทธศาสนามีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.1.2 ความเข้าใจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.1.3 การมีวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัยมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.1.4 ความมุ่งมั่นแน่วแน่ต่อพุทธอุดมการณ์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.2 บุคลิกภาพภายใน					
4.2.1 ความเชื่อมั่นในตัวเองมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.2.2 การควบคุมตนเองมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.2.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.2.4 ความรับผิดชอบมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.2.5 ความซื่อสัตย์มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.2.6 ความเสียสละมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.2.7 ความมีวินัยมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.2.8 ความสุภาพมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.2.9 ความแนบเนียนมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					

แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต	ระดับความสำเร็จที่มีผลมาจากบุคลิกภาพในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต				
	1 น้อย มาก	2 น้อย มาก	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
4.3 บุคลิกภาพภายนอก					
4.3.1 ความสะอาดมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.3.2 กิริยาท่าทางมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.3.3 การใช้น้ำเสียงมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					
4.3.4 การแต่งกายมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่ฯ ของพระธรรมทูต ในระดับใด					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุดรดิตถ์

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์

(คู่ฉบับ)

คสจ. ๐๐๔๕ / พิเศษ

สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์
วัดท่าไม้เหนือ ตำบลท่ามะเพือง
อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์
๕๓๑๒๐

๕ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

กราบเรียน พระราชคุณะ / ๕ จังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์

จำนวน ๕ ชุด

๒. ซองเปล่า เพื่อตอบกลับ

จำนวน ๕ ชุด

ด้วยวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติให้
กระผม พระนิพนธ์ ชวดเกิด รหัสนักศึกษา ๑๕๖๒๐๙๐๒๔๑๐๐๒ ซึ่งกำลังศึกษาในระดับปริญญาเอก
สาขา รัฐประศาสนศาสตร์ จัดทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อ บุคลิกภาพที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ
การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑลอุตรดิตถ์ โดยได้ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล
การวิจัยเชิงปริมาณ ในพื้นที่การวิจัยสังฆมณฑลอุตรดิตถ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ กระผม ใคร่ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสัมภาษณ์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อนำไป
พิจารณาใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตในสังฆมณฑล
อุตรดิตถ์ให้ประสบความสำเร็จ รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาของทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องต่อไป พร้อมนี้
ได้แนบซองเอกสารตอบกลับมาด้วยแล้ว และกรุณาส่งถึงกระผม ภายในวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙

จึงกราบเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

(พระปัญญากรโมลี)

เจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์

สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์ วัดท่าไม้เหนือ

โทร. (๐๘๑)๓๑๔-๙๐๘๙

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์คานอนิคอล

(*Canonical Correlations*)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สมมติฐานที่ 1

***** Analysis of Variance -- design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 3, M = 25, N = 189 1/2)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.97861	3.43370	162.00	1149.00	.000
Hotellings	1.62555	3.80967	162.00	1139.00	.000
Wilks	.28931	3.61587	162.00	1143.07	.000
Roys	.49116				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	.965	59.380	59.380	.701	.491
2	.433	26.609	85.989	.549	.302

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F	
1 TO 3	.28931	3.61587	162.00	1143.07	.000
2 TO 3	.56856	2.35113	106.00	764.00	.000

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
L1.1	.248	.029	-.165

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
L1.1	.726	-.136	.007

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	34.691	34.691	17.039	17.039
2	3.842	38.533	1.160	18.199
3	.884	39.417	.164	18.363

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	CAN. VAR.		
	1	2	3
A1.1	-.107	-1.467	-.403
A1.2	.425	.287	1.391

A1.3 .750 .816 -.931

Correlations between COVARIATES and canonical variables

CAN. VAR.
Covariate 1 2 3
A1.1 .696 -.715 -.065
A1.2 .841 -.200 .503
A1.3 .956 .011 -.294

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	34.468	34.468	70.176	70.176
2	5.545	40.012	18.363	88.540
3	2.126	42.138	11.460	100.000

สมมติฐานที่ 2

***** Analysis of Variance -- design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 5, M = 24, N = 188 1/2)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	1.32739	2.56348	270.00	1915.00	.000
Hotellings	2.09956	2.93472	270.00	1887.00	.000
Wilks	.19403	2.73363	270.00	1894.00	.000
Roys	.51162				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	1.048	49.895	49.895	.715	.512
2	.395	18.825	68.720	.532	.283
3	.300	14.286	83.006	.480	.231
4	.207	9.876	92.882	.414	.172
5	.149	7.118	100.000	.361	.130

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F	
1 TO 5	.19403	2.73363	270.00	1894.00	.000
2 TO 5	.39728	1.86499	212.00	1519.75	.000
3 TO 5	.55431	1.59396	156.00	1143.00	.000
4 TO 5	.72057	1.33357	102.00	764.00	.021
5 TO 5	.86998	1.14477	50.00	383.00	.242

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

	Function No.				
Variable	1	2	3	4	5
L1.1	-.076	.179	.179	.286	-.119
L1.2	-.201	.323	-.138	-.259	.500
L1.3	-.244	.089	-.051	-.240	.048
L1.4	-.046	-.209	.198	.209	-.435

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

	Function No.				
Variable	1	2	3	4	5
L1.1	-.696	.042	.104	.048	-.045
L1.2	-.706	.126	.039	-.130	.105
L1.3	-.677	.150	.164	-.118	.103
L1.4	-.682	.044	.126	-.036	-.106

Correlations between DEPENDENT and canonical variables (Cont.)

	Function No.				
Variable	1	2	3	4	5
O2.5	-.526	.089	.025	-.095	-.004
O2.6	-.555	.091	.019	-.082	.000
O2.7	-.527	-.072	.002	.001	.012
O2.8	-.525	.029	-.001	-.065	-.008

Variance in dependent variables explained by canonical variables

	CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	36.441	36.441	18.644	18.644	
2	1.502	37.944	.426	19.069	
3	1.143	39.087	.264	19.333	
4	1.107	40.194	.190	19.523	

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

	CAN. VAR.				
COVARIATE	1	2	3	4	5
B1.1	.057	1.031	.763	-.787	.401
B2.1	-.279	.523	-1.275	.081	-.765
B3.1	-.486	-.703	-.583	-.312	.958
B4.1	-.267	-1.012	.824	-.511	-.920
B4.2	-.173	.371	.386	1.485	.334

Correlations between COVARIATES and canonical variables

CAN. VAR.

Covariate	1	2	3	4	5
B1.1	-.734	.516	.300	-.312	.087
B2.1	-.835	.341	-.258	-.038	-.343
B3.1	-.897	-.131	-.099	-.133	.389
B4.1	-.860	-.128	.340	-.078	-.349
B4.2	-.828	.183	.269	.455	.027

 Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var	DE Cum	Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	35.464	35.464	69.317	69.317	
2	2.550	38.013	9.000	78.317	
3	1.637	39.650	7.095	85.412	
4	1.134	40.784	6.601	92.013	
5	1.038	41.822	7.987	100.000	

สมมติฐานที่ 3

***** Analysis of Variance -- design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 10, M = 21 1/2, N = 186)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	2.81043	2.77253	540.00	3830.00	.000
Hotellings	4.72813	3.25891	540.00	3722.00	.000
Wilks	.02854	2.99225	540.00	3711.65	.000
Roys	.60481				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	1.530	32.368	32.368	.778	.605
2	.864	18.276	50.644	.681	.464
3	.580	12.269	62.913	.606	.367
4	.372	7.864	70.777	.521	.271
5	.339	7.178	77.955	.503	.253

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F Hypoth.	DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 10	.02854	2.99225	540.00	3711.65	.000
2 TO 10	.07221	2.42206	477.00	3354.70	.000
3 TO 10	.13462	2.07569	416.00	2994.23	.000
4 TO 10	.21270	1.84051	357.00	2630.31	.000
5 TO 10	.29179	1.73078	300.00	2263.04	.000

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.					
	1	2	3	4	5	6
L1.1	-.319	-.179	.318	-.239	-.562	.213
L1.2	.017	-.122	.264	.064	.179	-.433
L1.3	-.398	.082	-.060	.295	-.133	.131
L1.4	-.015	.247	-.057	-.591	.115	.054
L2.1	.173	.197	-.227	-.291	.771	.218

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.					
	1	2	3	4	5	6
L1.1	-.614	-.366	.050	-.212	.069	.052
L1.2	-.564	-.273	.036	-.230	.072	-.011
L1.3	-.732	-.109	-.128	-.025	-.063	.123
L1.4	-.522	-.232	-.040	-.292	.135	.051
L2.1	-.519	-.387	-.113	-.242	.295	.036

Variance in dependent variables explained by canonical variables

	CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	31.151	31.151	18.840	18.840	
2	6.420	37.571	2.976	21.816	
3	2.887	40.459	1.060	22.876	
4	.930	41.389	.252	23.129	
5	2.746	44.135	.696	23.824	

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	CAN. VAR.					
	1	2	3	4	5	6
C1.1	.184	-.340	.026	.241	-.010	.515
C1.2	.064	.088	.140	-.828	.684	.087
C2.1	-.262	-.068	-.195	.458	-.012	-.322
C2.2	-.169	-.160	-.905	-.094	.420	.918
C3.1	-.308	.406	.870	.343	-.087	.148

Correlations between COVARIATES and canonical variables

Covariate	CAN. VAR.					
	1	2	3	4	5	6
C1.1	-.631	-.232	-.173	.091	.034	.271
C1.2	-.273	.112	.221	-.643	.542	.164

C2.1	-.802	-.120	-.167	.124	.092	-.076
C2.2	-.801	-.090	-.407	-.002	.166	.364
C3.1	-.855	.061	.162	.017	.034	.225

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var	DE Cum	Pct DE	Pct Var	CO Cum	Pct CO
1	29.121	29.121	48.150	48.150		
2	2.396	31.517	5.168	53.318		
3	2.065	33.582	5.625	58.943		
4	1.716	35.298	6.331	65.274		
5	1.519	36.817	5.994	71.268		

สมมติฐานที่ 4

***** Analysis of Variance -- design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 6, M = 23 1/2, N = 188)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	1.99441	3.53145	324.00	2298.00	.000
Hotellings	3.53454	4.10545	324.00	2258.00	.000
Wilks	.07553	3.78640	324.00	2265.09	.000
Roys	.60965				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	1.562	44.187	44.187	.781	.610
2	.561	15.860	60.046	.599	.359
3	.455	12.860	72.906	.559	.313
4	.413	11.681	84.588	.541	.292
5	.359	10.156	94.743	.514	.264
6	.186	5.257	100.000	.396	.157

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F Hypoth.	DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 6	.07553	3.78640	324.00	2265.09	.000
2 TO 6	.19349	2.79074	265.00	1893.75	.000
3 TO 6	.30196	2.55591	208.00	1519.63	.000
4 TO 6	.43922	2.35956	153.00	1142.96	.000
5 TO 6	.62056	2.05845	100.00	764.00	.000
6 TO 6	.84332	1.45225	49.00	383.00	.030

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables Function No.

Variable	1	2	3	4	5	6
L1.1	-.430	-.097	.186	.399	.077	.103
L1.2	.094	.055	-.027	-.235	.012	.409
L1.3	-.291	-.197	-.107	.087	.178	-.060
L1.4	.024	-.646	.139	-.227	.081	-.029

Correlations between DEPENDENT and canonical variables Function No.

Variable	1	2	3	4	5	6
L1.1	-.710	-.088	-.016	.008	.024	.081
L1.2	-.556	-.193	.042	-.244	.111	.150
L1.3	-.707	-.139	.006	-.135	-.015	.031
L1.4	-.548	-.254	-.046	-.198	.143	-.003

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	32.979	32.979	20.106	20.106
2	.851	33.831	.306	20.412
3	2.513	36.344	.785	21.197
4	1.638	37.982	.479	21.676

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

CAN. VAR.	1	2	3	4	5	6
COVARIATE						
D1.1	-.119	.388	.783	-.455	.095	1.029
D1.2	-.003	-1.124	-.083	-.664	-.266	-.782
D2.1	-.273	-.378	.800	1.134	-.456	-.544
D2.2	-.378	-.270	-.828	.295	-.188	1.182

Correlations between COVARIATES and canonical variables

CAN. VAR.	1	2	3	4	5	6
Covariate						
D1.1	-.659	-.012	.563	-.405	.040	.289
D1.2	-.706	-.483	.077	-.482	-.040	-.168
D2.1	-.872	-.081	.317	.319	-.060	-.165
D2.2	-.880	-.195	-.335	.076	-.024	.263

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	39.533	39.533	64.846	64.846
2	2.460	41.993	6.848	71.694
3	2.840	44.834	9.089	80.784

4 2.713 47.547 9.284 90.067

สมมติฐานที่ 5

***** Analysis of Variance -- design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 12, M = 20 1/2, N = 185)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	4.06754	3.63688	648.00	4596.00	.000
Hotellings	7.47079	4.26765	648.00	4442.00	.000
Wilks	.00476	3.93020	648.00	4407.54	.000
Roys	.67204				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	2.049	27.429	27.429	.820	.672
2	.996	13.338	40.767	.706	.499
3	.798	10.686	51.452	.666	.444
4	.770	10.306	61.759	.660	.435
5	.688	9.210	70.968	.638	.408
6	.546	7.305	78.273	.594	.353

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F Hypoth.	DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 12	.00476	3.93020	648.00	4407.54	.000
2 TO 12	.01453	3.34734	583.00	4059.07	.000
3 TO 12	.02900	3.09112	520.00	3706.90	.000
4 TO 12	.05216	2.88414	459.00	3351.05	.000
5 TO 12	.09232	2.62981	400.00	2991.53	.000
6 TO 12	.15583	2.35514	343.00	2628.42	.000

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.					
	1	2	3	4	5	6
L1.1	-.488	.175	.210	.056	-.053	.322
L1.2	-.132	-.228	-.070	.134	.121	-.130
L1.3	-.099	.273	-.446	-.346	.030	-.175
L1.4	.108	-.047	.069	.101	.359	.118
L2.1	.066	.054	.439	.009	.523	.032
L2.2	-.307	.098	-.307	.109	-.524	-.014

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.					
	1	2	3	4	5	6
L1.1	-.781	.005	-.069	.017	.046	.092
L1.2	-.656	-.156	-.152	-.060	.263	.039
L1.3	-.686	.120	-.128	-.152	.157	-.157
L1.4	-.601	-.054	-.151	.012	.151	.070
L2.1	-.684	-.007	-.042	.026	.066	.119
L2.2	-.677	.027	-.163	.026	-.037	.038

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	33.005	33.005	22.180	22.180
2	.881	33.885	.440	22.620
3	1.196	35.082	.531	23.151
4	2.709	37.791	1.179	24.330
5	1.089	38.880	.444	24.773
6	.789	39.669	.279	25.052

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	CAN. VAR.					
	1	2	3	4	5	6
E1.1	-.287	.418	.279	.200	.722	-.172
E1.2	-.034	.372	-.556	-.423	-.607	-.466
E2.1	-.069	.480	.386	-.539	-.303	.035
E2.2	-.093	-.076	-.435	.013	-.102	1.159
E3.1	-.147	-.287	-.499	.528	-.016	-.589
E3.2	-.344	.218	.380	.718	-.450	.734

Correlations between COVARIATES and canonical variables

Covariate	CAN. VAR.					
	1	2	3	4	5	6
E1.1	-.774	.302	-.026	-.200	.342	-.121
E1.2	-.719	.203	-.276	-.351	.041	-.040
E2.1	-.719	.360	.085	-.379	-.043	.077
E2.2	-.775	.050	-.199	-.307	-.032	.294
E3.1	-.861	-.041	-.140	.028	-.013	-.106
E3.2	-.847	-.052	-.002	.165	-.062	.189

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	34.910	34.910	51.946	51.946

2	2.143	37.052	4.293	56.239
3	1.559	38.611	3.512	59.750
4	3.283	41.894	7.548	67.298
5	2.534	44.428	6.217	73.515
6	.768	45.196	2.174	75.689

สมมติฐานที่ 6

***** Analysis of Variance -- design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 6, M = 23 1/2, N = 186 1/2)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	2.29444	4.35725	324.00	2280.00	.000
Hotellings	4.24787	4.89466	324.00	2240.00	.000
Wilks	.04804	4.59885	324.00	2247.19	.000
Roys	.62823				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	1.690	39.781	39.781	.793	.628
2	.672	15.823	55.604	.634	.402
3	.635	14.954	70.558	.623	.388
4	.532	12.532	83.089	.589	.347

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F	
1 TO 6	.04804	4.59885	324.00	2247.19	.000
2 TO 6	.12921	3.60108	265.00	1878.80	.000
3 TO 6	.21605	3.39172	208.00	1507.65	.000
4 TO 6	.35330	3.07562	153.00	1133.97	.000

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.					
	1	2	3	4	5	6
L1.1	-.223	.053	-.682	-.171	.162	-.330
L1.2	.124	-.048	-.278	-.304	-.189	-.025
L1.3	-.376	-.251	-.046	.196	-.125	.102
L1.4	-.071	-.044	.582	.388	-.099	-.346

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Function No.

Variable	1	2	3	4	5	6
L1.1	-.726	.149	-.209	.045	-.043	-.122
L1.2	-.611	.056	-.262	.034	-.148	-.168
L1.3	-.760	-.050	-.114	-.001	-.102	-.055
L1.4	-.655	.084	.010	.168	-.149	-.143

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	38.223	38.223	24.013	24.013
2	2.364	40.587	.950	24.963
3	2.462	43.049	.956	25.919
4	.730	43.779	.254	26.173

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

CAN. VAR.	1	2	3	4	5	6
COVARIATE						
F1.1	-.047	.414	-.583	.686	-1.185	-.947
F1.2	-.023	.054	-.595	-.661	1.572	-.362
F2.1	-.155	-.582	-.515	-.463	-.360	1.600
F2.2	-.454	1.135	.306	.860	.596	.470

Correlations between COVARIATES and canonical variables

CAN. VAR.	1	2	3	4	5	6
Covariate						
F1.1	-.716	-.009	-.583	.149	-.230	-.269
F1.2	-.757	-.099	-.472	-.186	.315	-.244
F2.1	-.837	-.175	-.387	-.131	-.142	.286
F2.2	-.932	.295	.089	.131	.089	.104

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	43.627	43.627	69.444	69.444
2	2.357	45.984	5.865	75.309
3	4.904	50.888	12.624	87.933
4	1.424	52.312	4.099	92.032

สมมติฐานที่ 7

***** Analysis of Variance -- design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 6, M = 23 1/2, N = 187 1/2)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	2.10368	3.81938	324.00	2292.00	.000
Hotellings	3.87520	4.48918	324.00	2252.00	.000
Wilks	.06314	4.10393	324.00	2259.12	.000
Roys	.64130				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	1.788	46.135	46.135	.801	.641
2	.544	14.032	60.168	.593	.352
3	.465	12.006	72.174	.563	.318
4	.391	10.088	82.262	.530	.281

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F Hypoth.	DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 6	.06314	4.10393	324.00	2259.12	.000
2 TO 6	.17603	2.97332	265.00	1888.76	.000
3 TO 6	.27176	2.81232	208.00	1515.64	.000
4 TO 6	.39820	2.67935	153.00	1139.96	.000

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.					
	1	2	3	4	5	6
L1.1	.410	-.274	.459	.514	.250	-.176
L1.2	-.154	.305	-.128	.156	-.050	-.091
L1.3	.421	-.057	.095	-.348	.039	-.164
L1.4	.124	.218	.081	-.247	-.242	.179

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.					
	1	2	3	4	5	6
L1.1	.717	-.028	.077	.295	.006	.093
L1.2	.632	.181	.027	.100	-.089	.102
L1.3	.777	.204	-.003	-.006	-.062	.022
L1.4	.681	.086	.046	.021	-.114	.183

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	34.346	34.346	22.026	22.026
2	1.379	35.725	.486	22.512
3	1.936	37.662	.615	23.127
4	2.583	40.245	.726	23.853

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

CAN. VAR.		1	2	3	4	5	6
COVARIATE							
G1.1		.462	-1.055	.082	-.397	-.384	1.299
G1.2		-.075	.909	1.009	.024	-1.044	-.763
G2.1		.073	-.572	-.091	-1.083	.710	-1.091
G2.2		.104	.514	.691	.615	1.181	.742

Correlations between COVARIATES and canonical variables

CAN. VAR.		1	2	3	4	5	6
Covariate							
G1.1		.912	-.213	.225	-.125	-.163	.172
G1.2		.794	.342	.370	-.169	-.251	-.154
G2.1		.827	-.080	.133	-.284	.267	-.375
G2.2		.810	.316	.261	.045	.407	.086

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var	DE	Cum Pct	DE	Pct Var	CO	Cum Pct	CO
1	46.114	46.114	71.907	71.907				
2	2.674	48.788	7.592	79.499				
3	2.025	50.814	6.378	85.878				
4	1.214	52.028	4.320	90.198				

สมมติฐานที่ 8

***** Analysis of Variance -- design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 2, M = 25 1/2, N = 190)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	.97495	6.74591	108.00	766.00	.000
Hotellings	2.13743	7.54036	108.00	762.00	.000
Wilks	.24775	7.13814	108.00	764.00	.000
Roys	.60967				

Note.. F statistic for WILKS' Lambda is exact.

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	1.562	73.075	73.075	.781	.610
2	.575	26.925	100.000	.604	.365

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F Hypoth.	DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 2	.24775	7.13814	108.00	764.00	.000
2 TO 2	.63472	4.15875	53.00	383.00	.000

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.	
	1	2
L1.1	.317	.125
L1.2	-.020	.018

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.	
	1	2
L1.1	.685	.046
L1.2	.630	.093

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	30.316	30.316	18.483	18.483
2	.814	31.130	.297	18.780

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	CAN. VAR.	
	1	2
H1.1	.456	1.566
H1.2	.600	-1.517

Correlations between COVARIATES and canonical variables

Covariate	CAN. VAR.	
	1	2
H1.1	.930	.368
H1.2	.960	-.280

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	54.460	54.460	89.327	89.327
2	3.899	58.359	10.673	100.000

สมมติฐานที่ 9

***** Analysis of Variance -- design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 4, M = 24 1/2, N = 189)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	1.58690	4.66424	216.00	1532.00	.000
Hotellings	3.21565	5.63483	216.00	1514.00	.000
Wilks	.11296	5.11364	216.00	1519.86	.000
Roys	.63489				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	1.739	54.075	54.075	.797	.635
2	.739	22.994	77.069	.652	.425
3	.491	15.277	92.347	.574	.329

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F	
1 TO 4	.11296	5.11364	216.00	1519.86	.000
2 TO 4	.30938	3.44356	159.00	1143.03	.000
3 TO 4	.53814	2.66800	104.00	764.00	.000

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.			
	1	2	3	4
L1.1	-.334	-.136	.549	-.272
L1.2	-.089	.111	-.039	.289
L1.3	-.295	.112	-.074	-.290

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.			
	1	2	3	4
L1.1	-.714	-.023	.199	.081
L1.2	-.671	.064	.066	.091
L1.3	-.737	.095	.019	-.009

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	35.903	35.903	22.794	22.794
2	.957	36.860	.407	23.201
3	1.074	37.934	.354	23.555

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

CAN. VAR.				
COVARIATE	1	2	3	4
I1.1	-.362	.988	-.702	1.068
I1.2	-.334	-1.060	-.916	-1.009
I2.1	-.120	.989	.841	-1.221

Correlations between COVARIATES and canonical variables

CAN. VAR.				
Covariate	1	2	3	4
I1.1	-.900	.317	-.238	.181
I1.2	-.915	-.227	-.223	-.247
I2.1	-.855	.250	.347	-.294

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	49.888	49.888	78.578	78.578
2	2.829	52.717	6.655	85.234
3	3.137	55.854	9.522	94.756

สมมติฐานที่ 10

***** Analysis of Variance -- design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 4, M = 24 1/2, N = 189)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	1.63425	4.89956	216.00	1532.00	.000
Hotellings	3.72153	6.52130	216.00	1514.00	.000
Wilks	.09633	5.60794	216.00	1519.86	.000
Roys	.69439				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	2.272	61.055	61.055	.833	.694
2	.762	20.483	81.537	.658	.433
3	.414	11.122	92.659	.541	.293

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F	
1 TO 4	.09633	5.60794	216.00	1519.86	.000

2 TO 4	.31522	3.37741	159.00	1143.03	.000
3 TO 4	.55550	2.51023	104.00	764.00	.000

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Function No.					
Variable	1	2	3	4	
L1.1	-.365	-.024	-.318	.133	
L1.2	-.081	.530	.307	-.007	
L1.3	-.312	-.237	.075	-.137	

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Function No.					
Variable	1	2	3	4	
L1.1	-.815	.094	-.129	.026	
L1.2	-.680	.168	-.021	.030	
L1.3	-.760	-.051	-.040	.093	

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var	DE Cum	Pct DE	Pct Var	CO Cum	Pct CO
1	42.877	42.877	29.774	29.774		
2	.886	43.763	.383	30.157		
3	.793	44.556	.232	30.389		

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

CAN. VAR.					
COVARIATE	1	2	3	4	
J1.1	-.189	-.955	-1.212	.769	
J1.2	-.160	1.493	.469	.555	
J2.1	-.344	-.692	1.499	.194	

Correlations between COVARIATES and canonical variables

CAN. VAR.					
Covariate	1	2	3	4	
J1.1	-.840	-.146	-.314	.417	
J1.2	-.819	.461	-.019	.342	
J2.1	-.909	-.224	.349	.048	

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	53.078	53.078	76.438	76.438
2	3.133	56.211	7.243	83.681
3	1.746	57.958	5.966	89.647

สมมติฐานที่ 11

***** Analysis of Variance-- design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 3, M = 25, N = 189 1/2)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	1.33157	5.66056	162.00	1149.00	.000
Hotellings	3.25715	7.63354	162.00	1139.00	.000
Wilks	.14025	6.53165	162.00	1143.07	.000
Roys	.69902				

Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
1	2.322	71.304	71.304	.836	.699
2	.551	16.915	88.219	.596	.355
3	.384	11.781	100.000	.527	.277

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F	
1 TO 3	.14025	6.53165	162.00	1143.07	.000
2 TO 3	.46596	3.35117	106.00	764.00	.000
3 TO 3	.72268	2.82633	52.00	383.00	.000

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
L1.1	-.182	-.322	-.067
L1.2	-.090	.458	-.433
L1.3	-.418	-.018	.238

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.		
	1	2	3
L1.1	-.702	-.065	-.143
L1.2	-.688	.100	-.094

L1.3 -.815 -.027 .019

 Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var	DE Cum	Pct DE	Pct Var	CO Cum	Pct CO
1	41.695	41.695	29.145	29.145		
2	.676	42.371	.240	29.386		
3	1.675	44.046	.465	29.850		

 Standardized canonical coefficients for COVARIATES

CAN. VAR.			
COVARIATE	1	2	3
K1.1	-.343	-1.421	-.023
K2.1	-.301	.842	-1.258
K2.2	-.487	.540	1.228

 Correlations between COVARIATES and canonical variables

CAN. VAR.			
Covariate	1	2	3
K1.1	-.861	-.494	-.125
K2.1	-.871	.218	-.441
K2.2	-.908	.214	.360

 Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var	DE Cum	Pct DE	Pct Var	CO Cum	Pct CO
1	54.140	54.140	77.452	77.452		
2	3.985	58.126	11.219	88.671		
3	3.142	61.267	11.329	100.000		

สมมติฐานรวม

***** Analysis of Variance -- design 1 *****

EFFECT .. WITHIN CELLS Regression

Multivariate Tests of Significance (S = 54, M = 3, N = 158 1/2)

Test Name	Value	Approx. F	Hypoth. DF	Error DF	Sig. of F
Pillais	16.30351	2.63751	3294.00	20088.00	.000
Hotellings	39.81952	3.83250	3294.00	17120.00	.000
Wilks	.00000	3.27142	3294.00	13522.15	.000
Roys	.85627				

 Eigenvalues and Canonical Correlations

Root No.	Eigenvalue	Pct.	Cum. Pct.	Canon Cor.	Sq. Cor
----------	------------	------	-----------	------------	---------

1	5.958	14.962	14.962	.925	.856
2	3.156	7.925	22.887	.871	.759
3	2.513	6.310	29.197	.846	.715
4	2.329	5.850	35.047	.836	.700
5	2.195	5.512	40.559	.829	.687
6	2.126	5.339	45.898	.825	.680
7	1.977	4.965	50.864	.815	.664
8	1.508	3.786	54.650	.775	.601
9	1.446	3.632	58.282	.769	.591
10	1.327	3.332	61.614	.755	.570
11	1.230	3.088	64.702	.743	.551
12	1.135	2.849	67.551	.729	.532

Dimension Reduction Analysis

Roots	Wilks L.	F Hypoth.	DF	Error DF	Sig. of F
1 TO 54	.00000	3.27142	3294.00	13522.15	.000
2 TO 54	.00000	3.05328	3180.00	13312.59	.000
3 TO 54	.00000	2.92138	3068.00	13101.99	.000
4 TO 54	.00000	2.81336	2958.00	12890.33	.000
5 TO 54	.00000	2.70845	2850.00	12677.61	.000
6 TO 54	.00000	2.60439	2744.00	12463.84	.000
7 TO 54	.00000	2.49727	2640.00	12249.01	.000
8 TO 54	.00000	2.39232	2538.00	12033.11	.000
9 TO 54	.00000	2.31485	2438.00	11816.14	.000
10 TO 54	.00000	2.23587	2340.00	11598.09	.000
11 TO 54	.00001	2.16072	2244.00	11378.97	.000
12 TO 54	.00002	2.08804	2150.00	11158.76	.000

Standardized canonical coefficients for DEPENDENT variables (Cont.)

Variable	Function No.					
	1	2	3	4	5	6
M1.3	-.109	.154	-.157	-.056	-.173	-.255
M1.4	.026	.220	-.080	.086	.042	.118
M1.5	.215	-.228	-.234	.189	.132	-.334
M1.6	-.201	.221	-.287	.135	.452	-.532
M2.1	.078	-.154	.128	-.193	-.017	.404
M2.2	-.050	.146	.150	.119	-.127	-.237
M2.3	-.196	.378	-.026	-.232	-.419	.100
M2.4	-.002	.325	.012	.008	.478	.255
M2.5	.121	-.021	-.075	-.117	.072	.402
M2.6	.080	-.295	.241	.426	-.206	-.034
M2.7	-.046	.046	.055	-.047	-.268	.089

Correlations between DEPENDENT and canonical variables

Variable	Function No.					
	1	2	3	4	5	6
L1.1	-.803	-.001	.114	.054	.077	.075
L1.2	-.696	-.075	-.047	-.079	.118	.014
L1.3	-.731	.017	.050	-.079	-.199	-.214
L1.4	-.699	-.109	.107	-.042	-.013	.016
L2.1	-.779	.095	.044	.093	-.032	.231
L2.2	-.792	.030	-.168	.038	.033	.112
L2.3	-.723	-.114	-.134	.133	-.088	.103
L3.1	-.581	.111	.029	-.147	-.066	-.200
L3.2	-.685	-.139	.112	.016	.067	-.086
L3.3	-.669	.047	.008	.115	-.004	.034
L3.4	-.640	.067	-.016	-.041	-.052	-.066

Variance in dependent variables explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var DE	Cum Pct DE	Pct Var CO	Cum Pct CO
1	41.970	41.970	35.937	35.937
2	.750	42.720	.570	36.507
3	1.109	43.828	.793	37.300
4	.874	44.703	.612	37.912
5	.950	45.653	.652	38.564
6	.997	46.649	.678	39.242
7	2.037	48.687	1.353	40.595
8	1.854	50.540	1.114	41.710
9	.994	51.534	.588	42.298
10	1.080	52.614	.616	42.913
11	1.806	54.420	.996	43.909

Standardized canonical coefficients for COVARIATES

COVARIATE	CAN. VAR.					
	1	2	3	4	5	6
A1.1	-.051	-.001	-.033	-.302	-.004	-.262
A1.2	-.017	-.034	-.034	-.065	.112	-.226
A1.3	-.002	.169	.150	.234	-.026	.406
B1.1	-.014	.015	-.110	.063	.037	-.233
B2.1	.032	.109	.068	-.035	-.070	.344
B3.1	-.063	-.131	-.188	-.095	-.105	.328
B4.1	-.002	-.283	.103	.053	.011	.081
B4.2	-.103	-.002	-.189	-.282	.231	-.052
C1.1	.059	.162	-.166	-.007	.058	-.342

C1.2	.025	.130	.006	.039	-.142	.206
C2.1	.003	-.144	.042	.084	-.067	-.273

Correlations between COVARIATES and canonical variables

CAN. VAR.						
Covariate	1	2	3	4	5	6
A1.1	-.545	.022	.117	-.137	-.079	-.031
A1.2	-.537	.091	.144	-.155	.005	.023
A1.3	-.599	.167	.178	-.028	-.044	.189
B1.1	-.516	-.013	.167	-.101	-.059	-.088
B2.1	-.540	.054	.205	-.172	.030	.091
B3.1	-.536	-.001	.037	-.193	.016	.150
B4.1	-.541	-.057	.219	-.097	.034	.060
B4.2	-.534	.018	.132	-.205	.080	.009
C1.1	-.491	.085	.062	.022	-.059	-.257
C1.2	-.201	-.013	.260	-.064	-.157	.223
C2.1	-.581	-.007	.225	.028	-.081	-.196

Variance in covariates explained by canonical variables

CAN. VAR.	Pct Var	DE	Cum Pct	DE	Pct Var	CO	Cum Pct	CO
1	30.373	30.373	35.471	35.471				
2	.964	31.337	1.270	36.740				
3	2.000	33.337	2.796	39.536				
4	.650	33.987	.930	40.466				
5	1.069	35.056	1.556	42.021				
6	1.491	36.546	2.192	44.213				
7	.760	37.306	1.144	45.357				
8	1.466	38.772	2.438	47.796				
9	.504	39.277	.853	48.649				
10	.573	39.849	1.004	49.653				
11	.912	40.761	1.653	51.306				

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	พระปัญญากรโมลี (นิพนธ์ ฮวดเกิด)
วัน เดือน ปีเกิด	20 กันยายน 2505
สถานที่เกิด	อุตรดิตถ์
ที่อยู่ปัจจุบัน	วัดท่าไม้เหนือ ตำบลท่ามะเฟือง อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ 53120
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์ อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
ประสบการณ์	
พ.ศ. 2547 - 2554	เจ้าคณะอำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์
พ.ศ. 2555 - 2556	รองเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์
พ.ศ. 2557 - ปัจจุบัน	เจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์
พ.ศ. 2551 - ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำหน่วยวิทยบริการวัดหมอนไม้ จังหวัดอุตรดิตถ์ (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

